

CHRISTIANUS DAUMIUS.

Philol: Polyhistor ac Criticus, et Scholæ Patriæ Rector. Nat. Cygneæ D. XXIX Mart: A: Chr. CIƆIƆCXII. Defunct. D. XV Decembr. A: LXXXVII

CHRISTIANI DAUMII
PHILOLOGI & POLYHISTORIS
CELEBERRIMI

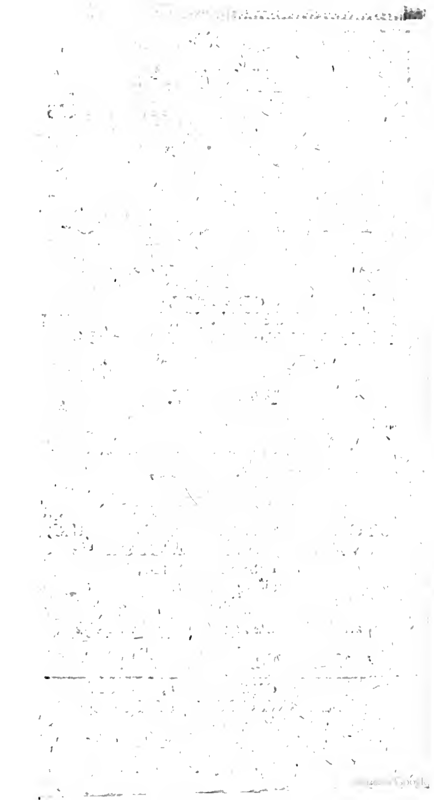
EPISTOLÆ PHILOLOGICO-CRITICÆ,

AD
CL. VIROS,
JO. ANDR. BOSIUM, JO. GEBHARDUM
ET MARTINUM HANKIUM
ſcriptæ, & tribus Partibus abſolutæ,
Quibus accedit
PARS IV.
ſeu

APPENDIX

ad DIVERSOS,
nimirum
CHRISTOPH. POMARIUM, ERNESTUM
STOCKMANNUM, JO. FIDLERUM,
VAL. MERBITZIUM, GEORGI-
UM SEIDELIUM,
aliosq; exaratæ;
Ex ipſis autographis diligenter erutæ, indicibusq; neceſſariis ornatæ atq; in lucem publicam emiſſæ
à
JO. ANDR. GLEICH.

CHEMNICII,
Apud CONR. STOESSELIUM, An. 1709.

VIRIS

Nobilissimis, Amplissimis, Excellentissimis, Doctissimis

Dn. Joanni Buxtorfio,

Linguæ Sanctæ in Academia Basileensi Profess. Publico.

Dn. Martino Hankio,

Vratislaviensium Scholarum Augustanæ Confessionis Inspectori, Gymnasiique Elisabethani Rectori & Professori famigeratissimo.

Dn. Thomæ Crenio,

Philologo atque Polyhistori Lugduni in Batavis longe celeberrimo.

Dn. Adamo Erdman. Miro,

Gymnasii Zittaviensis, quod in Superiori Lusatia floret, Pro-Rectori gravissimo.

Dn. Conrado Adamo Winckelmanno,

Lycei Senatorii Vitembergensis Pro-Rectori, & Poëtæ Laur. Cæsareo.

De

De

Literatura & ſtudiis bene meritis,

Dominis, Fautoribus & Amicis meis honoratiſſimis

DAUMIANIS olim atque olim Admiratoribus.

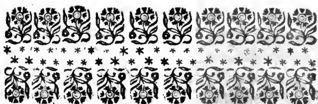
Hoc

Singulare *DAUMIANÆ* Eruditionis Monumentum

offert ac inſcribit

Editor.

Con-

Candido & Benevolo Lectori

S. P. D.

JOANNES ANDREAS GLEICH,

Ser. Reg. & Elect. Saxon. Theologus & Ecclesiastes Aulæ Senior.

Um ante Undecim, & quod excurrit, annos CL. Viri, Polyhistoris & Critici dum viveret longe celeberrimi, B. CHRISTIANI DAUMII, ad JO. FRIDERICUM HEKELIUM, Philologum itidem famigeratissimum scriptas Epistolas in lucem ederem & cum orbe literato communicarem, suscipiebantur istæ non tantum ab exteris in Anglia, Italia, Gallia, Belgio, Helvetia, benevole, sed etiam in Germania Viris eruditissimis gratæ erant atque acceptæ. De illis hoc reliquerunt elogium Collectores Actorum Eruditorum Lipsienses, ad Annum XCVIII. p. m. 373. scribentes: *Omnino probandum*

eorum studium, qui clarorum Virorum epistolas colligunt easque faciunt juris publici. Cum enim in iis familiariter scribere ad amicos soleamus multa, quæ scire ipsorum tantum interest, nec ideò statim in vulgi notitiam perferenda; inde fit evidens, exemplisque compluribus patet, recte ex Epistolis peti arcana literariæ rei, variorum etiam consiliorum & diversa Doctorum instituta. Quamvis simul idem hoc admonet, quod temere committendæ typis & evulgandæ non sint tales Epistolæ, quæ & Auctori & Editori possint esse damno, præsertim cum viventium, ut Vellejus Paterculus ait, uti magna admiratio, ita censura difficilis sit. Insons autem studium censendum est Editoris harum doctissimi Daumii, Scholæ Cygneæ seu Zviccaviensis Rectoris, epistolarum, quæ neminem bonum lædunt, nec asperius de quoquam judicium aut sententiam adversam continent, varia tamen ad rem literariam pertinentia tradunt, è quibus nonnulla speciminis loco proferemus. JO. FRANCISC. BUDDEUS, Professor quondam Hallensis, Theologus jam Jenensis, in præfatione Supplementi Epistolarum D. Lutheri, Halæ 1703. editi hoc fert Judicium de Epistolis

Dau-

Daumii: *Ad Christianum Daumium accedo, Cygneæ Scholæ Rectorem, eundemque Polyhistorem atque Criticum exquisitissimum, cujus Epistolas quasdam selectiores edidit Vir Doctissimus JO. ANDREAS GLEICHIUS, Concionator Aulicus Electoralis Saxonicus Dresdæ 1697. in 8. quibus & inseruit nonnullas ad Daumium scriptas, Casparis Alexandri, Georgii Matthiæ Königii, Casparis Barthii, Nicolai Heinsii, Jobi Ludolphi, Jo. Petri Lotichii, aliorumque. Varia ad rem Criticam & Historiam quoque Ecclesiasticam in iis, si quis occurrere dubitet, is Daumium prorsus ignoret, necesse est, speciminisque instar esse possunt, quæ p. 50. de Theophylacto disputat, quem schismati, quo Spiritus S. processio à filio negabatur, accessisse contendit. Id neutiquam prætermittendum, quod hinc quoque discamus, Daumium Epistolas quam plurimas eruditorum, Erasmi, Melanchthonis, Camerarii, Fabri, Stephani, Rittershusii, Lingelsheimii, Putschii, Casauboni, Gruteri, Bongarsii, Heinsii, Salmasii, Neandri, Hekelii, Chytræi, Scaligeri, Barthii, Cornarii, Holoandri aliorumque possedisse, qui thesaurus, ne prorsus perierit, optandum esset.* Superiore Anno

no celeberrimus Vir, JO. BUXTORFIUS, Ebreæ Lingvæ in Academia Basileensi Prof. Publ. literis d. 29. Jun. 1707. ad me datis, non tantum Epistolas Daumianas *eximium plane & longe gratissimum munus* appellitat, sed & mihi simul gratias persolvit maximas: *Epistolas Christiani Daumii summa cum voluptate lego, & multa jam, quorum ignarissimus eram, ex illis didici, quare iterum de hoc munere gratias ago.* Taceo alia testimonia satis luculenta, quæ magno numero, ex Eruditorum diversorum commercio literario mecum instituto, in medium afferre possem. Posteaquam igitur animadverterem Epistolas Daumii ad Hekelium plurimorum Eruditorum favorem reperisse, sollicitus eram de novo earum Apparatu edendo.

Ultro enim mihi offerebat CL. Vir, *M. Christianus Schlegelius*, Illustrissimi Comitis SchWartzburgici in Arnstadt Bibliothecarius & Antiquarius, (cum apud nos familiæ LightWerianæ ab institutione puerorum esset) Daumii nostri ad Jo. Andr. Bosium, Polyhistorem & Historiarum in Academia Jenensi Professorem scriptas Epistolas, quas acceperat à Dn. *D. Jo. Andr. Schmidio*, Profess. Theologo in Acade-

mia

mia Helmestadiensi, hærede MStorum B. *Casparis Sagittarii*, & *Jo. Andr. Bosii.* Accedebat benevolentia Amplissimi Viri, *Martini Hankii*, qui Daumii ad se, & Collegam quondam *Jo. Gebhardum*, Professorem Vratislaviensem exaratas, mecum communicabat, & descriptas transmittebat.

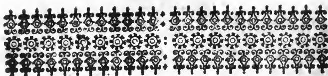
Denique *Georgius Seidelius*, Pastor quondam Wiessensium sub Ephoria Chemnicensi, Pastor fidelissimus, totum commercium literarium Daumianum secum institutum suppeditabat. Accipiebam & ab aliis ad diversos scriptas epistolas Daumii, colligebam & in Appendicem referebam. Ex his fragmentis literariis præsens enatum est volumen novum Epistolarum Daumianarum. Tantum vero abest ut operam me & oleum perdidisse earum Epistolarum collectione & editione putem, ut potius omnibus Eruditis eas gratas fore atque acceptas sperem. Emisi vero illas sub nomine Epistolarum Philologico-Criticarum, quia potissimum de ejusmodi Argumentis agunt, neque levia prorsus aut ludicra, sed matura de variis Autoribus antiquis & rarioribus quandoque scriptis judicia, judicio haud de-

destituta, continent, solidamque & inusitatam ferme abstrusarum rerum cognitionem monstrant. Erat enim B. Daumius, (quamvis sub pallio Scholastico latitans,) ejusmodi literator, qui Casparis Barthii & Thomæ Rheinesii, magnorum quondam virorum judicio, inter Criticos superioris ævi merito censendus atque referendus esset. Præterea Stylum & censuras suas Daumius noster ità temperavit pro sua qua erat pietate atque integritate, ut neque vivos neque mortuos iniquo morsu vel calamo læderet, sed res secundum veritatem describeret, absque omnī cerussa aut verborum lenocinio. Utere proinde, Benevole Lector, his epistolis, & sphalmata à typographo (cui propter loci distantiam adesse non potui) commissa, pro tuo candore & favore, ipse emenda, ac bene vale, nostrisque conatibus fave. Dresdæ, raptiss. inter plures & quasi concatenatas occupationes.

A. O. R. cIↄ Iↄcc IIX. Calend. Octobr.

CHRI-

CHRISTIANI DAUMI
PARS I.
EPISTOL. PHILOLOG. CRITIC.
AD
VIRUM CLARISSIMUM
JOH. ANDR. BOSIUM,
Hiſtoriarum quondam in Academia Jenenſi Profeſſorem, ut & Polyhiſtorem celeberrimum.

Salut. plur. & officia paratiſſima!

Clariſſime Vir, Domine Fautor & Amice perhonorande.

Ihil jucundius nunc, & quod animum in afflicto nonnihil rerum noſtrarum ſtatu exhilararet magis, potuiſſe mihi advenire, quàm PerEximiæ Tuæ Claritatis litteras, plane tibi perſuadeas velim. Ex quibus, quemadmodum libens intelligo T. Clar. pronum in me affectum, quem ſanè habeo acceptiſſimum: ita cauſam video prorſus nullam, cur ea deprædicentur adeò, quæ nullus in me deprehendo; nec præter ſtudium, idque pro viriculis, de Amicis (quid enim de litteris audeam?) merendi agnoſco quicquam. Me ſane hanc Cl. T. Præſtantiæ prenſationem antevertere decuerat, qui ingenti ab Ea beneficio ſuperiori me anno mactum fuiſſe gratus adhuc dum recordor. Obtulerat enim ſe mihi Exim. T. Claritatem per litteras adeundi, gratiasque

que Ei agendi pro usui meo aliquot hebdomadas Avito Sirmondiano, quem Dn. D. Rivini Excell. ab Ex. T. Cl. mihi puto impetraverat, concesso, occasio satis commoda. Verum nescio quis pudor, subrusticus utique ille, me absterruit, & jejuni præterea styli atque inculti conscientia calamum bis terve arreptum manibus semper excussit. Tamen quas hactenus omisi, ago habeoque jam nunc, licet serò, uberes ac locupletes; referremque etiam, si id opis in me esset. Gratulor autem mihi ipsi occasionem datam tandem mentem hanc meam gratam significandi. Et de his hactenus.

Optimus Senex, D. Zechendorffius, cui senectus ipsa morbus est, & qui officio tamen suo pro viribus etiamnum fungitur, Per-Eximiam T. Clar. salutationis amicæ cumulo remuneratur, titulosque illos Orientalium Librorum exspectat, citra E. T. Cl. incommodum tamen, avide, Excell. Dn. Hottingero proxima nundinarum oportunitate à se transmittendos. De Golii Arabico Lexico ad finem perducto & ipsus lætor. Sed nummorum curta supellex longum ab acquirendo hoc thesauro me arcebit: Nec Scholasticorum laborum concatenata series tantopere olim has Musas, quibus nunc prorsus desuevi, amatas recolere ullatenus permittit. Quod reliquum est, Te clarissime Vir, & Amice honoratissime, magnopere rogo, ut, quod facis, candore tuo & amore me prosequi pergas, &, quas adjeci, chartas exiguas, cum aliud nunc nihil præsto sit, sinistre ne interpreteris. Vale quàm

 optime

optime, quam diutissime, patereque, ut illud Synesii meum faciam: βελτίοσι μὲν γὰρ Δαυμίε ἐντύχῃ πολλοῖς. φιλοῦσι ἢ μᾶλλον οὐκ ἂν ἄλλοις ἐντύχοις. Dabam præfestinatim. Cygneæ die 14. Sept. 1653.

Per-Eximiæ T. Clar. Cultor studiosissimus

Christ. Daumius.

Præsentes haud gravatim Ex. T. Claritas ad Excell. Dn. Thomasium perferri curet; meque num responsum Ex Grævio meo facilè Daventriam curare queat, & unde literas ejus acceperit, tribus saltem doceat, rogo.

II.

S. P. & O.

Eximie & Clarissime, Bosi, Domine, Fautor & Amice perhonorande!

ECce T. Cl. ad Grævium meum litteras, quas, si rectè curaveris, magno me beneficio obstringes. De ἀντιδώρῳ ne esto sollicitus. Vilis merx erat, quam misi, nec eo fine oblata. Nos pro opibus nostris struimus moënia. Æneæ Gazæi Græco exemplo indigeo. Lego enim Barthianam Editionem, in qua alicubi periodum etiam in αὐτογράφῳ desidero, ex ingenio neutiquam reponendam. Ea si ad octiduum vel ex divite tua, vel alterius amici Bibliotheca, bona fide, statim, & meo ære restituenda, succurrere posses, quid quæso mihi faceres gratius? Ego vero pariare beneficium, si quid utile Tibi meæ Libraria teneat, neutiquam negaverim. Opt. vale præstantiss. Amice, & occupatum nunc

su-

subitæ ac subidæ brevitatis excusa. Dabam Cygneæ prid. Kal. Octobr. 1653.

Eximiæ T. Clarit. studiosissimus

C. D.

III.

S. & O.

Clarissime & Præstantissime BOSI, Dn. Fautor & Amice pl. colende ac honorande.

PRo officio hoc in curandis recte meis ad Grævium litteris mihi præstito gratias ago habeoque prolixissimas. Utere me, si quid potero, vicissim pro lubitu. Super Æneæ Erratis, quæ jussu Nobilissimi Barthii enotata ad Typographum vestratem Bauerum misi, scripsi ad Ampliss. Dn. D. Rivinum; Verum responsi, præter spem, nondum quid obtinui. Ipse etiam typographus, ut ferunt, accudere ea libro renuit. Cujus tergiversationes sane miror, cum abque eorum indicina Lectori non parum mancus is liber usum non ex omni parte commodum præbiturus sit. Nec reprehendere debebat superstitiosam forte ac nimiam alicubi diligentiam meam, quam futurum putabam, ut incuriæ alicujus potius incusaret, quod loca nonnulla præteriissem, licet cuivis fere correctu facilia, quædam tamen ita comparata, ut citra inspectos ipsos Autores ibi laudatos, quibus destituor, temerarium sit omne ingenii tentamen. Nunc opera tota abstinuisse vellem, quamquam rogatus eam suscepi. Quare & schedas meas à typographo repetam. De Thesauri Fabro-

Buchneriani excusione strenua libens intelligo. Golii Lexico, si vivo, ut compotiar aliquando, Deo volente, allaborabo. Interim Orientalibus ad tempus sepositis linguis [deficit enim hic librorum necessaria suppellex] horulas subsecivas, non multas quidem eas, quantum per valetudinem licet, non semper ex voto firmam, Indicibus meis Latinæ Linguæ Analogicis impendo. Cui labori maxime inserviturum Vossii Etymologicon quotidie exopto. Jis enim prius confectis opus habeo ad emendandum & pertexendum, quod juveniliter olim commentabar. Tu, si alicubi me juvare queas, in gratum contuleris beneficium. Locus ille, quem innuebam in Ænea est pag. 37. l. 15. Nonnihil ejus Periodi comparere vides in Animadv. p. 128. col. 2. Genesio Tuo quando beabimur? Bene vale, honoratissime Dn. & Fautor benevolentissime, & inter Eruditionis ac Claritatis Tuæ Cultores commendatum de cætero habe amaque

Per-Eximiæ T. Clarit. Addictissimum

Cygn. Kl. Novemb. 1653. raptim.

Christ. Daumium.

Sal. plur. Amplis. & Excellentissimis Viris Dn. D. Rivino & M. Thomasio adscribo.

IV.

S. & O.

LIbens intellexi, Clarissime & Per-Eximie BOSI, Domine Fautor & Amice pl. colende, sphalmatum à me enotatorum chartam in eruditas tuas manus incidisse. De vilioribus, cui-

cuivis obviis, & apices tantum, aut literas transpositas spectantibus Erratis non pugno. Omittantur sane. Etiam Numeros Romanos in barbaros mutet licet typographus. Omissa tamen & quæ præterea sensui necessaria sunt, & Nobilissimo Editori à Malevolis (quorum seculum hoc feracissimum est, & expertus est ille non paucos, nec de plebe,) imputari queant, cur omittamus? Typographo non puto eam rem fraudi futuram, sed majori potius lucro. Quicquid sit, si Dn. Barthii pace fit, qui diligenter Errata à me annotari voluit, jussitque post exhibitum specimen, cui tamen deinde nonnulla exemi, sic pergere, ejus rei totum pontificium Cl. T. Præstantiæ ego libens transscribo. Hoc saltem oro, ut sive edantur, sive minus, chartas meas ego recipiam.

De Plutarchi emendatione, quantum in hac festinatione videre indoctus ego queo, συνευδοκῶ. Nosti querelas Virorum doctorum super monstrosis Aldini Codicis mendis. Et quidni resideant adhuc plura, quibus unus & alter Hercules non fuerint satis eluendis?

Cæterum lectu dulcia fuerunt, quæ ad Zechendorffium nostrum scripsisti. Paria de Gaulmino, Regio Consiliario (cujus Psallum, Eustathium & Theod. Prodromum habeo) retulit mihi pronuper Amicus illius Per-Rev. & Excell*mus* Dn. D. Gerhardus, qui & se Sirmondum Parisiis ætatis annum 92. agentem & vegetum quidem adhuc, abhinc triennio vidisse, jucundo colloquio narrabat. Ad Indices meos poteris ali-

quando libris nonnullis (audio ex Tiſeniana Bibliotheca, Gebhardi Crepundia & Berterii Pitſanon libros nactum) otioſo mihi & poſcenti benevolè commodare. Ego contra, ſi qui in mea libraria præſto erunt, quibus Cl. T. opus habeat, officio non deero. Molior Catalogum. Schedas olim incepti Ampliſſ.& Excellmus Dn.D.Rivinus (cui cum Exc. Dn. M. Thomaſio pl. ſal. adſcribo) ultra bimeſtre ſecum retinet, quarum abſentiam, pertexturus integrum, ægrè fero; ægrius autem de integro novos concinnem. Optimè vale, Eruditiſſime BOSI, Dn. honoratiſſime, & utinam aliquando vidende! Dabam raptim Cygneæ d. 23. Nov. 1653.

Clariſſ. T. Præſtæ ſtudioſiſſimus

C. D.

Cedreno & ipſius careo. Eſt apud me Petrus Siculus. Habesne Favonium Eulogium, & Freculphum?

V.

S. P. & O.

DE Sphalmatis Æneæ ſollicitudinem abjeci, Cl. BOSI, Domine, Fautor & Amice præmodum colende. Auctor enim Nobiliſſimus ipſemet, quid fieri velit, curabit puto jam præſens. De benigna librorum tuorum pollicitatione multum Te amo. Et ſodes Favonii Eulogii illud fragmentum mitte nunc, & quidem meo ſumptu. Reſtituetur brevi. Si quid viciſſim ſtudia tua juvare libris potero, neque deſes ero, neque faciam id invitus. Vale Præſtantiſſime Amice, & Amorem tuum mihi perſeve-

ſevera. Dabam Cygneæ poſtridie Non. Decembr. 1653.

Clariſſ. Tuæ Præſtantiæ officioſiſſimus cultor

Chriſt. Daumius.

VI.

S. P. & O.

Literis multifariam ſcribendis, extra officii penſum, defatigor, Clariſſime Dn. BOSI, Dom. Fautor & Amice optime. Nec valetudo etiam votis meis, credo & tuis, reſpondet. Ideò negligentiam ſtyli ubique affecto de induſtria, ne mihi ipſi majus accerſam malum. Quod benignius interpretabere. Fav. Eulogium rectè accepi. Percurram, ſed & reliqua Schotti, quæ meis Muſis conducere videbuntur, perſcrutabor. Reſtituam deinde brevi librum ſalvum. Dn. Zechendorffius & ad Dirembam tuum viſendum ſuppeditavit, excerpſi paucula pro ſpatio indulto. Is ſe eo quotidie oblectat, cum Lexicis ſuis confert, & excerpit, remittetque brevi. Salutem Cl. T. Præſt. adſcribi juſſit plurimam & officioſam. Quam & à me Ampliſſ. Dn. D. Rivino, qui reſponſionem proximè σὺν τῷ Θεῷ habebit, & Excell*mo* Thomaſio, cui deſiderato illô Poëtâ, modo indicetur, gratificabitur, nuncupabis plenis buccis. Erratorum curam ſemel abjeci, video enim Typographum refractarium, nec placet valetudini amplius dividias facere operoſo, ſterili & ingrato tali labore ſatis jam ante afflictæ. Opt. Vale Vir & Amice

 præ-

præclarissime & me ama, ego Te plurimum. Datæ Cygneæ die 14 Decemb. 1653.

Clariss. T. Præst. officiosissimus Cultor

Christian Daum.

VII.

Sal. plur. & Off.

PUtabam me totum futurum hac hebdomade in Schotto tuo, Clarissime BOSI, Domine Fautor & Amice perquam honorande. Verùm quia sontica causa Zechendorffium nostrum ad Variscos avocavit, rediturum ante Ferias instantes, Scholastica is quædam negotia mihi demandavit, quæ diligentiæ meæ privatæ remoram quandam injiciunt. Redegi tamen interea in Compendium expunctis levioribus Æneæ Errata, quæ mitto. Poterant & alia nonnulla puto, omitti, quæ rubrica notare, ut vides, incipiebam; sed otio ulteriore destituor, & tædio est tertia recensio, à qua hypochondriaca mea magis exacerbetur. Gratificaberis hoc famæ Nobilissimi Barthii, & urgebis typographum, cujus sanè est, commodis suis ne hac ratione deesse. Tuum librum ut quamprimum recipias, quantum potero expediam, & ad paria officia me promtum exhibebo. Bene vale, nec ægrè fer, inficetis meis tua studia potioribus curis occupata toties interpellari. Dabam raptim Cygneæ die 21 Decemb. 1653.

Clarissimæ Tuæ Præstantiæ studiosissimus

Christian. Daumius.

Mit-

Mitto indiculum nonnullorum librorum in 8va forma inceptum nuper, quoniam ut pertexam, non vacat nunc. Remitti autem volo, ut perficiam.

IIX.

P. S. & O.

REmisissem nunc Cl. BOSI, Eulogium tuum; sed quia Bohislaum nostro Thomasio, Columellam Comelini D.Rivino tradendos typographus nostras accepit; nec solum ille, sed Schottus excerpenda non pauca præbebant, hoc octiduo pace tuâ eo utar amplius. Habe autem interim alia fragmina Indicum meorum inceptorum hactenus: pertexendorum verò per otium. Quanquam vix ullum video pro amplitudine eorum; si exacte velim ex voto concinnari pro aliquot librorum millibus, quibus immensa Dei Benignitas præter omnem opinionem & meritum ullum meum clementer adeo ditavit me, olim spei & rei omnis egenum prope. Ea ubi perlegeris, remittes. De Erratis Æneæ quid actum sit, & an plagulæ à typographo excusæ compos queam fieri, edoceri rogo. Tabellarius noster serò rediit, capitis dolore in via & catarrhis afflictatus. Itaque otio exclusus, brevius scribo. Vale Clarissime Dn. BOSI, Amice ex animo dilecte & Fautor plur. honorande! Dabam Cygneæ die 29 Dec. 1653.

Cl. T. Præstantiæ officiosissimus

Christ. Daum.

Zechendorffius rediit. Te salutat, Librumque Tibi tuum, se remissurum nunc affirmat.

IX. S.P.

IX.

S. P. & Εὐπραξίαν.

ITane pactis ſtas, mi DAUMI? inquies, Clme BOSI, Domine & Fautor plurimum honorande, nec non Amice certiſſime; Certe memini ſcribere brevi me reſtituturum tuum Schottum. At ecce, dum Faſtos inſpicio tuasque litteras, video ultra menſem ferè detinuiſſe. Idque piget ac pudet. Quicquid peccatum ſit, non factum eſt data opera. De facili noſſe domi poteris, quæ cauſæ cogitata noſtra nonnunquam ex transverſo intercipiant. Gratias autem ſingularibus verbis quid Tibi agam? cum beneficium hoc tuum magnitudine omnem verborum copiam, omne orationis lenocinium excedat atque deprimat. Id tamen in majus adhuc extuleris, ſi communicatione Berterii ad unam alteramque hebdomada exaugere Tibi placeat. Ego ſi quid tua cauſa poſſum, impetra ab obnoxio me & volente. Æneæ ſphalmata excuſa miſit Dn. Barthius. Göpneri noſtri vaſa, quæ anxie expectavi, nondum appulere, ſperantur cras. Ideoque quid Clarmus & Excell. Thomaſius ſcribat, non divino; cui interea ſal. plur. cum feliciſſimi Novi Anni voto, annunciabis; quo Te itidem macto, Annosque utrique precor Neſtoreos. Dabam præfeſtinatim Cygneæ die 17 Jan. 1654.

Clariſſ. Tuæ Præſtantiæ
ſtudioſiſſimus
Chriſt. Daumius.

P. S. Ipſe

P.S. Ipso eo momento, quo has obsignaturus eram, affertur fasciculus ab Excell. Thomasio missus. Ei respondebo proximè. Berterium ergò hac vice non peto. Satis enim negotii, ut video, exhibebit Appendix Epistolarum Bouslai, quibus ego careo. Iterum vale!

X.

S. P. & O.

COgitanti responsum Tuis Clarissime BOSI, Domine & Fautor perquam honorande, exhibuit noster Zechendorffius, nuper aliis occupatus, tuum librum in unius & alterius diei usum. Eum seposito denuo Excellmi Dn. Thomasii Bouslao volvi, non tamen integrum pervolvi, tot enim bonis rebus refertus est, ut quid è tanta congerie primum seligerem, hæserim ambiguus. Factum inde est, ut nec Dissertationem tuam, jucundum sane & peracceptum donum, pro qua largiter gratias ago, integram & quidem accuratè perlegerim. Monitionum igitur, ut gratiam mihi facias, obnixè Te rogo. Quid enim Tuæ doctrinæ, quid diligentiæ, quid copiæ addam jejunus ego & inscitus homo? Cui in Scholastico hoc pistrino, libertate studiorum omni adempta, vix horulæ spatium, ut sibi vivat, Musisque vacet cultioribus, in diem suppetit. Quod si annotare præsumam, τὸ *Pontificium* pro *Potestate* usurpatum esse ab Auctoribus, etiam docere Alciatum 2. Parerg. 5. Henric. Steph. Noct. Parisin. p. 15. Barthium Advers. lib. 132. c. 20. Alard. Gazæum p. 1122. ad Cassian. Bignonium ad Form. Marculfi p. 553. Lindenbrog. Glossario ad LL. antiq. p. 1458. & lon-

ge

ge. fusius Juret. ad 2 Edit. Symmachi p. 196. Pro *Episcopatu* autem legi etiam apud Radulphum Ardentem Homil. 43. p. 145. a. Wipertum de Vita Leonis IX. Lib. 1. Cap. VI. p. 22. Bernard. L. II. de Considerat. Cap. VIII. aliosque multos, & cætera hujus census: Nonne frivolam hanc esse in parvis jactantiam, meque meros sapere Indices Tu arbitrabere? Quamobrem volens abstineo, Tuæque Clar. εὖγε καὶ σοφῶς! merito accino. Unum est, quod ex Ea quæro, quæ cum bonis & raris libris instructa sit, facile vel ex Salmasio, vel Vossio, aliisve quibus careo docere super eo me potest amplius. *Carnifex*, lego Th. 4. qui carnem, hoc est cadaver facit. Audivi, qui malebat: qui carnem occidit, hucque trahebat τὸ Interficere pro occidere & Interfieri pro necari. Hæsi ego, & hæsitationis hoc æstu (si tanti) à T. Cl*te* explicari sustineo. Berterium, si, cum rescripserit T. Cl*tas* una mittet, in beneficio ponam. Barthii Confessio Germanicè ante non paucos annos, ut ex αὐτογράφῳ ob correctiones novas non ubique bene legibili constitit, scripta est. Ejus ut XV. Exemplaria sibi excusa curarem Nobilissimus Auctor rogavit. Feci ego excudi quinquaginta, quæ universa ferè jam distributa sunt. Censuram super Ea Tuam lubens inaudiam. Clarissi*mi* & Excell*mi* Dn. M. Rappolti (cui perofficiosam à me salutem & observantiam deferes) observationes Philologicæ num sint editæ, & an Seldenus in Eutychii Origenes cum appactis adhuc venales prostent, haud gravatim doce. Catalogorum fragmen-

gmenta mittam, alia ubi expedita fuerint. Nunc tabellarius calamum jubet ſiſtere. Excell*mo* Thomaſio itidem ſalutem plurimam dico, ad quem proxime cum libro reduce dabo literas. Novellas eas illubens audio, Deus diſſipet conſilia omnia eorum, qui oderunt pacem, nosque ſuæ laudi diutiſſimè imò perpetuo quietes afferat! B. V. Cygneæ 8 Febr.

Cl. T. Per-Eximiæ addictiſſ. Cultor.

Chriſtianus Daumius.

P. S.

Grævius noſter in litteris Amſterodami Eid. Jan. datis, quas D. Reineſius ad me miſit, ait ſe exſpectare etiamnum meas, quas ſuperiore Octobri à me ſcriptas nondum accepit.

XI.

S. P. & O.

PEr-Eximie & Clariſſime BOSI, Domine & Fautor plurimum honorande. Indices meos rectè accepi, & unà tuum Berterium, quem ſalvum, ubi eo uſus fuero, reſtituam. Gebhardi Crepundia non grandem animadverto eſſe librum, & decepiſſe me puto, qui imperialem excedere ejus pretium affirmarunt: Videtur tamen nonnihil temporis mihi eſſe ablaturus, ſi ſatis uti eo voluero. Ideoque benignè feceris, ſi, an in Bibliopoliis ſuperſit, pretiumq; verum ſimul haut gravatiam ſignificaveris, vel per alium. Parabo enim mihi propediem, ut laborem excerpendi compendifaciam, tuusque codex eò citius tibi reſtituatur. Ad Grævium ſi h[illegible] adhuc litteras ſcribere nequeo, dabo tamen [illegible]mè;

mit-

mittamque uti voluit, ad D. Reinesium. Confessionis Exemplaria universa distracta sunt. Impetravi, quæ supererant Typothetæ duo. Ea ecce! Poteris, si placet, unum Excell*mo* & Clariss. Dn. M. Rappolto salutis honorificentiam præfatus à me offerre. Pro Disputatione ejus missa gratias ago habeoq;. Non addidisti autem, an remittenda sit? Quod indicari etiamnum rogo. Indices Bibliothecæ meos continuabo primo ad hanc rem otio indulto, mittamque. Anacreontem ex MSS*tis* Bibliothecæ Vaticanæ & Florentinæ auctiorem emendatioremque à Luca Langermanno edi jam narrat Grævius. Eum secuturam Græcorum Anthologiam, si non comitaturam. Adjicit Cornelium Tollium minari Val. Maximum cum MSStis pluribus commissum: Vossii postumorum quinquaginta Volumina prelo adornata superesse. Bene vale, Musarum delicium, & benevolentiam hanc tuam mihi persevera. Cygneæ die 21 Febr. 1654.

Clariss. Tuæ studiosissimo

Christiano Daumio.

Habes hic inter chartas hodie repertam schedulam, nescio an ulli tibi usui?

XII.

P. S. & O.

Clarissime BOSI, Domine, Fautor & Amice magni æstimande!

PRo Gebhardi Crepundiis solvet Mercurialis noster septem grossos. Ea si per famulum [illegible] curaveris, rem præstabis singularis mihi

mihi gaudii. Pro Disputatione Excell. Dn. Rappolti gratias ago. Reliquas quas memoras præter de Relig. Romanorum, non vidi. D. Reinesium, quod ægrotare ais, invitus audio. Cum tabellario nondum locutus sum, qui ab eo meum Fornerium & Ranchinum, dono Disput. de Sacrificiis M. Frischmuthii comitatos, sed absque litteris, reportavit. Valetudinem illi precamur & longævitatem; ut & inposterum mansvetioribus Musis per eum benè sit! Ecce autem, tibi dum scribo hæc, eum convaluisse narrant. O lætum nuncium, & utinam perpetuo talem! Tollii Palæphatum nec dum vidi, usus huc usque veteri editione. Cinnamum verò prorsus ignoro. Gronovii Papinianas Diatribas habeo, manu Langermanni frequenter notatas. Sulpicii Severi Dial. de S. Martino collatos cum variis membranis à Theod. Pulmanno itidem possideo. Tibi vitæ tuæ dies producat benignissimus Deorum, sacrarum & humaniorum litterarum æterno commodo. Schedulam meam lituratiam, abjectitiam putare potuisti. Quare de remissione ne cogitationem quidem ad animum admittere debebas. Salutem adscribit Cl. Tuæ Dominus Zechendorffius, qui Seldenum proxime remittet, & ad unam alteramque horam etiam mihi inspiciundum prius dabit. Optimè vale, & si tibi tot jugis meis fortè onerosus sum, ignosce, & favore complecti me tuô porro ne desine. Dabam Cygneæ KL. Martiis 1654.

Cl. Tuæ studios.

Christian. Daum

Clariss. & Excell. Thomasio per occasionem pl. salutem meis verbis dices, à quo literas avidè expecto.

XIII.

S. P. & O.

Clarissime & Per-Eximie BOSI, Dn.

& Fautor honoratissime!

EN pro Crepundiis Gebhardianis, quæ rectè accepi, septem debitos tibi argenteos. Vix tabellarius abierat, cum reperi à Conjuge per oblivionem vel errorem potius, ei sisti neglectos. Molestè id quidem tuli, præsertim cum ne verbo quidem ea de re admonitus esset lator: sed factum jam illud revocare non erat amplius integrum. Nunc emendo nostrum erratum, & illius ignoscentiam precatus gratias prolixissimas ago habeoque Tuæ humanitati, fidei atque benevolentiæ. Super Carnificis etymo Tibi non absentio. Expositioni τȢ *interficere* tuæ etiam favere videntur τὰ *interimere, internecies* &c. Dn. Zechendorffius Cl. Tuam plurima salute mactat, & octiduanum adhuc Seldeni usum rogat. Remittet proximè. Et ego Berterium, quamprimum absolvero. Mitto duo alia fragmenta Catalogorum meorum, dum alia expedio. Cynnamus quis scriptor, latinusne an Græcus, cujus, si sciri potest, ævi, & qua de re scripserit, paucis amabo doce, & per occasionem pretium, quo venit, haut gravatim indica. Vale dulce Musarum delicium, & favorem hunc persevera. Cygneæ raptim Nonis Martii 1654.

Per-Eximiæ T. Clarit. addictissimo

Christiano Daumio.

XIV. S. P.

XIV.

S. P. & O.

Clarissime & Per-Erudite BOSI, Dn. Fautor & Amice honoratissime.

REmitto Berterium Tibi tuum, & gratias ago habeoque immortales, non solum pro communicatione tam liberali, sed & tam diuturna, spondeoque vicissim meam Tuæ Clar. inserviendi promtitudinem. Disputationem præclaram Tuam lubente manu menteque accepimus, agitque mecum gratias habetque plurimam salutem nuncupans D. Zechendorffius noster, quem aër inconstans iste vertigine & dolore capitis per intervalla nonnihil affectum, præterita hebdomade abstinebat à publico, & lecto pæne affigebat, nunc autem ῥαΐσαι scias. Deus senio illius valetudinem largiatur & robur! Freculphum si alicunde erutum, proximis nundinis per typographum nostratem Goëpnerum ad me mittere dignaberis; brevi, ut salvum recipias, omni allaborabo opera. A Grævio nostro nondum responsi quid obtinui. In Catalogis meis pertexendis necdum perrexi. Nascuntur enim negotia ex negotiis, & coëlo nondum miti molestius ea opera suscipitur. Scire tamen velim, an quædam alia eorum fragmenta pridem ab Excmo Dn. D. Rivino legenda tibi fuerint tradita. Cui Amplissimo Viro, ut & Excmo Dn. M. Thomasio, à quibus his nundinis & literas & libros meos reduces exspecto, salutem haut gravatim annunciabis plurimam, & fasciculum insertum per famulum cures oro. Literas eram additu-

 rus,

rus, ſed tabellarius, qui ſe hodie moras nectu-rum ajebat, præter opinionem conſilium mutavit. Optimè vale Clme Boſi, & favorem tuum Mihi perenna. Datæ Cygneæ ad V. April. 1654.

Per-Eximiæ Iuæ Cls ſtudioſiſſ.

Chriſt. Daumius.

XV.

S. P. & O.

Clariſſime BOSI, Domine Fautor & Amice honoratiſſime!

SIlentium meum tam diuturnum, ne prolixius excuſem, fuit ea ipſa, quæ hactenus me pæne oppreſſit, nec nunc deſerit, occupationum moles. Reſtant in Soliloquiis Barthianis liber Prioris Tomi ultimus: Poſterioris vero tres iiq; maximè ob κακογραφίαν, crebrasque lituras, aliquando & properantiæ σφάλματα, quibus univerſis exſtirpandis, abſente autore, non ſumus negotioſi; cum cogar vel mea manu multa deſcribere, vel ab aliis relegere deſcripta, ut expediri tandem hac moleſtia votorum ſumma ſit. Sed enavigandum hoc mare eſt, utinam meis mihi ventis ad littus ſiſtendo! Pro Diſputatione eruditiſſima & Inſcriptionibus miſſis gratias ago habeoque plurimas. Exhibui exemplum Dno Zechendorffio, qui ſalutem & gratias non unas reponit. Bonus ſenex, velit quidem multa, ſed annorum feſſus pondere parum poteſt, ne quid dicam de curis, malevolorum tot inſidiis hactenus ipſi obortis, quæ & animum ejus olim Muſas pro viribus juvare promptum, non parum infringunt. M. Hrabskius multa à nobis diſcedens polli-

pollicitus, pactis non stetit. Eum nec ad suas respondisse Zechendorffius conqueritur. Ubi nunc degat, scire avemus. De DEO MORITASGO nunc nihil occurrit. Crassi autem sit ingenii, pro DEO MARTI AUGUSTO, alterum istud tantopere à litteris recedens saxo insculpere. Non incommoda tamen, cum certior non pareat, correctio interim habeatur: quum tot alia sculptorum deliria in promtu sint. De re ipsa cogitabo, an quid alicunde huc faciens erui queat: Quanquam valde vereor Dianam huic venaturæ non favituram. Commentarium Maximi Viri in Inscript. summis votis diu expeto, sine quo talia Musarum sacra ἀνίπτοις accedo: Et memini pridem ab ipso Editionem rogare. Fortè quod alii non potuerunt, id Clar. Tua impetrabit. Quædam ex ineditis ejus Variis Capita habeo, nemini tamen visa, præter Grævium. Manilium Scaligeri recensitum tandem prodire voveo. De ætate Poëtæ nosti quid Gevartius Lectionibus Papinianis, & Jacob. Gothofredus ad Geograph. Vet. aliique senserint, qui Manlium Theodorum esse contendunt laudantque; quorum prior Grævio nostro coram sententiam suam pluribus repetiit: Et quid contra Barthius ad Claudianum p. 112. & Adversariis p. 498. 833. opposuit: Quæ tua sit sententia haud gravatim aperi. Gevartio favere poterunt, quæ Adv. p. 313. legis. De Membranis Rivini hactenus dubitavi; an ipse videris, una significa. Inter Membraneos meos Codices est Priscianus olim ab Aug. Hunnæo possessus & P. Nannio usurpatus,

tus, in quo liber VIII. his verbis concluditur: VIII. LIBER DE VERBO EXPLICIT FELICITER. INCIPIT EJUSDEM LIB. VIII. DE GENERALI VERBI DECLINATIONE FELICITER THEODORUS DIONYSII MEMORIALIS Epiſtolarum & adjutor urm. queſtoris ſp. ſcripſi artem Priſciani eloquentiſſimi Grammatici, Doctoris mei manu mea in urbe Roma Conſtantinopoli die III Id. Jan. MAVORCIO VI. CONSULE INDICTIONE QUINTA. De iis quid ſentis? Erratum librarii facit, ut ſuſpicer eſſe apographum illius exemplaris, quod Theodorus ille, quisquis fuerit, ſcripſit. Sed & illud urm & ſp. non capio. B. Vale, & Commentarii Reineſii Exemplar pro inſerto argenteo mitte haud gravatim adhuc unum. Cygneæ d. 14 Martii 1655. raptim.

Cl. T. ſtudioſiſſimus Cultor.

Chriſt. Daumius.

XVI.

P. S.

Clariſſime BOSI!

EXciderat feſtinanti argenteus præſens, de quo ſuperioribus ſcripſeram; Quem cum obſignatis & gerulo jam exhibitis litteris inter chartas in menſa repererim, domi retinere diutius nefas duxi. Sequi igitur juſſi, rogans, ne παρέργα iſtud meum ſiniſtram aliquam apud animum fortè Cl. Tuæ (quod non ſpero) gignat ſuſpicionem. B. V. a. d. XIX Martii 1655.

Cl. T. Cultor aſſiduus

C. D.

XVII.

S. & O.

Clarissime BOSI, Dn. Fautor & Amice honoratissime!

BIs ad Te scripturo, nescio quæ præpedicula calamum mihi extorserunt. Ne verò diutius sileam, summus tuus in me favor cum insigni munificentia conjunctus postulat. Nam quæ pretio rogabam timidè tot Inscriptionis Exempla, nec absque infortuniolo omissi æris, Tu liberali manu gratis offers. Id quod equidem beneficium in memorem collocaveris. Interim quas referre non datur, verbis ago gratias, habeoque ingentes. Soliloquia prope ad finem spectant. Restat enim ultimus tantum liber. De Manilio Rivini quod scribis, gratum est. Memini & olim de Aratris mentionem ab ipso injectam. Commodam captabo occasionem, Virum non semper Musarum suarum fores patefacientem ea gratia ambiendi. Boecleri Editio ubi prodierit, de pretio me quæso fac certiorem. De Prisciani MStis aurem non vellicabo. Inspicies ea tuo commodo, nec enim præfestina res est. Salutem Cl. Tuæ adscribit plur. Dn. Zechendorffius, quam Excellmo Dn. M. Thomasio à me plenis faucibus annunciabis. Bene vale, Amice singulari cultu prosequende, & amoris mutui perseverantiam serva. Dabam Cygneæ 18 Aprilis 1655.

Cltis Tuæ Cultor Devotissimus

Christ. Daumius.

M. Schilzero plurimam itidem salutem adscribo.

XIIX.

S. P. & O.

*Clarissime & Excell*me *BOSI, Dne Fautor & Amice plurimum colende!*

MItto Nepotis Editiones, quas habeo à Nobiliss. Barthio annotatas. Addidi & Epistolas Cic. ad Atticum, quibus hujus vita adjungi solet, ne studia tua, cum excerpere non vacaret mihi, remorarer, & ut ipse codiculos inspicias, nec ampliora me possidere arbitreris. Notavit & aliqua ad Editionem Wechelianam cum Variorum Comm. in folio. Quæ, ne molem libri gravetur tabellarius, fideliter describam proxime. Ad Longolii Editionem nihil ferè annotavit, quod exscriptu dignum adeò esset. Quapropter operæ, nisi Tibi aliter placet, parcam. Vidi olim Nepotinarum Lectionum ejus peculiari Commentario institutarum aliquot Capita: quæ, quia fortè non absolverat, ipsum in Adversaria retulisse omninò persuasum habeo. Si quid porro posces, gratificabitur lubentissimè. De Professione Historiarum animitus T. Clarit. gratulor. Nec dubito, quin Spartam hanc eximiè ac pro dignitate sis ornaturus. Interim, ut Deus valetudinem Cl. T. Excell. largiatur, & Vitam, prolixis votis divinum ejus Numen assidue adibimus. Silentium diutinum hoc, mea culpa fovimus, qui Tuis minime responderam; cujus nunc me pudet pigetque. Verum audi, Amice optime! Quid reponerem homo nugator, totque interturbamentis à me ipso desci-

ſcens politis & doctis tuis oculis, lectu dignum quod eſſet? Quid? quod occupatiſſimus fui non ſolum Tomo V. Bibl. Patrum evolvendo à D. Rivino ſubminiſtrato & Voſſii Hiſtoricis ab Excell. Thomaſio noſtro: ſed & typographicis negotiis, à quibus tandem pæne abhorreo, &, quia omne otium mihi deperdunt, iis impoſterum, quantum potero, me eripiam. His diebus à Grævio noſtro Amſterodamo litteras habui. Is ſe nullas à Cl. Tua litteras, nec ipſas meas accepiſſe conqueritur. Zechendorffius qui Cl. T. Ex*cam* pl. ſalvere jubet & vetus illud FELICITER! novo Profeſſori acclamat, podagra per octiduum & ultra nonnihil afflictus ſcholaſticas obire operas minime potuit. Gratias pro Diſp. uterque agimus. Ego verò unum adhuc exemplar pro Quæſtore noſtro Tacitè amante rogo. Alcorani illæ ſectiones, quanti in Bibliopoliis væneant, doceri rogamus, ut & Grammatica novæ Editionis Arabica. Nihil enim de iis nobis conſtitit hactenus. Quæſo haud gravatim indica, ubi & quando Merici Caſauboni Notæ in Antoninum ſint editæ? Eas diu eſt, cum fruſtra poſt indicium Dni. Barthii quæſivi. Bene vale & cum Fautoribus meis ſingulis prolixe ſalve. Inſubidæ autem & præcipitatæ ſcriptioni benevolè ignoſce. Dabam Cygneæ die 7. Novembr. 1655.

Cl^mæ Tuæ Excell^æ obſervanter officioſus
Amicus
Chriſt. Daumius.

XIX.

S. P. & O.

Clariss. Vir, Dne, Fautor, & Amice pl. observande & æstimande!

Mitto quæ Nobilissimus Barthius ad Wechelianam Nepotis Editionem notaverat, quanquam perpauca. Plura non reperio. Nam cætera mea manu adscripsi ex Rutgersii Var. Lect. aliisque ad Attici vitam. Nec in Ciceronis ad Atticum Editionibus, Aldi scil. Rob. Steph. Pauli Manutii, Popmæ, Gothofredi, Ernesti annotatum quid video. De Nepotinis Lectionibus nescio an quid sperare habeas. Nec enim Nobilissimus Autor ad necessaria respondet nunc, propriis Operibus debita, nedum ad ἀλλότρια. Cujus litterarum characteres vix dignoscere possum. Et eum tamen puros Jambos adhuc scribens miror. Commodius fortè Cl. Müllerus tuus eas obtineat, cui tam facilem (nec invideo) se præbet is; Gronovii alioquin aliorumque plurimorum ob morositatem [legi Gronovii ad Reinesium litteras] aculeos non semel expertus. Cæterum si qua alia re studia tua juvare potero libris (aliter enim ægre) modò significaveris, non facile denegabitur, quicquid erit, Cl. Tuæ. Golium, aut Antoninum, quos inspiciendos tam comiter polliceris, nunc petere non audeo, etsi unicè eos videre, præsertim posteriorem, gestiam. Doleam enim eò magis, si tot modis occupatus eos solum inspexero, nec alicui usui meo aliquid inde excerpam.

pam. Habes itidem Avitum Sirmondi, olim per D. Rivinum ad me missum. Is nec à Francofurtensibus jam impetrabilis est. Quare (si nec imposterum) eum aliquando Deo volente à Te, etiam Jenæ posito, per amicos Aldenburgenses, si commodior occasio non datur, otiosior petere audebo. Catalogum tamen tuum si miseris, res pergrata erit. Meis nihil hactenus adjeci, præter quod nunc mitto. Conficiam autem integrum, quantum potest, vel in tui solius gratiam. Habet secum fragmentum aliquod à te non visum Quæstor noster, nunc absens. Id si recepero, videbis proxime, forte & cum novo. Lic. Meurerus novitius scholæ nostræ Inspector Salutem Cl. Tuæ prolixè remetiens gratias agit pro missa sibi Disputatione, officiaque sua contra offert. Sed heus, quod Sigalioni dicam, is cum Consule &Ephoro nostro in vicem Zechendorffii boni nec prorsus prostrati senis alium, nescimus an aptum (Discipulum olim ejus vel qs. specimen enim aliquod nemo nostratium vidit,) surrogare moliuntur, ipso Zechendorffio non parum repugnante. Ille, quem noto, cum superioribus annis Con-Rectorem ægrotum de gradibus præcipitare functioni se intrusurus non potuerit, vires experitur, in optimo sene. Quod si fortasse hic frustra futuri sint Dni Inspectores, de meo corio negotium, metuo, agetur: Eo, quod Zechendorffium & Præceptorem agnosco, ejusque dogmata, quæ proba, semper secutus tuitusque fuerim. Illi enim ob frivola nonnulla totum negotium invisum reddunt: sed hæc,

uti

uti dixi, Sigalioni. Libellum meum de Radicibus Lat. Lingvæ amissæ (cui proximè σὺν Θεῷ recensito comes dabitur Indagator Radicum cum aliis) vidistine? Tam rejiculum & exosum iis? Si vidisti, quæso candide de ipsis rebus, non destilo, aut modo tractandi: est enim adolescentior fere labor, & ob favorem typographi subitaneus, qui nunc prorsus displicet, judicium tuum, Vir eruditissime, vel secretim habendum, ne me cela, Barthii enim & Buchneri, qui Orientales Linguas non callent, censuræ mihi (quod pace eorum dixerim) non satisfaciunt, nec meis forte osoribus, etsi optimæ alioquin eæ sint: quia πάρεργα magis, quàm ἔργα respexerunt, hoc est, rei cardinem, deducendi nimirum modum legitimum, & inter Analogiam usumque discrimen habendum. Illum uberius, si vivo, explicabo Indicibus meis Latinæ Lingvæ Analogicis autoritatum omnis ævi scriptorum copia roboratis, quibus adhuc dum illaboro, sed βραδέως ποδὶ res utique confit, dubitoque an tam cito expedienda sit. Ad Grævium & Gronovium scribam primo otio. Litterarum ejus ecce apographum. Titulos quod excusas, modeste facis, & gratificabor sane volenti, aliaque re officiosum potius me geram: Sed & Tua Claritas contra mihi parcet iis nimiis mihi attribuendis, qui tenuitatem meam satis superque agnosco, nec scio, qua ratione Claritatis alicujus titulum meritus fuerim. Discendi cupidum me profiteor, non ullatenus doctum, nec ex ruditate mea clarum. Philomathum Ferrarium & Schæferum an videris, & an

& an Lipsiæ eorum sit copia, haud gravatim me docebis. Bene & ex animo vale Musarum dulce Decus, & verbositati inconditæ ignosce. Dab. Cygneæ d. 14 Nov. 1655. raptim.

Cl. Tuæ officiosissimus Cultor

C. D.

Sal. adscribit Cl. T. Dn. Zechendorffius nonnihil à morbo articulari jam liber. Pro Dispp. gratias ago habeoque magnas. Salut. Excell*mo* Thomasio, Schilteroque meo.

XX.

S. P. & O.

Clarissime BOSI, Dn. Fautor & Amice plur. colende ac honorande.

PRo Disput. missa gratias ago habeoque ingentes. Mitto alia duo catalogorum fragmenta cum duobus olim concinnatis, quorum series in forulorum Systematibus nunc innovata est, ut illi denuo ad novum ordinem reconcinnati sint. Grævii litteras remittere non habes necesse. Ideo enim apographum, ut retineres, miseram. Ernstius meus Hafniæ 1629 prodiit, appactus Septimino, quem Dictium vulgò dicunt, Merceri. Puto autem primam esse Editionem. Quæ si non est, petes proxime, & mittetur. Ferrarium, si ad unam alteramque hebdomada eo carere potes, haut gravatim mitte. Apud Excell*mum* vero Thomasium, quem plurimum salvere jubeo, me excusa, quod Vossium ejus tamdiu mecum servo. Video enim ita esse comparatum, ut ob bonarum rerum & scitu dignarum copiam ipsum librum ære mihi parare opus habeam. Interim docebis, me, an

Exem-

Exemplaria tum Græcorum, tum Latinorum Hiſtoricorum Lipſia ſuppeditare mihi queat prima pecuniæ coactione illos petituro. Sin, vix erit, ut non aliquem cumulum inde per octiduum aliis omiſſis excerpam. Interim ex condicto ſchedulas apparo hinc inde inſerendas. Mamerto cum Bibl. Patrum & aliis Edd. conferendis expeditus ſum. Grande utique relictum mihi fuit Variarum ſpicilegium, neutiquam inſuper habendum; de cæteris ut nihil dicam. Reſtant Indices Rerum & Auctorum conficiendi, quos brevi, Deo volente, puto typographo dabo. De Barthianorum Adverſariorum negotio quid interea geſtum ſit, noli me celare. Bene vale Cl*me* & Eruditiſſime BOSI, & ſi quid novi è Belgio habes viciſſim mecum communica. Dabam Cygneæ d. 21 Nov. 1655.

Cl. Tuæ cultor obſervantiſſimus

C. D.

Sal. Cl. Tuæ aſſcribit pl. Zechend. noſter, qui Scholaſticas operas proxima hebdomade redobiturum affirmat. Et autem vicarium Ejus introducendum nondum uxore de induſtria, Valetudini ejus tuenda, celante comperit.

XXI.

S. P. & O.

Clariſſime BOSI, Domine, Fautor & Amice plurimum honorande ac magni faciende!

IMpedimentis aſſcribes dilationem reſponſionis meæ. Spicilegium Variarum Mamerto adjiciendum non omittetur. Injurius enim eſſem non ſolum in Autorem, ſed & Editorem, ſi id agerem. Quanquam variæ lectiones non ſint

pro

pro omnium palato. Tamen ægrè iis carent, qui uti norunt, & libris destituuntur. De Vossio tempori mihi, Θεοῦ διδόντος, prospiciam. Excmus Thomasius noster, cui salutem plurimam ascribo, proximè per Göpnerum suum recipiet, nec ἀχαρίστως. De Supplemento Reinesii τοῦ πάνυ Vossiano utinam, uti jam olim mihi constitit, ita ususfructus ejus aliquis evulgatione ad nos redundasset! Catalogos meos repeto; puto enim à Cl. Tua perlustratos. Et est, qui communicationem horum rogat. Nunc alia bina accipis fragmenta. Barthius Adversaria sua nobis offert. Sed molem nescio annon abhorreat typographus, ad cujus loculos negotium istud non facit. De Ferrario videbis, quid è re tuâ sit. Si putas aliunde comparabilem esse, facile nunc ejus desiderium fero. Commendavi enim D. Scheibio Bibliopolæ, qui octiduum hoc & ulterius hic egit bonisque libris (inter eos & Manilio, de cujus ætate & Salmasius ad Florum Gevartio absentit) nos collocupletavit, negotium conciliandi eum mihi unde-unde queat. Sin difficulter me alibi eo potiturum credis, ad octiduum quæso saltem, ne occasio tam bella mihi elabatur, isto studia mea juva. Relictis enim omnibus illi dabo operam. Quod & de M. Antonino Casauboni dictum volo. Bene vale Clariss. Vir, & me, quod facis ama Tibi deditissimum. Raptim Cygneæ prid. Luciæ 1655.

Clar. Tuæ studiosissimus

C. D.

Discessus tui tempus, si ratum id habes, celare me noli.

XXII.

XXII.

S. P. & O.

Clarissime BOSI, Domine, Fautor & Amice plurimum colende.

REmitto tandem satis diu retentum Ferrarium, quo singulari cum fructu usus sum, sed non ad votum ac satiem. Legi enim & excerpsi multa, sed saltuatim ferè, nec integrum (quod doleo) librum. Avocarunt & interturbarunt me id molientem infinities tum occupationes, tum alia, quæ dicere non est. Forte liber, quia recens, Francofurto impetrabilis erit; Unde si spei respondebit eventus, votum meum facile explebitur. Utinam tanti Viri prodirent Electa, & reliquæ hujus partes! In Catalogis meis pertexendis non perrexi, utut maxime voluerim; fiet prima occasione, quæ me eò impellet. Nepotes mei, si satis iis usus non es, impetrabunt manendi ulterius spatium, si Antoninum Casauboni miseris, significaverisque abitus tui, si constitutum ac certum habes, tempus. Bene vale Amicorum & Fautorum meorum SIDUS! Scrib. τάχιςα Cygneæ die Gregorii CIↃIↃ CLVI.

Clar. T. Excellæ Cultor officiosus

C. D.

Scripsistine ad Grævium & num respondit is? Ferrarius spero indemnis ad Te redibit. Pro ejus communicatione gratias ago quas possum maximas.

XXIII.

XXIII.

S. & O.

Clme & Excellme BOSI, Domine, Fautor & Amice ætatem honorande.

PRo Programmate misso gratias ago habeoque magnas, & denuo Honoribus istis tuis Professoriis omnem felicitatem ac valetudinem apprecor! Debebant etiam Musæ meæ illis Carmen, sed ego procul à Parnasso nunc negotio involutus litigioso; de iis ne hilum quidem quod cogitem, habeo. Unus enim Collegarum, si non ego, perendie Dresdam abibit, ut supernumerarii Collegæ, nescio an Gratiarum cum favore, sese ingerentis negotium, quoniam D. Zechendorffius, licet podagra nonnihil afflictus, de suo statu cedere negat, componatur. Mihi sanè vix otii est tantillum, quo istas, ut incultas, scribam. Nolui tamen inanem dimittere Tabellarium. Fortè expedient quid otiosiores. Ad vitam Agricolæ nihil comparet, præter quas mitto Barthii Notulas. Cæteris nimis puerilibus non poteris non carere æquó animo: Cui longè meliora in mundo sunt, uti ex eruditissimo Programmate perspicio. Et utinam Orationis illius tuæ etiam interfuissem Auditor, quam commendarunt adeò Amici, ut scriptam daretur legere! Ferrarium à Scheibio spero. De eo, quæ memoras lectu jucunda acciderunt. Philomathi Musas Norimberga accepi, sed non pro voto; Et sunt, qui Augenii Momenta Poëtica, ac Masenii Argutias Poëticas & Palæstram

Eloquentiæ ligatæ majoris faciant. Bene vale, Amice Præstantissime, & hanc Spartam commodo Reip. Litterariæ, ad altiorem evehere donec, longos per annos orna. Dabam Cygneæ præfestinatim die 9 Aprilis 1656.

Clæ Tuæ Excæ Perennis Cultor

C. D.

XXIV.

Καταθύμια πάντα!

*Clarissime & Exc*me **BOSI**, *Domine Fautor & Amice ætatem colende.*

ET libros meos recte & M. Antoninum tuum ingenti gaudio perfusus accepi. Hic quantopere placeat pauca non enarrabunt verba. Dederam hoc negotii Scheibio, ut si Francofurti reperiret, secum adveheret, spemque impetrandi alens supersedi hactenus excerpendo aliquid, præsertim cum interea temporis ad me Dresda Bernardus Morlanensis ex Flacii Illyrici prima Editione longè emendatior posterioribus, cum ipsius Bernardi præfatione, quæ in cæteris Edd. deest, mitteretur. Spem autem meam decollavisse docuerunt postea Scheibii literæ, qui quidem se desideratos à me nonnullos libros nactum, & ad me post cæteros in ordinem redactos, missurum esse: Aviti tamen Sirmondiani, & Antonini Casauboniani, nullam sibi potiundi fuisse copiam affirmavit. Seriò igitur ut hoc agam, non potui non Cl. Exc. Tuæ significare, me ad aliquot hebdomadas, si pace Exc. Tuæ id fieri queat retenturum, describturumque (digni-

gnitas ſanè id libri ſuadet) quæcumque potero, ſi non totum. Alcimum, præter carmina, quæ cum Argentinenſi Editione contuli, totum deſcribi feci: oblitus tamen conferre Homiliam de Rogationibus. Ea propter poſt remiſſum Antoninum & illum ab Exc. T. Claritate rogabo, conferendæ, quam dixi Homiliæ gratia, & ut adhuc unum & alterum locum inſpiciam, in quo fortè peccavit meus amanuenſis. Interim tamen non deſinam in utroſque apud Bibliopolas etiam exteros inquirere. Gronovii de ſeſtertiis his diebus Grævius ad me miſit cum ejusdem Statio, præclarum donum. Sed abſque litteris, quod miror. Scholæ noſtræ Extraordinarius Collega à Prodo-Synedrio Dresd. adjunctus, qui αὐτοδίδακτον munere ſe iſto functurum pollicitus eſt. Lectiones mirè confunduntur. Quas Dn. Zechendorffius prælectionum horas, quanquam invitiſſimus, ei cedere juſſus fuit, ex Con-Rectori & mihi partim ab Inſpectoribus ſunt demandatæ, partim ipſe obeundas retinuit. Rivini obitum ſuis & mihi immaturum lugeo. Sperabam plura ab eo, quæ miſiſſet pridem, ſi plus mihi fuiſſet otii. O ſi Manilii MSti ab hæredibus poſſes fieri compos! ſed abrumpere filum Epiſtolæ jubet, qui ad T. Exc. laturum promiſit. Bene vale Ex*cme* Boſi, & à mea tenuitate cum debita obſervantia promta Tibi officia pollicere. Dabam Cygneæ præfeſtinatim die 12 Maji 1656.

Clariſſ. T. Excellæ Cultor Devotiſſimus

C. D.

 XXV.

XXV.

S. P. & O.

Excellentissime BOSI, Domine, Fautor & Amice plurimum observande!

QUæ ex Papiniano Barthii Commentario, quem post Britonem, Deo annuente, typographus noster luci dabit publicæ ad Nepotem spectantia, obiter observata excerpsi, ea lubens nunc mitto. Si plura post occurrent, nec iis excerpendis T. Exc*a* deero. Marcum Antoninum, Avitum & Ferrarium Scheibius non est adeptus nunc. Attulit autem Schæfferum de Militia navali, cum aliis â me expetitis. Antonino ergò, tua comitate, uti & nuper per Studiosum Cygneum ad T. Exc*am* scripsi, adhuc utor, & ubi descripsero describenda, salvum meo ære remittam. Bene vale, Vir clarissime, & ad nuperas meas, si accepisti, haud gravatim vel tribus responde, meisque officiolis, si utilia ea Tibi, vicissim utere. Prima occasione mittam & Catalogorum nova fragmenta. Iterum vale & festinatis hisce ignosce. Scripsi enim commodam nactus occasionem. Cygneæ die 7 Junii 1656.

Cl. T. Excellæ officiosissimus Cultor

C. D.

XXVI.

P. S. & O.

*Clariss. & Excell*me *BOSI, Domine, Fautor & Amice pl. observande, & colende.*

EXhibitor harum cum à Gudio vestro attulisset literas, vicissim ad Exc*am* Tuam meas expetiit.

petiit. Percommoda ea occasio visa est; quia certa & propera: etsi ea propter incommoda, quod multis nunc occuper, garritusque cum novo isto amico temporis non nihil furetur. Narro igitur, ne & ab aliis avocatus fortè, prorsus silere cogar, paucis, me abhinc sextiduum ad Geyerum sine literis misisse Theophilum Cælio Aureliano accompactum & Nemesium Ellebodii abs Te expetitos. Rogarem contra, nisi grave esset, & si carere ad nonnullas hebdomadas posses, Scioppii sive Grosippi Paradoxa, cujus libri desiderio fere tabesco: aut si illo uteris, ad octiduum interea saltem Avitum. Tres enim aut quatuor in illo paginæ mihi restant conferendæ olim prætervisæ. E Scioppio multa describerem, usui meis Diatribis maximo futura. Despero enim impetrationem Libri è Bibliopolis. In Britone excuduntur jam Indices, sed βοείῳ ποδί. Grævium Cl. ad vos à me rediisse, arbitror. Brevior illa ejus mansio dolori sanè fuit. Cujus Colloquiis nihil magis lætificum. Josephi Editionem & ipsus urgeo, qui Græco prorsus destituor. Ea tamen apud Zechendorffium, qui Cl. Ex*cam* T. plurimum salvere jubet, & pro Disputationis Exemplo illo altero mecum agit gratias, extat. De Clinicis accepi, legi quædam, legamque porro cætera cum voluptate, nec non commodo peringenti. Scribonius Largus Rhodii illic laudatur. Ecquando is editus? Nam sola Ruellii ego utor: Bibliotheca nostra publica aliam veterem habet in 8vo. Volebam plura. Sed puer è Typographeo me-

C 3 diasti-

diastinus plagulam Britoniani Indicis recensendam afferens manum de tabula clamat. Optimè vale, Amicorum maximè colende, & me, quod facis, ama. Dabam Cygneæ postrid. KL. Sept. 1657.

Cl. T. Excæ perennis Cultor

C. D.

Num libri rectè allati sint, doceri cupio?

XXVII.

S. P. & O.

Excellme & Clariss. BOSI, Domine Fautor & Amice plurimum observande & honorande.

AVitum Sirmondi cum literis meis arbitror rectè jam esse perlatum. Pro ejus communicatione denuò gratias ago singulares: Uti & pro Nepote tuo, qui recte exhibitus mihi est, & sane perplacet; optoque ad hanc faciem plures à T. Excell. edi bonos Scriptores posse. Helmoldus, quem in proximis tuis à me rogas, multis aliis Scriptoribus accompactus grandi Volumine, mensibus aliquot apud Amicum in proximo oppidulo hæsit; Etsi autem avocarim, tamen insolita prodigiosæ hujus hiemis nive præpeditus ad me redire negavit. Reversus tamen est hac ipsa hebdomade. Pauca admodum inibi annotavit D. Barthius, notat autem aliquot se ei Historico Capita dedisse in Tertio adversariorum Tomo. Si placet, & serum non erit negotium, ea omnia descripta ad Excam Tuam mittam.

tam. Codicem enim ipſum, quo cariturus inpoſterum propter appacta ægre videbor, ut tantillarum Notarum gratia in Saxoniam ad ignotum mittam, tanti vix eſſe exiſtimo. Statius excudi inceptus eſt, & triginta quaterniones jam expediti ſunt. Ad Thebaidem, in quo multa & prolixa è Græcis Scriptoribus loca in teſtimonium advocantur, charactere plerumque non bono Operisque mihique legibili opus eſt, ut recipiam Græcos meos Theophilum & Nemeſium. De Scribonio Rhodii quæ doces, pergrata accidere. Utinam & de aliis, quæ rogavi lætum perciperem aliquando nuncium! Deus ter Opt. Max. bonis literis Exc*am* T. mihique ſervet! Deproperabam Cygneæ d. X Febr. 1658.

Exc. T. Clar. obſervantiſſ. Cultor

C. D.

Ecce Reyheri noſtri Epithalamia, in quibus in æmuli noſtri inſciti gratiam, & ipſus ineptire volui.

XXIIX.

S. P. & O.

*Cl*me *& Excell*me *BOSI, Dn. Fautor & Amice pl. obſervande & venerande!*

QUas Lipſiam ad Dn. Parentem tuum deſtinavi meas, una cum Notulis ad Helmoldum, ſive quemadmodum alii, ut Cujacius 8 Obſerv. 14 vocant Helmodum rectè jam Tibi autumo redditas. Nunc ad nuperrimas paucis reſpondeo. Capita ex Adverſariis Barthii illa ipſa exhibere deſcripta non poſſum. Deſeritur enim à prelis Papinius, & ego unà à Barthio,

thio, qui intra hunc mensem ad me litteras nullas dedit, etsi per alios perrectionem Operarum nimioperè urserit. Promiserat Adversaria, & credo jam manibus tenerem nisi sublesta fide egisset typographus: qui culpam tamen omnem in Scheibianos rejicit, promissum æs minimè præstantes. Novi Operis Biblici in Anglia excudi cœpti specimen videre aveo, simulque Programma illud. Quod si ad me miseris, non parvo beneficio affectus mox remittam. De Æmulo, qui sedem, honores hos consecutus, firmiorem apud nos figere videtur, silebimus. Forte enim unde damnum parat, inde salutem gignit, ut Mantuani illa usurpem. Et Geyeri parens in Fautoribus ejus principe fere loco est. Gratias potius Vestro Æsculapio, Viro ut mira doctrina, experientia & meritis maximis stupendo, ita Academiæ vestræ Medicorumque omnium æterno decori, ago ego summas, quod denuo ignotum me immeritumque Elogio suo tam benigno cohonestare non dubitaverit, omnemque ipsi prosperitatem vivacitatemque vegetam ex animo opto precorque! Scioppii Paradoxa, ne ad me mittere necesse habeas, ipsusque carens, si sit, qui describat, ita tamen ut paginæ excuso exemplo respondeant, nulli parcam æri, quo voto meo compotiar, quicquid pretii ille, qui à manu futurus, poscet, libenter erogaturus. B. vale & mihi favere perge Litterarum & meum Decus. Dab. Cygneæ d. 14 Martii 1658.

Clmæ T. Excellæ ab omni officio & studio

Christ. Daumius.

XXIX.

XXIX.

Ἐυπράττειν καὶ ὑγιαίνειν.

Excellme & Clariſſ. BOSI, Domine Fautor & Amice πολλῶν ἀντάξιε ἄλλων.

GEminas tuas literas recte accepi. Remitto ſpecimen Operis Anglicani ad me miſſum. De eo quid agatur, & num inceptum ſit, aveo reſcire. Programma de charactere univerſali non vidi adjunctum: aut non recte percepi tuam mentem. Certiora itaque etiamnum expecto. Præter chartas enim iſtas, quas nunc remitto, nullas accepi. Gratias autem pro communicatione ago longe maximas, & in tali genere, ſi quid erit, officia mea ſpondeo reciproca. Schoppii illa quæ deſideras, commodo tempore non denegabo; licet iis ad meos Lat. Linguæ Indices, ad quos univerſam pæne meam Bibliothecam, ut commodatos taceam libros, adhibeo ipſe ſatis uſus nondum ſim. Publicum enim facit ſubſeciva mea ſtudia ἀλλοπρόσαλλα, utut aliter velim. Quare procedit tardius, quicquid molior. In tui autem gratiam ad id tempus alius facile occupabit me labor. Varro merus Textus eſt, tantum recenſitus, nihil Scholiorum additum gerens. Nec multis adeò notis interſpergitur Symmachus: Etſi textus longe Juretiano auctior emendatiorque eſt, quem expreſſit ſua editione Pareus, niſi typographi officio ſuo defuerunt. Ei appacta ſunt varia: Apicius nempe Humelbergii, Caſaubonus in Apul. Apologiam, Manes Putſchii & Rhodomanni. Priape-

iabis habebam; accepit unum exemplum à me Lic. Götſius, cognatus meus: à quo ego Voſſium in Fragm. Tragicorum, & Senecam Scriverii: Alterum de Arte Critica exemplum M. Thönnikerus, meus olim diſcipulus, nactus eſt. Grammaticam ejus Grævius excuſam promiſit: qui apud me reliquit Sanctii Minervam, jam deſcriptam ſed nondum relectam. Ejus literas deſideratiſſime exſpecto. Audio Magnif. Dn. D. Rolfinckium Græco Rufo Epheſio potitum: utinam & par ſors me bearet: aut ad unum & alterum menſem tali liceret uti: Certe vel mea deſcriberem manu. Utinam meorum librorum integer confectus eſſet catalogus, & tuorum oculis uſurparetur. In Statio Barthiano ſpero typographum proxime perrecturum: bene vale Excell*me* Vir, meumque Amorem, quod facis, perſevera. Dabam Cygneæ raptim die 13 April. 1658.

Clariſſ. Tuæ Excell. ab omni officio & fide

Chriſt. Daumius.

XXX.

Sal. & Offic. paratiſſima,

*Ampliſſime atque Excell*me *Vir, Dn. Fautor & Amice æternum colende & honorande!*

OCcaſione hac ſubita non potui non brevibus moras dilatæ ſcriptionis meæ excuſare, quas tum infinitæ occupationes, tum vale-

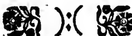
valetudo non ex voto firma pepererunt, ne quid dicam de tabellariorum ad vos commeantium raritate. Memini autem me debere adhuc gratias pro tam benevole commodato mihi Labbæo, Codice ſane tum temporis viarum tantum non injuriis expoſito, niſi matura T. Excell*æ* ſollicitudo periculo imminenti obſtitiſſet. Monitus enim ego vectorem illum compellavi, qui culpam neglectæ miſſionis in ſuos transtulit. Gratias ergò etiamnum ago habeoque Excell. Tuæ tantas, quas poſſum maximas, & indico ſimul, me non hujus Labbæi Codicem, qui tamen & ſic acceptiſſimus fuit, ſed Novam ejus Bibliothecam, quam à Domino Malspergero ſuo habet Ampliſſ. Excell*a* Tua rogaſſe. Quo ſi adhuc beer ad unam alteramque hebdomada, eſſet cur denuò A. T. Exc*æ* magis magisque devincirer, felicitatique meæ gratularer amplius Zechendorffio noſtro, cujus beatum obitum, niſi fama (quod credibile) jam prænunciavit, intimabunt hic noſtræ feſtinatiſſimæ Threnodiæ. Quibus ſi Fautorum ejus, qui veſtrum Pindum colunt, Chorus accedat, quod moëſtiſſima honorificè orat vidua, ſuas miſerias ſuumque luctum non parum hac veſtra condolentia ſolabitur. Quam certè nobis, Concionem funebrem publici juris facturis non ſolum ab Ampliſſ. T. Excell*a* & Excell. Dn. Friſchmuthio, ſed & à Per. Rev. & Excell*mo* Domino D. Gerhardo, à vidua τȣ̃ μακαρίτȣ meque decenter-officioſe ſalutandis, ut & aliis, qui apud vos Zechendorffiano Nomini cupierunt,

pol-

pollicemur. Deus ter Opt. Max. largiatur scholæ nostræ, (quod oramus - vovemus) successorem Zechendorffio dignum, paremque, si non superiorem. Bene vale, Vir τιμαλφέςατε, & porrò fave Dab. Cygneæ prid. Kal. Martii 1662.

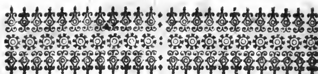
Ampliss. Tuæ Excellæ perenni
Cultori
Christ. Daumio.

Ecquid agit Genesius?
Quid Josephus?
Scioppianam Grammaticam & Paradoxa interea nactus sum.

CHRI-

CHRISTIANI DAUMI
PARS II.
EPISTOL. PHILOLOG. CRITIC.
AD
VIRUM CLARISSIMUM
JOHANNEM GEBHARDUM,
Prof. & Bibliothec. Vratislav. ad D. Elisabeth. meritissimum.

I.

Salutem, Officia, Amorem.

Ccaſio ad Tuas, Vir Cl. Excellq; Fautor & Amice plur. honorande, mihi perquam acceptas, reſpondendi, etſi ſubita & inexſpectata, commodiſſima tamen, prætermittenda temere non fuit. Harum enim exhibitor Vratislavienſis, civis nunc noſter, cum ad vos abiturus his diebus diceretur, à me heri compellatus, ſi quid vellem ſibi committere, optima ſe curaturum fide promiſit. Gaviſus igitur hac opportunitate, pro tuis eruditiſſimis Muſis, cum, quod reponerem, nihil aliud ad manum eſſet, Catonem Opitianum à me rogatu tum Typographi, tum Bibliopolæ interpolatum ἐυχαρίςως mitto. Ignoſcant autem mihi manes Germaniæ noſtræ Vatum Teutonorum Principis, ſi ejus purpuræ hic pannus inſcite aſſutus eſt. Poſt multas enim tergiverſationes tandem mihi hunc extorſerunt prædicti Librorum promotores omne Editionis periculum in ſe recipientes. De Alani veſtra Editione, ſi maturiùs reſciviſſem, lubentius contuliſſem in communi, quæ in mea erant poteſtate. Præſertim cum tum temporis paullò ma-

jore

jore, quam nunc abundarem otio. Habeo enim Editionem Parabolarum Lipsiæ per Melch. Cotterum An. 1502 in 4to. & 1507 apud eundem, cum Scholiis, utramque, qualia tempora ferebant, excusam. Et Jod. Badii Ascensii in eas Commentaria Lugduni 1492. in 4to majore edita, libellumque duodecimum Sylvarum Moralium (ita inscripsit Commentationes suas, in Virgilii, Horatii, Persii, Juvenalis, Mantuani, Sulpitii nonnulla, ut & integra Catonis Disticha, & Alani Parabolas) constituentia. Præterea possideo Alani Opera Moralia Parenetica, & Polemica, quæ reperiri potuerunt à Carolo de Visch Antwerpiæ 1654 in folio evulgata, qui præter MS. parabolarum Editiones nominat Daventriensem, 1492 Lugdunensem, cum Commentariis 1501 in parvo folio, Lipsiensem 1516 in 4to, sed sine Commentariis, Parisiensem 1536. in 16. in rhythmos gallicos translatam, & commentariis moralibus ejusdem idiomatis proditam. De cæteris *Universalis ejus Doctoris*, ut appellatus fuit, scriptis habeo Anti Claudiani Basileensem manu Hier. Wolfii alicubi emendatam, Antwerpiensem Troguriſii, manu Barthii passim illustratam. De planctu Naturæ Membranaceum illum Codicem, qui olim P. Scriverii fuit, etsi non parum mendose descriptum, talem tamen, ut Vischianam Editionem longe vitiosiorem multis in locis juvare possit, quem & D. Reinesius & D. Rivinus, cum quibus communem feci, aliquot locis, tum emendarunt, tum illustrarunt. Ejusdem Alani Distinctiones Theologi-

logicæ (*Oculum ſacræ Scripturæ* alii vocant) exſtant in Bibliotheca noſtra publica, antiquis libris non paucis referta, cui ego præfectus ſum, anno & loco Editionis non nominato, in magno folio, ante 200 hos annos typis rudibus promulgatæ. In qua Bibliotheca & Colonienſis Parabolarum, & alia ἄτοπ☉· cum Germanica interpretatione Editio aſſervatur. Nigelliz Whirskeri (de quo Baleus in Cent. Angl. & Flacius Catalog. Teſt. Ver. conſulendi) Brunellum ex veteri Editione itidem cuſtodit prædicta Bibliotheca noſtra, & ego Francofurtenſem Anni 1602 in 8vo habeo: è quarum collatione nuperâ Vigilli titulo non parum emendari queat, ſi quis eam impendere velit operam. MStos membraneos, præter Plauti ſex Comœdias, Lucanum, Horatii nonnulla, Juvenalem, Perſium, Priſcianum valde vetuſtum, Juvencum, Aratorem, Gallerum, Matth. Vindocinenſem, teneo etiam Petri de Riga Auroram, ἀνέκδοτον, quam in ſuperioribus Catalogis, neſcio an apud vos edi promiſſam memini. Hæc eo fine fuſius refero, ut videas, non prorſus nihil eſſe nobis opis ad juvanda humaniora ſtudia, modò Fautores & æſtimatores non deeſſent. Et qui Bibliothecarii ſumus, libenter de libris narramus, ut de ventis navita. In veſtra Rhedigeriana animadverto eſſe Prudentii MS*tum*, unde de nonnullis locis dubiis admodum fieri vellem certior. In Pſychomachia v. 53. legitur in *Auguſtana* Edit. 1505. Hoc habe, & exclamat. Lego: Hoc habe exclamat. In Apoth. v. 734. Weitz. ſola pendulus. Forte Sala pendulus.

lus. Hic Avienus perieg. 388. in Apoth. v. 660. Jam nostrum vagire sibi. Nam pusio nondum Norat. Forte, tam pusio. Hym. 13. (al. 8.) perist. de loco, ubi Martyres passi, abest à nonnullis tertius Versus. An & in nostro MS*to*? De his, amabo, doce, si per otium licebit, quæ vestri Codicis sit Lectio. Essent plura, sed nolo tibi, Vir CL*me*, molestus esse. Archillæum Hantwillensis ab Ascensio editum, Henricum Samariensem, vulgo pauperem, Ganfredi Poëtriam, cujus initium: Papa stupor mundi, per multos annos quæsivi frustra, ut & Mar. Victorem Massiliensem è Morellii interpolata Editione, quorum ultimum tamen tandem à Nobiliss. Nic. Heinsio, interprete Grævio meo impetravi. An & horum quid apud vos exstat? Hactenus me occuparunt Indices in Statium Barthianum, quos tandem expedivi ego, sed nondum Typographi lentitudo. Et gaudeo sanè me onere, quod tot annos me pressit, levatum. Accedam post, si Deus volet, & valetudo inconstans permittet, ad alia alacrius. Palponistam multis in locis repexui Notisque infinities auxi. Si faveret Typographus & otium esset, adderem Bernard. Morlanensem è prima optimaque Flacii Editione, cum Notis Barthianis, quas Chytræanæ Editionis marginibus adscripsit. Digessi præterea Latinam Linguam in Indices Analogicos, autoritatibus & exemplis additis. Sed nondum ultimam recepit manum illud opus, & infinita adhuc quæ in schedis observata jacent, sunt inferenda; nonnulli etiam Autores adhuc legendi, aut repeten-

di. Alia taceo. Dubito enim, ut tempora & homines ſunt, an & illis gratia aliqua ſit futura. CL. Dn. Mühlphortium Lipſiæ ſuperioribus annis compellatum amanter à me ſalvere jubebis. *Veſtratis olim Poëtæ Celeberrimi, Caſp. Cunradi, opuſcula puer adhuc in deliciis habui: puto autem me non vidiſſe omnia, quæ edidit. Quæſo haud gravatim doce quo anno obierit, quot Epigrammatum Centurias publicarit, & num ei filius ſit ſuperſtes, aut qui hæredes ejus fuerint.* Sciſcitatus id ſum aliquando ab amico ejus Dn. D. Joan. Petro Lotichio, verum ille id indicare prætermiſit. Faſciculum tuum ad Conſulem noſtrum D. Gebhardum curavi, ſed reſponſi nondum quid tuli. Infortunatus fui, cum eum aliquoties hactenus fruſtra quæſivi. Habitamus diſſitiſſimi, & quas ego horas vacuas habeo, illis maximè eſt occupatus, nec meæ occupationes, brevibus his diebus ſpiſſæ, Virum compellare permiſerunt crebrius. Quod tamen ſepoſitis aliis feciſſem, ſi de hac ſcribendi opportunitate quicquam maturius mihi conſtitiſſet. Nunc abitus γραμματοδήκτου urget: Faxo autem reſponſum proxima habeas occaſione. Quanquam, ut paucis in aurem dicam, in Pragmaticis ille totus eſt, & mitiorum Muſarum raram aut nullam curam amplius gerit, quas, meus in patria συσχολαστὴς olim cum eſſet, non plane aſpernabatur. Sed alia ætas, alii mores. Non tamen arbitror tam inhumanum, ut reſponſum ſit dedignaturus. Qua fiducia faſciculum ad eum curabam. Mea Poëſis non multum lucri fecit, quapropter & culta mihi fuit remiſſius. Meis ſum-

ſumptibus maxima meorum quæ edidi pars lucem vidit. Quæ res an accendere queat animum per ſe ſatis ad hæc ſacra frigidum? Sed deſinendum eſt nugarum. Tu Vir Cl. & Excell. jejunas has meas & impolitas amicitiæ tuæ pararias noli inſuper habere: Sed me favoris atque amoris tui Zephyro afflare perge mutua facturum. B. Vale! Dabam Cygneæ d. 10 Febr. 1665.

Clariſſ. T. Excell.

Studioſiſſ. & Obſervantiſſ.
Cultor
Chriſt. Daumius.

II.

Sal. & Officia.

ETſi, ex quo Tuas Vir Cl*me* Fautor & Amice pl. honorande, accepi, ſpatii ad prolixè reſpondendum ſatis habuerim; tamen dum neſcio qua infelicitate multimodis hactenus impeditus, & ad alia averſus, diem ex die traho, nunc in anguſtias temporis anguſtiſſimas, præter ſpem & opinionem, redactus, vix paucula & ſubita hæc reſponſi loco pono. Gratias ago ingentes pro à Te mihi miſſis omnibus & ſingulis mihi longe acceptiſſimis: quibus quid contra offerrem, diu quæſivi & dubius hæſi. Convaſavi tamen, cum nihil aliud nunc in promptu eſſet, paucula, quæ vides, interque illa Vertumnum meum, unius alteriusque menſis immaturum fœtum ſive abortum potius, è libraria ſuppellectile Diſcipuli non ita pridem defuncti receptum, quum exempli alius copia prorſus nulla aliunde fieret. Tu

Virhonoratissime, *χάλκεα* hæc *ἀντὶ χρυσέων* non aversaberis, sed usquedum meliora tempus suppeditabit *τοῖς παροῦσι στέρξεις*. Rectori Vestro Exc. & Venerabilissimo, ob Senium & Merita, & Nomine diu mihi notissimo, cui Sal. & Observantiam à me nuncupabis, hanc ætatem & sospitatem animitus gratulor; Deum Ter Opt. Max. veneratus, ut utramque in plures adhuc annos usq; in placidissimi Senii Exodium clementissime conservet. Illius, quem innuis Tractatus, utinam seculo ne invideat conspectum fructumque! De Aurora Petri Rigensis, quæso doce me, quodnam vestri Codicis initium sit. Meæ Membranæ Prologum ita incipiunt: Frequens Sodalium meorum petitio, cum quibus conversando *florem infantiæ exegi, ut Librum Geneseos* Stylo metrico depingerem, & inde (*Æg. & ut inde*) aliquas Allegorias elicerem, instanter persuasit &c. MStum ab Ægidio interpolatum, quod Lipsiæ in Paulina habetur, legit: florem ætatis meæ in Francia peregi, ut librum Pentateuchum Moysi stylo m. Liber ipse incipit: Primo facta die duo cœlum, terra leguntur. Ægidiana interpolatio post Præfationem: Scire cupis Lector &c. quam ad Britonem Barthius attulit, sic incipit: Initium Mundi quales ab origine prima. Idem initium (quod miror) est apud Trithemium de Script. Eccl. & Sixtum Senensem. Deinde scire cupio, num & habeat Proverbia Salomonis, quæ Albertus ab Æyb in Margarita sua laudat. Ea sane à meo & Ægidiano Codice absunt. Hiobini, Canticum Canticorum, Threnos Jeremiæ, Actus

Apoſtolorum ex Ægidiano ſupplevi. Iis enim meus Codex caret. Nec habeo vitam Criſpini & Criſpiniani, quam Jacobus Gaudenſis Magdalius laudat. Pro locis in Prudentio indicatis gratificationem tuam gratiſſimam habeo. Unum & alterum adhuc rogo. Præfatio Periſtephanôn in Weiziana Editione; Immolat Deo Patri, ab aliis, ut Aldo, Enchiridio præponitur. Et ultimus verſus: Quo regente vivimus, videtur ſuperfluus utut aſſeratur è Bartſio. Quibusnam favet veſter Codex? In paſſione Caſſiani v. 50. legunt Heinſius & Gronovius: curva & humens pagina. An ita & veſtrum Exemplar? In Hamartig. v. 666 opere inſtaurare. Ubi MSti, nonnulli opere reſtaurare ſecundâ Syllabâ abundanti. Quid ſi ibi *ſtaurare* legamus voce etiam Boccatio uſurpata? Sed quomodo jacet in veſtris membranis? Erant alia, ſed nunc producere vetor. Statiani Indices, etſi cum σφαλμάτων annotamentis Typographo à me traditi ſint, hactenus tamen ille inſubidus homo neglexit, ſumptis meis aliorumque ingratiis maximis in manum aliis, quæ præſenti futura lucro ſibi ſperavit. Omninò malè habet me inepti, nequid dicam deterius, hominis, & famæ & lucro pinguiori, utut toties blandis & duris verbis admonitione facta, male conſulentis. Indices mei LL. Analogici non negligentur impoſterum. Aſt eſt opus hominis otio admodum abundantis, & vix ac ne vix quidem unius, quo ego ſolus cum caream, tam lento pede illi incedunt. Video n. & habeo infinita adhuc inſerenda, ſi ad eam

formam, quam intendo, opus fit proceſſurum. Et opus præterea eſt non uno Amanuenſe, rogo, fido, ac opto, qui ad typos munditer deſcribat. Cl. Dn. Mühlpfortii Carmina admiratus ſum, & doleo ita latuiſſe eum, cum unà eſſemus Lipſiæ. Sane ſi ſatis cognitus mihi fuiſſet, majoribus illum officiis mihi divinxiſſem. Ei, quæ adjunxi haud gravatim exhibebis, ut & quæ Ampliſſimo V. Dn. Cunrado inſcripſi, quamvis itidem ut hæc ſatis deproperata. Sunt enim plures his nundinis Epiſtolæ curandæ, ad alios ſcribendæ, & ὀδονταλγία me mirum in modum vexat. Finio igitur B. Vale GEBHARDE pl. honorande, & me quod facis ama, nec tuarum Muſarum me porro exſortem eſſe ſine. Dabam Cygneæ die 18 Maji 1665.

Clariſſ. T. Excell.

Cultor deditiſſimus

Chriſt. Daumius.

Inſcriptiones literarum ſi quæ peccant, excuſa me comiter, & mone. Heri nactus ſum Norinbergá ex Italia miſſum novum & quidem ſatis prolixum Petronii Fragmentum modò Genuinum. Patavii id excuſum eſt 1663. quinque octernionibus. Conſul noſter podagra extremis modis laborat, ita ut nonnulli de ſalute ejus deſperent. nec quenquam ad ſe viſentem admittit.

III.

Salutem & Officia!

AD gratiſſimas Tuas, Vir Clariſſime, Fautor & Amice pl. honorande & colende, reſcripſiſſem citius, ſi per moleſtiſſimam Bartſiani Operis Expeditionem, & mille alia intercurrentia impedimenta licuiſſet. Heri tandem Dei ope

(cui

(cui Laus dicta sit) absolvimus Indices cum præfixo Titulo, satis properato. Cujus exemplum eccum Tibi. Totum opus, quod quæris, à Göpnero divenditur tribus Thaleris. Quî placiturum sit doctis, & eo uti valentibus, aveo rescìscere. Ego in sinu gaudeo, me tam diuturna molestia liberatum, anheloque ad hactenus derelictas rursus redire Musas. Pro enotato initio Vestri *Rigæ* gratias ago ingentes: stupui & miratus sum tantam Exemplarium discrepantiam: Quippe Autoris in omnibus penè superiorum temporum Scholis versatissimi tritissimique, cui nunc ne Nomen quidem satis notum ipsius tenuitas & longè meliorum Poëtarum successio reliquit. Meus membraneus Codex ipsius Rigæ est interpolatus. Initium ejus nuper significavi. In carmine cujus initium: Scire cujus Lector (quod & Barthius è mea communicatione ad Britonium pag. 755. edidit,) legitur versu XI.

Alter acu *stipica* distinctis versibus unum
Censuit in corpus atque *revixit* opus.

Scire velim an vester Codex variet hic & quî notatas voces repræsentet. Illa Carmina: Stringere pauca libet. Et: Nil homini melius, neque in meo Exemplari, neque in Ægidiano Bibliothecæ Paulinæ Lipsiensis adsunt. Optarim, si fieri possit, ut meo ære, vel Genesin, vel particulam saltem ejus, secundum vestrum Codicem à puero aliquo descriptum habeam. Mitto nunc Lamentationem Jeremiæ, & aliquas paginas ex Hirto, manu alicubi Dn. And. Rivini notatas, in quibus quæ asterisco notavi, lacunas potissimum, si expleres per oti-

um, rem certè gratam mihi faceres. Nolui plura addere nunc, ne Te satis alioquin obrutum molestia majore afficerem. Recapitulationem ex Ægidiano descripsi, eodem initio: Nam à meo Codice abest. Ad Prudentium emaculandum promittunt mihi Grævius meus Salmasiana è veterrimis Codicibus excerpta, & Heinsius eodem interprete à se observata, ut ex Grævianarum litterarum subitario Apographo, quod unà mittere placuit, amplius vides. Quod si hi promissis stant, nec de vestro adjumento desperabimus. Amplissimo Vestro CUNRADO Sal. plur. & ὑγίειαν propitiam, uti & Excell. Dn. Rectori & Præstantissimo Dn. Mühlpfortio, cui Titulum Alani, qui nupero fasciculo exciderat, exhibebis. Fessus sanè adhuc Indicibus Statianis longe molestissimo Opere & tempore exclusus nunc non scribo. Scribam autem prima occasione. Ad vestra donaria quod nunc reponam nihil paret. Etsi enim diversa scripserim Carmina, typis tamen nulla sunt excusa. In posterum otium nactus magis in scribendo ero diligentior. B. v. & quod rogo gratificari haud gravare. Dabam præfestinatim Cygneæ KL. Octobr. 1665.

Clariss. T. Excell.

Studiosissimus

Christiansu Daumius.

IV.

S. P. & Officia paratissima.

CLme Vir, Fautor & Amice planè singularis! Superiores meas puto te recte recepisse; Mitto

Mitto hic ad Ampliss. Dn. Cunradum cum fasciculo literas, cujus fasciculum interea accepi, ob incredibiles avocationes valde festinatas. Non bene superiore mense valui, morbo nescio quo, Colicæ passioni non absimili per biduum lecto affixus & aliquot deinde dies ob languorem domi cohibitus. Quo vix per Dei gratiam abspulso, ad me deferebantur Membranæ Manilii cum Edito conferendæ, quas frustra antea exspectatas nunc præter spem obtinui. Accedebant alia ante has nundinas adhuc necessario expedienda; Quapropter & Dn. Mühlpfortius cui salutem & εὐετηρίαν à me apprecaberis, excusatum me silentii habebit. Alaniana, quæ descripta jam missurus eram, nondum contuli. Dabo proxima σὺν Θεῷ occasione eò largiores. Interea Valete omnes & singuli: Annate & Perannate felicissimè. Dabam Cygneæ præfestinatim d. 28 Dec. 1665.

Clmæ Tuæ Excellæ

Addictissimus
Christian. Daumius.
Sch. ib. R.

Novi nunc nihil, forte Deo volente proxima vice.

V.

S. P. & O.

Occasionem hanc, quanquam à nupera brachii dextri invaletudine nondum firmus, prætermittere tamen nolui, mi Cl*me*, & Excell*me* GEBHARDE! Gratias ergo ago pro gratificatione tam prompta ac benevola, quâ tu me illis ex P*o*. Rigensi fragmentis sive

initio exhilarasti. Mitto tibi Geneseos initium, quod si fortè contuleris variantiam Chirographi vestri, minimè mè celabis. Addidi & Susannæ Historiam. Video meum Codicem esse ex prima Editione Rigæ: Paulinum Lipsiensem ex secunda recognitione, sed ab Ægidio facta. Vestrum vero Codicem, ex 3 Editione novi illius Interpretatoris esse. Fortè & nonnulla ab ipso Auctore, non ab aliis in alieno opere ingeniosis, unde tanta discrepantia est. Sequentur autem Θεῦ διδόντος sequentia per partes. Quæ enim ex Ægidiano excerpsi, Schedis inscripta Membranaceo Codici suis locis interserui, daboque operam, ut sicuti hîc vides, reliqua sic pergantur, & totus Riga descriptus & collatus habeatur. Alioqui integrum Opus ad Te misissem. Vester a. Codex cum plura habeat quam meus, inutiliter meum mittam. ALANI initium Dno Mühlpfortio cum Sal. officiosa offeres, ad quem nec dum ut scripserim otium fuit, qui hæc jam vix potui. Bis enim lectulo affixus à lectione, scriptioneque amotus fui. Succreverunt deinde negotia, ut quid primum quid deinde expedirem, vix subierit. Excusabit igitur nunc me. Pergam a. hoc modo, si sic ipsi placebit. Prologum Actuum Apostolicorum Rigensis (brevis est) velim ex vestro habere Codice. Ego Superiore Decembri Manilium cum bonis Membranis contuli, & non pauca observavi non negligenda, sed aliquando in ordinem digerenda, & variis meis σὺν τῷ Θεῷ inserenda. Temporis etiam aliquid dedi Bibliothecæ Patrum Coloniensi evol-

evolvendæ, quam recens à Bartſio-Rivini Bibliotheca redemi. Quod ἀντιδώρε vicem tibi mittam, nunc nihil paret. Fortè brevi ſi non renuet Typographus, aliquod ad typos opuſculum adornabo. Veſtro Excell*mo* Rectori, uti & Dn. Conrado, quem meas ſpero accepiſſe, Sal. plur. à me nunciabis. Veſtro νῦν ἐν ἁγίοις Webero parentavit nuper Lipſiæ D. Langius, qui Programma ad me miſit. Ipſam Orationem ubi excuſa fuerit, ſpero me itidem habiturum. Baptiſtæ Mantuani & Fauſti Andrelini, an quæ ſcripta veſtræ Rhedigerianæ inſint, & ubi quandoque excuſa, ac qua forma, quæſo haud gravatim aperi. Grævius nondum ad binas meas reſcripſit. Et ego occaſionem ob raram rarius pariter ſcribo. Videbo tn. an Francof. hac panegyri aliquid poſſit in Belgium mitti, modò id non brachii nondum commodus uſus prohibeat. Hæc enim vix per intervalla poſſum. Subjiciam illi tum illud de Laubani Heſiodo, cujus in Homerum Analyticas tabulas nondum. Neſcio an Tu? Hæc hac vice. Deus valetudinem mihi tibique conſervet integram, ut bonis literis & juventuti vacare poſſimus uterque, ſi ipſius Clementiæ viſum diutius. B. vale Vir Celeberrime, & me amare perſevera. Dab. Cygn. d. 3 Martii 1666.

Clariſſ. T. Exc.

Perenni-Cultor

Chriſtianus Daumius,
Schol. Cygn. Rect.

S. P. & O.

VI.

S. P. & O.

INgentes Tibi debeo gratias Excell. GEBHARDE pro Tuo tam pertinaci gratificandi mihi ſtudio. Qui vero referam, equidem neſcio? Variis ægritudinum obſtaculis hactenus à propoſito meo non uno retractus ſum, invitiſſime ſane. Sed quis contra fata! Mitto paucula è Rigæ Geneſi, ne te meque onerem alioquin ſatis occupatos. Dabo, ſi vivo, operam, ut integrum ab Ægidio interpolatum Opus deſcribatur, quod diſperſum per ſchedas habeo, ne quid mihi pereat & ut de eô agi tum poſſit, quod ſit è re Seculi literati. At quid de puro tuo Jambo tam eleganti tam docto dicam? Sanè obſtupui, Te, quæ Mühlpfortio tuo debetur opera, quamque in ſe Vir doctiſſimus pridem recepit, eam in me transferre, difficilius, cum vetus illa Lipſienſis Editio deſit mihi, curandam. Ei iterum particulam mitto ſcripturus proximè, cum nunc ita negotiis cingar, diſtringarque ut vix reſpirare queam. Eſt hodie Carmen in noſtri Ephori Natalem conſcribendum, quod ut jam video centies interturbabitur, antequam ad finem perducetur. Hinc quid boni progignitur, cum Spiritus toties interſtinguuntur? Vides ex tenui hac Oda Germanica, quam addidi, quam infacundus, quam inelegans ſim Poëta, ſi talis! Nec tamen denegandum erat noſtro Ephoro, etſi deproperatum ſatis hoc officium, & diu intermiſſum; quippe qui intra Novennium vix decem

cem Teutonicos ſcripſi verſiculos. Quare ſerena fronte aſpicies ſaltem, ſi non leges, & alterum Exemplum Dn. Mühlpfortio tradi curabis. Potiora vellem, ſed nunc non poſſum. De Mantuano & Andrelino quod injeceram, docere, modo vacet, ne denega. B. vale & brevitatis ac feſtinationis me excuſa. Dab. Cyneæ 4 Non. Maji 1666.

Clariſſ. T. Excell.

Addictiſſimus

Chriſtianus Daumius.

Accepi aliquando à Barthio involucri loco pagellam ad Chriſtoph. Colerum veſtrum ſcriptorum Carminum & Epiſtolarum, niſi fallor quarta & ultima eſt. Incipit à fine Carminis à Joh. Gruter. ſcripti: Sequuntur Seusſii. Virdungi, Berneggeri, Buchneri, Mochingeri, Weitzii literæ & Carmina! Illud Gruteri ante omnia vellem habere poſſe integrum. Quodſi ſcrinia tua id aſſervant, aut aliunde adipiſci potes, quæſo cura mihi deſcribendum. Vicariam reddam gratiam, ſi qua in re Tibi uſus mea eſt opera.

VII.

Salutem & Officia paratiſſima,

cum εὐετηρίας voto ampliſſimo.

AMpliſſimâ redundo lætitiâ, quoties video epiſtolari officio meo honorem parilem minus denegari, Cl. GEBHARDE, Fautor & Amice admodum honorande! Ideoque fas non eſt torpere meum Studium, quod favor tuus adeò excitat, utut varietas infinitorum avocaminum inſidias ſtruat meæ diligentiæ: quæ ſane ſuperiorem reſcribendi opportunitatem invitum prætermittere me fecit, nec tamen quo minus nunc officio meo adſim, inhibere potuit.

Gra-

Gratias itaque pro præſtito beneficio tuo ago, habeoque ingentes, & tua benignitate amplius abutor, dum in Riga & Prudentio per occaſionem operam tuam mihi præſtandam ulterius urgeo. Super Alano exſpecto indies Cl. Mühlpfortii literas, quas tamen à Chriragrico (quem illubens intellexi) poſcere amplius verecundor, ideoque Salute & omnis proſperitatis incrementis per Te Ei nuncupandis vovendisque acquieſcit contentus nunc ſtylus meus. Quanquam & Ethico-Politicæ illæ notæ à tanto Viro eum Autorem dedeceant. Nam quotusquisque Symbolam noſtram Critico-Philologicam, ſi adjiciamus curet? Odam meam à ſomnolento conſcriptam Tibi probari admodum miratus ſum, quam initio hærebam an mitterem? Vix viginti per omnem ætatem meam Germanica ſcripſi Carmina adeò aliis abreptus fui; eamque ob cauſam nihil nunc illubentius aggredior. Otio deſtituor, quo me in familiaritatem Germanorum Vatum intimem. Tametſi uti datur ejusmodi Clarorum Virorum fœtus cupide volvo revolvoque. Id tamen fit rarius. Ampliſſimorum Virorum & Danielis Cunradi neſcio an quid viderim? Certe id memoriam meam fugit. Quare eorum Poëſis mihi prorſus ignota eſt, ut ferè & nomina. Si tuo beneficio ſpecimine aliquo, aut ſaltem indicio, ubi iis commode potiar, frui liceret, res admodum grata accideret; Nil tamen extra commodum tuum ſollicito. Pro Exſcripto Gruteriano illo Epigrammate & indicio Scriptorum Mantuani Te amo, ut qui maxi-

me.

me. At quid ego Tibi contra? Hujus & Bononienſem Anni 1502. (ſcripſiſti 1520, forte calamo aberrante, quod tamen penitius cognoſcere aveo) & Pariſinam quorundam Operum 1507. Quanquam & Tertium Tomum omnium Operum Editionis Pariſinæ 1513 in folio. Et Antwerpienſem Anni 1576. quæ Francofurdienſem An. 1573. (nec tamen ejus anni, niſi ſolis titulis tam vorſis quam prorſis operibus) per ſingulos Tomos adduxit. Unde & hodie rariſſima eſt, nimirum propter incendium eo anno Antwerpiæ exortum, quod omnia fere ibi adhuc reſtantia Exempla ſuſtulit abſumpſitque. Indago hinc inde veteriores Editiones; ſed nuſpiam favente Deliâ. Superioribus tuis injeceras mentionem Ampliſſ. Viri Sam. Claſii, qui Philelfum evulgaverit. Quis quæſo is Philelfi Liber, ubi & quando editus? An ſunt omnia ejus Scriptoris opera? Nam & ejus non pauca ex vett. Editionibus habeo, ſed non omnia. Id avidè reſcire expecto. Noſtri Typographi, niſi ego nummos conferam, aliquid mei excudere tergiverſantur, quod abære ad ſumptus faciendos ſint imparatiſſimi; Quapropter & meis mora aliqua indicitur: quam tamen ut tollam quantocius, ſi vivam, allaborabo. Seni Veſtro maxime Venerabili, magno MAJORI Salutem & cum felicis novi anni voto μακρημερεύειν! Cui pro acceptiſſima ſui Icone quod reponam, præter unicam hanc meam Oden, cujus & pro Cl. Mühlpfortio addidi exemplum, non habeo nunc: Nobiliſſ. Cunrado ex parte nunc ſum gratificatus. Sequentur proximè

xime σὺν τῷ Θεῷ δ' εἰπεῖν cætera. Ut enim vara vibiam trahit, sic ex hoc labore in alium incidi, nimirum conficiendi accurate Bibliothecæ meæ Catalogum. Quæ res primo aspectu visa facilis, tractatu difficilis & laboriosa reperta est, ut à cæpto nonnisi per intervalla resumendo, mox resilierim. Alioqui illaborabo Linguæ Indicibus Analogicis meis augendis, de quibus nescio an prius quid scripserim? Exiguum ecce *specimen* sive speciminis potius fragmentum, sed ab inficetâ manu, quod nuper inter Chartas meas pro Amico aliquando confectum reperi. De quo Judicium vestrum cognoscere opto. Bene vale, Vir multum honorande, & cum Tuis ac cæteris meis Fautoribus feliciter anna perenna. Dab. Cygneæ d. 28 Dec. 1666. ὡς τάχιστα.

Tuus ex animo

C. D.

IIX.

Sal. & Officia.

Cl. GEBHARDE Fautor & Amice pl. honorande.

SUperiores Tuæ proprid. Kl. Maji datæ XIII Kl. Junii demum appulerunt, non culpa quidem puto latoris, hominis certe officiosi, sed eorum, qui merces ejus, quibus tuæ adjunctæ, serius curarant. Implicabar statim nescio quibus negotiis, & ex eo die magis magisque, ut vix tantillum hoc suffurari potuerim temporis, quo responderem perquam acceptis & jucundis tuis. Pro officio in Rigensi ac Prudentio conferendo, gra-

gratias ago habeoque ingentes. Mitto aliud fragmen, ut Te satis alioquin oneratum magis onerem. CUNRADO ac MUHLPFORTIO, Viris Ampliss. & Clariss. serio, licet fortè serò, συμπέμπω, proque Epicediis itidem missis gratias meminero. Alterum illorum Exemplar Amplisso Styrzelio misi, Consulari Rotenburgensium ad Tubarim, cui gratum fuit. Ejus Elogia Claror. Viror. quorum Centuriam edidit, plures adhuc editurus, nescio an videris. Si non, curabo. De ALANO quid agimus porrò? Et quomodo Varias excusi Exemplaris ego impetro? Cl. Muhlpfortius sane à me utriusque mei, tum excusi tum MSti exemplaris Sectiones nancisci potest, si hunc Laborem in se suscepturus est. Spondeo enim me, ut incepi, ita perrecturum. Marium Philelphum Norimbergâ impetravi: gratulorque mihi de tuo indicio, absque quo ignoratissimum mihi fuisset hoc Opusculum. Ejus Parentis FRANCISCI Sfortias in Bibliothecis Galliæ latet, teste Labbeo. Utinam & inde publicum visat. Indicum meorum Analogicorum, ideo lentum negotium est, quia vastum est opus, & mea potissimum manu denuò describendum. Dum enim diverso tempore è diversa lectione quotidiè adhuc crescente quæ observo, calamo aliquando properante ingero, confusum fit opus, & nisi in ordinem concinniorem redigatur, & quæ in schedis infinitis olim à me & Barthio annotata habeo, inserantur adhuc, quod nonnisi mea manu, opera ac judicio, fieri potest, indigestum & inutile

E fiet

fiet potius, & tale quod male emittatur. Proxime (nondum enim prorsus absolutum est) videbis Lexicon Latino-Germ. longè reliquis omnibus locupletius, G. Matth. Königii. Quo dum mei prodeant Indices, quorum tamen, ut dixi, lentum negotium est, aliquis forte contentus esse possit. Erant, qui tres Vertumni mei Millenarios recudere & quartum addere volebant, quo fine etiam in mundam descripseram, additis ex Anthologia Græcorum nonnullis sententiis infinities cum aliis talibus variatis. Sed nescio quid tricentur illi Lentuli. Etiam Marium Victorem Massiliensem ad typos descripseram: Verum & hic remoræ interjectæ fuerunt. De cæteris nunc sileo. Si quid apud vos novi edetur, fac sciam, ut à vestro Fellgiebelio imposterum possim petere σὺν Θεῷ δ'αἰτεῖν modo non iniquo id indicet pretio. E Catalogo meorum Poëtarum in 8, licet nondum perfecto, ecce unam & alteram pagellam. Unde quid scripserint, & ubi illa edita fuerint, conspicere liceat. Londini. a 1648. editi sunt Libri VI Solymæ novæ in 8vo. Vidistine librum? Valde scire velim qualis esset? Reinesium ad plures abiisse, non clam Te erit. Vorstius Coloniæ Brandenburg. edidit Epistolas ab eo ad se scriptas. Quas vidisse Te arbitror. Judicia de iis Virorum Doctorum exspecto, & inter eos tuum. B. Vale & favorem tuum Cl. GEBHARDE, mihi persevera. Dab. Cygn. Kl. Octobris 1667.

Cl. T. Excell. *studiosissimus*

Christ. Daumius, *Sch. ib. R.*

Vene-

- Venerabili nostro Seni Dn. MAJORI salvum & tranquillum ac vegetum Senium precor! In Anagrammatum D. Gasp. Cunradi 1. Centuria (reliquas nondum vidi) desunt in meo Exemplari pagina A. 1. A. 2. incipit enim à præfat. ad Lect. Ben. Eum defectum (alias vix resarciendum) si per Discipulum aliquando explere velles, beneficium gratus agnoscerem.

IX.

Clme & Excellme Vir, Fautor & Amice pl. honorande.

Literas tuas cum Alano & Senftlebio lætissimus accepi, die 14 Jan. Ex eo mature respondissem, gratiasque egissem maximas vestræ comitati ac munificentiæ, nisi per integrum trimestre scabies admodum pruriginosa manibusque meis satis infesta, nec medicaminibus facile propulsabilis, nostras ædes pervagata, me quoque miserè divexasset, ut Musis extra necessaria parum litare potuerim. Nunc dum ab illa paullum respiro me sextiduum hoc Nephritici dolores primum excruciant, ut lecto affixus vix hisce & quidem per intervalla par fuerim. Alani Lipf. Editio cum MSto meo magis convenit, quam cum Vischiana Editione. Opus est propter Scholia non mali commatis: descripto toto autore, amplo insuper margine relicto, ut & variæ & Scholia, quæ Vischianum Exemplar non capit, ei injiciantur, & optima eruatur lectio, adhibitis etiam illis autoribus, qui loca ex hoc libello jam olim laudarunt. Quales sunt Thomas Hibernicus, Jac. Wimphelingius &c. Altera Senftlebiana mirè me affecit, & Tibi editori Orbis literatus se devinctum ideo fatebtur.

A Styrzelio qui ad bimeſtre nephriticis itidem doloribus decubuit, & morti proximus nunciatus fuit, nullas accepi literas, nec ſcio vivat ne an iverit, quo Divus Paulus & Adam? Rigæ plura mittere nolui, ne te occupatiſſimum alioquin magis aggravarem. Inpoſterum tamen, niſi moleſtum, plura capies. Könïgius, cujus Lexicon ad literam V. habeo, ringitur, non pergi à Typographis, qui alia interjungunt. De *Vertumno* nondum cum iisdem conveni, & moleſtia ſcabiei, etiam illius ultimam recenſionem interrupit. De cæteris videbo quid agendum, ſi Deus valetudinem in ſolido locaverit. Pro Effigie veſtri Dn. Paſtoris gratias etiam meminero. NOBILISS. & Ampliſſ. VV. Dn. *Conradum* & *Mühlpfortium*, cui incolumitatem ex animo precor, ſalutem à me annunciabis plurimam. Plura per dolores recurrentes nunc non licet; nec tamen hæc occaſio prætermittenda erat, utut excruciarer. Quare inculta potius, quam plane nihil dare volui. Bene Vale Fautor & Amice æternum colende. Dab. Cygn. χλιντήρης. die XI April. 1668.

Clariſſ. T. Excell.

ab Amore & cultu

Chriſtianus Daumius.

Quid boni Schulziana illa Bibliotheca adjecit?

X.

S. & O.

QUod doles, Vir Cl*me*, Ὑγίειαν belliſſimam quondam à Gentilibus habitam Deam minus bellè mecum convenire, idem ego doleo,

doleo, multa enim ſic omittuntur, quæ invitisſimus omitto, in litterarum ſtudiis præſtanda. Sed quis mortalium illius gratiam in poteſtate habet, aut verius, quis Jehovæ æterno, in cujus manibus vis ſalusque noſtra, poteſt reſiſtere? Paulò antequam tuas accepi eryſipelate primum laboravi ſiniſtro pede, ita ut per octiduum ferè incedere nequiverim. Poſtea obſtructiones à malo hypochondriaco ſupra modum flatulento me non parum exercuerunt, ut pauca peregerim, præſertim in literis. Deambulationes tamen in pagos, præſertim illos, in quibus aliqua amænitas, & vicinorum noſtrorum Zythus oppidanis noſtris prohibitus divenditur, crebriores, & jucunda cum amicis comitibus colloquia multum de illo ſuſtulerunt; niſi fæculenta nunc & medicata maximè noſtratum Cereviſia morbum denuò irritarit. Alioqui potus paucitatem in me culpant, indeque hanc crucem eſſe affirmant. Sed potorem agere non poſſum, utut mihi, quemadmodum Martiali, quindecim Poëtæ non ſuccurrant, & ſiccis Deum omnia dura propoſuiſſe Horatius occentet. Mitto iterum aliquot è Riga Quaterniones. De Scholiis illis, ut Te mea cauſa angas, non eſt opus; ſufficit, ſi Autore ipſo compotimur. Qui tamen hoc ſolum Exemplum, quod ego poſſideo, videtur ſcripſiſſe. Alteram Editionem, quæ in Lipſienſi Paulina eſt, Ægidius Levita, neſcio quis, interpolavit, uti ipſius Præfatiò clare docet. Utrum autem ipſe, an alius tertiam Editionem, quam veſtrum Exemplar re-

præſentare non obſcurum indicium eſt, procurarit, mihi nunc non liquet. Nec juvat, quid *Labbeus*, *Spizelius* & alii talium curioſi. Quid Ampliſſ. *Claſius* reſcripſerit, ſcire aveo. Credibile eſt, in Auguſtiſſima illa Bibliotheca multa talia latere adhuc ἀνέκδοτα. Utinam ſi illic *Bernhardi Geyſtenſis* deliteſceret, ad alteram editionem aliquid opis ſperare liceret! Habeo adhuc exemplum unum meæ Editionis, quod ſubmiſſurus eſſem. Utinam & inde vel *Henricus Samarienſis*, vel *Ganfredi Poëtica* prodiret, vel *Archithrenius*! Ne Galli ſoli & Britanni hanc laudem ſibi arrogantes nobis præriperent. Noſti forte, Vir Clme, à Nobiliſſ. *Heinſio* noviter recenſitum PRUDENTIUM *Riga* & *Alano* millies præſtantiorem Poëtam, ſuperiore anno in lucem prodiiſſe; qui & novam & politiorem, auctioremque, ubi nactus fuerit plura adjumenta, pollicetur Editionem. Quid ſi Tute Tibi id laboris ſumas, & veſtrum MS. integrè conferas, vel ſpeciminis gratia per partes ſaltem cum Heinſiana Editione, vel ſi illa adhuc deſtitueris, cum alia, quæ ad manum, nominanda tamen; Variasque deinde ad ipſum Heinſium mittas, aut per me, eò, proxeneta *Grævio* meo, cujus jam Heſiodum credo te vidiſſe, mitti cures? Sane non exiguo beneficio hunc Virum Tibi devincires, & Nomen tuum meritumque in Belgio & Galliis magis extruderes. De quo velim tuam ſententiam exponas. Lexicon Könïgianum Noribergæ excuſum jam Lipſiæ proſtabit 4 florenis, ſive ſecundum noſtræ monetæ rationem, duobus

Tha-

Thaleris & ſedecim groſſis. De eo, ubi conſpexeris, quid tibi videatur, celare me noli. His diebus ultimas pagellas accepi, & totum ita heri librum Compactori tradidi. Is Vir omnium Scriptorum Elogia, & vitas fortè breviter meditatur augere & edere, meamque opem implorat. (Syntagma de de Viris literatis ordine Alphabetico in quod omnium autorum omnia ſcripta, elogia conjeciſſe ſe ait) Sed nondum quî tractaturus ſit breviter tam amplam materiam perſpicuè percipio; Rogabo itaque, ut ſpecimine quamvis exiguo rem manifeſtam faciat; ſic & meam Symbolam me adjecturum, ſi vivo, non renuam. Ephorus noſter Decem has Conciones adm. Rev. & Excell. veſtro Dno PASTORI honorificentiſſimè ſuis verbis & officioſiſſ. Salutando mittit, gratias unà pro ab Ejus Per-Rev. Dignitate miſſis mecum agens, rogansque ne exiguitatem ἀντιδώρε reſpiciat, ſed mentem potius affectuoſiſſimam. Ego noſtri, heu! Styrzelii funebria adjeci; ſed meum Carmen neſcio à quo, diſtichi omiſſione & immutatione alterius deturpatum eſt. Addidi & alterum Exemplum, nam plura non ſuppetunt, exhibendum à Te, cui libuerit. Nobiliſſ. *Cunradus* & Cl. *Mühlpforthius*, an cum valetudine, quod voveo, in gratiam redierint, gaudens cognoſcam. Utrumque ſalvere jubeo plenis buccis. Ubi *Königius*, ad hiſtorica ut redeam, movebit, & Nobiliſſ. *Cunradi* memor ero. Amanuenſium meorum lentiſſimum negotium eſt, & invaletudo, quæ in publico privatoque munere

 omiſe-

omiſeram, majore ut diligentia reſarcirem, coëgit. Hinc *Alanus* contra votum meum procedit tardius; Et literæ amicorum multum abſumunt temporis. Non tamen planè abſiſtam coepto. Deus modo vitam & valetudinem, quæ vera vita eſt, otiumque largiatur. Quam quodque & Clariſſ. Excell. precor ex animo. Vale Vir Clme & me porrò ama. Dabam Cygneæ πιπτοντος τȣ̃ καλαμȣ. IV Non. Octobr. 1668.

Cl. T. Excellæ

Perſtudioſus

Chriſt. Daumius, *Sch. Cygn. Rect.*

Noſter Ephorus rogat T. Clar. Excell. una cum ſalute plurima ſibi, ſuo ære, poſt pretii indicium redimendam comparet Beati Weberi Concionem funebrem. Ego faxim ſtatim illud pericli, vel per noſtratem civem, ante nundinas, vel citiore occaſione per Studioſos, vel Mercatores curetur.

XI.

Sal. cum Officiis paratiſſimis.

ET literas & adjunctum faſciculum, mihi apprimè carum ac lætabilem, rectè accepi, Clariſſime GEBHADE, Amice pl. colende, & magni æſtimande. Iis ut nunc reſponſionem parem, occaſio commoda ſuadet, imò imperat. Pro opera in conferendo cum MSto Rhedigeriano meis pagellis impenſa gratias ago quam maximas. Et hoc beneficio utique grandi contentus ero; nec opus puto, ut Ampliſſimo *Cloſio*, cum neminem nunc notum ſive amicum mihi Guelferbyti habeam, negotium faceſſamus. De Prudentii verò conferendi tua promptitudine cer-

certiorem interim faciam *Grævium* noſtrum, & ubi abs Te varias accepero, fratrum uni ejus, quorum alter Dresdæ, alter vero, niſi fallor, Lipſiæ jam hæret, committam, ut ipſus voluit, aut Sorori, qui quæve optime curare ſciunt. Nam iis, quibus hactenus fui uſus, neſcio an ſatis fidam. Pro Nobiliſſ. CUNRADO, Communi noſtro, honorifice à me ſalutando, impetravi tandem ab amiciſſimo meo Sexto, olim condiſcipulo hic meo, poſt amico per duodequadraginta fere annos fidiſſimo, homine officioſiſſimo, nec inerudito, & ea propter multis præclaris Viris, ut *D. Dorſcheo, D. Mich. Walthero, Joh. H. Urſino, Styrzelio, Harsdorffero, Königio,* & aliis infinitis imprimis charo, Enderis olim per multos annos à correctura, Elogia diu deſiderata Styrzelii, quæ cum aliis ipſi per me tramittit, non ſine officioſæ ſalutationis honorificentia præmiſſa. Addidi ipſius ad me Schedulam ἰδιοχειρὶ ſcriptam. Admodum Reverendus noſter Ephorus Maxime Reverend. veſtro Ephoro affectuoſe mecum συμπάσχει, & valetudinem & omnia felicia apprecatur. Nobiliſſ. v. DN. CUNRADO ingentes agit gratias pro Weberi Conc. Funebribus ſibi adeò benevolè tranſmiſſis, & quid contra ipſi gratum reponat, dubius hæret; Tu mone, ſi quid noſti: dabo operam, ut procurem. Quanquam præter Conciones vix quid aliud parabit, puto. Reſtat, ut, quod principio debebam, nunc in fine Epiſtolæ gratias agam Nobiliſſ. & Clariſſimo noſtro SCHOEBELIO, Floribus ex Tacito collectis

 pri-

pridem mihi cognito atque amato, pro acceptiſſimo munere, quo non ſolum ſuam Wratislaviam, ſed & meam Bibliothecam, inſigniter condecorare atque exornare voluit. Sane quid illi rependam pro præſtantiſſimo ac pretioſiſſimo hoc κειμηλίῳ, prorſus me fugit. Sola animi devotio officioſa, & tanti Fautoris æſtimatio eſt, quam reponere novi, qua ipſi obſtrictus perſeverabo, dum Spiritus hos reget artus. Quod ſi non diſplicet, nec malum factum cenſes, verſiculorum meorum, quamvis horum me pudet pigetque, ne prorſus vacuus adventem, nonnihil, præmiſſo Salutationis officiociſſ. honore Eximio Viro ac Poëtæ porriges, usque dum elaboratius aliquando, ſi vivo, præhibere queam: Additurus eram literas pro Nobiliſſ. CUNRADO, (cujus μακαρίτȣ Cl. parentis Gnomologiam Latino-Germ. & Panegyrin Adventoriam in Matthiæ II. Uratislaviæ ingreſſum nuper demum nactus ſum: Annalium v. Evangelicorum paraphraſis, quam Catalogi & Draudius exhibent, an excuſa ſit, explorare haud gravatim velis,) & Clariſſ. *Mühlpfortio*: Sed dum hæc exaro, abrumpere cogor filum, uxoris meæ invaletudine ſubitò ad alias curas averſus. Quodſi tamen harum allator non properat, incertus quippe itineris, addam, ſi permittor, adhuc aliquid peculiariter ipſi tradendum. Interim hac Scheda notata tradi Amico Magno velim. Catonem meum nonnihil repexum & auctum Göpnerus recudi per operas olim ſuas hic faciet, ſi ſtabit promiſſis.

Ego

Ego mallem alia: ſed horum hominum ingeniis obſecundandum eſt, ſi iis uti velis benevolentibus. Forte tamen ab hoc ad alia perget, vel ille, vel ſucceſſor ejus; ſi DEUS favebit. Cujus gratiæ ac favori Clariſſ*am* T. Excell. cum omnibus mihi faventibus ὁλοψύχως reſcribo. Optime vale, ac diu vive, Vir honoratiſſime, & votis tuis omnia felicia ac beata viciſſim apprecantem me in fide & amore tuo perpetuo eſſe libens patere. Datæ Cygneæ, die Apoſtoli Matthiæ. ſt. v. A. R. 1669.

Cl. Excellentiæ T.

Cultor Officioſiſſ.

Chriſt. Daumius.

XII.

S. P. & O.

ECce, Vir. Clariſſ. Excell.que, reſponſum ad Nobiliſſ. Dn. *Cunradi* Amici noſtri Communis Svaviſſimas literas, quale quidem inter diverſas occupationes potui, cum Concione Per-Rever. noſtri Dn. Ephori, qui & Tibi pro Programmate gratiis ſingularibus actis, Exemplum cum ſalute plurima mittit, boni, cum melius quid non adſit, conſulendum. Quid Ampliſſ. CLOSIUS reſponderit, reſcire haveo. Cætera, quæ nos docuiſti, illubentes audivimus & συμπαίχοντες. DEUS à vobis avertat

clementissime quicquid Evangelico cætui malum minitari videatur. Varias Prudentianas prima quaque certa occasione cum Exemplari Encæniorum &c. in Belgium mittam, additurus & varias Psychomachiæ ex veteri Augustana bona Editione Anni 1505. à me collata. Idque, si commode potest, & sine magnis sumptibus vel hac Lipsiensium Panegyri. Vellem & Inscriptionum cujusque libri varias semper addidisses, nisi cum Heinsiana Edit. concordant. Nam & ibi Viros illos celebres curiosos esse vides. *Clmo. Schöbelio* & Clariss. *Mühlpfortio* per occasionem salutem plenis buccis ascribo. De *Architbrenio* alicubi eruendo ut mecum sollicivus sis, valde oro. Item, ubi denuò dabitur, ab Ampliss. CLOSIO exscruteris, habeatur ne inter Augustea illa MSta *Bernhardus Geystensis*, unde lacuna mea expleri queat. Superest unicum ejus mihi Exemplum adhuc, quod mittere si opus sit, queam; repertum hodie inter nescio quas quisquilias; Interea σφάλματα ejus emendabo; Nam nunc properandum est; Item *Ganfredi* Poëtria nova, sive Rhetorica, & *Henricus Samariensis*, pauper dictus, Poëtæ aut Versifices ante quatuor, vel quinque hæc secula celebres; ut, licet non impetremus tale quid, scientia tamen ejus animos oblectemus, & fortè excitemus Virum aliquem ab hoc studio non abhorrentem, qui & hos in lucem apud nos protrahat, ne Galli soli & Angli iis fruantur. B. Vale, viveque quam diutissimè, Cl. GEBHARDE mihi faventissime, & Amorem

rem tu um persevera. Dab Cygn. (Dab. Cygn. raptim KL. Maji 1669.)

Clariss. T. Excell.

Cultori Officiosissimo
Christ. Daumio.

P. S.

In Inscriptione literarum Nobiliss. CUNRADO destinatarum, dum infinities interturbor, & plures ad alios datas inscribo festinans erraveram. Qua propter hujus σφαλματος apud eum comiter me excusabis; nec enim otium erat denuo res describere, gerulo præsertim ad iter accincto.

XIII.

Ὑγίειαν καὶ μακρημέρευσιν!

Ampliss. & Excell. GEBHARDE,

Fautor & Amice multis nominibus observande ac colende!

VEre γλυκύπικρον Tuæ fuerunt mihi. In quibus studiorum tuorum promptitudo, quam non dulcedinem mellis instar præbuit? Quam amarum autem atq; acerbum etiam fuerit ex iis percipere, *Macrobium* vestrum terras deseruisse, & exinde omne Recturæ onus in Te unum, & eo quidem tempore, quo Te valetudo valdè afflicta periculosè exercuit, esse devolutum, dici ægrè potest. Ego vero tacitis votis hactenus precatus sum, ut & Rectoris tui nunc μακαρίτου ætatem viresq; attingas, publico bonisq; literis diutius prosis, cum paucissimi hodie eo animo affecti, & in literas pæne jacentes erigendas proni sint, qvalitu es affectus. Quin & adhuc precor, nec, dum

Amicorum meorum jam Unio. Datæ Cygn. d. 27. v. Oct. st. 1669.

ὅλος ὁ σὸς

Christian. Daumius.

XV.

Clarissime & Excellentissime GEBHARDE

Fautor & Amice singulariter colende ac æstimande.

HAbes hic pro Nobiliss. & Ampliss. Viris sc. pro Dn. *Cunrado* schedam, (nam litteras quas volebam insperatò non potui;) Versiculos autem pro Dn. SCHOEBELIO, properanter nec ex sententia scriptos à curis variis distracto, dum uxor mea per trimestre jam non belle habuit, & occupationes diversissimæ me meum esse minus fuerunt passæ. Eos tui judicii facio, si displicent, & non pro Dignitate Viri confectos arbitraberis, conscinde potius & disperde potius, quam ut me traducant. Quod si tamen, præter opinionem, allubescent, & Typis mandabuntur, fac vel meo ære aliquot exempla pro amicis capiam. Id indicatum statim curabo. Non jactito me Poëtam, sed scribo, quicquid incidit absque operosa cura & cogitatione, nec enim valetudo mea & impedimenta varia id aliter permittunt. Interim salutabis honorificentissime Viros prælaudatos, ut & Ampliss. Dn. Mühlpfortium, & si placet, novum vestrum Rectorem (de quo hi scazontes nunc incidunt:

Ma-

Majore Magno, dote major { *ELIA,* / *ô THOMA,*

Et major annis sis quoque unicè optamus!)
annexo ubique εὐπραγίας, pro more & debito, fervidiſſimo voto. Te vivere adhuc, & valere, atque utinam ſolidiſſimè! hilariſſimus intellexi, precorque DEUM, ut literarum & Juventutis bono Te diutius ſervet ſoſpitem maximè. Ab Excell. BOSIO ad ultimas meas integrum menſem reſponſum exſpecto, fortè culpâ Tabellarii dilatum, quem hactenus non vidi. Unde quid *Joſepho*, quid *Epiſtolis Reineſianis* fiat, juxta cum ignariſſimis ſcio. Admodum Rev. Ephorus noſter Lic. *Peiskerus* pro Programmate gratias agit peroſficioſas, & feliciſſimum Tibi Novum Annum animitus apprecatur. De *Riga* nunc moleſtiæ Tibi non ero. Si vivemus, & valemus commodè, poterimus, ſi absque ingratiis tuis id fieri queat, bono cum Deo pergere. Meditationes Divorum Patrum in Feſtum Chriſti Natalitium nonnullas edo, quæ ubi prelum exierint etiam ad vos itabunt. Sed maxime è Lentulorum proſapia eſt Typographus, quod me male habet. B. Vale, & non ſolum exortum hunc, ſed longe plures annos ſoſpes incolumisque transmitte, mihique priſtinum tuum favorem amoremque comiter ſerva, de vicario oppidò ſecurus. Dabam Cygneæ d. 29 Dec. 1669.

ὅλως ὁ σός

Chriſtian. Daumius.

præſentare non obſcurum indicium eſt, procurarit, mihi nunc non liquet. Nec juvat, quid *Labbeus*, *Spizelius* & alii talium curioſi. Quid Ampliſſ. *Cloſius* reſcripſerit, ſcire aveo. Credibile eſt, in Auguſtiſſima illa Bibliotheca multa talia latere adhuc ἀνέκδοτα. Utinam ſi illic *Bernhardi Geyſtenſis* deliteſceret, ad alteram editionem aliquid opis ſperare liceret! Habeo adhuc exemplum unum meæ Editionis, quod ſubmiſſurus eſſem. Utinam & inde vel *Henricus Samarienſis*, vel *Ganfredi Poëtica* prodiret, vel *Archithrenius*! Ne Galli ſoli & Britanni hanc laudem ſibi arrogantes nobis præriperent. Noſti forte, Vir Cl*me*, à Nobiliſſ. *Heinſio* noviter recenſitum PRUDENTIUM *Riga* & *Alano* millies præſtantiorem Poëtam, ſuperiore anno in lucem prodiiſſe; qui & novam & politiorem, auctioremque, ubi nactus fuerit plura adjumenta, pollicetur Editionem. Quid ſi Tute Tibi id laboris ſumas, & veſtrum MS. integrè conferas, vel ſpeciminis gratia per partes ſaltem cum Heinſiana Editione, vel ſi illa adhuc deſtitueris, cum alia, quæ ad manum, nominanda tamen; Variasque deinde ad ipſum Heinſium mittas, aut per me, eò, proxeneta *Grævio* meo, cujus jam Heſiodum credo te vidiſſe, mitti cures? Sane non exiguo beneficio hunc Virum Tibi devincires, & Nomen tuum meritumque in Belgio & Galliis magis extruderes. De quo velim tuam ſententiam exponas. Lexicon Königianum Noribergæ excuſum jam Lipſiæ proſtabit 4 florenis, ſive ſecundum noſtræ monetæ rationem, duobus

Tha-

Thaleris & ſedecim groſſis. De eo, ubi conſpexeris, quid tibi videatur, celare me noli. His diebus ultimas pagellas accepi, & totum ita heri librum Compactori tradidi. Is Vir omnium Scriptorum Elogia, & vitas fortè breviter meditatur augere & edere, meamque opem implorat. (Syntagma de de Viris literatis ordine Alphabetico in quod omnium autorum omnia ſcripta, elogia conjeciſſe ſe ait) Sed nondum quî tractaturus ſit breviter tam amplam materiam perſpicuè percipio; Rogabo itaque, ut ſpecimine quamvis exiguo rem manifeſtam faciat; ſic & meam Symbolam me adjecturum, ſi vivo, non renuam. Ephorus noſter Decem has Conciones adm. Rev. & Excell. veſtro Dno PASTORI honorificentiſſimè ſuis verbis & officioſiſſ. Salutando mittit, gratias unà pro ab Ejus Per-Rev. Dignitate miſſis mecum agens, rogansque ne exiguitatem ἀντιδώρε reſpiciat, ſed mentem potius affectuoſiſſimam. Ego noſtri, heu! Styrzelii funebria adjeci; ſed meum Carmen neſcio à quo, diſtichi omiſſione & immutatione alterius deturpatum eſt. Addidi & alterum Exemplum, nam plura non ſuppetunt, exhibendum à Te, cui libuerit. Nobiliſſ. *Cunradus* & Cl. *Mühlpforthius*, an cum valetudine, quod voveo, in gratiam redierint, gaudens cognoſcam. Utrumque ſalvere jubeo plenis buccis. Ubi *Königius*, ad hiſtorica ut redeam, movebit, & Nobiliſſ. *Cunradi* memor ero. Amanuenſium meorum lentiſſimum negotium eſt, & invaletudo, quæ in publico privatoque munere

omiſeram, majore ut diligentia reſarcirem, coëgit. Hinc *Alanus* contra votum meum procedit tardius; Et literæ amicorum multum abſumunt temporis. Non tamen planè abſiſtam coepto. Deus modo vitam & valetudinem, quæ vera vita eſt, otiumque largiatur. Quam quodque & Clariſſ. Excell. precor ex animo. Vale Vir Cl*me* & me porrò ama. Dabam Cygneæ πεπουτ@ τῦ καλάμυ. IV Non. Octobr. 1668.

Cl. T. Excellæ

Perſtudioſus

Chriſt. Daumius, *Sch. Cygn. Rect.*

Noſter Ephorus rogat T. Clar. Excell. una cum ſalute plurima ſibi, ſuo ære, poſt pretii indicium redimendam comparet Beati Weberi Concionem funebrem. Ego faxim ſtatim illud pericli, vel per noſtratem civem, ante nundinas, vel citiore occaſione per Studioſos, vel Mercatores curetur.

XI.

Sal. cum Officiis paratiſſimis.

ET literas & adjunctum faſciculum, mihi apprimè carum ac lætabilem, rectè accepi, Clariſſime GEBHADE, Amice pl. colende, & magni æſtimande. Iis ut nunc reſponſionem parem, occaſio commoda ſuadet, imò imperat. Pro opera in conferendo cum MSto Rhedigeriano meis pagellis impenſa gratias ago quam maximas. Et hoc beneficio utique grandi contentus ero; nec opus puto, ut Ampliſſimo *Cloſio*, cum neminem nunc notum ſive amicum mihi Guelferbyti habeam, negotium faceſſamus. De Prudentii verò conferendi tua promptitudine cer-

certiorem interim faciam *Grævium* nostrum, & ubi abs Te varias accepero, fratrum uni ejus, quorum alter Dresdæ, alter vero, nisi fallor, Lipsiæ jam hæret, committam, ut ipsus voluit, aut Sorori, qui quævę optime curare sciunt. Nam iis, quibus hactenus fui usus, nescio an satis fidam. Pro Nobiliss. CUNRADO, Communi nostro, honorifice à me salutando, impetravi tandem ab amicissimo meo Sexto, olim condiscipulo hic meo, post amico per duodequadraginta fere annos fidissimo, homine officiosissimo, nec inerudito, & ea propter multis præclaris Viris, ut *D. Dorscheo, D. Mich. Walthero, Joh. H. Ursino, Styrzelio, Harsdorffero, Königio,* & aliis infinitis imprimis charo, Enderis olim per multos annos à correctura, Elogia diu desiderata Styrzelii, quæ cum aliis ipsi per me tramittit, non sine officiosæ salutationis honorificentia præmissa. Addidi ipsius ad me Schedulam ἰδιοχειρὶ scriptam. Admodum Reverendus noster Ephorus Maxime Reverend. vestro Ephoro affectuose mecum συμπάσχει, & valetudinem & omnia felicia apprecatur. Nobiliss. v. DN. CUNRADO ingentes agit gratias pro Weberi Conc. Funebribus sibi adeò benevolè transmissis, & quid contra ipsi gratum reponat, dubius hæret; Tu mone, si quid nosti: dabo operam, ut procurem. Quanquam præter Conciones vix quid aliud parabit, puto. Restat, ut, quod principio debebam, nunc in fine Epistolæ gratias agam Nobiliss. & Clarissimo nostro SCHOEBELIO, Floribus ex Tacito collectis

E 5 pri-

pridem mihi cognito atque amato, pro acceptiſſimo munere, quo non ſolum ſuam Wratislaviam, ſed & meam Bibliothecam, inſigniter condecorare atque exornare voluit. Sane quid illi rependam pro præſtantiſſimo ac pretioſiſſimo hoc κειμηλίω, prorſus me fugit. Sola animi devotio officioſa, & tanti Fautoris æſtimatio eſt, quam reponere novi, qua ipſi obſtrictus perſeverabo, dum Spiritus hos reget artus. Quod ſi non diſplicet, nec malum factum cenſes, verſiculorum meorum, quamvis horum me pudet pigetque, ne prorſus vacuus adventem, nonnihil, præmiſſo Salutationis officiociſſ. honore Eximio Viro ac Poëtæ porriges, usque dum elaboratius aliquando, ſi vivo, præhibere queam: Additurus eram literas pro Nobiliſſ. CUNRADO, (cujus μακαρίτε Cl. parentis Gnomologiam Latino-Germ. & Panegyrin Adventoriam in Matthiæ II. Uratislaviæ ingreſſum nuper demum nactus ſum: Annalium v. Evangelicorum paraphraſis. quam Catalogi & Draudius exhibent, an excuſa ſit, explorare haud gravatim velis,) & Clariſſ. *Mühlpfortio*: Sed dum hæc exaro, abrumpere cogor filum, uxoris meæ invaletudine ſubitò ad alias curas averſus. Quodſi tamen harum allator non properat, incertus quippe itineris, addam, ſi permittor, adhuc aliquid peculiariter ipſi tradendum. Interim hac Scheda notata tradi Amico Magno velim. Catonem meum nonnihil repexum & auctum Göpnerus recudi per operas olim ſuas hic faciet, ſi ſtabit promiſſis.

Ego

Ego mallem alia: ſed horum hominum ingeniis obſecundandum eſt, ſi iis uti velis benevolentibus. Forte tamen ab hoc ad alia perget, vel ille, vel ſucceſſor ejus; ſi DEUS favebit. Cujus gratiæ ac favori Clariſſ*am* T. Excell. cum omnibus mihi faventibus ὁλοψύχως reſcribo. Optime vale, ac diu vive, Vir honoratiſſime, & votis tuis omnia felicia ac beata viciſſim apprecantem me in fide & amore tuo perpetuo eſſe libens patere. Datæ Cygneæ, die Apoſtoli Matthiæ. ſt. v. A. R. 1669.

Cl. Excellentiæ T.

Cultor Officioſiſſ.

Chriſt. Daumius.

XII.

S. P. & O.

ECce, Vir. Clariſſ. Excell. que, reſponſum ad Nobiliſſ. Dn. *Cunradi* Amici noſtri Communis Svaviſſimas literas, quale quidem inter diverſas occupationes potui, cum Concione Per-Rever. noſtri Dn. Ephori, qui & Tibi pro Programmate gratiis ſingularibus actis, Exemplum cum ſalute plurima mittit, boni, cum melius quid non adſit, conſulendum. Quid Ampliſſ. CLOSIUS reſponderit, reſcire haveo. Cætera, quæ nos docuiſti, illubentes audivimus & συμπάσχοντες. DEUS à vobis avertat

clementiſſime quicquid Evangelico cætui malum minitari videatur. Varias Prudentianas prima quaque certa occaſione cum Exemplari Encæniorum &c. in Belgium mittam, additurus & varias Pſychomachiæ ex veteri Auguſtana bona Editione Anni 1505. à me collata. Idque, ſi commode poteſt, & ſine magnis ſumptibus vel hac Lipſienſium Panegyri. Vellem & Inſcriptionum cujusque libri varias ſemper addidiſſes, niſi cum Heinſiana Edit. concordant. Nam & ibi Viros illos celebres curioſos eſſe vides. *Clmo. Schöbelio* & Clariſſ. *Mühlpfortio* per occaſionem ſalutem plenis buccis asſcribo. De *Archithrenio* alicubi eruendo ut mecum ſollicivus ſis, valde oro. Item, ubi denuò dabitur, ab Ampliſſ. CLOSIO exſcruteris, habeatur ne inter Auguſtea illa MSta *Bernhardus Geyſtenſis*, unde lacuna mea expleri queat. Supereſt unicum ejus mihi Exemplum adhuc, quod mittere ſi opus ſit, queam; repertum hodie inter neſcio quas quisquilias; Interea *σφάλματα* ejus emendabo; Nam nunc properandum eſt;. Item *Ganfredi* Poëtria nova, ſive Rhetorica, & *Henricus Samarienſis*, pauper dictus, Poëtæ aut Verſifices ante quatuor, vel quinque hæc ſecula celebres; ut, licet non impetremus tale quid, ſcientia tamen ejus animos oblectemus, & fortè excitemus Virum aliquem ab hoc ſtudio non abhorrentem, qui & hos in lucem apud nos protrahat, ne Galli ſoli & Angli iis fruantur. B. Vale, viveque quam diutiſſimè, Cl. GEBHARDE mihi faventiſſime, & Amorem

rem tuum persevera. Dab Cygn. (Dab. Cygn. raptim KL. Maji 1669.)

Clariss. T. Excell.

Cultori Officiosissimo
Christ. Daumio.

P. S.

In Inscriptione literarum Nobiliss. CUNRADO destinatarum, dum infinities interturbor, & plures ad alios datas inscribo festinans erraveram. Qua propter hujus σφαλματος apud eum comiter me excusabis; nec enim otium erat denuo res describere, gerulo præsertim ad iter accincto.

XIII.

Ὑγίειαν καὶ μακρημέρευσιν!

Ampliss. & Excell. GEBHARDE,

Fautor & Amice multis nominibus observande ac colende!

VEre γλυκύπικρον Tuæ fuerunt mihi. In quibus studiorum tuorum promptitudo, quam non dulcedinem mellis instar præbuit? Quam amarum autem atq; acerbum etiam fuerit ex iis percipere, *Macrobium* vestrum terras deseruisse, & exinde omne Recturæ onus in Te unum, & eo quidem tempore, quo Te valetudo valdè afflicta periculosè exercuit, esse devolutum, dici ægrè potest. Ego vero tacitis votis hactenus precatus sum, ut & Rectoris tui nunc μακαρίτου ætatem viresq; attingas, publico bonisq; literis diutius prosis, cum paucissimi hodie eo animo affecti, & in literas pæne jacentes erigendas proni sint, qvali tu es affectus. Quin & adhuc precor, nec, dum

dum vivo precari desinam, ut Te benignissimus Deus literis Tutamen, Amicum mihi diutissimè servet. Quanquam & ego vitæ dubius hoc anno cruciatu nephritico laborare & vexari seriò, ter lecto affixus, superiore anno saltem tentatus, incepi. Nunc per DEI gratiam medicina & diæta, ejectis plus centum calculis, non tamen admodum magnis, bellius habere videor. Deus porrò adsit, & profliget, si ipsi placitum, quicquid vitæ & Musis incommodare queat. Ad Heinsium scripsi, & Tua unà misi, responsum indies avidè exspectans adhuc. Perquam Rev. *CLOSIO* non amplius molesti erimus, cum nova sparta ipsi hanc gratificandi & occasionem & voluntatem nobis eripuerit; nec tibi negotium facessere sustinui, dum id vires tuas superat, conferendis *Rigæ* membranis. Quamobrem & nunc brevis, non solum studio sed & coactus sum, dum aliis etiam hac Lipsiensium Panegyri vaco. Excellent. BOSIUS Prof. Jenensis, nactus bona scæva Epistolas Virorum Doctorum ad Reinesium scriptas, cum ipsius responsis selectiores publico tradere animatus est; in quibus, & plures ad me datæ. Inhiat & aliis ejus scriptis ἀνεκδότοις, quæ evulget. Deus faxit, ut feliciter, ut propere; Bibliopolæ enim ad talia è Lentulorum familia hodie esse solent. Adm. Rev. noster PEISKERUS gratias pro ad se missis agit. Nobiliss. CUNRADO brevibus respondi, gratificaturus dato otio lubentissimè, & proxima σὺν Θεῷ occasione missurus, quæ petit. Bene Vale, & Vi-

ve

ve Nestoreos annos, nec me tot jam præclaris Amicis orbatum, tuo contrista, & exanima denuo, (quod deprecor!) funere. Deus tibi sospitatem & Annos augeat; Iterum Vale ac vive felicissime! Dab. Cygn. 3. Octobr. 1669. ὡς τάχιστα.

Ampliss. T. Excell.

Perennis Cultor

Christianus Daumius.

Nob. *Schoebelio* & Cl. *Mühlpfortio* pl. sal. quibus & Versiculorum meorum in morbo deproperatorum exempla adjeci.

XIV.

S. P.

Clariss. & Excellentiss. GEBHARDE

Fautor & Amice unice.

Missi superioribus nundinis per *Fellgibelium* puto, ad Te meas, quas interea accepisse spero. Nunc ne molestus sim, & ut valetudinem tuam, quam longissimam firmissimamque Tibi precor, explorarem, paucis his te compellandum putavi. Addidi etiam Carmina mea nonnulla, inter occupationum tricas conscripta, pro Fautoribus, si tanti putabis, apud Vos meis, honoratissime à me salutandis. Schedam peculiarem Nobiliss. & Ampliss. Dn. CUNRADO, cui plura, proxima, si vivimus, Lipsiensium Panegyri mittam cum pl. itidem salute offeres. B. V. & vive quam diutissime Ami-

Amicorum meorum jam Unio. Datæ Cygn. d. 27. v. Oct. st. 1669.

ὅλος ὁ σὸς

Christian. Daumius.

XV.

Clarissime & Excellentissime GEBHARDE
Fautor & Amice singulariter colende ac æstimande.

HAbes hic pro Nobiliss. & Ampliss. Viris sc. pro Dn. *Cunrado* schedam, (nam litteras quas volebam insperatò non potui;) Versiculos autem pro Dn. SCHOEBELIO, properanter nec ex sententia scriptos à curis variis distracto, dum uxor mea per trimestre jam non belle habuit, & occupationes diversissimæ me meum esse minus fuerunt passæ. Eos tui judicii facio, si displicent, & non pro Dignitate Viri confectos arbitraberis, conscinde potius & disperde potius, quam ut me traducant. Quod si tamen, præter opinionem, allubescent, & Typis mandabuntur, fac vel meo ære aliquot exempla pro amicis capiam. Id indicatum statim curabo. Non jactito me Poëtam, sed scribo, quicquid incidit absque operosa cura & cogitatione, nec enim valetudo mea & impedimenta varia id aliter permittunt. Interim salutabis honorificentissime Viros prælaudatos, ut & Ampliss. Dn. Mühlpfortium, & si placet, novum vestrum Rectorem (de quo hi scazontes nunc incidunt:

Ma-

Majore Magno, dote major { *ELIA,* *ô THOMA,*

Et major annis sis quoque unicè optamus!)
annexo ubique εὐετηρίας, pro more & debito, fervidissimo voto. Te vivere adhuc, & valere, atque utinam solidissimè! hilarissimus intellexi, precorque DEUM, ut literarum & Juventutis bono Te diutius servet sospitem maximè. Ab Excell. BOSIO ad ultimas meas integrum mensem responsum exspecto, forte culpâ Tabellarii dilatum, quem hactenus non vidi. Unde quid *Josepho*, quid *Epistolis Reinesianis* fiat, juxta cum ignarissimis scio. Admodum Rev. Ephorus noster Lic. *Peiskerus* pro Programmate gratias agit perofficiosas, & felicissimum Tibi Novum Annum animitus apprecatur. De *Riga* nunc molestiæ Tibi non ero. Si vivemus, & valemus commodè, poterimus, si absque ingratiis tuis id fieri queat, bono cum Deo pergere. Meditationes Divorum Patrum in Festum Christi Natalitium nonnullas edo, quæ ubi prelum exierint etiam ad vos itabunt. Sed maxime è Lentulorum prosapia est Typographus, quod me male habet. B. Vale, & non solum exortum hunc, sed longe plures annos sospes incolumisque transmitte, mihique pristinum tuum favorem amoremque comiter serva, de vicario oppidò securus. Dabam Cygneæ d. 29 Dec. 1669.

ὅλ⊕ ὁ σός

Christian. Daumius.

F. XVI.

XXVI.

S. P. & O.

Clariss. Vir, Fautor, & Amice pl. colende.

MEas ad Te datas mense superiore Decembri puto Te accepisse, cum tenui Carmine, quo Nob. & Ampliss. Dn. *Schöbelio* festinans gratulabar. Nunc mitto scedam exiguam Nob. & Ampliss. Dn. *Cunrado* exhibendam cum Effigie Rectoris Norimbergensis, quam ille præmissa salute officiose Ei mittit. Expecto alia à Superint. Rotenburgensi, *Hartmanno*, quæ promisit, & quæ Lipsiæ promiserunt Amici, licet hi admodum tardi. Meæ valetudini frigus istud Dalmaticum pæne, quod nondum mitescit, admodum nocuit; & fratrem mihi meum unicum, septuagenarium, jam Dresdæ sustulit; uxoremque meam aliquot menses lecto affixam, nunc bellius aliqua habentem, domo tamen egredi vetuit; Quæ res, quam oneri ac dolori fuerit, dici non potest. Æquanimiter tamen, ut omnia patiamur, utpote à DEO benigno patre immissa, par est; Ego edidi hactenus ab aliis persuasus Homilias Divorum Patrum Græcorum in Festum Natalitium, sed lentitudo Typographi, qui ad unam & alteram hebdomada cœptum opus deseruerat, nondum absolvit. Excusæ sunt 10. plagulæ restant 5. Mittam quam primum prelo exierint. Nondum enim Typographus exemplaria exhibuit; *Alano* hactenus aliquas horas dedi, sed iterum interruptas. Jenæ luci dat publicæ Excell*mus* BOSIUS Epistolas meas ad Reinesium, ejusque responsorias, etsi me non

parum renitente. Accepi jam viginti Quaterniones; reſtare puto totidem, ſi non plures. Ipſe BOSIUS valetudine utitur parum commoda, unde Editio protrahitur. Operas Scholaſticas Con-Rector hemiplecticus, qui tamen bellius jam valere videtur, adauxit mihi. Unde parum ſubſecivi temporis reſtitit mihi hactenus. Nec calculi dolores, etſi leniores, plane remittunt. Hæc paucis hac occaſione perſcribere placuit; proxime ſi vivemus, ut ſpero, longe plura, niſi grave eſt. Bene Vale, Amice candidiſſime, & diu ſoſpes vive. Dabam ὡς τάχιςα Cygneæ die 20 Febr. 1670.

Clariſſ. T. Excell.

Studioſiſſimus

C. D.

Civis noſter ad vos ire ſolitus eo ipſo die, quo traditurus eram, jam abiiſſe dicebatur. Retinui igitur faſciculum, & has Lipſiam miſi per tuum, niſi fallor, cognatum, curandas. Inſerui autem ſcedulam Nobiliſſ. Dn. Cunrado tradendam interea.

XVII.

S. P. & Officia.

Clariſſime & Excellme GEBHARDE,
Fautor & Amice ſingulariter colende ac æſtimande.

ECce Tibi Homilias Vett. PP. Natalitias à me editas non pulchro tamen typo chartaque, ob hiemis ſævitiam Typographi reculà & operâ frigeſcente. Addidi & alia literis, quas per Lipſienſem quendam Studioſum Tibi, niſi fallor, cognatum deſtinavi pridem, quas interea Te acceptiſſe

cepisse arbitror, & quos pro Nobiliss. *Cunrado* consignavi Natales Obitusque Virorum Doctorum (nam cæteros nondum impetravi) avulsa. Opusculo huic, si quæ inerunt menda, scias, me bis quidem diligentissime relegisse; sed Typotheta, homo nullius precii, lingua factiosus, opera iners, non semper officio suo functus est, & videtur studio egisse, ut mihi male faceret; nec ego tot curis circumvallatus ab uxoris semestri fere decubitione, à fratris mei unici (me solo nunc in familia nostra superstite) exhac caduca in mansuram vitam abitu, à Con-Rectoris nostri hemiplexia correpti, laboribus Scholasticis in meos humeros devolutis, à calculo meo, à tot occupationibus domesticis publicisque, ab amicorum interpellationibus animo industriam meam recusare nequii. Scribes judicium tuum, & an mereatur opusculum continuari. Vestro judicio stabimus cademusque. Ego sanè, qui pro labore à Typographo vix viginti extorsi exempla, non admodum ambio id genus studii. Vincet tamen publicum commodum, si ex ejus re est, utut mihi laborandum sit ἀκερδῶς. Cæterum de sospitate & tua & Nobilissimorum Dn. CUNRADI & SCHOEBELII, ut & Clariss. Mühlpfortii admodum sollicitus sum, & precor ex animo illis eam constantem ac vegetam cum omni prosperitatis accremento, verbosior esse fugiens ne forte tibi molestiæ exinde quid creetur. Ab Ampliss. BOSIO, cum valetudine adversa identidem conflictante, literas vix unas obtinui. De Josepho ejus nondum

quid

quid certi, qui Bibliopolam Jenensem, ut ipse correctioni, ne mendarum succrescat seges, præesse ipsus queat, quærit. Epistolæ REINESIO Meæ hactenus etiam quieverunt, & exspecto anxie ejus responsum, quid hactenus promorint operæ; nam plura eò pertinentia ad ipsum misi. Ex Belgio etiam nihil (præter Luciani Pseudosophistam à Grævio editum, sed absque literis) nactus sum. Pluribus ut dixi nunc parco, & post suaves & exoptatas tuas, quas voveo, lætiorem proiixitatem, si DEO visum, Tibi à me proxime pollicebere. Dab. Cygn. d. 22 April. 1670.

Clariss. Tuæ Excell.

Cultor Deditissimus

C. D.

XVIII.

Clarissime & *Excellme* **GEBHARDE,**

Fautor & Amice multis nominibus colende.

POst Nobiliss. & Ampliss. Schöbelii, cui ecce tenue & deproperatum responsum, accepi lætissimus & tuas. O quam gratulabar tum mihi, quod summa DEI Benignitas & Te Amicum mihi vivum conservasset! Quot votis vovi, ut & porro conservet, & æstatem hanc indemnem Te prorsus, & omnis morbi expertem benignè transigere faciat, multosque insuper annos vitæ tuæ adjiciat! Fiat! Fiat! Fiat! Quas vero vobis pro Carminibus vestris elegantissimis doctissimisque agam habeamque gratias? Nihil sane novi nunc quod rependam. Mitto tamen quæ ad manum sunt adhuc duo Homi-

liarum Exempla, unum pro Nobiliſſ. Dn. Cunrado cum Sal. plur. & alterum tradendum cui Tu voles; nunc enim plura mihi non ſuppetunt. Item nonnulla Exempla meorum verſuum junctim, quod Exempla pro rogantibus deeſſent, recuſorum partim, partim nunc editorum, adm. Rev. PEISKERI noſtri Onomaſteriis conſecratorum; ea ſi Vobis placebunt, mirabor, cum mihi ipſi, utpote deproperata, ut mea fere omnia, diſpliceant. Sed obſequendum fuit mori recepto, & ingeniis hominum talia cupientibus. De Riga & Alano quod mones, quantum poteſt obſequar. Lexico verò ſive Indicibus illis Analogicis major impendenda opera venit, quod & majoribus indiget apparatibus. Ei rei noſtratium procerum nonnulli, cum ad me forte viſerent, & unus eorum Bibliothecæ publicæ & meæ rariora, unaque & hos meos inter cætera Indices conſpicaretur, liberaliter vino, quo eos in Muſeo exceperam, ſuum ἐπιβάλλον μέρος adjecit, chartæque volumen, ei operæ deſcribendæ nimirum, ſpopondit; nonnulli n. ob ſpatii anguſtias, præſertim primitus præ cæteris cœpti, deſcriptionem relicto liberiore ſpatio deſiderant; ſed & cæteros, ut idem factitarent, adhortatus eſt, qui pariter ſuam partem promiſerunt; etſi hactenus fidem eorum nondum expertus ſum liberatam. Sperandum tamen eſt. At cura publicæ Bibliothecæ, libris non plane contemnendis, præſertim ſub incunabulis Typographiæ, cuſis inſtructæ, animum maxime omnium coquit, quæ, tempeſtatibus ſuperiorum annorum tectum ejus ali-

alicubi detegentibus, ipsorum pulpitorum librorumque damna persentit, nec habet qui, licet coram creberrime literisque monitus medelam afferat. Quanquam singuli ad curam hanc pertinentes de die in diem refectionem promittant, homines, ut quod res est loquar, in Majorum suorum cineres ingratissimi, & posteritatis prorsus immemores atque incurii Curiones. De successore tuo & Collega M. Mart. Hankio, cujus librum de Rom. Rerum scriptoribus nondum vidi, ut videam autem allaborabo, quod me mones, pergratum est. Salveat optimus ille Vir unà cum Excell. Viro Dn. Rectore millies. Ad Eum ut nunc litteras mitterem gemina causa negavit, materiæ sc. & scribendorum inopia. Nam Panegyricum laudum, quas captatores vulgo Amicitiarum, rerum jejuni, instituere solent, ipse abnuat, rideatque, si meditari vellem, otio excluderer & parasitaster forte parvulus aliquis censerer. Bono igitur affectu resaluto illum candideque & excusatissimum habeo. Pro Nobiliss. Cunrado etiam observata quædam aderant. Sed nec illa brevitas temporis perscribere permittit. Deus faxit, ut queam proxime. De Hennemanno inquiram, & puto illum esse, per quem meus olim Discipulus superiores meas ad Te curavit. Vale quam optime, φίλτατον κάρα, & me, quod facis, amare persevera. Dat. Cygn. ὡς τάχιστα. ideoque satis incompte die 25 Junii 1670.

Cl. T. Excell. *Studiosissimus*

C. D.

XIX.

XIX.

S. & O.

Præ - Clariss. & Excellme Vir,

Fautor & Amice pl. nominibus colende.

Nuperas meas cum adjunctis Numburgensi puto viâ recte curatas. Promisit enim hoc Müllerus Bibliopola Numburgensis. Nunc e Riga aliquot paginas mitto conferendas, cum Vestro MSto. Addidi & nonnullas alias chartas, etsi pauciores, quæ nunc ad manum. Epistolæ Reinesianæ expeditæ sunt. Sed integrum nondum accepi Exemplar. Exoptandum est proximis σὺν Θεῷ nundinis. Clarissimi Viri, Collegæ Tui, officiosissime & honorificentissime à me Salutandi Martini Hankii Librum de Romanis Scriptoribus optimè concinnatum vidi, emique. Perplacet sanè & vellem plura ab eo edi. Vidit enim & intellexit ipsos Libros, eosque aliquando rarissimos: Vossio in multis, at quanto Viro diligentior & circumspectior. Nam hic, etsi non malè, tamen confuse, quicquid de Autoribus scripsit. Ille vero artificio egregio, omnia distinctè, Vitam, scripta, Judicia; mire laboriosus & accuratus ita Vitas disposuit, ut nonnisi secundum ordinem Temporum collocet Testimonia veterum, additis annis, & Olympiadum, & urbis, & mundi, & Christi; ubique de ultimis maximè annis, quo quisque vitam perduxerit, sollicitus. Quod, quid utilitatis habeat, non videns, in literis Talpa sit. Et in his centum scri-

ptori-

ptoribus protulit plus quam quinquaginta, de quibus in Vossio nihil reperias. Accedunt Indices utilissimi, & alia, quæ notaveris ipse laudanda maximè: quibus se primum Orbi literato ostendit. Ideò mihi & aliis me majoribus Salivam movet ad plura hujus exasciati Viri scripta, quibus specimen adeo bonum præmisit, degustanda. Quo minus ego miror, Illustri Joh. Christiano L. Baroni BOINEBURGIO valde arrisisse hunc librum, à NOBILISSIMO JONA SCHRIMPFIO Residente Saxonico Electorali, Viennæ monstratum: quibus Viris ipse celeberrimus NICOLAUS HEINSIUS noster, horum è Belgio ad me in suis narrator, album adjicit calculum. De Tuis rebus ac Valetudinis statu velim, si potes, scribas, copiosius, nec meam imiteris jejunitatem. Ego opto Tibi πάντα τὰ κάλλιστα & longævam præterea Vitam. Viris Nobiliss. Ampliss. & Clariss. meis Fautoribus Salutem plenis buccis a me nunciabis. Novi, quod narrem, non est. Miror è Belgio nihil afferri ad nostras. Sed hæc fortè latorum culpa est. An hæc Lipsiensis Panegyris quid sperare jubebit? Studiosum illum Hennemannum ajunt Lipsia discessisse, nescio quorsum. Addidi e Riga particulam e Novo Testamento, sive Auroræ II Tomo. Quod restat, ut porro feliciter vitam, omni morborum damnorumque immunem agas, ex animo precor. B. V. scrib. Cygn. d. VI Kl. Octobr. 1670.

Excell. T. Clar. ἕως τοῦ θανάτου observantiss.

Insertam Schedam Nobiliss. Conrado quæso cum S. P. offer.

C. D.

XX.

Clme GEBHARDE,

Fautor & Amice pl. honorande & colende!

NOstro Cronewizio iterum ad vos iter paranti non potui non, hodie monitus; Rigæ, post præterita Lipsiensi panegyri missas, hanc pagellam contradere, & unam atque alteram chartam, quæ ad manus erat, una. Nam Reinesianarum Epistolarum ab Excell*o* BOSIO duo tantum accepi Exempla cum munusculo insuper aureo; plura igitur eum poscere velle impudentia esset: in iis pluscula adhuc reperi Errata, quæ dempta vellem, etiam quæ BOSIUS in Præfatione emendari nuper voluit. Ego & quædam abesse optarem, quæ ad me perscripta non erant. Qui eas Lipsia leviore pretio (nam & hic Bibliopolarum αἰσχροκέρδιαν accusare habemus) curare debebant, nescio quomodo non suo officio functi sint. Exspecto a. Exempla post triduum demum, modo jam officii meminerint. Valetudinem tuam in solido locatam animitus gratulor. Deum Opt. Max. animitus veneratus, ut hæc Tibi propria sit. Affine Tuo in posterum, Deo volente, utar. Quæ superioribus meis de Bibliotheca publica questus eram, indicta nunc sunto. Ab Adm. Rev. nostro Ephoro Lic. PEISKERO, cui Explr. missi programmatis obtuli, Salutem perhonorificam Clti Tuæ asscribere jussus sum. Quam & ego omnibus benevolis Fautoribus meis asscribo; & dum inter hæc ipsa avocor, abrumpo; Eos Tecum pan-

cratice valere ex animo vovens. Datæ præpoperatim Cygn. III Kal. Nov. 1670.

Clariss. T. Excell. *Studiosissimus*

Christ. Daumius.

XXI.

Καταθύμια πάντα!

Clarissme & Excellme Vir,

Fautor & Amice plur. honorande,

PHilyras e Rigensi cum MSto vestro collatas recte accepi, gratias vobis pro collatione tam benevola ago habeoque ingentes, atque ecce alias. In posterum si Deus volet, fervebit hic labor, quia major pene pars exacta est. Disticha omissa puer à manu meus improvidè meis ingratiis omisit, quæ peculiari à me schedæ inscripta ab ipso neglecta fuerunt. Imposterum hoc sedulò cavebitur, ne negotium vobis crescat, alioquin occupatissimis. Adm. Rev. & Excell. PEISKERUS noster mecum Nobilissimo CUNRADO pro Concione missa una cum honorifica salute gratias decentes agit, & quod nunc reponat, non habet, non immemor tamen futurus, ubi quod contra mittat, dignum quid sibi obvenerit. De iis quæ calamo committere subvereris, nondum aliunde fama indice quid cognovi. Sigalioni commiseris, si peculiari schedulæ vel tria, rem saltem innuentia, ἔπεα, concredideris. Suspicor aspera forte in Musas humaniores eorumque Cultores esse, quorum tamen ὁ φροντὶς ἐμπελάδῃ. Gavisus ex animo sum,

ſum, cognito Excell. Dn. Hankium Auctores Græcos tali Schemate luci publicæ ſtiturum,qua antea Romanos; ſtatimque ubi editos perce- pero,Deo volente, mihi comparaturus ſum,quo opere ſane illubens carerem. Hactenus Poli- ticus Græcus Imhofii non inacceptum nobis Opuſculum fuit. Olim Barthius tale quid con cinnarat, idque in manibus aliquando meis fuit, ſpoponderatque, ſe mihi miſſurum, coram, ſed per Epiſtolam tandem renuit, & in ultima decu- bitione ſua ejusmodi imperfecta ſcripta con ſcidit perdiditque. Quod ſi negotium trahatur forte, & is mea opera alicubi indigeat, non illu- bens contulero, quod meæ opis ſit; etſi mea paupertas procul dubio nihil ad veſtras divitias De Incendiariis illubens audivi; Etiam apud vi cinos hic & alibi oppida nonnulla deflagrarunt incuria tamen ipſorum incolarum ut ajunt. B Vale,dabam Cygneæ d.29 Decemb.Anno 1670 Cujus Exodium felix, & inſecuturi Novi Exor dium omni ex parte feliciſſimum Tibi cæteris que benevolentibus a me honorifice ſalutandi ex animo apprecor.

Clariſſ. T. Excell.

Deditiſſimus

Chriſt. Daumius

Doce me, an. M. Chriſtianus Hoffmannus Jenâ ad vo acceſſerit. Debeo enim humaniſſimis ejus literis reſpon ſum, quod proxima occaſione, ſi ſciam, ubi hæreat, expedi diturus ſum.

XXII.

Cl^me & Excell^me Vir,

Fautor & Amice plur. observande.

QUem putabam rectè curatum, fasciculus meus, dum ego responsum exspecto, ad me inopinato rediit, lacer & obsoletus ferè, culpa mendacissimi nostri Typographi. Eum rescissum, nunc adjectis pauculis aliis, auxi, remittoque rogans una super valetudine tua, quam optimam voveo, & rerum vestrarum statu. Ego hactenus & Scholasticis & domesticis negotiis, gravedine insuper admodum ultra sesqui mensem molesta, valde abstractus fui a Musis meis extraordinariis. Rigæ quæ restant, puto hac si vivimus æstate me absoluturum, ut sic totum opus collatum habeamus; post visuri quid occasio datura sit de publicationis negotio. Excell. Hankius utinam & Græcos Autores ederet, quos Viri Clarissimi alibi expetunt. Ego nuper Philostratum Aldi, & Dionem Chrysostomum vetustæ Editionis ære acquisivi. Laudatos in literis Dn. Fautoresque iterum honoratissimè saluto. B. V. scrib. Cygn. ὡς τάχιστα die 15 Maji 1671.

Cl. Tuæ Excell^x

ab omni officio & fide

Christianus Daumius.

XXIII.

ſum, cognito Excell. Dn. Hankium Auctores Græcos tali Schemate luci publicæ ſtiturum, qua antea Romanos; ſtatimque ubi editos perceperο, Deo volente, mihi comparaturus ſum, quo opere ſane illubens carerem. Hactenus Politicus Græcus Imhofii non inacceptum nobis Opuſculum fuit. Olim Barthius tale quid concinnarat, idque in manibus aliquando meis fuit, ſpoponderatque, ſe mihi miſſurum, coram, ſed per Epiſtolam tandem renuit, & in ultima decubitione ſua ejusmodi imperfecta ſcripta conſcidit perdiditque. Quod ſi negotium trahatur forte, & is mea opera alicubi indigeat, non illubens contulero, quod meæ opis ſit; etſi mea paupertas procul dubio nihil ad veſtras divitias. De Incendiariis illubens audivi; Etiam apud vicinos hic & alibi oppida nonnulla deflagrarunt, incuriâ tamen ipſorum incolarum ut ajunt. B. Vale, dabam Cygneæ d. 29 Decemb. Anno 1670. Cujus Exodium felix, & inſecuturi Novi Exordium omni ex parte feliciſſimum Tibi cæterisque benevolentibus a me honorifice ſalutandis ex animo apprecor.

Clariſſ. T. Excell.

Deditiſſimus

Chriſt. Daumius.

Doce me, an. M. Chriſtianus Hoffmannus Jenâ ad vos acceſſerit. Debeo enim humanisſimis ejus literis reſponſum, quod proxima occaſione, ſi ſciam, ubi hæreat, expediturus ſum.

XXII.

XXII.

Clme & Excellme Vir,

Fautor & Amice plur. observande.

QUem putabam rectè curatum, fasciculus meus, dum ego responsum exspecto, ad me inopinato rediit, lacer & obsoletus ferè, culpa mendacissimi nostri Typographi. Eum rescissum, nunc adjectis pauculis aliis, auxi, remittoque rogans una super valetudine tua, quam optimam voveo, & rerum vestrarum statu. Ego hactenus & Scholasticis & domesticis negotiis, gravedine insuper admodum ultra sesqui mensem molesta, valde abstractus fui a Musis meis extraordinariis. Rigæ quæ restant, puto hac si vivimus æstate me absoluturum, ut sic totum opus collatum habeamus; post visuri quid occasio datura sit de publicationis negotio. Excell. Hankius utinam & Græcos Autores ederet, quos Viri Clarissimi alibi expetunt. Ego nuper Philostratum Aldi, & Dionem Chrysostomum vetustæ Editionis ære acquisivi. Laudatos in literis Dn. Fautoresque iterum honoratissime saluto. B. V. scrib. Cygn. ὡς τάχιστα die 15 Maji 1671.

Cl. Tua Excellx

ab omni officio & fide

Christianus Daumius.

XXIII.

XXIII.

Clariss. & Excellme GEBHARDE,

Fautor & Amice singulariter colende ac æstimande.

LIteras tuas mihi perquam acceptas cum fasciculo 15 Julii St. V. recte appulisse nuntio. Pro Programmatis vestris, quod nunc reponam οὐδὲν ἔχω. De iis, quæ bene narras, miratus sum: sanè, si sic pergetur, humanior Eruditio paulatim, quod Barthius olim ajebat imbrutescet: præsertim, si cum iis, qui Barbariei & Inscitiæ obviam omni conatu ire student, sic agetur. Sed quis non seculi denuò desipiturientis fatum satis deploret paulò gnarior. At nunc lamentandi locus non est. Mitto hac vice è Riga, quas expedivi interim philyras præsentia Virorum Doctissimorum D. Rappolti, Lic. Felleri, D. Telleri, Niemanni, Superint. Pegaviensis, Knüpferi Musici Lipsiensis, M. K[illegible]beri Rectoris Gerani, aliorumque his Canicularibus mirificè â Musis meis, non injucundè tamen abstractus. Restant, ut tandem integrum habeamus, Maccabæorum historia, & Daniel usque ad Historiam Susannæ, & quæ in Novi Testamenti historia finem spectant, quæ proximè σὺν τῷ θεῷ pariter mittentur. Deinde, si vivo, congeram in unum volumen mundius descriptum, totum opus. Spero ex Bibliotheca Paulina ope vel D. Rappolti vel Lic. Felleri mei Ægidianum illum Codicem denuò & unà aliud Exemplum. Unde restituere integrum Autorem sic liceat.

Nunc

Nunc confero Membranas Claudiani Mamerti, ex quibus primam Editionem publicavit Petrus Mosellanus. Animadverto & hic, quæ ille prætervidit. De Eiresione egregiè Tu. Vidi paucis diebus antè, quam tuas accepi Carol. Paschalium de Coronis. In quo opere, nisi memoria fallit etiam aliquot capita illi data fuerunt. Quem nescio an videris. Dubito a. quia ejus mentionem non facis. Opus sanè perrarum, quod tamen Belgæ publico nuper promiserunt in Catalogis, nescio an præstiterint etiam. Nondum enim meis objectum est oculis. A Studioso quodam vestrate per alium de Osore politioris literaturæ, & Antecessoris, at quanti Viri! arrosore, nonnulla percepi, quæ inandisti; Ejus stilum cum cogito, nescio an intelligat, aliud esse per se sapere, & aliud per alios. De Nobiliss. Hoffmanno nescio an credam, & mirum si se ita res habeat. Sed aliud mihi persuadeo. Clariss. Viro Dn. M. Hankio amorem & officiosissimam Salutem; Professor Altdorfinus Dn. Königius & ipse Græcos ejus scriptores expetit, qui & ipse Syntagma de Viris Eruditis tam antiquis quam recentioribus meditatur. Admodum Rev. & Excell. Dn. Peiskerus noster domi hactenus non fuit, visitatoribus Chemnicensis Diœceseos adjunctus. Ubi redierit (quod faxit feliciter Trinunus!) Tuis & Nobiliss. Cunradi, cui itidem à me Salutem officiosissimam, verbis à me salvebit per quam honorificè. Orationem de Eiresionis tuam quid quo minùs publici fiat juris prohibeat, non video. Quin ede bono cum Deo, strenue

ſtrenue Momo medium digitum oſtenſurus. Incidi his diebus in Concionem funebrem Setho Calviſio Lipſiæ habitam, in qua reperi eum Gorslebii pago Thuringiæ prope Sachſenburg 20 Feb. 1556 natum, obiiſſe a. 1615. 24. Novembr. quod primo millenario Cunradino inſeri poteſt. B. V. τρὶφίλτατον κάρα, & diu vive cum omnibus mihi faventibus. Scrib. Cygn. d. 19 Aug. 1671. raptim.

Clariſſ. T. Excell.

omni affectu & ſtudio

Chriſt. Daumius.

Reperi unam & alteram chartam Tuis reponendam, quas boni quæſo conſulas.

XXIV.

Clme GEBHARDE,

Fautor & Amice præmodum colende.

VEſtras pridie Kl. Octobris accepi, quam gratas nulla facundiæ vis exprimat. Unum doleo, me quicquid eſt hoc reſponſi, ob brevitatem otii feſtinare cogi. E. Rigenſi, pro cujus collatione gratias debebo, iterum nihil hactenus à me deſcribi potuit amplius, etſi inceperim philyram: infinita n. id impedierunt. Faxo autem mittatur, quantum poterit, per Cronewitzium noſtrum, proxima σὺν Θεῷ occaſione; promiſit enim ſe curaturum mea. De μισοκάλῳ veſtro valde animum legentis concitarunt, quæ narraſti. Liber, non literæ, ſcribendus eſſet, ſi in chartam, quæ animum meum maxime indignabundi tum, cum Tuas legerem, ſubi-

ſubierunt, vellem conjicere. Et jam aliquid chartæ permiſſum fuerat. Sed aliis, mox vi, quaſi abreptus ſtylum quaſi deſii, & cum hæc occaſio non eſſet prætermittenda, aliaq; undiq; ingruerent, certoq; etiam, nonnihil ubi fervor ille reſedit, conſilio, retinui imperfecta. Lic. Fellero heri quæ voluiſti, transmiſi. Mittit contra cum ſal. pl. de Parodiis, & de Fæminis eruditis. Hac horâ accepi à M. Köbero literas, ad quas ubi reſponſum paravero, Programmata cum honorifica ſalutis à Te nuncupatione una mittam. Sartorii veſtri τῶ μακαρίτȣ nunc ſarta tecta res eſt, omnis pipuli in poſterum ſecura, quippe in tali loco poſiti, ubi nemo Zeilaſtor, nec aliud malum in ilium arietabit. At Muſæ, quarum genuina hic proles fuit, damnum paſſum in Manilio præſertim barbariei rurſus damnato, dolere nunquam deſinent. Contuli ipſe ſuperioribus annis, hunc Poëtam cum veteribus membranis ordinem quidem verſuum ſecundum vetera exempla ſervantibus, præterquam in libro 3. ubi poſt verſum 399. ex initio libri quarti verſus ſtolidè inſerti, & ordo parumper mutatus erat: â librario tamen ad oram ſignis, quomodo collocandi eſſent verſus notati. Reperi autem nonnulla, quæ neq; Scaliger neq; Junius annotârant, non inſuper habenda iis, qui capiunt, uſurpariq; poſſunt, non præ nimia ſapientia ſomniantibus Utopias & Ideas Platonicas. Cl*mi* Hankii literas exoſculatus ſum, reſponſumq;, niſi iterum interturbabor, vel paucis hac in feſtina-

ſtrenue Momo medium digitum oſtenſurus. Incidi his diebus in Concionem funebrem Setho Calviſio Lipſiæ habitam, in qua reperi eum Gorslebii pago Thuringiæ prope Sachſenburg 20 Feb. 1556 natum, obiiſſe a. 1615. 24. Novembr. quod primo millenario Cunradino inſeri poteſt. B.V. τεϱϕίλτατον κάϱα, & diu vive cum omnibus mihi faventibus. Scrib. Cygn. d. 19 Aug. 1671. raptim.

Clariſſ. T. Excell.

omni affectu & ſtudio

Chriſt. Daumius.

Reperi unam & alteram chartam Tuis reponendam, quas boni quæſo conſulas.

XXIV.

Clme ***GEBHARDE,***

Fautor & Amice præmodum colende.

VEſtras pridie Kl. Octobris accepi, quam gratas nulla facundiæ vis exprimat. Unum doleo, me quicquid eſt hoc reſponſi, ob brevitatem otii feſtinare cogi. E. Rigenſi, pro cujus collatione gratias debebo, iterum nihil hactenus à me deſcribi potuit amplius, etſi inceperim philyram: infinita n. id impedierunt. Faxo autem mittatur, quantum poterit, per Cronewitzium noſtrum, proxima σὺν Θεῷ occaſione; promiſit enim ſe curaturum mea. De μισοκάλῳ veſtro valde animum legentis concitarunt, quæ narraſti. Liber, non literæ, ſcribendus eſſet, ſi in chartam, quæ animum meum maxime indignabundi tum, cum Tuas legerem,

ſubi-

ſubierunt, velim conjicere. Et jam aliquid chartæ permiſſum fuerat. Sed aliis, mox vi, quaſi abreptus ſtylum quaſi deſii, & cum hæc occaſio non eſſet prætermittenda, aliaq; undiq; ingruerent, certoq; etiam, nonnihil ubi fervor ille reſedit, conſilio, retinui imperfecta. Lic. Fellero heri quæ voluiſti, transmiſi. Mittit contra cum ſal. pl. de Parodiis, & de Fæminis eruditis. Hac horâ accepi à M. Köbero literas, ad quas ubi reſponſum paravero, Programmata cum honorifica ſalutis à Te nuncupatione una mittam. Sartorii veſtri τῦ μακαρίτȣ nunc ſarta tecta res eſt, omnis pipuli in poſterum ſecura, quippe in tali loco poſiti, ubi nemo Zeilaſtor, nec aliud malum in ilium arietabit. At Muſæ, quarum genuina hic proles fuit, damnum paſſum in Manilio præſertim barbariei rurſus damnato, dolere nunquam deſinent. Contuli ipſe ſuperioribus annis, hunc Poëtam cum veteribus membranis ordinem quidem verſuum ſecundum vetera exempla ſervantibus, præterquam in libro 3. ubi poſt verſum 399. ex initio libri quarti verſus ſtolidè inſerti, & ordo parumper mutatus erat: â librario tamen ad oram ſignis, quomodo collocandi eſſent verſus notati. Reperi autem nonnulla, quæ neq; Scaliger neq; Junius annotarant, non inſuper habenda iis, qui capiunt, uſurpariq; poſſunt, non præ nimia ſapientia ſomniantibus Utopias & Ideas Platonicas. Cl*mi* Hankii literas exoſculatus ſum, reſponſumq;, niſi iterum interturbabor, vel paucis hac in feſtina-

stinatione expediam. Interim ſal. pl. Heliconis Corculo, Nobiliſſ. et Ampliſſ. veſtro Cuntado itidem ſalutis plurimum. Quod nunc reponam vobis dignum ὀδὲν ἔχω. Hæc ne prorſus tacerem, etſi turba avocantium ſilentium pænè imperaſſet. B. V. ἐμῷ πεφιλημένε θυμῷ GEBHARDE Eruditiſſime, & millies cum omnibus faventibus mihi ſalve. D. Cygn. d. 8. Octobr. 1671.

Clariſſ. T. Excell.

Addictiſſimus

Chriſtianus Daumius,

Ex literis Fellerianis d. 7. Oct. deproperatis: Jreſione Dn. Gebhardi placuit mihi valdopere. Cui meo nomine & ſalutem dices & gratias, quas meretur humaniſſimas.

XXV.

Clariſſ. Vir.

Fautor & Amice ſingulariter colende.

FAſciculum meum, quem Lipſiam, ut Fellgiebelio traderetur, curavi, nunc neſcio cuinam Mercatorum veſtratium traditum eſſe audio, ſpero interea ad Te recte perveniſſe. Hac vice quod in illis promiſi reliqvum Rigenſis Petri tandem accipis, pari cura, qua cæteras pagellas hactenus, cum Membranis conferendum. Cæterum à propoſito veſtro ne reſiliatis, bonaſq; literas quas talium oſores nequaquam intelligunt, propagare, quod ſoliti hactenus non ſine inſigni gloria fuiſtis, pergatis, magnopere inter alios & ipſe vos hortor. Floruit

hucusq;

hucuſq; iis ſtudiis veſtra Sileſia, & præſertim ante Bohemicum bellum vix in Germania locus fuit politioribus Muſis, quæ ſedem ibi fixiſſe videbantur, faventior, celebriorque. Nunc vero neſcio qualis Eruditionis, certe ut quæ vidimus produnt, ſatis incurioſæ minuſque judicioſæ ac ad barbariem inclinantis, homo voluntati veſtræ in honeſtas literas propenſiſſimæ obſtare velit? Hic annon ut Muſarum furcillis præceps Parnaſſo ejiciatur, dignus ſit? Sed cohibeo me, & vos ſub Phæbi imo Chriſti potius munimine tutos valere, ſalvere, & ex uſu bonoque publico diu rem gerere jubeo, mihique favere opto precorq;. Dabam Cygn. d. 29. Oct. 1671.

ὅλος ὁ σός

Chr. Daumius.

Quæ ſpes de Millenariis Nob. Dn. Cunradi: ſalveat Fautor Opt. Max. pancraticè.

XXVI.

Clariſſime GEBHARDE,
Fautor & Amice pl. colende!

GRatiarum ingentium tibi ſum debitor, pro navato adeo diligenter, tam moleſto prolixoque ſtudio, conferendi cum meis philuris veſtras *Petri Rigenſis* membranas. Eas quando rite ſoluturus ſim, nondum video. Pro Petro reconcinnando otium opto commodum. Reſtat unum, quod abs te adhuc per

officiose rogo. Differt ordo scriptorum *Petri* supra modum in quatuor Exemplaribus, vestro, meo, Lipsiensi, & quo Sixtus Senensis usus fuit. Lipsiensem peculiariter enodaram, sed scheda disparuit. Itaq; opus erit dare operam, ut aliquando iis membranis denuo potiar. Vestri Codicis ordinem ac dispositionem, præsertim quemnam Librum Threni Jeremiæ excipiant, valde vellem paucis adhuc significari. Cl. Dn. M. *Hankio* quæ inserui, haud gravatim exhibebis. Etiam Cl. Viris, Dn. M. Pomario, & M. Wendio, singulis Exemplum eorum quæ supersunt, præmissa salutationis officiosæ honorificentiæ & *ἰυετηρίας* voto, pro ad memissis eruditis eorum Musis. Nobilissimo Dn. *Cunrado* pariter, quem insingniter doleo Colicis torqueri passionibus, & ita institium ipsi à pertexendis tam expetitis millenariis quasi imperari. Salutem à Te perofficiosam *L. Fellero*, etsi feria cum gratiarum actione nuncupavi. Spero proxime responsum. Etiam noster Epopta *L. Peifkerus* salute vicaria CL. Tuam mactiat, pollicetur que Exemplum Concionis funebris Consulis nostri Doct. Gebhardi p. r. ubi excusa fuerit. Uxor mea, ex qua Tuas accepi, lecto non excessit, & nescio an valetudinem recuperatura sit, utpote septuaginta quatuor annos proximis diebus, Deo largiente vitam, expletura. Hinc cura domestica me a Musis extraordinariis planè avocat; ne quid dicam de mille aliis remoris. Quapropter jejunas nunc meas subitariasque boni consules, & me

quod

quod facis, amare perges. Scrib. ὡς τάχιστα Cygn. IV. Non. Jan. anni recens exorti M. DC. LXXII. quem feliciſſimum Tibi cum multis ſecuturis ex animo apprecor.

Clariſſ. T. Excell.

perſtudioſus
Ch. Daumius.

XXVII.

*Clariſſime & Excell*mè *Vir*
Fautor & Amice pl. colende.

Meas cum faſciculo ſuperioribus nundinis an per Lipſienſes curatas rectè acceperis, ſcire admodum haveo. Me hactenus invaletudo uxoris meæ, & novi Con-Rectoris miri mores, cui etiam noſter Ephorus non parum infenſus, at è diverſa parte ſenatus nimis favens eſt, ab amicorum officiis valde removit. Acceſſit præterea Cato meus, prelo denuo ſubditus, quem Bibliopegus & Typographus, nimis contra votum & occupationes meas urſerunt, feſtinaruntque. Nec ſane votis meis ſatis fecit, non tantum qua vitia Typographica quæ remanſerunt; ſed qua totum opus, quod aliter cocinnare & reformare meditabar. Sed hanc curam inpoſterum ſeponam. Exemplum Tibi unum & Cl. Hankio alterum adjunxi. Ultra enim viginti Exemplaria pro toto labore â pleonectico illo ſumptuario non impetravi. Quod me valdè nunc piget pudetque. Sed ſero ſapiunt Phryges. Cl.

Dn. *Hankio* ſalutem a me nuncupabis, & ſchedam inſertam exhibebis. Scripturus ad ipſum eram, ſed brevitas otii & feſtinatio ejus, cui has curandas commiſi, non patitur, occurruntque jam alia agenda, ut & has præcipitare cogar; quare finio & optime ac diu vos una cum Nobiliſſ. *D. Cunrado*, cæteriſque Fautoribus honorifice ſalutandis bene valere jubeo, Dab. Cygn. d. 28. April St. V. 1672.

Clariſſ. I, Excell.

Addictiſſimus

Chr. Daumius.

XXVIII.

Clariſſime Vir.

Fautor & Amice pl. honorande & colende!

QUas Naumburgum Te ad me curandas miſiſſe ais, ego nullas vidi. Et ſane doleo, ſi perierint. Nam a quo poſt tantum temporis intervallum ſperem? Uxoris valetudo meliuſcule jam ſe habet, excepto quod ægre domo, bacillo licet innixa, pedem effert, niſi cœlo meliore, intercurrunt & Catarrhorum, & alia ſenii incommoda, quæ ferri oportet, ut inde indeclinabilia. Clariſſ. Viris ac Magiſtris, *Pomario*, *Hankio*, *Wendio*, pro gratis donariis gratias ago; quod vero contra reponam, nunc non ſuppetit, ne ipſius quidem *Catonis* mei Exemplum. Quam primum ſe quid

quid obtulerit, asservabo, alia occasione, si vivam, mittendum. Consulis nostri Dn. *Gebbardi* Concio funebris non est excusa, nec excudetur facile. Hæredes volunt quædam in illa aut tolli aut mutari. Quod noster Ephorus factu-rum pernegat, qui pro Programmate Tuæ Excell. gratias agit. Mei Collegæ mores non parum mutabit futurum Matrimonium. Habet enim non tantum speratam, sed &, ut ajunt, partam, invitis tamen nonnullis de Proceribus, sed & de pristino fervore jam multum remisit. Indicibus meis nonnullam dedi operam hoc anno, sed collatam ad aliorum annorum operam, nullam pene. Ita hic totus Annus periit domesticis scholasticisque impedimentis. Quod animo meo maxime ægre est. Quid? quod vires tenuis corpusculi mei in dies collabascunt; Nam quæ contra calculum juvant, cujus dolores ope medicamentorum attriti & educti, ut nullos fere jam sentiam, ea aut stomacho, aut jecori, aut cerebro infesta sunt. Quod vel ex meis literis præsertim si propero conjicere habes. Accedunt & flatus hypochondriaci, qui continuis & cogitatis scriptionibus exacerbantur. Nonnullam tamen & operam impendi Catalogo Bibliothecæ meæ, tum mihi, tum posteris meis necessario, quem nondum absolvi. Nobiliss. Dn. *Cunrado* salutem dico, & perpetuam valetudinem precor, optoque, ut favente tandem beetur Typographo. Qua de re & Thomasium θαυμάσιον monebo. Nactus sum nuperrime *Jani Dubravii* Theriobuliam a Be-

tiss. ipsius Parente editam, marginibus tamen admodum recisis, jucundum mihi opusculum. Mirifica apud nos Lipsiæque fabula hactenus de *Kirchhofio* Grimmensi ICto qui se Altdorffii in Doctorem Juris hoc anno promotum ex scriptis suppositisque Programmate ac Disputatione mentitus fuerat: ego autem e veris Programmatibus inde acceptis apud nostros Proceres confutaveram. Qui uxore divite hic ducta, & deceptis nostratibus Doctor audit, Lipsiamque post nuptias profectus ob infinitas falsimonias carceri impactus fuit, nunc â socero & marita desertus δοκτωρ ἢ δέκτωρ sententiam Doctoris de se exspectat. B. Vale. Deproperabam Cygneæ die 22. Oct. 1672.

ὅλος ὁ σός

Chr. Daumius.

XXIX.

CL. V. JOHANNI GEBHARDO.

Christianus Daumius. S. P. D.

TAndem ab *Heinsio* heri lætus obtinui responsum. Quod ut commune Tibi mecum esset, statim apographum curavi. Vides, ut tuæ perierunt, ita & Heinsianas priores periisse. Quod insigniter doleo. Respondebo quam primum licuerit. *Kirchhofii* actiones nondum finierunt. Sed indignus is, cujus ulla habeatur ratio vel mentio fiat. Gratum est Fellgiebelii voluntatem in meis Indici-

bus

bus procurandis intelligere, & libentissimè ipse permitterem Editionem, modo sic in mundam scripti essent, ut absque nævis commodè alibi possint excudi, præterea nec ultimam manum passi fuerunt, & restant infinita e schedis multo tempore congestis, etiam in libris ipsis annotata adhuc inserenda: quæ nollem abesse, licet ingenti illi operi sint & infinita, ne in immensum excrescat, contra eximenda. Quare si alibi, quam apud nos, me non præsente opus hoc esset typis exscribendum, omnino foret denuo describendum & maximam partem a me ipso. Sed de eo alio tempore plura. Nunc festinat præter spem noster Crenowitzius, qui fasciculo se onerari negavit, & vel hanc invitus suscipere visus fuit. Proximis Nundinis θεȣ διδόντος plura. Nobiliss. *Cunrado* & Clariss. *Hankio* salutem officiosam a me nuncupabis. D. Gebhardus, quod scire voluit, d. 15. Dec. 1671. obiit d. 20. Sepulturæ traditus. Indicem Bibliothecæ meæ nondum perfeci, etsi non parum superiori mense illi conficiendo illaborarim. Emortuale tempus *Joh. Cunrad. Dieterici* frustra alibi indagatum, superiore mense exploratum ibam, ad *M. Schurtzfleischium* ejus discipulum, sed responsum adhuc exspecto. Spero certiora proxime; Hæc in antecessum quam properantissimè. B. Vale Amice pl. honorande & mihi cupere perge. Cygn. d. 16. Febr. 1673.

XXX.

Clme ***GEBHARDE,***
Fautor & Amice æstimatissime.

NArro Tibi non sine maximo luctu *Martham* meam amatissimam, uxorem concordissimam, fœmineisq; virtutibus apprime decoratam die VI. Martii, postquam per quinq; dies ultimum decubuerat placide beateque inter astantium preces exspirasse, & 12*mo* terræ matri omnium mandatam, cum explevisset ætatis annum septuagesimum quintum, nata ex honestis parentibus, utut mediocris conditionis d. 21. Jan. 1598. Cöstritii prope Geram Ruthenorum. Ea amissa, quam amara mihi vita sit, in tanta solitudine, & scholasticarum domesticarumque occupationum tumba, & tam varia valetudine, facile conjectura deprehendes. Sed sic Deo placuit: Ejus nomen sit benedictum. Ipsi post tot senii incommoda vitæ saturæ, potius est gratulandum, quod omnia adversa exierit. Me vero quid non mali hinc aggravat? Ei Epicedia è vestro Helicone mihi polliceor. Erunt mihi efficaci solatio Manibusque meæ magno honori ac decori. Concionem funebrem à Max. Rev. Peiskero nostro habitam typis exscribi curabo, quam primum ipse descripserit, & Typographus aliis sese expedierit, & Carmina ego collegero. Dieterici Natalem nondum, quod doleo, pro CL*mo* Hankio officiosissime cum Nobilissimo *Cunrado* salutando explorare potui. Facile cogitabis, quantæ calamitas domestica

remoræ

remoræ fuerit, ne dicam amicos quandoque cessatores esse. Sed Schurzfleischio per cognatum Witebergam cras abiturum aures denuo vellicabo. *Heinsii* nunc Elegiam mitto, quam Typis exscribendam, ut essent exempla, curavi. Fürstenbergii principis Paderbornensis puto Te vidisse elegantissima Poëmata nuperrime recusa. Ad ea allusisse nostrum Heinsium deprehendes. Ego nunc nihil aliud possum, quam Deum ut venerer, uti omnem calamitatem, cujuscunq; generis, â vobis amoveat, aut si amoveri per fata non licet, diu diuque differat, h. e. uti seri in cœlum redeatis diu que intersitis bonorum ac eruditorum choreæ. Quovoto luctus adhuc plenus, finio, & præsentes chartas boni consulere (nec n. Musæ nostræ nitidius sapiunt) prolixe jubeo B. Vale mi CL. *Gebharde* una cum Nobilis. *Cunrado* CL. *Hankio* Amplissimo Mühlphorto, cæterisque amicis, quibus omnibus itidem salutem uti & *M. Christiano Hoffmanno*, si apud vos est, plenis faucibus annuncio. Dam propere Cygn. d. 18. April, 1673.

Vester

ab omni officio ac studio

Christ. Daumius.

XXXI.

Vir Clarissime,

Fautor & Amice Honoratissime,

Consolatorias Tuas, Vestrorumque una Epicedia, pro quibus uti Tibi parario maxi-

maxime, ita & ſingulis ago habeoque gratias, memor futurus, (Deus faxit in læto utrinque ſtatu!) veſtræ προθυμίας ac παραμυθίας, lubente manu menteque accepi. Mitto hic, quæ excuſa ſunt Epicedia, quæ ſingula ſingulis ſingularibus ac pl. Venerandis Fautoribus cum præfatione honorificæ ac officioſæ ſalutationis, cumque gratiarum actione debita, haud gravatus diſtribues. Sequentur quæ reſtant Noſtratium, Altdorffenſium, & Noricorum cum Concione funebri. Quam ſerius exhibitam & quidem nuperrime ſero etiam ad prælum admovere potutui. Ab Heinſio reſponſum nondum ad meas obtinui: Forte hac Lipſienſium Panegyri. *Valerium Flaccum* ejus ajunt eſſe editum, ſed obtutui meo nondum oblatus eſt. Indicum meorum ob nimiam molem ad typos incultam lenta res eſt. Niſi enim mea manu in mundam deſcribam, deſperatum fere erit negotium. Dum enim diverſo tempore ex diuerſis Auctoribus, quæ ſe offerunt inſero, & ſpatium aliquando amplum chartæ, aliquando nullum ſuperſit, factum hinc, ut mihi quidem ſatisfeciſſe videar aliquando, non autem Typographorum filiis. Quid? quod multa erunt delenda, quæ integra ex libris præſertim non meis deſcripſi, judicii ex collatione formandi cauſa; non autem moli vitandæ ſic in publicum producenda. Si me præſente excuderentur, facilius per ſchedas inſertas, deletis intricatis malo huic mederer. Sane totius operis diſcriptio mihi admodum moleſta erit, præſertim feſtinata, niſi per

partes

partes. Restant unus & alter Index pæne toti reficiendi. Mensem unum & alterum ei negotio sub Anni hujus initium impenderam, antequam, uxor b. r. mea ultimum decumberet. Sed dolores hypochondriacos exinde adeo movi, ut totum hunc annum persenserim. In tantum tortor ille prolixis & continuatis laboribus infensus est. De nostris invicem curandis tuum in posterum sequar consilium, & omittam pleonecticum illum & inofficiosum Mercurialem. Pro à Te missis ultimis tuis gratias itidem meminero. Utinam prius missa, sic ad me ventitassent. Missurus ad Te eram Diatriben meam *de nullitate Aoristi secundi.* (Est enim Imperfectum Amissi in præsenti verbi,) & *Futuri secundi*, apud Græcos. Sed emendata adhuc, occupato insuper plurimis Typographo, typis exscribi non potuit; nec potui per Discipulos descriptam dare, cum αὐτόγραφον meum unicum apud unum & alterum Amicorum, in quorum gratiam scripsi, diutius hæserit hactenus, & illaboraverim Indagatori Radicum Græcarum, sæpissime tamen interturbatus. Fiet, si allubescet, alia occasione. Interim vale exanimo, mi Charissime *Gebbarde* & salve

à Clariss. T. Excell.

Dab. Cygn. d. 7. Oct. 1673. *Studiosissimo*
Christ. Daumio.

XXXII.

XXXII.

Clarissime GERBHARDE.

Fautor & Amice ἀμετακίνητε.

VEstratium Epicedia, quæ excusa superioribus nundinis misi, ad vos perlata esse arbitror. Hinc ipsam Concionem funebrem cum residuis Epicediis accipitis. Quæ distribues singulis Fautoribus meis, Viris honoratissimis & mihi amatissimis, Carminum Auctoribus. Quibus denuo gratias pro officiositate hac longe decentissimas ago habeoque, cum referendo non sim. Sed heus, Candidissime *Gebharde*, res meæ non aliter tulerunt hactenus, quam ut de nova vitæ Consorte mihi quærenda cogitarem, quæ rem domesticam ex voto meo gubernet. Ea est Amitini mei *M* Andreæ Auerbachii, primum Collegæ Tertii Illustris Ruthenei, quod Geræ floret, post Pastoris in Dieschiz & Ministerii Rutheno-Gerani Senioris, νῦν ἐν εὐλογίᾳ. Filia *Anna Margaretha*, virgo viginti novem fere annorum, quæ cum ultra undecim annos rem familiarem meam fideliter industrieque administraverit, seq; probe, pie ac pudice gesserit, mihi præ cæteris placuit, & morum morborumque gnara, & ipsa orphana a Patre ante obitum beatum suum mihi commendata, & ab ipsa uxore mea p. r. paucis ante emigrationem ex hac vita horis mihi quasi in manum tradita, indultuque clementissimo per Proto-Synedrium Ecclesiasti-

cum

cum Sereniſſimi Electoris mihi nubere gratis permiſſa, cum qua ἐὰν ὁ κύριος θελήσῃ καὶ ζήσωμεν nuptias parabo, d. 28. Jan. ſecuturi, utinam Tibi mihique feliciſſimi pacatiſſimique Anni, ad quas Te cum cæteris meis Fautoribus longe honoratiſſimis, quibus interim officioſiſſimam ſalutem plenis buccis à me annunciabis, invitarem, exoptatiſſimoſque hoſpites ac Convívas expeterem, ut veſtro vultu, colloquioque ad ſatiem animum explerem. Sed heu nimis loci diſtantia mihi maxime inviſa id vetat. Eritis igitur animo & pio voto præſentes, ſi non corpore. Et ego pro veſtra ſalute atque incolumitate viciſſim votà cum Mea facturus ſum indeſinentia. Hæc hac vice. Nam infinitæ curæ, laboreſque diverſimodi prolixum eſſe vetant. Poſt Nuptias libello aliquo edito mentem gratam Proto-Synedrio declaraturus ſum. Is ubi prodierit, & vos habebitis Exempla. Delibero igitur, quemnam e diverſis meis primum ſumam. Conſilium Deus, dieſque dabunt. Forte edam Hieronymum Græcum Theologum de Trinitate, a Barthio in Adverſariis non ſemel laudatum. Sed finiendum eſt. Bene cum reliquis Fautoribus & Amicis vale, & novum annum, uti feliciſſime interea incepiſtis, ſic & tranſigite cum multis ſecuturis, omnis mali prorſus ac læſuræ ætatem expertes. Dabam Cygn. d. 29. Dec. 1673.

CL. tuæ

Cultor dedicatiſſ.

Chriſtian. Daumius.

XXXIII.

XXXIII.

JOHANN. GEBHARDO,
S. P. D.
Christianus Daumius.

PEtiit à me ex Belgio ad me pronuper scribens Joh. Georg. Grævius meus, ut sibi Programmatis illius, quod aliquando ad Heinsium cum variis Prudentianis misisti, de Bibliotheca Rhedigeriana copiam rogarem, & explorarem simul, Uratislaviæne hæreant adhuc Bibliothecæ Jac. Monavii & Joh. Cratonis, an alio translatæ sint, modo non mature distractæ fuerint. Ei ut gratificeris quantocyus Te quæso. Misit ad me ex Codice Trajectino varias Palponistæ mei, unde lacunas explere & multa emendare possum. Meditatur & ille novam Ciceronis Editionem, & auxilia hinc inde veterum Codicum conquirit. Heinsius Val. Flaccum sub prælo habet, editurus & Fragmentum Petronii Tragurianum emendatius, & suo autori assertúrus. Quæ mitto æqui bonique facias, rogo. Hankium nostrum pl. sal. impertio, & doceo Dietericum, subjiciente id ejus Discipulo Schurtzfleischio, natum fuisse XIX. Jan. cIↃ IↃCXII. Denatum XXIV. Jun. Anno cIↃ IↃCLXVII. Hieronymum Græcum certis de causis distuli: Edidi autem prius Gerontica Barthii, quæ vides. Cujus postea nactus sum Animadversiones in XI. belli palæstini Bongarsianos scriptores. Restant autem adhuc duo Gul. Tyrius, & Alb. Aquensis. Hos, ut latibulis

tibulis suis pariter eruam, allaborabo, utinam favente Delia. Epithalamia aliunde, ut Lipsia, Witeberga, Altenburgo, Gerâ missa non suffecerunt. Sed ab Affinibus meis in Nuptiis ipsis distributa, & ab aliis surrepta fuerunt, ut vix mihi Exemplum remanserit; Sed jactura illa facilè ferri potest. Mitto, quorum major copia fuit, quæ distribues, prout libebit. Serò suum misit Altdorfio Königius, & quidem Græcum, cui Tuum Epicedium Meæ scriptum apprimè placuit. B. V. Clariss. *Gebbarde*, & hactenus multipliciter aliis occupatissimum excusa, & vestros benè mihi volentes a mé plurimum saluta. Dabam Cygn. d. 7. Maj. 1674.

XXXIV.

JOHANN. GEBHARDO. V. CL.

S. P. D.

Christianus Daumius.

HEinsius suarum superioribus annis ad Te datarum literarum, quæ cum illis, quas ad me exararat, amissæ erant, nuper cum novis, & Elegiâ, quam, ut Exempla pro Amicis haberem, recudendam hic dedi, ad me misit Apographum. Illud ipsum, quale nupperimè accepi, ad Te, una cum Exemplo ad me datarum Epistolarum, exhibeo: orans, ut si, quæ superioribus rogavi, pro Grævio etiam nunc Senftlebii Exemplo gratificari, et si non alia commodiore via, vel per me ea cures. Gra-

tissimam rem ipsi feceris, nec immemorem hujus beneficii se Tibi præbebit. *Bosium* heu nostrum amisimus: quod non ignotum vobis reor esse. Ajunt enim inter successionis Candidatos & vestrum *Hankium* a Facultate Philosophica denominatum. Qua sparta, quam meretur, utinam ornaretur. Sic enim esset mihi vicinior. Eam, modo voluerit, præ cæteris ajunt consecuturum ex facili; quoniam in Aula Gothana, unde fuit ægrè dimissus, bene meritus & æstimabilis Vir, præter Consiliarios, præpotentem Patronum habet ipsum Principem: & in ipsa Academia Salana æstimatores scriptorum suorum propensissimos; inter quos ipse fuit B. *Bosius*. Ut nihil de Ingenio, Iudicio & cæteris dotibus addam, quas liberaliter a Deo consecutus est. At audivi, ipsum Patriam peregrino loco præferre gavisum, recusavisse oblatam etiam ex Aula per Patronos veteres Provinciam. De quo si non citius Fama, tu me certiorem facias. B. V. & si ἐκ τῶν δυνατῶν brevi rescribe; Iterum Vale, & mihi fave, mi amatissime & honoratissime Amice, & nobiliss. *Cunrado*, *Cl. Muhlpfortio* aliisque Fautoribus salutem a me nuncia. Dab. præpopere Cygn. III. Non. Jun. St. V. 1674.

Fasciculum augere nunc nolui, ut eo citius protraderem. Fiet proxima occasione.

XXXV.

CLme GEBHARDE.

Fautor & Amice pl. observande.

GEnimas tuas, 9. Maj. & proprid. KL. Jul. datas, uno die 13. Jul. nimirum st. Vet. junctim accepi. Pro additis εὐχαριστῶ. Respondissem citius, nisi tum invaletudo impedivisset, quæ me aliquoties lecto affixit, tum præsentia *Felleri*, qui cum socero suo *D. Rappolto* in Varisciam ad aliquot dies curru vectus fuerat, per quem in MStum Alani, quod hactenus neque vidi neq; accepi, inquisitionem apud Trallesium institueram. Sed frustra. Ille primum de nupero intelligens fasciculo dixerat Felleri ancillæ traditum fuisse; Sed deinde edoctus nos superioris anni fasciculum poscere, se Buschmanno, nescio cui, nunc in Lusatia degenti, illum ad publicum Rhedarium, qui Cygneam alias excurrere amet, transferendum tradidisse, Fellero ex itinere Lipsiam reverso dixit scripsitque. Ex Trallesio igitur ipso rectius cognosces. Nam Rhedarius ille quis sit, me fugit. Aderat superiori mense Limprechtus mihi, sed vix ad semihorulam, qui quid Libro factum esset, ignorabat. Gravissime igitur fero, sic tuum periisse officium, mihi beneficium. De Indicibus recte conjicis. Si ullum tempus unquam fuit, quo neglectius eos habuerim, hic ipse annus fuit. Adeo diversissima me abripuerunt a Musis consvetis. Paradoxon de A. 2. mitto. De quo velim ac-

curatiſſimum Tuum judicium aperias mihi. Addidiſſem Indagatorem Radicum, ſed cum nondum, ut velim, ſit expolitus, & evolutionem nonnullorum Græcorum ſcriptorum is ſibi poſtulet, nec habeam Exemplum deſcriptum, longè enim prolixior hac Diatriba eſt, non potui hac vice gratificari Tibi. Habes tamen hic ejus πρόγευμα quoddam. Latino itidem aliquid operæ dedi, ſed infinities interruptæ. De Jota in Conjunctivi ſecunda & Tertia perſona ſingulari ſubſcripto, hæc jam olim obſervavi, Præſens recte retinet, τύπτῃς, τύπτῃ, quia ex τύπτεις, τύπτει. Ubi ε in η mutatur & Jota ſubſcribitur. Sic & in Aoriſto vulgo ſecundo. At in præt. perf. tum Activo tum Medio, quærat quis cur ſubſcribatur. Eſſe enim, oggerere poſſit, τετύφῃς, à τέτυφας, τετύφῃ, à τέτυφε, τετύπῃς à τέτυπας; τετύπῃ à τέτυπε. Sic τύψῃς A. 1. ab ἔτυψας; τύψῃ ab ἔτυψε: In Medii a. Aoriſt, 1. τύψῃ recte Jota ſubſcriptum poſſidere, quia ex τύψεις &c, Sed audi: Præteritum & cætera Conjunctivi Tempora, uti & in Optativo, ſic formationem & ſcriptionem a præſenti Conjunctivi deſumunt. Alioqui ſi ab Indicativi præterito & Aoriſto formarentur, prima pluralis non τετύψωμεν, & τύψωμεν, ſed, τετύφημεν & τύφημεν deberet formari. Theognidis nullum novi Commentatorem, præter quos ipſe noſti, Neandrum in Opere aureo, Camerarium, quem repetiit Seberus. Latinos carmine interpretes habeo Seſegkium, Hier. Oſium, Petr. Tiaram,

Caſp.

Casp. Barthium. Quod novo Conjugio meo fausta precaris, gratum habeo. Καὶ σοὶ θεὸς ὄλβια δοίη! Est illud ad votum, & suo tempore Pater, & Prolibasius senior, (qua voce in Carmine ad Styrzelii primum Filium usus eram) DEO annuente audiam. Gerit enim ex me uterum mea Juno. Deus prosperet partum, & servet matrem cum futura sobole. Sed frequens Affinium præsentia, qui me prius strenue deseruerant, multum mihi suffuratur temporis; quod musis meis molestissimum est. Programmata vestra mihi gratissima. Utinam autem Exercitiorum ipsorum specimen aliquod visere daretur. CL. Pomario salutem, Amorem ac officia, ut & CL. *Hankio.* Hæc ad priores. Grævio tua misi. Verum gemino fasciculo ad eum per fratrem ejus curato, ad neutrum responsi quid appulit An Heinsii ad Te datas, a me 3. Non. Jun. St. V. missas acceperis, anxie scire laboro. Distuli ea propter meas ad illum. Superioribus tamen diebus rescribendum erat, occasione sic svadente. Querelam tuam de neglectu Græcæ Lingvæ, & ego iterarem prolixissime, nisi brevitas otii silentium potius imperaret. Reales, quam non semper sint reales, accuratiores vident & acutiores; Habeo Dissertationem Barthii contra Reales Realissimos, super studiis suis Responsionem ἀνέκδοτον. Ipsum Vocabulum non a Re sed a Reo tam be ie fictum, quam Logicorum illud præceptlo-

 rei-

reitas, quod caret Autoreitate, ut jocari soleo. *Sebisii* vestri vaticinium & ipsus metuo, ne eventu comprobetur. Utinam ne fiat! In Academiis etiam superiorum facultatum multi alienis seornant plumis. Sunt tamen adhuc, qui Musis dextre operantur. Numerus apud nos Poëtantium nunc etiam decrescit; nec habeo discipulos pari, ut antea, fervore in Musas ruentes; hinc & ego, præsertim senio & valetudine non semper commoda accedente, ad versus faciendos impigresco. Cum Versiculum illum Anthologicum: Multos Thyrsigeros paucos est cernere Bacchos, mille quingentis Hexametris, & trecentis solis Phaleucis olim variarem, sæpe assidentibus mihi discipulis aliquot paginas uno die implevi. Nunc vix habeo, qui in mundum describat. Si quid vel Heinsius, vel Grævius, ad quem schedam tuam misi, rescripserit, faxo quam primum habeas. Nobiliss. *Cunradi* à me honorificentissimè salutandi, quando prosopogr. Melicam viset orbis literatus? Joco ejus Gamico lætatus fui; Dietericum Hessum arbitror. Inquiram porro, ut certo sciat. Claret editis Antiquitatibus Biblicis, Commentario in Hesiodum, specillo Chrestomathias. &c. Diatribam meam Typis tradere hactenus nolui, iis indignam ratus. Quid Tu censes? Ornatu caret. Ornari res ipsa negat, contenta doceri, ut illo Manilii utar. Hæc vel centies interturbatus scripsi, gravedine insuper mole-

sta

ſta afflictus. Ignoſces igitur inficetiis meis deproperatis & quidem ſatis garrulis. B. V. ἀξιέραςε Amice, & cum Tuo-Meis vive diutiſſime. Dab. Cygn. d. 9. Sept. St. V. 1674.

T. T.

Chriſt. Daumius.

XXXVI.

JOHANNI GEBHARDO, V. C.

S. D. P.

Chriſtianus Daumius.

HEinſianas, quarum apographum jam pridem à me accepiſti, leges nunc amabiſque ſcriptas manu. Appropinquarunt hoc menſe demum, dum ego ad Superiores meas reſponſum exſpecto. In iis ſi quid ab apographo, de quo non dubito, variat, mihi indices rogo, aut potius haſce deſcriptas mecum per occaſionem communicabis. Tuas hac occaſione cum Senftlebio denuo ad Heinſium Hamburgum tranſmitto, per Langemannum curandas. *A Grævio* enim hactenus nihil obtinui, fratriſne culpa, qui meas ſerius,quod ſuſpicor, curavit, an culpa alterius,non exputo.Nam quibus id demando, ii negotium ſatis frigide agere videntur. De mea Diatriba quid ſentias, anxie exſpecto judicium tuum. Dum hæc ſcribo, uxor mea, quæ facili quidem partu filiolum Johannem Chriſtianum 30. Octobr. mihi enixa fuerat, ſtran-

giatione uteri, qua jam unum & alterum diem laborarat, cum Epilepsia, ut videtur, adjuncta denuo admodum laborare cœpit, nec videntur, quæ opem latura sperabamus, aliquid efficere, remedia. Deus adsit illi benignissimo suo Numine, eamque mihi servet, nec me iterum viduum faciat, privetque charissima & fidelissima Conjuge, quæ, etsi senem, ardenter tamen amare non cessavit hactenus. CL. Martini *Hankii* nostri de scriptoribus Romanis secundum librum doctissimus Joachimus *Gesenius*, cujus opera est editum hoc opus, Lipsia mihi transmisit. In eo bene, imo optime supplevit omissa in primo Libro, Certe hi L. scriptores, quos C. prioribus addidit, præsertim Philo Judæus pulcherrime descripti leguntur, adeo, ut hujus Viri cum vigore videatur crescere labor, quem mecum, ut audio, non Lipsienses tantum, sed alibi quoque summi Viri probant; cujus Lucubrationes in hoc genere Vossianis præferunt, tanquam multò accuratius dispositas & perfectius elaboratas, & ad nostra Tempora continuatas. Hinc tanto majore jam ardore exspectamus ab eodem Autore scriptores etiam Græcos. Ei, ut & Nobiliss. *Cunrado*, & politiss. Mühlpfortio, Salutem plur. adscribo B. V. Dab. Cygn. d. 28. Decembr. 1674.

XXXVII

XXXVII.

Clme GEBHARDE,

Fautor, Amice, & Evergeta pl. honorande & colende.

OBstupui munere tuo tam argenteo, quam chartaceo, utroque sane insigni, & inter κειμήλια si quæ erunt, reponendo, insperato prorsus, accepto, Cl*me* & eximie *Gebharde.* Pro quo gratias egeram, rescripseramque statim, nisi Bibliopegus noster Stümpfeldius, cui fasciculus Lipsiæ traditus erat, cistæ suæ, quod argentum literis inesse senserat, inclusisset, & illa sero Cygneam advecta, longeque serius mihi ille sed rectè exhibitus fuisset. Ex hinc variis ἐμποδίσμασι, & occasione mittendi commoda minus apparente, nec valetudine semper optima nolens volens ad hoc tempus distuli. Quas vero gratias satis Tibi reponam? Non est certe mearum virium. Θεὸς δέ σοι ὄλβια δοίη! Quod si valetudine uteris jam firma, ex animo gaudeo & gratulor, optoque ac voveo eam diuturniorem. Heinsianarum mitto Epistolarum alia Apographa. Libros, quorum mentionem facit, salvos accepi. A Magliabecchio, cui Hieronymus meus, cujus alia tibi mitto exempla, perquam acceptus fuit, spero Florentiâ proxime ad meas responsum. Vidistine Fulgentium Jac. Loeheri, quem Munkerus tantopere expetit! Ego vilioris puto esse censûs. Habemus ejus Horatium & nonnulla Poëmata, quæ aversatur Gruterus

præfatione partis V. Deliciarum Poët. Germanicarum. Si vidisti, quid de eo opineris, haud gravatim aperi. Nobiliss. & Ampliss. Cunrado salutem cum εὐετηρίας voto, ad quem insertas deproperavi. Nec n. gravedo satis molesta plurima exarare nunc patitur.

B. Vale, salve & noviter inceptum hunc Annum cum longe pluribus, sed omni ex parte felicibus ac tranqvillis faustissime auspicare ac valide exige. Dab. Cygn. postrid. KL. Jan. A. CIↃIↃCLXXV.

Tuus

omni amore fide atque officio

Ch. Daumius.

Cæteros Amicos & Fautores apud vos meos & salute, & εὐετηρίας voto itidem decentissime a me mactabis.

XXXVIII.

CLme GEBHARDE.

Amice & Fautor ἀμεταχίνητε!

ALani, ut video, recuperandi nulla spes, neque à Rhedariis nostratibus, qui ignorant, neque a Trallesio, quem mea causa, qui denuo compellare jubentur, itidem, quod miror, silent. Doleo sane Codicem & Be-

Beneficium tuum tam insperatum, tam expectatum, meumque Commodum sic periisse; Utinam significasses maturius. In recenti enim facto facilius patuisset auxilium, & indagatio tutior feliciorque, certe opportunior fuisset. Sane quia tu literas tuas non addideras, suspicari, (si suspicioni hic locus) adigor, vidisse aliquem talium cupidum hominem apud Trallesium Codicem, atque ab ipso vel eo cui Trallesius tradiderat, si tradidit, sive prece sive pretio usui suo ac possessioni etiam extortum obtinuisse. Sed hæ Conjecturæ sunt. Sperarem adhuc in manus meas venturum fasciculum, si obsignato Codice literæ ad me fuissent additæ, vel saltem inscriptio pertinere ad me fasciculum. Ita hæret Heinsianus fasciculus, superiore Martio ad Lucam Langermannum Hamburgum missus, adhuc in itinere, ut didici ex literis 25. Maji Greg. Hagæ-Comitis datis 16. Junii Greg. ad me perlatis, sed non cum munere Alcimi Aviti Sirmondiani, quem mearum curator secum asservat, commodiorem mittendi occasionem captans. Sed & ipse Heinsius meum faciculum, cui Senftlebius tuus inerat, nondum accepisse miratur, doletque. Paradoxum meum de Aoristo mea pace retineas; uti ego retinui Nobiliss. Conradi literas remittendas, si reposces. Auxi interim illam Diatribam, firmavique ulterius, imo in ordinem concinniorem & magis perspicuum redacturus sum. Cæterum ob alios maxime tum veterum tum recentiorum scriptorum libros Gramma-

ticos

ticos, Philologosque, ut vetus Declinandi Conjugandique ratio retineatur, vel contra Wellerum, Wellerianosque, omnino svadeo. Potest n. nihilominus nova hæc ratio, apud meliora & acutiora ingenia Veteri adjungi, longeque id utilius, modo dextre utraque Tironibus monstretur. Quod non semel feliciter expertus sum. Longe infelicius, qui post me contra nituntur. Uxor mea cum Filiolo amabili, adhuc vivunt, valentque, si valere est medicamentis non semper proficientibus adhuc vitam protrahere. Nobilissimo *Cunrado*, ex animo de amissa costa condoleo, pro Epicediis missis gratias ago, & ut ipse salvus diu superstitet, orbique literato memorata illa opera tandem communicet, unicè voveo. Ejus tuisque votis pro meis subscribat Deus, ab omni damno vos tueatur! Sed quid Dn. CONRADI Frater CHRISTIANUS jam agit? Vivitne adhuc valetque? Musis ne adhuc pristinis operatur? Id rescire lubentiæ esset; In Batavis vivunt valentque Junior Gronovius, Grævius &c. Samuel Tenullius Frontini Strategemata edidit; Theodorus Rychius Servio manum se admoturum pollicetur. Thomas Munckerus Antonini Liberalis Mirabilia sub prælo habet, quæ nuper Boëckelius ediderat. Epoptæ nostri conciones pœnitentiales Geræ sub prælo sudant. Promisit ille, Sal. & Officia sua Tibi vicissim offerens, ubi exibunt, exemplum. Exercitia Declamatiuncularum apud nos habentur certo tempore, præsertim circa Festa primaria semper. Sed Program-

mata

mata nulla ſcribuntur, neque e Proceribus quiſquam intereſt. Et ſi excudenda talia eſſent, meo id ære faciendum. Qui gratis tot Exercitia emendare cogor, adeo aut pauperes, aut ingrati ſunt noſtrates. Rariſſimus pro valedictoria aliquid nummorum ſolvit. Olim â convictoribus aliquo beabar lucro: Nunc ædes ſcholaſticæ, quas colo, laxæ quidem ſatis, ſed ſine Conclavibus & commodis habitaculis pro hoſpitibus, & alia impedimenta tales non admittunt; Alia quæ vellem, literis mandare vereor. Libet nunc hoc monere initium ſcripti Barthiani inediti ad Reales quoſdam Realiſſimos tale eſſe: Cogitanti mihi & cum animo meo exactius diſputanti, quæ tandem capitalis illa cauſa foret, qua decepti plerique mortales, aliam in omni genere diſcilplinarum viam inſiſterent, quam quæ plurimis obſtaculis atque ambagibus ad caput fontemque ipſius expetiti boni traduceret, non alia apparuit ulla, quam defectus in nobis communis divini illius ignis, quo ſubigi conſveverunt ingenia innocentia, & ad culmina â Deo profectarum ſcientiarum allevari. An idem ſit exordium excuſi illius Tractatus, quem anonymum legiſſe ſe ait Nobiliſſ. Cunradus, valde ſcire vellem. Eſt a. Fragmentum ſaltem quatuor aut quinque fere Quaternionum nondum ab ipſo Barthio abſoluti ſcripti, ut manu ſua in Titulo, & aſteriſcis ad finem appoſitis teſtatur. Hæc hac occaſione deproperare placuit felici mihi,

ſi

si non pereant literæ hac via meæ, quemadmodum tuis olim factum dolens memini. B. V. Cygneæ d. 25. Junii St. V. 1675.

ὅλος ὁ σός

Chr. Daumius

CLmo Hankio sal. adscribo ut & cæteris Fautoribus.

XXXIX.

CL. V.

Fautor & Amice max. honorande,

SUspicioni Tuæ de Alano deperdito non parum accedo, nisi forte unus aut alter, quos Lipsiæ MS*tis* inhiare novi quam maxime, clam intercessit. Sed hoc nonnisi sera dies aperiat. Vtinam Trallesio non commisisses, aut re recenti te misisse indicasses. Nunc doleo deperditum tam rarum volumen. Quod illustris Heinsius Virgilium Pierii Tibi commendat, conjicio eum ad Te denuo scripsisse, & quidem alia occasione. Ego præter literas 21. Maj. datas, & Alcimum Avitum, & Elegiam, quam hic recusam cum aliud nihil pro â Te missis peracceptis munusculis possim, mitto, nihil ulterius ab eo hoc anno accepi. Nam fasciculus una cum literis mense Martio datus & ad Luc. Langermannum missus nondum allatus est. Scripsi ideo ad ipsum Langermannum. Sed an meæ recte curentur, ipsus hæreo. Aliquoties hactenus ad ipsum Heinsium literas dedi, nuper

nuper etiam cum grandiore fasciculo, sed responsi nondum quid appulit. Si ad Te novas dedit, quæso fac Apographo ejus fruar. Polliceberis vicariam Tibi a me, si posces, operam. Costa mea & filiolus divino beneficio (cui εὐχαριστοῦμεν) valent. Quod ut experiamur ulterius, votum facere mecum non cessabis. Cujus decrescentibus annis, accrescentes vires, cum omnis felicitatis augmento ex animo apprecor, hoc inter infinita & insperata avocamenta deproperans. B. V. Dabam Cygn. d. 13. Octobr. 1675.

ὅλος ὁ σός

Christ. Daumio.

Fautoribus & Amicis apud vos meis universis ac singulis honorificam a me salutem!

XL.

CL. Vir, Fautor & Amice pl. colende.

EO ipso momento, quo literas meas ad Heinsium exaratas, quibus respondi illis, quarum apographum mitto, obsignaturus eram, accepi tuas diu expectatissimas. Sed infelici fato. Nam Nobiliss. Cunradi adjunctas resignaturus, nescio quo glaucomate inter domestica interturbamenta lusus, tuas vice Cunradianarum aperui. Sed agnita manu tua, non legi, nec legere adeo potui, quod ob glutinosum atramentum paginæ cohærerent. Statim igitur

tur meis ad Heinſium literis ſubſcripſi, errore, quem dixi, id me feciſſe, ſperoque apud ipſum mihi, quam rogavi, paratam veniam. De Alano dum doleo, nec quis Puſchmannus, aut ubi ſit, vere comperi. Videbo an denuo aliquid explorare queam, præſertim cum Tralleſius Epicedion Felleri Conjugi ſcripſerit. Virgilium Pierii Valeriani, Pariſiis apud Rob. Steph. in folio A. 1532. eleganter editum non ita pridem nactus ſum. Utinam Horatio Londini ita potiri daretur. Si apud vos eſt, quæſo præfixam Politiani Odam, cujus Heinſius in litteris his meminit, exſcribi mihi fac. Epopta noſter plurimum ſalutis pleno cumulo remetitur. Conciones ejus pœnitentiales Geræ excuſæ ſunt, & paucis exemplaribus, quæ omnia diſtribuit jam, a Bibliopego Pleonectico muneratus eſt, unde ægre Exemplum unum ab ipſo dono abſtuli, quod alioqui XV. groſſis a noſtro ſumptuario divenditur. Si hic excuſæ fuiſſent, non peperciſſem chartæ, quo minus pro amicis aliquot Exemplaribus abundaſſem. Sed is lucri ſui id fecit; qui pro Catone meo mihi etiam parum gratus fuit. Sane hoc avaro homine neſcio, an ad talia unquam amplius utar. De ſenecta quod conquereris, facile credo Tibi, ſimilia quotidie experiens, etſi biennio Te minor, etiam uxoris invaletudinem, quæ poſt alterum puerperium, idque per Dei gratiam celerrimum, quo filiola Anna Roſina auctus fui, ulcere ſiniſtræ mammæ laboravit, poſt illud curatum calculo, qui ſerius tamen animadverſus

fuit,

fuit, medicamentis variis utero, quem dolere arbitramur, sine profectu adhibitis. Et Amicis & Tibi pro transmissis cum pl. salute gratias ago, reponens exiguos meos versus, quorum Exemplum Nobiliss. & Ampliss. Dn. Cunrado, cum literis, exhiberi velim, nonnullaque alia. B. V. diuque ac salve, amatissime mi GEBHARDE & favere perge

Dabam Cygn. d. 26 April.
1676. ὡς τάχιστα *Tuo*

C. D.

Salutem Clariss. Hankio & cæteris amicis adscribo plurimam.

XLI.

CLme GEBHARDE.

SErius voto fortè tuo accipis ad tuas Heinsii Illustris responsum. Cujus tarditatis culpa in me non residet, sed amici est, quo talium curatore utor; apud quem ultra sesqui mensem hæserunt, occasione mittendi, post primam prætervisam, serius oblata. Volui autem mittere absque fasciculo, qui seqq. σὺν Θεῷ nundinis sequetur, nudas, ut eò facilius citiusque ad Te perveniant. Etsi quid forte responsi meditaris, ut ad nundinas, si vis, ad me transmittas. Tunc enim ad Heinsium meas dabo; Addidi Apographum ejus ad me exaratarum vicissim, ut & ad Te datarum Apographo, ceu prius à Te factum est, potiri queam. Palponistam Geystensis primum à me putabam editum: sed is Coloniæ jamdiu Anno 1501. excusus fuit, extatque in Francofurtensi ad Viadrum

 Bibli-

Bibliotheca. Scripſi his diebus ad Bibliothecarium, ut deſcribi curet per amicos ibi meos, & ſpero me impetraturum. Quod ſi erit, dabo operam, ut mea Editio emendatior auctiorque propediem recudatur. Noſter Typographus pauperrimus & ſimul mendaciſſimus eſt, & mihi meum δίδακτρον non juſto & tempore nec plenè porrigitur: Ita ſtudia mea ſufflaminantur, & non obrepit interim non intellecta ſenectus, ſed veloci paſſu & pleno gradu adeſt. Binas nuperrimè cum Enthelio pro Clmo Bigotio deſcripto, Heinſio miſi, quas ſpero eum accepiſſe, aut quam proxime accepturum eſſe. Mag. Joh. Gottfr. Olearius Symmiſta Halenſis amat Caſp. Cunradi Proſopographiam Melicam, & ex me quærit, an quartus & quintus prodierint. Eum, quæ cognita de iis habeo, (neſcio tamen an decimus perfectus jam ſit à Nobiliſſ. Ejus Filio, à me honorificè ſalutando,) ſi non hodie, tamen poſt octiduum docebo. Eſt vir perquam doctus & antiquitatum Curioſus, ut vel ex iis, quæ edidit, conſtat. Miſit his diebus ad me Terentium, quem Georgius Fabricius Chemnicenſis cum Membranis Romæ in Vaticana contulit. Ejus Frater Orationes Herodoteas edidit, quas Heinſio miſeram. B. V. & cum omnibus mihi faventibus ſalve. Dabam Cygn. præfeſtinatim d. XI Sept. 1676 inter moleſtiſſimas alias occupationes.

T.

ἕως θανάτου
Chr. Daumius.

XLII.

XLII.

Clarissime GEBHARDE!

AD meas expectabam responsionem per Fellgibelium afferendam. Sed ille amicis meis affirmavit, sibi nullas abs Te ad me datas fuisse literas. Interea doceor aliunde Te ad meas respondisse. Quod si est, doleo ad me non pervenisse vel Nobiliss. Heinsii causa, qui his diebus denuo scripsit, se dolere & indignari suas ab amico nostro Lugduni jam degente voto serius curatas vel suarum literarum ad Te mittendarum ergo; quibus merita gratiarum actio Tibi debebatur, ob excerpta Maroniani Codicis suos in usus collecta. Quæso igitur doceas, num ad me tales præteritis nundinis exaraveris; Exspectabam n. apographum Heinsianarum, quod abs Te rogaveram. Edo nunc Hieronymum de Trinitate græco-latinum, de quo Adversaria Barthii consulere potes, una cum Gennadii nonnullis Opusculis. Excusi jam sunt tres Octerniones, restant quatuor. Quod Opusculum ubi prælum exierit ad vos curabo exempla. Bernardum Geystensem, vel Gestensem primum putavi me edidisse, sed Coloniæ an. 1504 prodiit, quem mihi describi curavit nuperrime D. Becmannus Francof. Prof. & Bibliothecarius. Unde meum egregiè & emendare, & explicare potero; præsertim cùm Glossæ illic accesserint. Unum doleo, folium in Francofurtensi Exemplari excussum esse. Cui tamen Membranarum Belgicarum Variantiæ subveniunt. Amicis apud vos meis omni-

bus & singulis salutem officiosam. Hæc inter varia impedimenta properatissimè. B. V. & Salve. Dab. Cygn. d. 13 Dec. 1676.

T.

ἕως θανάτου

Christ. Daumius.

XLIII.

V. Clmo

JOHANNI GEBHARDO,

S. P. D.

Christianus Daumius.

EX quo Tuas, V. Cl*me* accepi, quod factum 15 Januarii hujus anni, nihil ab Heinsio literarum ad me allatum est; etsi duas Epistolas cum totidem fasciculis ad ipsum miserim; verum amicus in causa est, qui ob additos fasciculos meas curare, ut nunc comperior neglexit. Gratias à Te apud illum egi, si eas accepit; spero autem, si nondum id factum, brevi accepturum. Mitto nunc meum Hieronymum Græcum, cujus reliqua Exempla distribues cum Sal. plur. inter Nobiliss. & Ampliss. CUNRADUM, Exc*mos* & Cl*mos* Viros HANKIUM, POMARIUM, MUHLPFORTIUM. Addidissem plura, nisi pauca mihi essent reliqua Exempla. Videbo tamen proximè, si apud vos accepta sunt. Brevi, DEO volente, & nisi ἐμποδίσματα insperata id inhibebunt, capietis alia. Sententiam de hoc libello vestram lubens inaudiam. Heinsio de Parentis Natali, & Emortuali, &c. scripsi. Sed num responsurus

rus sit, ignoro. Novæ enim supervenientes literæ veterum memoriam exstingvunt fere. Pro tuis ad me missis gratias rependo. Commendantur apud nos maximopere scripta vestri CASPARIS, Poëtæ & Oratoris præcellentissimi. Quæ illa sint, si indicabis haud gravatim mihi, rem facies oppido gratissimam. Mihi hactenus Hoffmannus, (quanquam & hujus pauca vidi) & Miihlpfortii Germanici placuerunt adeo, ut ad satiem ea legere non potuerim. Mihi interea temporis furto militari periit Cistellula, vetera Numismata, & alia Antiquitatis Monumenta cum nonnullorum literis complexa, aliaque & una 13 præter propter Thaleri, & vasa stannea è culina, rei domesticæ non leve damnum. Natum & erat inter nos Collegas, & novitium Archi-Diaconum litigium, qui scholam aperire privatam meditabatur: quam tamen nunc morbus ejus interveniens recludere videtur. CUNRADI Prosopographiam utinam excusam tandem aspiceremus! Deus donet illi vitam, & sospitatem! Quam & Tibi ex animo precor, mi charissime Amice. B. Vale & Salve. Dab. Cygn. d. 9 Maji St. V. 1677 inter varias avocationes.

XLIV.

Clme Vir,

Fautor & Amice certissime!

S. V. B. E. E. R. V.

ECce Tibi commoda hac occasione Apographum Literarum Illustris Heinsii, quas Nobiliss. & Ampliss. CUNRADO, Fautori

& Amico imprimis observando cum salute pl. legendas offeres. Meas cum fasciculo nonnulla Hieronymi mei Græci Exemplaria complexo, puto Te accepisse interea. Quod si id non factum, vel tribus indica, ut inquiram, cur non rectè fuerint traditæ. Nobiliss. Marquardus Gudius, Ducis Slesviciæ Holsatiæ Consiliarius per Ampliss. Petrum Axenium (qui & coram me visit) Membranas Poëtriæ Ganfridi tevino salvo ἀνεκδότ, ad Catonem à me laudati, & cujus initium in Reinesii ad me Epistolis leges, ad me curavit, promisitque alia nondum publicata. Pluribus nunc tibi molestiam creare religio est, nec avocamenta id permittunt. B. V. & cum omnibus mihi faventibus salve. Salutem etiam Affini meo Lic. Fried. Ziegnero, si, quod reor, apud vos degit, & Tibi innotuit. Iterum Vale bellissime. Dabam Cygn. d. 26 Jun. 1677.

ὅλος ὁ σός

Christian. Daumius.

XLV.

CHRISTIANO DAUMIO,

NICOLAUS HEINSIUS,

S. P. D.

ANnui temporis spatium jam fermè exactum est, si probè recordor, Vir Clarissime, cum per literas Silentii diuturni ac protracti ad jucundissimas tuas rescriptionis moram anxiè apud te excusabam, simulque Cl. Gebhardo gratias agebam pro subministratis, per

per quam officiosum in modum, ex vetusto Prudentii Codice, scripturæ discrepantiis. Meus quippe in ultimos Europæarum gentium, Ruthenos, excursus rescribendi officium tardaverat multo tempore. Iis literis quid sit factum, adhuc ignoro. Interventu enim bellicæ calamitatis ita publicæ privatæque res hoc anno apud nos fuere turbatæ, ut primarum etiam necessitudinum quisque pro se obliti simus. Ego dolori justissimo juxta ac valetudini dubiæ, dum solatium remediumque circumspicio, in Germaniam vicinam deflexi; atque adeò decreveram ad vos etiam visere, sed Francofurtum usque progressus, inveni omnia armata, dum arma fugio. Inter quas promoti tardius itineris cunctationes referre pedem ad meos jubeor. Quod unum igitur potui, te vel absentem per litteras summi amoris indices complectendum sum ratus. Tanta cum bonorum librorum hic conflictamur inopia, ut ne ex postumis quidem Reinesianis publici jam juris factis possint haberi nisi perquam pauca. De studiis communibus ut subtexam nonnihil, etsi minimè, sat scio, exspectas de ornandis litteris in præsentissima rerum nostrarum calamitate à me cogitari. Virgilium ac Valerium Flaccum vere proxime decurso typis describendos curaram, additurus & animadversiones utrique poëtarum, nisi propositum id bella interpellassent prorsus intempestiva. Hærere igitur sub prælo typographico libelli hi pergunt. Si quid interea peregre subsidii adfulserit, quo alteru-

trum scriptorem castigatiorem proferre in lucem detur, id equidem habebo longe acceptissimum. Maronem cum optimis compluribusque pervetustæ notæ membranis commisi; sed in iis ferme omnibus Catalecta desiderabantur, quæ cum pudendum in modum sint depravata, medicinam iis certiorem adhuc circumspicio, quam quæ conjectanda admovetur. Quid de Cl. Reinesii operibus postumis in publicum emittendis sperare debeamus, quid bibliothecæ ejus sit factum, aut faciendum, & quem nacti sint assertorem codices veterum auctorum scripti, quos possidere complures dicebatur, denique quid tute moliaris, cupio doceri. Si in Belgium nostrum litteris tuis ad nos mittendis parum explorata est aut dubia via, Hamburgi si tradantur Lucæ Langermanno viro mei amantissimo, spes est fore, ut ad me perferantur; nisi occasionem nosti, qua perveniant ad Danielem Elzevirium, qui apud Amstelodamios res meas agit. Ego cis dies trinos abitum hinc paro. Vale Vir Clarissime, & mihi benè velle perge. Francofurti ad Mænum cIↃIↃCLXXII. XIII Octobr. De poëtis Christianis si edendis etiamnum cogitas, habeo nonnulla quibus ornari id institutum possit.

XLVI.

Clarissimo Viro,

JOHANNI GEBHARDO,

S. P. D.

CHRIST. DAUMIUS.

CUm Tuis grata mihi fuerunt, quæ præteritis

Nun-

Nundinis Lipsiensibus, Anni novi Auspicibus, mihi transmisisti Clarissimorum Professorum Vestrorum Carmina, & Programmata, præsertim Excell*mi* Martini HANKII. Hujus etiam iisdem Nundinis aliunde accepi de Byzantinis scriptoribus opus. Id in Belgio, & Anglia, quo superiore anno jam pervenit, pro merito æstimari, honorificè Nobiliss. HEINSIUS index mihi fuit, cui placuit admodum; & vel uni placuisse satius est, quàm multis aliis minoris commatis. Id tamen Tibi dissimulare non possum; quidam nuper istud egregium opus in Programmate publico non vituperare quidem ausus est, sed satis frigidè laudavit; maximè eo nomine, quia multa deberet VOSSIO. Hinc cum VOSSIO nostrum Hankium majore cura contuli; moxque sum expertus, id malè dictum. Exemplo sint Eusebius & Photius. De his quid VOSSIUS? de priore quidem unius folii paginam; de posteriore autem ne paginam quidem dimidiam. At quam insignem de Eusebio & Photio confecit Hankius commentarium; cui plusquam XXX integros quaterniones impendit; Ubi plusquam centies plura, quam in VOSSIO reperias. Hocne est multa debere VOSSIO? Ad hæc scriptores non adeo paucos habet de quibus vix ullum verbum Vossius, quos, etsi Græcos, nondum tamen editos, in MStis obvios penitus ignoravit. Igitur absit, ut actum egisse judicetur; ego certe non satis mirari possum Viri diligentiam, judicium, ordinem, styli elegantiam & parsimo-

 niam

niam, quæ ubivis in hoc opere animadvertas, cui nondum vidi laborem aliquem in hoc ſcribendi genere parem, quo ſuperavit ſuos ipſe ſcriptores Romanos. Nam his equidem, etſi laudem non parvam merentibus, præpono Græcos iſtos: in quibus multa nobis Myſteria, præſertim in Photio Hiſtorica revelavit; vulgo & doctiſſimis etiam credita & honorata; quæ figmentis eſſe accenſenda primus nobis monſtravit: ut arbitror, totius operis illius magni Byzantini perpetuus lector; in quo nondum hactenus magnam partem publicato invenire potuit, quæ nemo ante ipſum protulit. Id opus, an habeat integrum, ut puto, reſcire velim; ut inde Autorum & Editionum capiam juſtum Catalogum: quem non mihi denegaverit, puto, in aliis magnopere officioſus. Nimirum Cenſor ille, quanquam alioquin non incelebris, ſi non, ut aſſolet, inter doctos etiam fieri, livore correptus & corruptus fuerit, hoc nobile opus, ejusque uſum non aſſecutus videtur; quod deſultoriè fortaſſis legerit, neque cum VOSSIO, ut ego ſollicitè feci, *αὐτοψίᾳ* comparaverit. Memineris illud: legere & non intelligere, (adde, velle) negligere eſt. Sed ego ipſe, quod hac vice non potui, dabo occaſione proxima *σὺν Θεῷ* literas: ex quibus de ſcripto ſuo noviſſimo cognoſcat meum, ſi non & aliorum de talibus ad me ſcribere ſolitantium Judicium. Ad tuas ut redeam: nondum quid vel reperi, vel aliunde accepi, quod tuis Quæſitis gratificaretur. De Beati Clauderi pro-

proposito per Amicum M. Wolf. Abrah. Stegerum, qui nunc cum ipso Claudero in cœlo agit, brevi ante obitum ejus mecum actum fuit. Nam cum Parente ejus M. Josepho primum Rectore, deinde Diacono Altenburgensi Familiaritas mihi intercessit haud exigua. Sed Reinesiani, & Rivino-Barthiani dissidii causa, cum filiis non fuit continuata, quod illi Reinesio hærerent. Ego BARTHIO, qui me prius sibi devinxerat; donec tandem interventu Ziegneri Affinis res composita fuit, ut ex Epistolis Reinesio-meis, aliqua liquet. Quid igitur de illo ejus opere sperandum sit, dicere non habeo. Suspicor vix prodíturum. Bene vale, & novum hunc Annum, quem bono cum Deo nobiscum ingressus es, felicissime cum multis aliis bono Reip. literariæ egredere. Adjectas ante chartas æqui bonique fac. Scrib. Cygn. d. 10. Febr. 1678.

XLVII.

Clarissime GEBHARDE,

Fautor & Amice præcolende!

AD binas tuas, quo minus responderim citius, impedimenta obstiterunt multifaria. Nunc ad Nobiliss. CONRADUM & Te, utut pauca, scribere me jussit noster amor. De Ganfredo inquirendi apud amicos laborem quod sumpsisti, non debebas adeò defraudare tuum otium, utut ego id rogaverim. Mihi illud in animo: Casus ubiq; valet, & quæ sequuntur.

Sole-

Solemus Amicos rogare talia, à quibus aliquando forte favente præter ſpem impetramus, quod vix alioquin opinati fueramus. EPOPTA noſter vixit, cui tum non bellè valens deproperavi id quod vides, nec mihi ſatisfecit, & vix, credo, aliis. Adeo vires decrepitæ hac ætate deficiunt. Exemplum trades Conſultiſſ. Dn. Cunrado. Alia nova non ſuppetunt. Heinſii nuperrimas ad Te mitto deſcriptas. Buchneri Epiſtolas excuderunt Dresdæ, in quibus & ad me ſcriptæ. Amiſi, neſcio quo caſu, ad Chriſt. Colerum ſcriptam, cui Gruterus verſus adjecerat, quos aliquando mihi ſupplebas; alioquin cum rogantibus eam amicis itidem communem feciſſem. In eo enim ſunt, ut & alteram partem proximè evulgent. Ex Italia Barthol. Scalæ Hiſtoriam Florentinam, Bibliothecam volantem Cinelli, & alia nactus ſum. Sed nondum Septimellenſem. Exſpecto enim ad binas meas adhuc à Magliabecchio reſponſionem, quam proxima occaſione mihi polliceor. Septimellenſem neſcio an dimidium ſuppeditavit Bibliotheca Lipſienſis, utinam integrum. Sed Librarius ultra 500 verſus progreſſus non eſt. Petri de Riga ſex habentur inibi exemplaria, etſi non omnia integra, ex quibus lacunas explere licebit otioſiori, ſi vita DEI gratia ſuppetat. Bene Vale, & Annum, qui apud vos jam novus eſt, feliciter inchoa, felicius perage, ac feliciſſime ac ſine ægrore ullo huic adjice. Dab. Cygn. d. XXIII Dec. A. 1678. Styli Juliani.

Tuus *omni officio ac ſtudio*

C. D.

XLVIII.

XLVIII.

CL. V. JOHANNI GEBHARDO,

S.P.D. CHRISTIAN. DAUMIUS.

Quemadmodum Tu, Amice Svavissime, coactus siluisti, ita & ego. Erat enim qui Lipsiæ audiverat à Bibliopolane an alio? Te imposterum Senectute, morbis, & Scholasticis operis fractum commercio literarum supersedere velle; quare non esse, ut quid literarum abs Te mihi pollicear. Id an ita sese haberet, exploraturus eram per literas à Cl. HANKIO, (cui salutem & pro hac sua promptitudine gratias à me nunciabis officiosas.) unaque quæ de Mantuani Editione illa à Te rogaram, ab ipso expetiturus. Verum dum diem ex die traho, occupant me infiniti aliunde labores, qui omne tempus eripuere hactenus. Eram editurus alium libellum Hieronymi græci, unde & ejus ætas perspici poterit, quem Nobiliss. Heinsius nuperrimè ad me miserat, sed brevi remittendum; qui & Valerium Flaccum à se in 12*mo* editum & Alcimum Avitum, nec non Marium Victorem Massiliensem Gagnejanæ Editionis adjunxerat; nam Morellianam pridem dono dederat, ut conferrem cum vulgatis. Sed Typographus nondum absolvit, quæ sub manibus habebat; differam ergo fas est ad pauxillum tempus. Miserat & alios libros visendos Carpzovius, ut Miscellanea Balluzii, in quibus Lactantii liber de Mortibus persecutorum hactenus ἀνέκδοτ☉. Magnificus Fellerus

diver-

diversos Membraneos Codices, ex Paulina; Magliabechius Florentiâ præter alia Septimellensem, cujus tamen ultimas paginas admodum exspecto ex duobus Codicibus propria manu descriptum ac collatum. Ut alia infinita taceam obstacula. Interim Indicibus meis raram admovi manum, nisi quod aliquando observata ex illorum librorum evolutione potissima inseruerim. Prodiit interea Lutetiæ Cangii Lexicon sive Glossarium tribus Tomis in folio ab Heinsio & Grævio mihi laudatum, Norimbergæ XXII Imperialibus, si non pluribus venale. Quod utinam visui meo obtingeret! Etiam filiolo meo, qui jam Flexiones vocum ex Donato, cum bono Deo, feliciter auspicatus opera aliqua fuit danda. Nobiliss. Dn. CUNRADO, si datur, salutem plur. nuncio. De ejus rebus imposterum, si vacabit, nec grave est, me edocebis. Doleam si ejus scripta interitui futura sint obnoxia. Utinam Mæcenatum aliquis exsurgeret, qui & illarum Musarum curam gereret. Cl. HANKIUS rem præstitit gratissimam enodatione hac sua. Tertium & quartum Tomum ejusdem Editionis Mantuani ipsemet possideo. Arbitrabar Lucienbergium unicum saltem exemplar pro sua Bibliotheca suo nomine insignitum procurare voluisse; sed falsum fuisse vestrum docet Exemplar, ejusdem quoque nomen Titulo præferens. Mirari autem satis non queo Neandrum in altera parte Ethices scribere, Mantuani Opera Francofurdiæ ex Wecheli prodiisse Officina. An duplici ergo

go Titulo prodierint, ut aliquando solet, hæreo. Signaturæ certæ Alphabethicæ me tenebant, & triplicem ἐκδόσιν saltem ratione Titulorum cujusvis Tomi innuunt. Suas ob causas, domi notas, valde id scire vellem. Catalogi hic nil juvant. Ex una Editione tres fecerunt Typographi. Hinc Autoris tanta raritas, accedente adhuc eo, quod Antwerpiensis vix dum vere prodita, autumno urbis incendio A. 1576 magnam partem periit. Qui in vestra editione, quam ego secundam puto, Tomus primus est, is fuit & primus in Prima editione signatus, A. B. C. &c. secundus autem est, in tertia Antwerpiensi Anni 1596. longè ex Mantuæ 1516. excusis opusculis postumis auctiore; Qui in vestra secundus fuit in prima Tomus tertius, in Tertia primus signatur, Aaa, Bbb, Ccc. &c. Qui in vestra Tertius, etiam Tertius fuit in Tertia Antwerpiensi, in prima verò secundus signatus, Aa, Bb. Oportet autem primam illam intra 1561 & 1564 annum excusam esse, quod hinc colligo. Fastorum Libri, uti in vestra Lucienbergiana & Antwerpiensi editione exstant, desumpti sunt, (præfatione attestante p. 234.) ex Materni Cholini 1561 in *8vo* excusa Norimbergâ aliquando ad me missa editione. Collectio autem omnium Catalogorum vel Librorum ab anno 1564, qui Catalogi primum inceperunt, ad annum 1592 nullam editionem præter vestram Francofurtensem, 1573 & Antwerp. 1536 præferunt, indicantque. Aut ergo intra illos annos, aut uno Anno 1573 bis primum

mum à Wechelo, deinde mutatis primis & ultimis plagulis à Lucienbergio fuit edita. Hæc ſatis tædioſe Tibi narro, ignoſcas rogans, hoc fine ſaltem, ut ab Excell*mo* HANKIO impetres mihi initia Epiſtolarum Tomo II præfixarum, (ſuſpicor Pici & Caprioli eſſe) conſignare ſecundum otium ſuum ne gravetur, & indicare, an Tomo I Epiſtola vel Typographi vel editoris ſit præfixa, quam valde vellem legere, quemadmodum Tomis Antwerpienſibus præfationes ſingulis Tomis præpoſitæ ſunt. Max. Rev. LÖSCHERUS noſter pro tuo voto gratias agit, & ſalutem à me Tibi adſcribit. HEKELIUS febri laboraſſe Dresdæ his diebus dicebatur, neſcio an verè. Popmæ ſui duas ſaltem ad me miſit plagulas; A & H. An prodierit integer, nondum mihi exploratum eſt. Buchnerus in Iconem Animorum Barclaji Notas edidit, ob quarum publicationem Wittebergæ à Kirchmeiero in Programmate vapulavit; at is procerum Aulæ ſuffultus, ut ajunt, præſidio eo minimè curaſſe fertur, & minitatur alia. Sed avocor. B. V. Dab. Cygn. ad XIII Maji 1680.

CHRI-

CHRISTIANI DAUMI

PARS III.

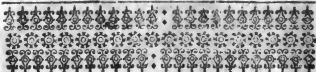
EPISTOL. PHILOLOG. CRITIC.

AD

VIRUM CLARISSIMUM

MARTINUM HANKIUM,

Gymnasii Vratislav. Elisabethani Philos. Pract. Histor. & Eloquent. Professorem celeberrimum.

I.

Clarissime Vir,

Fautor & Amice admodum honorande & colende!

Quod Te diu nosse me ab ingenio, ab eruditione, ab industriâ ais, id abundantia fortè amoris tui aliqujus erga me, fautoribus meis me, nescio quam vere, depraedicantibus, concepti dictavit potius, quam ut re ipsa id ipsum ita sese habeat, cum nihil horum in me deprehendam, & sic ægerrime in publicum prodeam; & quando prodii, nonnisi coactus quasi prodii. Sæpe autem miratus sum, qui famam aliquam habeam, quam non sum meritus; cum alii contra in obscuro sint, qui maximè mereantur vel meriti fuerint; sed hæc sinamus. Juvat sanè vel sic penetrare in amicitiam tuam,& tandem cognoscere simul non sine ingenti lætitia de perquam olim mihi æstimato caroque HELMIO, quæ hactenus, etsi invitus, ignoravi, scire tandem avidus expetii. Nam post editum à me Statium Barthianum nullas neque à *Gronovio*, neque *Heinsio*, neque *Gravio* diu-meo, ullas accepi literas, etsi non semel libros; nedum ab *Helmio*, *Gudiove*,

Gudiove amatiſſimo. Forte in itinere perierunt, ut primæ *Gronovii*, quas per filium ſuum cum alteris denuo deſcriptas denuo poſt miſit. Venio nunc ad amorem tuum, quem tuis indicas vicarium. Quo ſane mihi nihil gratius eſſe poteſt. Nam nomen tuum etſi non plane ignotum, perſona tamen in tanta eruditorum & ſcribentium turba fugere me ad tempus aliquod adhuc poterat, niſi *Cl*mus noſter GEBHARDUS, cui ideo ingentes meminero gratias, perjucundam feciſſet ejus indicinam. Unde non deſtiti prius, quam Librum tuum Lipſia conſequerer, acceptum, quantum negotia permittebant, excuterem, excuſſum probarem, & multa ejuscemodi commatis porrò voverem. Quorum cum ſpem facias, age perſta feliciter in propoſito, & noſtris deſideriis, quantum potes, conſule; nec ullos pertimeſce lividos, utut exſurgant, forte brevi diſparituros. Quando enim ignis ſine fumo? & quando virtus ſine invidia? Nos livori medium oſtendemus digitum, tuaq; legemus & relegemus; idque non ex affectu, quo Te proſequimur, quem tamen non excludimus; ſed vere exiſtimantes ſtudia noſtra multorumque adeò, qui id beneficii grati agnoſcent, juvari abs Te plurimum. Pro à Te miſſis gratias magnas ago habeoque, doleo autem non poſſe referre. Nam quæ mitto *χάλκεα* ſunt *ἀντὶ χρυσέων*. Deſunt mihi exempla eorum, pene omnium, quæ hactenus edidi. Nec forte ut adſervarentur, tanti fuerunt. Syllabum in Schedula conſignatorum mecum retinui.

Nam quorum emortuales expetis, eos diu ipſemet inquiſitos nondum reperi. Nec libros poſſideo qui adjutent. Pervolutavi Syntagma *Georgii Matthiæ Königii* Prof. Altorfini de viris literatis nondum evulgatum. In eo tamen deſideravi, quos Tu mihi profers; etſi alioqui ſatis id locuples, quodque indies augere non deſinit. Edo Neuhuſius natus 1581. 21 Octob. obiit 7 Martii 1638. ut refert Filius ejus Reinerus lib. 1. Epiſt. Fam. p. 189, qui & vitam ejus deſcribit ibid. p. 84. De Dempſtero etiam Andreas du Sauſſay in de ſcriptoribus Eccleſiaſticis Bellarmini Continuatione Tulli Leucorum anno 1665. in *4to* edita quædam leguntur, quem ait ſuum præceptorem fuiſſe, defunctumque (non a. addit annum) funebri oratione ab Ovidio Montalbano honorificatum ſub Paulo V. Pontifice maximo. Petrus Angelius Bargæus Syriada ſuam edidit Florentiæ anno 1591. eodemque anno Notas in eam ſuas addidit Robertus Titius, in cujus controverſos locos Scaliger ſub Ivonis Villiomari perſona animadvertit; ſed neque ex Præfatione, nec ex Titii Scholiis quid elicere potui, quod defunctum tum indicet. P. Bizarri habeo Bellum Cyprium 1573 editum: Varia Opuſcula, inter quæ & Poëmata Venetiis apud Aldum 1565. in *8vo* excuſa, in quibus neſcio qua audacia Lotichii Carmina de Spiritu S. ſibi vindicat, ſuiſque immiſcet: Hiſtoriam Genuenſem Antw. an. 1579 ab ipſo publicatam. Ex his emortualis minime liquet. Cæterorum, etſi tempus, quo vixerint

xerint ſcire vel ex ipſorum libris, vel aliorum indiciis cognoſcere potui aliqua, nondum tamen annum emortualem. Dabo tamen operam, ut ſi quid vel aliud agendo libros meos vel aliorum evolvens obſervavero, quod huc faciat, id annotare ne prætermittam, quo vel ſerò tibi gratificer. Dieterici obitum, quem deplorare, utpote diſcipulus, ſuis ad me SAREMASIUS politicorum publicus Cenſor h. e. SCHURZFLEISCHIUS ſolebat, ab ipſo poſſem explorare, ſi reſcirem ubi nunc degeret. Hæc nunc inter moleſtias calculi, qui etſi multis hactenus medicamentis edomitus, nondum tamen ſedes veteres penitus deſerit. Interim B. Vale, ſalve, & me amare perge, Te imitus redamaturum, tenuitatemque meam æqui bonique fac. Deproperabam Cygn. d. 8 Octob. 1671.

T. Cl.

Addictiſſimus

Chriſt. Daumius, Sch. ib. R.

P. S. Utinam ipſas oratiunculas legere daretur, quibus Sileſii noſtri tum Theologi, tum cæteri celebrati à te fuerunt.

II.

***Cl*me *HANKI*,**

Fautor & Amice plur. honorande.

NOndum quid vel reperi, vel aliunde accepi, quod tuis quæſitis ſuperioribus cæteris gratificaretur. De Beati Clauderi propoſito per Amicum M. Wolf. Abr. Stege-

 rum

rum, qui nunc cum ipſo Claudero in cœlo agit, brevi ante beatum ejus ex vita exceſſum, mecum actum fuit, & ſuppeditavi ipſi tum nonnullas Conciones funebres, forte & alia. Ea enim memoriæ jam exciderunt. Cum parente ejus M. Joſepho primum Rectore, deinde Diacono Altenburgenſi familiaritas mihi interceſſit haud exigua. Sed Reineſiani & Rivino-Barthiani diſſidii cauſa cum filiis non fuit continuata, quod illi Reineſio hærerent: Ego Barthio, qui me prius ſibi devinxerat: donec tandem interventu Ziegneri affinis res compoſita fuit, ut ex Epiſtolis Reineſio-meis aliqua liquet. Quid igitur de illo ejus opere ſperandum ſit, dicere non habeo. Suſpicor vix proditurum. De Königii Syntagmate nil aliud novi, quam quod ipſe his verbis ad me ſcripſit, 12 April. Anni ſuperioris: Syntagma meum de Viris Claris fortaſſis carcere emerget. Spem facit mihi Cl. Arnoldus, & 3 Julii: Verſor totus in Syntagmate V. C. quotidie alii atque alii occurrunt. Incidi nuper fauſtis avibus in Colomeſii Galliam Orientalem, Guid. Pancirolli libros de Claris legum interpretibus, Labbei Tomos II de ſcriptor. Eccleſ. & Swertii Athenas Belgicas. Bone Deus! quanta acceſſio inde mihi facta eſt. Promittunt mihi & alia alii. Interim Typographus moram nectit; genus hominum ex mora natum: Et 5 Octobr: In Syntagmate de V. Cl. jam occupor. Quotidie aliquid affluit, quod addi meretur. Vereor, ne opus nimis creſcat & Typographum abs-

ter-

terreat. Hæc ille, quibus certius quid adjicere non est; Hæc cum ad Cl. GEBHARDUM literæ essent dandæ, tacere nolui, etsi præpropere; copia enim literarum exarandarum, & domestica impedimenta plura qui permittant? Bene Vale, & novum hunc Annum, quem Bono cum Deo nobiscum ingressus es, felicissimè cum multis aliis bono Reip. literariæ egredere. Adjectas autem chartas æqui bonique fac. Scrib. Cygn. postrid. Kl. Jan. ∞ IↃCLXXII.

CLi T.

ab omni officio & fide
Christ. Daumius.

III.

Clarissime Vir,

Fautor & Amice pl. colende.

PETRI FABRI vitam à Nicolao Orlandino scriptam nunquam vidi, neque in Catalogis, quos perlegi multos, offendere memini; monui etiam alibi de ea amicos, ut investigarent, sed frustra. Adeo non favet venaturis hanc feram invita Delia; doleo igitur gratam tibi faciendi materiam mihi ereptam hactenus; neque enim perdagare ulterius desistam. Viti Pibracii vitam à Carolo Paschalio descriptam, Paris. 1584 in *8vo* parvo editam, possideo. Epistolas illas meas ad Reinesium illubens vidi editas. Sed quia repugnare Amico magno non potui, concessi tandem, meumque Reinesianarum Apographum permisi edi-

tioni. Meas autem maximam partem per typos ſic recepi; rariſſime enim ſervavi Apographum, ob feſtinationem, contentus ſummam ſcribendorum illinere ſchedæ alicui. In illarum editione, quæ emendari adhuc velim, in ſchedula conſignata vides. In indice Epiſtolæ 85. ubi de indicibus Daumianis, ſcribe Barthianis. Bonus BOSIUS capere non potuit, quia non viderat. Miſi ad REINESIUM, ejus ut ſententiam infringerem, codiculum ipſum, Barthii manu ſcriptum, continentem Gloſſaria in varios Auctores, ab ipſo confecta, ut eſſet αὐτόπτης. Quem & remiſit ſua manu adnotatis nonnullis, ut multi apud me conſpexerunt, & etiamnum conſpiciunt, qui adſunt. Meorum Indicum exiguum vidit ſpecimen, in quod inſeruerat non pauca, in illos tamen non pertinentia ſed referenda in alios. Vale! Cygneæ d. 1 Mart. CIↃ IↃC LXXII.

IV.

Clariſſime Vir,

Fautor & Amice plur. honorande!

Miro fato, contra quidem votum meum, veſtris officiis tam promptis tardus admodum ceſſator reſpondeo. Sed omnia obſtacula recenſere velle, ſit novæ moræ occaſionem quærere; quare parco prolixitati, & Tibi, mi Cl*me* Hanki, pro Tuo erudito Epicedio mihi gratiſſimo, prolixas, licet brevibus verbis, ago gratias. Quæ excuſa ſunt, Epice-

dia

dia præmitto; ne futuri fasciculi nimis grandescant. Nam quæ restant, cum Concione, quam admodum serò exhibuit Ephorus noster, ubi prælo exierint, brevi σὺν Θεῷ sequentur. Diem emortualem Dieterici hactenus explorare non potui. Et miror plerorumque quos consului tam diuturnum silentium; an & ipsi id aliunde sciscitentur interea. Orationes tuas Joach. Gesenius cum suis literis ad me misit, pro quibus mille gratiarum cumulos, cum nihil aliud jam in mundo sit, rependo. Exemplum Formulæ *Pylades Orestis*, nec mihi occurrit hactenus, quod Tibi suggeram, etsi videar legisse alicubi. Memoriæ tamen non fido. Nec tamen vel ipsus sic usurpare refugerem, quemadmodum memini me literas aliquando subscripsisse, Damon Alphesiboei. Quod procul dubio Lectio suggessit. Et quæ causa alia præter autoritatem illam, cui soli nescio an standum sit, vetaret. Non omnia observata sunt, quæ in veteribus auctoribus adhuc exstant eruenda. At major meliorque auctorum pars periit, unde multa una interierunt, quæ nos approbaturi essemus, si superessent Scriptores illi adhuc. Quod si aliquando adhuc occurret, si vivimus, non celabo Te. At ut vivamus, votis adeundum venerandumque erit cœleste Numen, cujus benignissimæ Gratiæ etiam atq; etiam Te commendo. B. V. Deproperabam Cygneæ d. VI Octobr. CIↃ IↃC LXXIII.

T. Clarit. *Addictissimus*

C. D.

V.

Excellentissimo Viro,

MARTINO HANKIO.

S. P. D.

CHRIST. DAUMIUS.

TRimestre præterfluxit tempus, ut arbitror, ex quo non satisfeci promisso meo, cujus fidem CL. GEBHARDUS noster Tibi fecerat. Ut differrem Literas, invitum adegerunt occupationes quotidianæ, quibus aliqua irrepsit etiam corporis imbecillitas. Silentium igitur ut excusatum habeas meum, oro & spero. Volvi hactenus & pervolvi tuum de scriptoribus Byzantinis Commentarium, qui quantopere mihi arrideat ex laudato amico perceperis. Ego ad amussim elaboratum censeo; & inter alia se mihi commendat, quod nihil afferas in eo, nisi quod idoneis Testimoniis confirmes, alienus à plurimis, qui multa dicunt, & nulla, vel pauca probant. Qui magnus in antiquitatum scriptoribus nocuus est. Sed nihil amplius de meo addam, ne Te in os laudem, quod ingenio Tuo, quantum ex scriptis & aliunde cognovi, non respondere scio, ideoque omitto. Id referri par est, æstimari scripta tua, præter Oratoria, & poëtica, quæ simul Philosophiam & Theologiam sapiunt, non parvi, non dicam à Germanis, inter quos sunt apud Lipsienses Cl. Vir FRANCKENSTEINIUS, THOMASIUS, FELLERUS, alii, sed etiam ab ex-

exteris, Belgis (quanquam & hi Germanis annumerari merentur) Anglis, Gallis, & Italis Ejus mihi fuerunt Indices, quibus ipsis illud de Byzantinis opus mirificè placuit, NICOLAUS HEINSIUS, cujus famam & dignitatem non ignorabis, & celeberrimus Antonius Magliabechius, ille magni Florentinorum Ducis Polyhiſtor intimus: qui Te non ex eruditorum vulgo agnoſcunt Virum, & ab aliis paſſim agnoſci teſtantur. Hic addidit, tuam in libro de ſcriptoribus Romanis diligentiam narratione prolixa commendari in Ephemeridibus Italicis, Romæ editis, an. 1677 in 4to, p. 167, & ſequentibus; alibi quoque paſſim Nomen tuum prædicari. Hæc, quæ putavi Te fugere, nota facere Tibi volui, ut & tantò minus movearis judicio illius ſine judicio, qui talium ſtudiorum ideò oſor & contemtor, quia ignorantiſſimus eſt. Eum mihi depinxit GEBHARDUS noſter, Cenſorem ejusmodi, qui meretur ipſe virga cenſoria notari. Ego certè, ſi quid judicare poſſum, nihil in ejus ſcriptis, quæ ſunt à vobis mihi transmiſſa, ſingulare obſervavi, præter confuſum Chaos, ſtylum inæqualem & ineptum, interdum affectatam & ſuperfluam elegantiam; Res plurimum ex diverſis autoribus hauſtas, citra cohærentiam diſpoſitas, ſicut in calamum ſua, in manum aliena venerunt. Id mecum agnoſcit Cl. JAC. THOMASIUS, qui ſuis eum Plagiariis adſcribendum putat, quem deprehendit ex Dorſchei admirandis aliorumque libris manifeſtum in uno eodemque ſcri-

pto

pto furem. Taceat igitur ille, ne suam prodendo Inscitiam irritet Censores, eam medio digito excepturos. Ejusmodi Turdus certe sibi ipsi exitium cacat, & seipsum turpiter prostituit, dum honorem merentes ex studiis spernit, quæ supra ipsius sunt captum. Cæterum me doceas, oro, cujus conditionis Editio sit Conciliorum Phil. Labbei, & Gabr. Cossartii, quam in Byzantinis citas pag. 368 &c. & quod ibidem allegas, quodnam sit Beveregii synodicum opus. Non enim dubito, quin tuâ, non alienâ fide scripseris, sicut omnia, quæ profers: ut alicubi in præfatione tuorum librorum testaris. Neutrum opus, de quorum priore solo aliquid audivi, hactenus vidi. Adde etiam, si placet, quod te non latebit, utriusque pretium. Etiam mihi significes, rogo, an omnes veterum Autorum Panegyrici Parisiis An. 1676 prodierint, cum omnium Interpretum notis, ut olim Svetonius, Seneca, & alii, & an simili modo editus sit Claudianus. Non auderem id petere, nisi me adduceret humanitas & promptitudo singularis, qua me prosequeris; & illa ipsa in Te copiosa certaque novissimorum librorum notitia. Ceterum, quia spem nobis aliquam facis de Germanarum etiam rerum scriptoribus, eodem modo recensendis, ut eam mihi & aliis impleas, animitus & cordicitus opto. Bene igitur Vale, ut regno literario diu adhuc feras utilitates, mi Amice, quem amore magis magisq complector ardentiore. Saluta Cl. Gebhardum & quos Breslæ habes

præ-

præterea Amicos. Iterum Vale, & Salve. Cygneæ Calendis Majis A. 1678.

Tuus

Christ. Daumius.

VI.

Clarissime HANKI,

TRansitum ex terrena hac vita ad cœlestem Cl. nostri GEBHARDI ob amissum tantum Amicum ex animo doleo, quem & coævus, & hactenus calculo ac vertigine capitis mire vexatus, si malum non remittet, fortasse brevi sequar. Fiat voluntas Domini! Ei non illubens, sed lætus obsequar. Dolorem meum significavi exiguis, quos inserui, versiculis admodum deproperatis. Quos si luci dare dignabimini, exempla & pro Nobiliss. *Heinsio* & uno alteroque amico mittite. Caroli du Fresnii Cangei ex utraque edit. vidi, altera Francof. editione induta gallico eleganti vestitu, muneratus est me Dn. Carpzovius, cui Paulinum Barthio-meum inscripseram. Quem & lubens si Exempiaria superfuissent, misissem. Nunc ejusvice, mitto aliquot *Φιλοπονίας* Hieronymi Græculi Exempla. Desiderium Mantuani explere nondum quivit aliquis. Rogo itaque ut doceas, an Epistola sive Dedicatoria, sive Præfatoria primo Tomo præfixa sit; adjasque initia Epistolarum Tomi II, ordinis causa, qui ibi servatus fuerit. Gratus ero, M. *Acoluthi* Obadiam non vidi. Accessit superioribus annis Acoluthus aliquis, à vobis Salutem amicissi-

cissimam nuntians. Sed is, cum nescio quos hospites in Museo meo vidisset, illud intrare non ausus statim abiit, reditu promisso, quem frustra tamen præstolabar. A Nobiliss. CUNRADO literas Lignicio accepi & debeo invitus responsum. Quod proximè à me, uti & M. Schindlerus accipiet. Salvere eum â me jubebis, si occasio. Nunc ut has claudam scribendarum aliarum copia imperat. B. V. cum Tuis, & Salve. Dab. Cygn. d. 22 Junii 1681.

Tuus omni Officio & fide

Christ. Daumius.

VII.

Clarissime HANKI.

PEr longum admodum Tempus ob contagium in nostro oppido, à milite obsessore circum cincto, & satis vexato superiori anno nihil literarii commercii inter nos habitum fuit. Nunc cum sæva illa lues penitus per DEI gratiam, cui æterna laus sit dicta, apud nos desierit, redeundum putavi ad pristinum amicitiæ cultum, quo nihil mihi jucundius. Significo igitur paucis, me cum meis DEI benignitate salvum atque incolumem perstitisse, licet unum & alterum Collegarum amiserim. Hinc cum Scholasticæ operæ hactenus intermissæ fuerint, instauratio tardior negotii plurimum mihi facessivit, & parum otii mihi relictum fuit per nundinas Lipsienses, ut ad amicos hinc inde darem literas. Recordatus autem τȣ̃ μακαρίτȣ GEBHARDI, cujus manibus tenu-

tenuem Odillam ſcripſeram, quid de illa factum fuerit, an lucem cum Cl. Titii aliorumque Epicediis adſpexerit, percunctari volui. HEINSII Nobiliſſ. Obitum interea Te aliunde cognoviſſe exiſtimo. Exſpectamus vitam ejus ab amiciſſimo Joh. Georg. Grævio deſcriptam. Inſigniter doleo amici admodum benigni obitum, ſed Deo ſic placuit. Mantuani Tomum primum video ex tuo indicio incipere à Carmine, cujus initium: O bona poſteritas, quam poſt mea fata relinquo, quod in Antwerpienſi finem Tomi ſecundi conficit. Vellem autem ſcire, quæ ſint illa, quæ explicationis gratia Anonymum inſeruiſſe ais. Nam in cæteris Editionibus non habentur. In Tomo III repeti Pontani & Beroaldi Epiſtolas, quæ jam in II Tomo fuerant poſitæ, mirum mihi, errore puto editionis primæ immutatoris; Fuiſſe enim talem Francofordenſi ſcil. 1573 anteriorem, conjicio ex ſignatura philurarum cujusque Tomi. Primæ n. Editionis Tomi ſignatura fuit, A, B, C, quæ & Francofurdenſis primi Tomi eſt; ſecundi autem Tomi Antwerpienſis. Secundi Tomi primæ edit. fuit a a, bb, cc &c. incipiens à libris Alphonſi, qui in Francof. & Antwerp. eſt Tertius. Tertii Tomi primæ Editionis eſt Aaa, Bbb. Hic in Francof. eſt ſecundus, in Antwerpienſi Primus. An Lucienbergius eam ita immutarit, non divino. Oportet autem primam Editionem poſt Annum 1561, quo Faſtos Maternus Cholinus Coloniæ peculiariter excudit, quam Editionem amicus quidam poſſidet. Id clarum ex præfatione Fa-

ſtorum

ſtorum p. 236 Tomi I veſtræ Editionis. Typus ſanè omnium Editionum idem, iidem Errores. Exceptis iis, quæ Antwerpienſis ex Mantuani poſtuma editione Mantuana 1516 adjecit. Illa enim alium Characterem repræſentat; Verum ignoſce Curioſitati meæ, quam inutilem ducis, nec injuria. Genio tamen meo indulgere lubet. Bene Vale Præſtantiſſime Vir & Salve. Dab. Cygn. præpropere, Nonis.Maji 1683.

Tuus

Chriſtianus Daumius.

IIX.

Clariſſime HANKI.

Litteræ tuæ 3 Septembr. exaratæ, cum faſciculo, pro quo maximas meminero gratias, his diebus à neſcio quo, me abſente, meis traditæ fuerunt, qui dixerunt reſponſum meum Chemnitium, ut ad Te Uratislaviam perferatur, curandum eſſe. Illud igitur feci, quanquam circa hoc tempus aliis obrutus. Doleo faſciculum, in quo forte mei Carminis Exemplaria fuerunt, ad me non perveniſſe. Gratum tamen, quod alia conquiſiviſti, adjunctis tuis, aliorumque egregiis meletemaſi. Quibus quid contra regeram, non reperio extra præſentem Concionem, cum Epicediis è Typographeo adhuc calentem, quam boni conſulas, rogo. Gaudeo Te meum qualecunque ad latus Nobiliſſ. & Ampliſſ. Cunradi poſuiſſe. Cui multam ſalutem, ſi quod opto ſperoque, vivit adhuc, à me nuncupabis. Utinam Proſopographia ejus Melica tandem prodiret! Cæterum ut tu mihi, ſic ego

ſic ego Max. Rev. JOH. HANKIO Fratri tuo gratulor, eum malis publicis eluctatum adhuc vivere, optoque, ut Tecum diu ſoſpes, & omnis mali expers vivat! Metu non ſimplice vos teneri facile credimus; & neſcimus, an non ab altera parte majore, quam ab alia, cujus vis per DEI gratiam nonnihil retuſa eſt; utinam in perpetuum obtundenda; quin & illius, ſi Chriſto adverſari pervicaciter pergat! De Mantuano iterum Tibi moleſtus ſum, Te rogans (quod haud gravatè feras) doceas me, an Mantuani vita Tomo I præfixa ſic incipiat: O bona poſteritas, quam poſt mea fata relinquo; & quid explicationis cauſa inſertum ſit. Illas explicationes quæſo mecum communes fac, & carmen etiam, ſi aliud eſt, quod tamen non opinor. Illud miror in Tertio Tomo apparere duas Epiſtolas, quæ jam poſitæ erant in Secundo Tomo; Suſpicor Erratum fuiſſe à Lucienbergio, qui Tomos immutarit, quod ex Signatura cujusque Tomi pagellarum apparet. Michaël Neander præfatione in l. 2. Ethices ſuæ ait, Mantuani opera prodiiſſe ex Officina Andr. Wecheli. At nemo hanc Editionem laudat; nec eſt, qui viſam à ſe meminit. Suſpicor igitur ſtatim, ac prodierit, à Lucienbergio primis cujusque Tomi pagellis tranſpoſitis, immutatam eſſe. Faſtorum Colonienſis Editio, cujus Præfatio in veſtra Editione retenta eſt, prod. 1561. Et Norinbergæ habet meus Burgerus: poſt illum ergo Annum Wechelianam puto publicatam; hinc Lucienbergius alteram; deinde Antwer-

pienſes tertiam multis libris ex Mantuana Anni 1516 procuderunt. Hoc unum adhuc rogo doceas me, an veſter Editor ſive Typographus primo Tomo præfationem ſive ſuam, ſive alterius præpoſuerit, quod quia ejus mentionem non feciſti, vix credo: tamen, ſi forte præpoſuit, facito ejus me compotem. Præfatio Badii in Tomum II ad Bald. Braëts. an. 1513 in Antwerpienſi editione omiſſa eſt. Habetur autem in ipſa Aſcenſii Editione 1513 in folio. Fortè ergò Lucienbergius præfixit etiam primo Tomo Badii ad German. de Ganao cujus initium: Quæ tuæ Celſitudini &c. quam Antwerpienſes itidem omiſerunt. Hæc, ingrata tibi, qui indubiè jucundiora maluiſti, quorum tamen Argumentum nullum mihi ſuppeditatum, haud ægrè oculis tuis permittas, & me porro tibi carum habeas, qui Te in oculis fero. B. Vale, & valde deproperatis hiſce, ſi quid fortè perperam ſcripſi (relegere enim aliis avocatus non poſſum) ignoſce. Dab. Cygn. d. 7 Octobr. St. V. 1683

ὅλ☉ ὁ σὸς

Chriſtian. Daumius.

Saluta à me bene volentes, & Fautores meos, qui apud vos ſunt.

IX.

Clariſſime HANKI,

Amice ſuaviſſime.

ULtimis tuis, quas menſe Januario ſuperioris Anni accepi, omnino arbitratus ſum me repoſuiſſe reſponſi quid. Si id non factum,

factum, variis intercurrentibus casibus & senili oblivioni tribues. Si interea valuisti, & adhuc bene vales, bene est, ego quoque Deo protegente, valeo, nisi quod superiore anno tum doloribus pedum ab Arthritide forte vaga laboravi, tum prolapsu è scamno in terram tibiam aliquanto læsi cui curandæ sesquimensem impendi, ab alio lapsu dextrum cum fronte Brachium. Hoc ipso, quo scribo hæc, mense sinistram manum cum sinistro genu. Vides vires deficere; quas superesse arbitratur non intellecta senectus. Divina tamen gratia, quam, ut pergat, veneror, studia, ut hactenus pro viribus colo. Doleo interim amisisse Amicos æstimatissimos, *Heinsium*, *Thomasium*, *J. H. Conradum*, Arnoldum; forte brevi hos secuturus. Fiat divina voluntas! Pro pergrata tua Poësi nihil possum refundere nunc, præter, nisi jam acceperis, Textum Henrici pauperis; cui quam primum σὺν Θεῷ addam Notas, quæ citius exiissent, nisi promissas exspectassem à Magliabechio, è Cod. Lucensi, & Pataviensi, variantias Lectionum. Quæ cur tardent, non exputo, nisi re faveant viales; sed exspectare diutius forte nunquam accipiendas, vanum futurum sit. Dabo igitur, quod potero; etsi Textus uno & altero loco aliorum MStorum, adhuc imploret opem, si potes & vis, me juva ingenio tuo, quo vales. B. Vale, & favore porro tuo me amplectere. Dab. Cygn. d. 20 Julii St. V. A 1685.

Tuus

Chr. Daumius.

Meis apud vos Amicis plur. honorandis multam à me salutem. Misi Germanica tua Lipsiam ad Lic. FELLERUM, cui admodum grata fuerunt.

X.

Clarissimo Viro,

MARTINO HANKIO,

S. P. D.

CHRIST. DAUMIUS.

POst superatas feliciter tergeminas eas vices, secutum fuit bimestre, quod me lecto sæviter & continue affixit, & quidem non uno morborum genere. Febris enim Catarrhalis cum gravissima tussi, & morbo tandem miliari, uti appellant, sive purpura scorbutica puerperarum, sicut primitus nomen sortiebatur, me non parum afflixit; nec plane liber tussi & gravedine ac membrorum lassitudine, per Dei gratiam, obambulo tamen. Textum Henrici Pauperis nunc mitto. Doleo excidisse fasciculo: in eo nonnulla obscura disticha invenies, in quibus, si potes, me juva. v. 861. per Fridericum primum Barbarossam dictum intelligo: an recte? v. 993. quid scotica ferula? 935. quis Titus, an leg. Cyrum? Typographus noster defunctus; antequam verò novus constituetur, tempusculum aliquod intercedet. Magliabechius in Italia turpiter vapulavit Satura à malevolis edita, qui & amicorum ad eum literas interceperunt, ut bonus vir coactus fuerit ad M. Bürgerum Noribergensis Senatus Secretarium scribere & vetare, ne respondeat Ego v. nuperrimis ad Papebrochium Jesuitam Ant-

Antwerpiensem, cui nonnulla ex membranis Lipsiensibus descripsi, literas Florentiam curandas, quod olim Magliabechius volebat, direxi, spem vovens fore, ut sic tutius curentur. Per prælaudatum Burgerum misit Poëma ad me Amici sui Francisci Berretrarii Massæ excusum, sed itidem sine literis. Vale & salve, & Salvatorem, si ulteriori vita dignus, pro me supplex venerare. Dab. Cygn. d. 18. Octob. 1685.

Pro suavissimis Tuis Carminibus gratias ago prolixissimas. Cl. & honorat. Dn. Gryphium à me plur. salvere jube, & literas proximè σὺν θεῷ à me expectare.

XI.

Clarissimo Viro

MARTINO HANKIO.

S. P. D.

CHRIST. DAUMIUS.

NEphriticos dolores Te, Vir æstimatissime, afflixisse, illubens ex Tuis intelligo, qui & me per aliquot annos non parum molestè habuerunt, nunc quidem minore, quam olim cruciatu & elapsu calculorum me exercentes, quia jam minorum. Dolor etiam quidam quasi podagricus superioribus annis me tentabat. Verùm Medicus Arthritin vagam censebat; Nunc gravedo, & circa meridiem somnolentia quædam, sed levis & facile transiens, præsertim, si scriptionibus abstineo, mihi gravis est. Dominus, qui optimus noster me-

dicus, cui gratias pro præſtita ſalute agimus, curam noſtri porro agat, quamdiu nos volet in Theatro hoc miſeriarum & mortalitatis verſari. Ego, quæ volui edere, propemodum deſpero, premente labores meos Senio ipſo, quod mihi revera incepit fieri morbus. Tibi, me annis juniori, nondum collabaſcat æque ſpes, etſi pariter ægrimoniis jam tentato. Imo hæ monitrices Tibi potius ſint, ut tanto citius publices Tuos rerum Germanicarum ſcriptores, etiam Sileſios, quos dudum mihi commendavit Beatus Gebhardus noſter. Alia memini mihi & Amicis promiſſa; In iis Tuas exercitationes de ſimulatione & diſſimulatione Academicas, quas Philoſophis non vulgaribus, noſtroque Jac. Thomaſio, cujus obitum mecum deploraveris, approbatas, à Juvene quidem ſcriptas, ſed à Viro revidendas, & in majus meliusque mutandas exſpectamus. Et quid agit Orationum Tuarum Parentalium, Nuptialium, & aliarum, ante hoc duodecennium editarum, interea cumulatarum augmentum? Quibus ego, ſicut & transmiſſis olim, & nuper Programmatibus, Poëmatum Latinorum & Germanicorum libellis, & quicquid Tuorum ingenii fœtuum poſſideo, majorem in modum delector. Et cur nihil de moralibus Tuis è Philoſophicis, præſertim à vulgari Sententiarum ſtudio recedentibus, publicas: quæ à Tuis Auditoribus ad nos digreſſis prædicari jam ſæpius audivi? Ita, qui me ſtimulaviſti ad emittendā mea, Græca & Latina, ego par pari refe-

rens,

rens, incito Te ad proferenda Tua, potiori jure. Pro Cl. Joh. Petri Titii Gedanensis, Polyhistoris, Affinis Tui, transmissis gratias magnas; quem virum salutes à me officiosissimè. Ejus Industria & ἀκρίβεια mihi valde placet, jam olim & Manuductione ad excerpendum perspecta. Est & ille Vir singulariter doctis nostro seculo accensendus. Horum ut diu in numero sis, imitus & animitus precor. Estne in vestra Bibliotheca Architrenius Joh. Hautvillensis, olim ab Ascensio in 4to editus? An vidisti alibi? Quæso de hoc & aliis, ad quæ responsionem desidero, me facias certiorem. Illius moram negotiis Tuis imputo, quæ scio multiplicia. Quam Disputationem nunc mitto, ne vacuæ hæ abeant, eam benevolè ut accipias, cum nihil aliud nunc in mundo sit, etiam atque etiam Te rogo. B. Vale & Salve. Dab. Cygn. festinante harum latore 3 Dec. 1685. St. Vet.

CHRISTIANI DAUMI
PARS IV.

ſ.

APPENDIX

EPISTOL. PHILOLOG. CRITIC.

AD DIVERSOS

JOHANNEM GEBHARDUM,
CHRISTOPH. POMARIUM,
ERNESTUM STOCKMANNUM,
JOHANNEM FIDLERUM,
VALENT. MERBITZIUM,
GEORG. SEIDELIUM,
JOHAN. SCHELLERUM,

Aliosque, quibus accedunt duæ Epiſtolæ Heinſianæ ad eundem Daumium.

AD

JOHANNEM GEBHARDUM,

Profeſſorem Wratislavienſem &c.

VIR Clariſſime & Ampliſſime, Fautor & Amice ſingularis.

PEtiiſti à me, ut JO. FRIDERICUM HEKELIUM, qui adhuc Lipſiæ Muſis amœnioribus, ut ajunt, ſtrenuè litat, Tibi amicum conciliarem, & ille à me, præmiſsâ ſalute officiosâ, petiit, ut meum JOH. GEBHARDUM ſibi faventem redderem. Utrumque eſt poſſibile, modo ſi ad litteras ejus, quas mox ad te eſt ſcripturus, benevolè reſponderis. Diſputationes ſuas, quas Lipſiæ hactenus ſumma cum laude habuit, ecce! Sed Palma vireſcens deeſt mihi, quæ Laurui ejus nobili ſuperiore anno plantata eſt à multis, magnis ac longe celeberrimis viris. Si ad eum ſcribes, forte exemplum ab eo nanciſceris. Eſt enim homo pro virili liberalis, manſvetus, modeſtus, ſincerus & unius cujusque Literatorum, quem ſibi inprimis verè faventem atque amicum novit, valdè ſtudioſus: Quod hactenus ſæpe commodo meo ſum expertus. Ipſe HEKELIUS poſſidet *D. Georgii*

Ederi Malleum Hæreticorum, Ingolſtadii apud Dav. Sartorium 1570. in 8vo editum, ex cujus Lib. II. Appendice Cap. IV. V. & VI. libenter mihi deſcripſit, quæ de Evangelicorum Disſidiis, de Confesſione Auguſtana â p. 479. usque ad 490. Hæreticus ille inique compilavit, & Tu â me, quæ hêic habes, deſcripta petiiſti. Ephori noſtri Ex*cmi*, PEISKERI, faſciculum concionum funebrium, ut ſpero, rectè nunc acceperis, ut & Styrzeliana funebria, quæ ego adjeceram, etiam atque etiam rogans, ut petitui PEISKERI ſatisfacere, & B. Dn. D. ANANIÆ WEBERI Concionem funebrem pro ære ſuo (aliter eam non vult) emere velles. Vale & ſaluta CUNRADUM, POMARIUM, HANKIUM & MUHLPFORTIUM, imo omnes, quos apud vos noſti mihi bene cupientes. ἐις ἰάχιςα Cygneæ d. 9. Novembr. 1668.

T. T.

Chriſtianus Daumius,
S. Cygn. R.

II.

AD

CHRISTOPHORUM POMARIUM,

Profeſſorem Wratislavienſem, &c.

Clarisſime & Præcellentisſime VIR,

Fautor & Amice plurimùm colende & honorande,

FAſciculos Tuos ad me & HEKELIUM noſtrum probè accepi, quorum poſteriorem

non

non prius curare potero, nisi sciam, ubi jam locorum amicus iste hærebit. JOH. SEXTUS, Scholæ Sebaldinæ Noribergensis Collegà valdè industrius, nuper ad me scripsit, HEKELIUM, superiore vere Noribergâ Argentoratum abiisse, & ibidem inprimis *D. Sebast. Schmidium, D. Isaac Faustum, D. Balt. Bebelium, D. Joh. Rebhanum, D. Balthas. Scheidium* & *Joh. Henr. Boecklerum*, viros celebratissimos, humiliter salutasse, eosque offendisse valdè humanos, officiosos atque mansvetos, imo invenisse eodem in loco quosdam amicos Academicos quoque, sacratioribus atque amœnioribus Musis tunc litantes, quos inter inprimis fuerint *M. Heinr. Basilius Zeidler*, Budissinus, *Joh. Richter*, Altenburgensis, & *Schraderi* Hallenses Sax. Fratres, *M. Augustus* nempe, atque *M. Christophorus*, qui jam laudati Scheidii Respondentes fuêre in Div. Lucæ aliquot Capita, quæ Græcè impressa etiam Græcè tam opponendo, quam respondendo publice ventilarunt: Quas Disputationes muneris loco à Dn. Præside acceptas HEKELIUS ad *Sextum* amantissimum non ita pridem, ut eas curet in patriam, miserit. Argentorato eundem HEKELIUM excurrisse Tubingam, & Dnn. *D. Wagneri, D. Raithii, D. Osiandri, D. Wölflini, D. Lauterbachii*, (quem popularitate atque affinitate conjunctum prædicavit,) *L. Pregitzeri, M. Caldenbachii* & *M. Cellarii*, quos omnes ac singulos Professores esse nosti, sibi favorem atque amicitiam feliciter conciliâsse, idem *Sextus* refert, additque

fa-

familiaritatem ibidem contraxisse cum *M. Benedicto Hopffero*, amantissimi nostri *Königii* Sororio, & renovasse amicitiam veterem Scholasticam, quam cum *Felice Spitzio*, Ronneburgensi, Jurium Candidato eximio, & hodie duorum Fratrum nobilium ab *Harstall* Ephoro dexterrimo, Geræ, atque *Friderico Naundorffio*, quem Juvenem linguarum exoticarum callentissimum *M. Christoph. Græfius* Lycei Altenburgici Sub-ConR. fidelissimus, sæpius laudavit, Altenburgi quondam coluit. An autem ad huc Tubingæ degat, an in Italiam, ut fama, quæ haud rarenter fallax est, denuo sit profectus, vel Altorfium studiorum causa Tubingâ se contulerit, adhuc cum ignarissimis scio. Interea fasciculum, qui HEKELIO meo â Te amanter est in scriptus, diligenter ac probè custodiam, donec is ad me scribet, ubi jam commoratur. Ephorus noster, PEISKERUS, resalutat, & candidam amicitiam promittit. Pro transmissis Programmatibus magnas quoque Tibi agit gratias, ut & ego, ut pote talium æstimator constans. *M. Briccii Cresfii* Poëmata *Sextus* Norinbergæ expiscari non potest. Alias misissem. Hosii Variscorum Pfeilschmidianis literis ann. 1629. in 8vo excusa sunt, & *Barthio* heu! quondam meo egregiè grata. Si placent *Johannis Majoris*, Joachimici, carmina omnia, pro alio Libro ea redimenda mittam, ut & Martialem Scriverii, quô abundat suppellex libraria mea. Ut inter *Cunradum*, *Gebhardum*, *Hankium* & *Mühlpfortium* carmina inclusa cum

ſa cum ſalute plurima diſtribuas; *Schœbelio* a faſciculum tradas, amice Te rogo. A calculo & tuſſi vehementi nondum liberatus plura jam non poſſum. Vale itaque & ſalve cum omnibus Wratislavienſibus Tuis optime mei memoribus, in primis *Gebhardo* atque *Hankio* quos impensè amo atque magni habeo. Dabam properans Cygneæ d. 19. Jul. 1669.

Clariſſimi Nominis Tui

ſtudioſiſſimus
Chr. Daumius.

III.

Viro Clariſſimo,
CHRISTOPHORO POMARIO
Gymnaſii Magdalenæi Profeſſori meritiſſimo, &c.
Fautori & Amico ſuo honoratiſſimo.

SAL. & OFFICIA!

Vir Clariſſime & Ampliſſime, Fautor & Amice ſuaviſſime.

OB inſtantes nundinas Lipſienſes multis intentus pauca ad Te jam ſcribo, qui heri ad Cl. Gebhardum etiam has, quas incluſas videbis, celeriter dedi, quas rectè tradi curabis. Faſciculum Tuum HEKELIO inſcriptum ſimiliter curavi, cui verè gratus & acceptus fuit, & quam primum ad Tuas reſpondere certò promiſit. Salutat interim officiosè, & mittit Diſputationem Theologicam pro Te & GEBHARDO noſtro, quam, JOH. CONRA-

DO

DO DURRIO, Theol. & Philosophiæ Moral. Prof. Publ. excellenter merito, præside, Altorfii d. 24. Aug. publicè magna cum laude, ut KOENIGIUS & SEXTUS mihi retulerunt, ventilavit. Nunc scimus, ubi locorum hoc anno vitam suam transegit. Hodie Altenburgi Misnicorum apud dilectos Parentes vivit. An autem nunc hâc hyeme domi commorabitur, nescius sum, quia ipse hac de re est nescius. *L. Ann. Sen. Flori* Commeliniana Editio cum *Jani Gruteri* Notis impressa est 1597. in 8vo tamen non prorsus vacua nævis typographicis. *Prosperi* Alpini de plantis Ægypti Librum non possideo, sed possidet eum Cl. noster HEKELIUS, qui Venetiis 1592. ad Joannem *Maurocenum*, Patricium Venetum nobilem, apud Franciscum de Franciscis, Senensem, in 4to maj. form. impressum esse scribit, addens, autorem de *Palma Dachel* prolixè ibi agere cap. VII. p. 10. seq. ubi de hujus arboris pulvere hæc verba invenienda esse testatur: *Pulvis maximum usum habet peros sumpta ad diarrhœam, lienteriam atque disenteriam, non minusque ad omnes alias vel sanguinis, vel alterius humoris innaturales vacuationes firmandas: præcipue verò ad hepaticum fluxum hemorrhoidum atque uteri cruentam vacuationem atque ad sputum sanguinis. &c.* BAUDII poëmata, quorum sum possessor, sunt novæ editionis Elzevirianæ 1616. in 8vo tertiâ parte nunc locupletata, & in concinniorem redacta ordinem cum Autoris vita atque epitaphiis. An autem illa recentiora sint edita, cer-

ta, certiorem te minime possum facere. Novello Dn. Rectori vestro votum pro novo anno & pro adepta sparta honorifica nomine meo fundi & fieri salutari eum jussi per Excell. GEBHARDUM, quem Tecum & Cl. HANKIO quotidiè gero in pectore. Bene vale, & instantem novum annum feliciter incipe, media & fini, imò fave. Properanter Dab. Cygneæ d. 30. Decembr. 1669.

Tui

studiosissimo
Christiano Daumio,
Schol. Cygn. R.

IV.

M. ERNESTO STOCKMANNO,
Superint. Alsted.

Per-Reverende & Amplissime Vir,
Fautor amicissime.

ET multa tibi debeo, non solum ob charissima mihi munera tua, verum & affectum in me propensissimum: Sed valetudo non semel interea adversa & occupationes hanc secutæ crebriores id omne interverterunt, quod tibi tribuendum erat. Et exspectavi occasionem ad te literas dandi commodam. Nunc novæ remoræ. Quare hos clathros, ne nihil reponatur, vel vi ut perfringam necesse est. Quis Emblemata Artem Heraldicam nominet, non succurrit. Artem quidem Heraldicam emblematis gaudere vel

ex

ex Ludiloquiis Harsdörfferianis parte 3. & alibi conſtat. At contra omnia Emblemata quis artem Heraldicam nominet? Alios nunc, quoniam memoria ſenili exciderunt, & inquirendi rara oportunitas deficiente memoria non recenſeo. Nec etiam mihi adſunt Speneri de Arte Heraldica Inſignium Domus Sax. Elect. Commentationes: It. Joh. Chriſtoph. Becmanni de Dignitatibus illuſtrium. Quare ſi non ſatisfacio, ignoſces mihi comiter. Quod nunc mittam placiturum, non habeo: adjeci tamen neſcio cujus cenſus unam & alteram chartam: Forte & brevi, niſi viæ tardant, & ſi Deo placitum eſt, ex Italia de Bibliotheca Medicea ab ejus Clariſſ. Cuſtode mihi promiſſum Henricum pauperem, ſive Septimellenſem, cujus vitam è Manuſcripto pridem is miſerat, à me edendum mittam: Cujus hic verſus:

Dulcia non meminit, qui non guſtavit amara. Ut & vos poſt amara, ſi qua talia, guſtata dulcium ſolatio recreemini, voti mei ſumma eſt! B. V. & perge, ut cœpiſti, amare, omnia fauſta tibi precantem

Tuæ Rev. Dignit.

Dabam Cygneæ d. 16 Maji
1678.

Percultorem ſtudioſiſſ.

Chriſt. Daumium.

V.

V.

Eidem.

Per-Reverende & Amplissime Vir,

Fautor atque Amice honoratissime.

Mihi aberis citra dubium tam protractum ad humanissimas tuas silentium. Pervenerunt ad me absentem tum Tuæ Kal. Septembribus demum. Ad quas respondissem citius, si per scholastica & domestica negotia licuisset. Adhæc deerant, quæ Nob. & Excell. D.Schultzii munusculis acceptissimis reponerem. Ea dum hinc inde acquirere laboro (apud me enim meorum nihil amplius ferè exstat) frustra tempus indagandi dilapsum abiit. Constipavi igitur, quicquid habere potui; ne prorsus inanis primæ ejus munificentiæ occurrerem. De Arte Heraldica quæ docuisti, apprimè grata fuerunt. Careo n. adhuc omnibus iis Auctoribus, quos laudasti, cum mea nunquam divitis hominis libraria, quantacunque ea, sit constipata partim ex hæreditate, quæ à propinquo mihi venit, ex Barthiana partim Bibliotheca, cui quos tu laudasti Auctores, utpote recentiores, non inerant: cœteri tum ære, tum munere ac beneficio Fautorum mihi adjecti sunt libri. Unde multos adhuc bonos desidero; Etsi nunc ob ingravescentem ætatem languidius. Buchneri Epistolæ poterant majore cum cura & judicio seligi edique. Insunt enim quæ ex diverso conceptu, nec unis ex Schedis in unam coalue-

runt; ideoque & minantur Dresdenſes novam earum & emendatiorem Editionem. Habeo ego unam adhuc & alteram Epiſtolam jam excuſas, quæ illi Opuſculo deſunt. Quæ ad me ſcriptæ ibi jacent, impetraverat olim à me Otho Prætorius, cum de harum Editione nondum quisquam cogitaret. Grævius noſter, cum ſuperiori Anno è Belgio Patriam inviſeret, literis Lipſia ad me datis improbabat operam iſtam, & alii unà; qui ſinguli ſelectionem urgebant. Sic meas ſubitò ac in ſubidè ad Reineſium ſcriptas à Boſio edi, invitus vidi. Paſſus tandem id ſum, victus ejus precibus, præſertim cum ſic reciperem meas, quarum plerarumque Apographa jam perdideram. Henricum pauperem nondum accepi integrum. Nam Lipſienſis Bibliotheca dimidium ſuppeditaverat. Promittitur adhuc ex Marq. Gudii Manuſcriptis omnium in Germania inſtructiſſima Bibliotheca ab Axenio, ad quem ea propter denuò his diebus literas exarabo. Magliabecchius hoc anno ſiluit. Per alios tamen Venetiis ac Florentia faſciculos ad me miſit, quos tamen, quod doleo, non recepi. Si inter illos fuit Henricus ille Septimellenſis, procul dubio actum erit de beneficio officioſiſſimi hominis. De Epiſtolis Doctorum edendis & alii me hortati ſunt. Tria autem præcipue, quibus ad eam rem opus, remorantur me: Otium ad ſelectionem & deſcriptionem illarum ad typos; Deinde promptitudo Bibliopolæ alicujus, qui ſumptus præbeat; Terti-

um

um copiæ negotiorum indies ſeſe accumulantium ſublatio, quæ & ne alia incepta ſcripta pertexere queam, obſtaculo ſunt. De quibus ideò lubentius taceo quàm vana promiſſione hiantes eludo. B.V. & ſalve. Dabam Cygneæ Kal. Octobr. 1679.

Per-Rev. T. Claris

Percultor ſtudioſiſſ.
Chriſtianus Daumius.

VI.

Præſtantiſſime atque Eruditiſſime Dn. JACOBI Fautor atque Amice plurimum colende.

DUm ad Tuas perquam jucundas atque elegantes reſponſum debitum ac Te dignum meditor, remorantur me diverſa: valetudo, occupationes improviſæ & præterea quæ dicere nolo. Ne igitur reſponſionem deſcribendi omnium optimam elabi ſinerem, ſatius duxi, ſcribere, quidquid in buccam, quam aut ſilere prorſus, aut meditata aliqua Epiſtola diutius officium meum differre. Laudibus meis omninò velim abſtineas, Quantillum enim id, quod in me tam miſeræ à puero ſortis laudari queat? Ego potius ſuſpicio viros laude dignos veneror que ex animo, nec ſolum, qui viri rem ſuam in literis tam divinis quam humanis conſervandis ac propagandis ſtrenuè geſſerunt; Sed & eos de quibus ſpes poſt inde paria facturos. Inter quos & Te eſſe famapercepi jam pridem, & nunc ex do-

runt; ideoque & minantur Dresdenses novam earum & emendatiorem Editionem. Habeo ego unam adhuc & alteram Epistolam jam excusas, quæ illi Opusculo desunt. Quæ ad me scriptæ ibi jacent, impetraverat olim à me Otho Prætorius, cum de harum Editione nondum quisquam cogitaret. Grævius noster, cum superiori Anno è Belgio Patriam inviseret, literis Lipsia ad me datis improbabat operam istam, & alii unà; qui singuli selectionem urgebant. Sic meas subitò ac in subidè ad Reinesium scriptas à Bosio edi, invitus vidi. Passus tandem id sum, victus ejus precibus, præsertim cum sic reciperem meas, quarum plerarumque Apographa jam perdideram. Henricum pauperem nondum accepi integrum. Nam Lipsiensis Bibliotheca dimidium suppeditaverat. Promittitur adhuc ex Marq. Gudii Manuscriptis omnium in Germania instructissima Bibliotheca ab Axenio, ad quem ea propter denuò his diebus literas exarabo. Magliabecchius hoc anno siluit. Per alios tamen Venetiis ac Florentia fasciculos ad me misit, quos tamen, quod doleo, non recepi. Si inter illos fuit Henricus ille Septimellensis, procul dubio actum erit de beneficio officiosissimi hominis. De Epistolis Doctorum edendis & alii me hortati sunt. Tria autem præcipue, quibus ad eam rem opus, remorantur me: Otium ad selectionem & descriptionem illarum ad typos; Deinde promptitudo Bibliopolæ alicujus, qui sumptus præbeat; Terti-

um

um copiæ negotiorum indies ſeſe accumulantium ſublatio, quæ & ne alia incepta ſcripta pertexere queam, obſtaculo ſunt. De quibus ideò lubentius taceo quam vana promiſſione hiantes eludo. B. V. & ſalve. Dabam Cygneæ Kal. Octobr. 1679.

Per-Rev. T. Claris

Percultor ſtudioſiſſ.

Chriſtianus Daumius.

VI.

Præſtantiſſime atque Eruditiſſime Dn. JACOBI Fautor atque Amice plurimum colende.

DUm ad Tuas perquam jucundas atque elegantes reſponſum debitum ac Te dignum meditor, remorantur me diverſa: valetudo, occupationes improviſæ & præterea quæ dicere nolo. Ne igitur reſponſionem deſcribendi omnium optimam elabi ſinerem, ſatius duxi, ſcribere, quidquid in buccam, quam aut ſilere prorſus, aut meditata aliqua Epiſtola diutius officium meum differre. Laudibus meis omninò velim abſtineas, Quantillum enim id, quod in me tam miſeræ à puero ſortis laudari queat? Ego potius ſuſpicio viros laude dignos veneror que ex animo, nec ſolum, qui viri rem ſuam in literis tam divinis quam humanis conſervandis ac propagandis ſtrenuè geſſerunt; Sed & eos de quibus ſpes poſt inde paria facturos. Inter quos & Te eſſe famapercepi jam pridem, & nunc ex do-

ctis Tuis literis aliisque argumentis facile deprehendo. Cur igitur non faveam meæ tenuitati faventibus; de quibus præsertim tanta ſpes? Cur non adſim opera aliqua, modo talis in me, qua eos juvare poſſim? Lexicon, de quali Tu quæris, & ipſe deſidero ejusmodi. Scias autem me nondum omnium qui extant conſpectu Librorum potitum. Et quis hoc ſibi polliceatur? pro opibus igitur noſtris, noſtra ſtruimus moënia. Interim tamen congeſſi ipſus in meum potiſſimum uſum opus prægrande ſecundum terminationes vocum. Radices primum, deinde derivata à verbi Infinitivo, 2) à ſupino vel Præterito Perf. Paſſivi 3) à Præſente Participii, 4) Futuro Participii tum Activi tum paſſivi. Tandem Particulas cum peregrinis vocibus &c. peculiariter. Ibi ne Barbara quidem aut Eccleſiaſtica aut ſequiorum ætatū vocabula, Phraſes, conſtructiones omiſi. Adjunxi & Recentiorum præterea vocum ſignificationes & autoritates quæ reperi, &c. De Hiſtoriarum & Eccleſiaſticorum Patrum tali Lexico idem intelligas. Exhibent multa Voſſius, Ludov. de la Cerda, Lydius ad Clemangem, Lindebrogius & Pithæus in Gloſſariis & longe plures alii etiam in Commentationibus in Autores eorum. Infinita latent in ipſis autoribus à nemine adhuc excerpta. Utinam exſtarent Barthii Adverſariorum Tom. II. & III. Tomus & Reineſii multa ἀνέκδοτα! Sed hoc voti non ſpei eſt. Expectandum igitur ab aliis tale opus. Nam ut meum ea omnia

mnia complectatur, etsi maxime velim, tamen impedimento sunt senilis atas, valetudo non satis firma, defectus adminiculorum & Patronorum: nec unius hominis res est. Sane hactenus meo Marte rem gessi, infinities absterritus & quasi desperabundus; nec tamen semel susceptum plane deserui, etsi βοείῳ ποδὶ procedatur. Additas has ad Cl. Petermannum Tuum si curaveris, de me bene meritum Te existima. Scripsi satis properanter & nescio an satis fecerim. Forte brevi, si vivo rectius. Quæ jam Tibi destinavi miti severitate leges. Agnoscere facile potes ariditatis senii & venæ à vario languore exsuccæ imbecillitatem. Affines meos Dn. Krautium & Lembachium uti & Conterraneos meos imprimis Per-Rev. M. Schmidium & M. Seebischium ubi dabitur officiosissime & amantissime à me salutabis. B. Vale. Deproperabam. Cygneæ d. 14. Maji 1673.

T. *omni affectu*

Christianus Daumius.

VII.

Præstantissime atque Eruditissime Dn. J A-COBI. Fautor & Amice perquam colende &c.

TUis, ut occupatissimus nunc paucis respondeam, noris tuam mihi derivationem vocis præ alterius placere, ratione à te ipso reddita. Si enim voces in μα à vocibus in μή derivandæ essent, cum longè major sit nu-

merus vocum in *μα* quam *μη* infinitæ in *μη* originationis gratia fingendæ essent, à quibus illæ in *μα* deducerentur. Neque me movet Scaligeri aut Vossii, quos scio in originatione vocum, quemadmodum & Cicero Varroq; non semel peccare, auctoritas. Nec potuerunt illi aliter ob causas multiplices, quibus recensendis otii brevitas me excludit, quas si vivo, Indagator Radicum meus, & Gymnasium Zechendorfianum, à me correctum auctum, & Indicibus, hoc est auctoritatibus vocum instructum, docebit. Sed qui tantæ ætatis sum, vix puto tantam molem me emensurum, nisi placidis diebus magis fruar. Ad *τὸ præprimis* tuæ sententiæ, quam probo hoc addo, quod ejusmodi composita primario sive simpliciter significant, id etiam significare conjunctim. Auctoritas vocis hujus Lexica fugit, quia nescio an apud veteres reperiatur, nondum enim annotavi. Apud Recentiores verò, qui ad imitationem *τῶν Cumprimis*, *Imprimis*, etiam *præprimis* dixerunt, creberrimè occurrit. Verum ut dixi, negotia multiplicia neque de eo cogitare, neque amplius quid exarare hæc festinanti permittunt. Libellum inter spississimas curas malas extrusum, non hilari animo præditum, meum à Te lectum fuisse gaudeo. Eum ut relegas, ecce tibi à me exemplum Magnificum Tuum Dn. Hospitem, quem diu magni feci, salutis honorificentia devote atque officiose à me veneraberis. Ampliss. Dn. Axenius exemplum à me accep. t

Ma-

Magnif. Dn. GENERO mea manu inſcriptum exhibendum, quod ei ſe exhibiturum, promiſit qui ut ſibi concederem rogavit. Is an adhuc Dresdæ (quod vix puto) commoretur, quæſo me doceas. Ei faſciculum Librorum (quem nondum accepiſſe quum nuperrimas ad me dedit, conjicio) ad ipſum miſi; benè, ſi accepit; nam ſic non peribunt; Remittet enim ad me Lipſia. B. V. & ſalve. Dabam Cygn. prid. Kal. Maji, an. Chr. 1677.

T. Ds.

ſtudioſiſſimus

Chriſtianus Daumius.

VIII.

Per-Reverende Clariſſimeque Vir,
Fautor ac Amice plur. colende.

Litteræ tuæ, quò magis calamitoſo hoc tempore inexpectatæ appulerunt, eo nihil lætius, nihil gratius potuiſſet accidere. Gaviſus enim ſum ex animo te veterem amicum adhuc in vivis eſſe. Me meosque ſingularis Dei gratia hactenus ſalvos conſervavit, ut ut vicinos nobis nonnullos Θεῦ μάστιξ ſuſtulerit. Dolemus tantum mali hujus nondum eſſe finem. Hac enim hebdomade novem funera ſunt elata, præcedente eam ſeptem. Fures, qui clauſas domos ſpoliant, & ſubreptas plerasque reculas aliis divendunt, maxime, permiſſione divina in culpa ſunt, ut & hæredipetæ avari juſto citius hæ-

redia invadentes & propriis ædibus inferentes. Ego licet studia nostra apprime friguerint, tamen per triennium hæc feriatus minime sum. Edidi enim Paulinum de vita Martini, cum Notis Barthii & meis Lipsiæ cum ibi pestis sævissime grassaretur, accepique inde singulis hebdomadibus singulas plagulas impressas, Indicum & Gossarii quod tamen nondum prælum subiit, conficiendi gratia. Hoc anno præter alia Henricum Pauperem, Poetam tertii seculi decimi, cujus Neander in Ethica sua meminit & alii, ex Membranis Florentinis, suppeditante V. illustri Antonio Magliabechio, Magni Ducis Hetruriæ Bibliothecario, à quo hoc anno tres Epistolas, una cum nonnullis Libris accepi, & Editionem urgente, brevi σὺν Θεῷ Lipsiæ excudi faciam. Typographus enim noster etiam veneno so contagio exspiravit. Consul. D. Reyherus apud nos cum Uxore & Filia, Prætor, D. Claubartus, Archidiaconus, M. Conradus, M. Dittmannus Collega Scholæ tertius, Cantor M. Creilius & ejus Filius, Baccalaurei vicem tum gerens, Filiæque, Aedituus superior Paulus Meisnerus, Superioris Cantoris Trögeri filia, peste correpti occiderunt. Schola ob defectum Præceptorum, & emansionem plurium discipulorum, dimissa ac desita fuit. Hinc cum videam idem apud vos factum velim me doceas, an διδάκτρω publico vestri Scholæ ministri per id tempus cariturí sint. Ad Hekelium, qui Reichenbachii in vicinia Rector est, si quid volo, Lipsiam ad

L. Fel-

L. Fellerum mittendum eſt, ut inde ad ipſum curetur. Is toto hoc tempore, quo militibus obſepti fuimus, ad me nihil, neque miſit, neque exaravit, excepto hoc menſe quo primum, quos Auguſta Vindelicorum Plur. Rev. Spizelius ad ipſum à Magliabecho miſſos libellos & literas ad me pertinentes ad ipſum curarat, Lipſienſi via ad me perlata ſunt. Quæ miſiſti ut ut triſtia, pergrata lectu, hac hebdomade eadem viâ ut nanciſcatur, operam dabo. Malum peſtiferum eſt nobis illatum è Variſca d. 14. Octobr. 1680. quo denaſcebatur Mulier herbis & radicibus divendendis quæſtum ſibi ac victum quæritans. Id initio ſpernebatur, egoque & tota Schola funus proſequebamur; Sed exacto menſe dum interim Maritus & ancilla obeunt, malum innotuit. Qui in domo reliqui erant, poſtea ibidem fato ſuo functi fuerunt. Exinde domus à vicinis expilata cladem hanc auxit. Fuſius hæc deſcriberem, ſi omnia ita, ut tibi veſtra cognita atque explorata certò eſſent. Mendaciorum folles ſufflantur in ipſo oppido nedum extra illud. Deo ter optimo Max. gratias agimus pro conſervatione tam clementi; Is & Te tuosque porro tueatur, & pacem territorio, ſanitatem incolis largiatur, & faciem ſuam benignam rurſus tandem nobis oſtendat, ſublato omni malo. Dn. M. Friſchii Parens plurima te ſalute impertit. Halbau ni fallor, dicitur locus, in quo paſtorem agit. Narratur non ita pridem futurum, ut in Neandri patria Sora, Paſtor conſtituatur. Sed

res adhuc in certa est. Ne steriles plane has mittam, ecce tibi munusculum à me. Paulino careo, & grandiusculus is est, addidissem alioqui. Bene & diu vale, cumque novo anno novam felicitatem & omnia tam corporis quam animæ commoda uberantissimè percipe, meque amare perge. Dab. Cygn. festinantissime inter alia impedimenta, d. 10. Decembr. an. 1680.

T. Per-Rev. Dign.

ab omni amore, cultu & fide

C. Daumius.

S. C. R.

Amplissimus Dn. Hahnius ferè solus in hac nostra indigentia in me munificus fuit, Deus retribuat ipsi omnia benefacta & servet illum Evergetam salvum quam diutissimè. Ignosce subito stylo.

IX.

Epistolam hanc exaravit

M. TOBIAS PETERMANNUS, Rector quondam Scholæ Pirnensis, ad M. JACOBI, quia in illa singulare Encomium B. Daumii occurrit, eandem inserere h. l. volui.

Salutem!

GRatias ago quam plurimas pro transmissione Concionis funebris, in memoriam beatissimi Joh. Frid. Hanii habitæ. Crebas midi velim, Sermone hoc Schmidiano ita me fuisse delectatum, ut & subinde in legendo lacry-

lacrymas emiserim non unas. Schmidii Parentem satis novi, quis fuerit. Eô enim ipso tempore, quo me Deus benignitatis voluit esse Lipsiæ, vivebat tunc & ipse, interfuique Collegiis quæ habebat. Gratulor manibus ipsius, qui talem post se reliquit Filium. Forsitan mihi erit mox occasiò, eundem salutandi. *Literas ad Cl. Daumium rectè fuisse curatas, hac ipsa horâ satis intelligo. Scribit enim ad me, qua? qualia? quanta? Id etiam mihi credas velim; Virò hoc in toto Electoratu Sax. neminem esse doctiorem. Amo virum quia se præstat virum, vereque Daumium. Quid enim manus sine Daumio s. pollice. Sed nec & ipse me deamat, quia novit Petermannum; id quod dico sine jactantia. Transeant itaque hæc ut transitoria in hoc Mundo transitorio.* Id unice adhuc quæro utrum quæ ad Dn. FLACHSIUM scripsi, rectè curaveris. De istis hactenus fuisti mihi Piscis, aut eò magis mutus. Num in posterum quoque tibi erit occasio, meas deferendi per Te ad Dn. Daumium, & satis quidem commoda, me facito certiorem. Debitio mea hoc poscit, qui me tam amanter non solum salutat, sed & Epicedium flagitat in obitum, quem tu satis hariolatus es, uxoris desideratissimæ. Hisce vale, meque, ut facis, ama constanter, ut pote quem Jova juvabit, & Te

T.

Pirnæ d. 12. Apr.
1673.

M. Tob. Petermann.

X.

X.

Ad

M. JOHANNEM FIDLERUM,

Diaconum Ecclesiæ Mugellensium fidelissimum,

Amicum certissimum & summopere charum.

S. & O.

Literas tuas cum Fabricii Roma Geruli soror apud nos ancillans recte mihi exhibuit; Eas vero quas Lipsiam te misisse biduo ante scriptas, indicas, nullas vidi. Pro Carmine gratias ago maximas, sed mallem laudes eas temperatas. Sedulium, quem tantopere amas, eccum tibi descriptum totum, si addideris quæ in Medd. Zehneri supersunt. Talem in aliis operam possum & volo tibi impendere, si benignitas Omnipotentiæ vitam mihi & sanitatem prorogarit, supellectilemque meam librariam, ut hactenus (ei sit gratia maxima) custodiverit. Eximius est Poëta Marius Victor, & alias nullibi, præterquam apud Fabricium & in Bibliotheca Patrum extat. Prosperum etiam impense amo præsertim libros de Providentia & contra ingratos elegantissimos. Descripsissem etiam Orientium, si jam otii plus superabundasset. Utinam tu Mantuani carmen de contemnenda morte aut de obitu Patris Friderici :(aut de suscepto Theologiæ gradu: aut de comparatione oratoris & Poëtæ: aut de obitu Petri Nevolarii (hæc enim ex libris silvarum ejus mihi desunt) alicunde

alicunde describenda mancisci possis, describerem tibi quicquid placeret, vel integra Opera. Adversaria Barthii præ Face Critica, ut eligas, suasor sum; ex illis enim plura & meliora addiscere poteris. Et autores Faci in sertos separatim in Bibliothecis offendere facile est. Facinum à Barthio jam habeo. Protevangelium confidebam me impetraturum hic à quodam, ut tibi mitterem; sed ea spes me frustra habuit. Lutheri præter Tomum I. Latinum, nihil possideo. (Habeo VIII. Tomos Concionum MStarum, quæ nondum lucem viderunt, à M. Georg. Rorario & Stolsio olim ex ore illo divino stilo exceptarum.) Eum tamen, quod in eo ea, quæ initia repurgatæ doctrinæ Evangelicæ narrant, & tractant, ægerrime dimitto. Mallem potius cæteros à Lengenseldensi additos. Sed vix ab hospite meo impetravero. Stant etiamnum ii libri obsignati, nec scio nondum plenaria præstita solutione, quando sint resignandi. Quod si olim fiet, si Lucretius inibi, & alii libri, lubentissime te eorum faciam participem. Petronius magnas mihi curas minatur; sunt enim in meis exemplaribus multæ ac variæ notæ, quales vix alii libri tenent, eæque maximam partem optimæ, etsi intricatæ, quas non negligam, sed ubi plenius otium fuerit, in ordinem cogam, quod hactenus fieri non potuit. Ideo à me non dimittenda. Mallem abesset ab uno Visalis Gallicus & Querolus P. Danielis, mitterem tibi illum. Sallustium Carrionis & Duzæ jam habeo; at Co-

at Columnam illam Rostratam optarem iterum videre, ut & Dousam ad Horatium: sed nolo te nimis officiosum esse. Satis jam mihi benefecisti, nec sum rependendo. Dabo in posterum operam, ut redhostire queam, quacunque occasione sese oggerente. Roma Fabricii erit inter Lengenfeldenses forte. Itaque ubi illam accepero, statim ad te tuam redire faciam. Rapicium satis usurpare hactenus ob otii deficientiam non valui: quamvis maxime velim, prodest enim meis laboribus maxime. Sum in Indice Poëtarum Christianorum. Sum in describendo è MSt. Riga. Descripsi Vindocinensem, & dimidium Alanum de planctu Naturæ. Sum in Stichographia mea, amplo Opere, & Indice Prosodico. Sum in Gymnasio Zechend. elimando multus. Aliquando Orientales Musas reviso aliquando Græcas. Plurima & è Bibliotheca nostra descripsi. Juvencus perturbatissimus est, si confero Fabricii, Veterem meam & eam, quæ in Corpore Poëtarum est, cum aliis, Editionem. Luberet & Collectanea colligere è Criticis in Fragmenta Veterum Poëtarum, si tempus superesset. De aliis non scribo. Tu meus totus es, dabo operam, ut tuus ego vicissim totus esse possim. B. vale & â me, ut & Dn. Zechendorffio nostro salve. Inficetiis scripturæ & festinationi ignosce. Cygn. in vigilia Pentecostes 1639.

T. T.

Christianus Daumius.

XI.

XI.

Reverendo Præstantissimo, Doctissimoque
DN. JOHANNI FIDLERO,
Ecclesiæ Mugellensium Diacono fidelissimo &c.
Amico meo certissimo, & summopere charo.
S. P.

Mi Amicissime,

VIctorini nostri cras, ut ait, abituri uxor à me non solum recensendo Quinto Claudiani Barthiani Alphabeto, & Indice Auctorum concinnando, sed multis præterea aliis negotiis occupatissimo literas poscebat hodie. Ne ergo prorsus inanis abiret has scribendi vices negligere nolui, optabili litterarum tuarum salute me remunerandum confidens. Tua Epigrammata è Græcis versa Anthologiæ suæ inseruit Gothæ typis exscribendæ D. Rivinus, qui primam, quartam, quintam & sextam paginas speciminis gratia ad me misit. Nova præter quæ adjeci nulla habeo. Catalogum autem tot eximiorum librorum, quos à Dn. Barthio hactenus impetravi, concinnandi nunc non est otium. Fiet alia occasione, nisi tibi silentii potior ratio est, quod ego quidem devoveo, tu tantopere adamasti hactenus. At tu, si me amas, illud valere jube. Sic ego te salvere, & cum tuis incolumem felicemque annare & perannare, voto quidem sero, sed serio jubeo. Cygn. d. 6. Febr. 1650.

T. T.

Christianus Daumius

XII

XII.

Reverendo, Clarissimoque Viro

DN. JOHANNI FIDLERO,

P. L. Cæs. Ecclesiæ Mugellanæ Diacono fidelissimo &c.

Amico meo amicissimo ad manus.

SAL. & OFFIC.

REverende, Clarissime Dn. Fidlere, Amice longe carissime. Tuas accepi. Schedulam Dn. Ephori vestri, cui officio sissimam salutem à me annunciabis, festinantissimique mei carminis tenuitatem una excusabis, remitto cum gratiis. Reinesius relicta Altenburgo Lipsiæ nunc agit. Quæ in Styrzelii effigiem scripsisti, per horam quæsivi, nec tamen in chartarum colluvie reperire potui, hæreoque an jam dum ipsi miserim. Quam primum occurret scheda, si occurret, statim ad te ibit, ut transscribas. Barthii in Augustinum nihil ulterius præter quod jam in adversariis extat, scriptum editumve est. Idque ipsum D. Gerhardo prolixe probavit. Ecce ejusdem ad me nuperas, quas quantum potes remittes, nondum enim ad illas respondi. Adversariorum Barthianorum duos tomos adhuc Academia Lipsiensis custodit, litigio nondum finito. Cerdam ubi remisero, Tomos Gynæcrorum & Moschionem commodato, Deo volente, petam; Quem ideo ante non avoco, ne negotia mihi crescant, tibique tuum Cerdam longius

dif-

differre cogar. Filio tuo Andreæ quam hospitii spem faciam, equidem ignarus sum. Duo nuper adventores peregrini Plaviam se conferre necesse habuerunt, postquam hospitiorum spe excidissent. Arrogantissimus Lagius, qui tantorum Arcanorum à Barthio sibi apertorum notitiam publicè jactitavit, edita nunc Oratione parentali, hiatu tanto dignas non præstat leges. Et rideo hominem formularum & phrasium sublegulum, cui nec Barthiana scripta, quæ in publico, satis nota, lecta & intellecta: nedum, quæ tanto Heroi, qui neque fidissimo se aperire plane solebat, occultata. Miser tenebrio! Vult esse Dominus & Editor tam grandis Adversariorum operis, nec exiguas in Paulinum Petrocorium Animadversiones hactenus luci communi sistere potuit. Sed væ illis Adversariis, si in sagaces & insubidas illius manus incident, strangulationem passuris. Ego curam illam depono, cui contenta maximam partem jam cognita sunt. Videant hæredes. Magis ad propria propero. Anthologica tua remitto. Mea non potuerunt expediri hactenus utut conquisiverim nonnulla. Sunt etiam Barthiana inedita apud me. Sed obruor agendorum copia, nec quid primum quid ultimum habeam quod agendum mecum dispicio. Fragmentum Barthianum de obsessa Lipsia eccum. Ubi legeris, remittes. B. V. Cygn. Kal. Nov. 1661.

T. T.

Christianus Daumius,

N XIII.

XIII.

Reverendo, Clariss. & Doctiss. Viro,

DN. M. JOHANNI FIDLERO,

P. L. Cæs. Ecclesiæ Reichenbachensis Diacono fideliss. &c.

Amico meo longe carissimo.

πλεῖθυγίειαν!

REv. & Clarissime FIDLERE, Amice mellitissime. De morbo tuo invitus audivi, atque ex animo certe condolens. Eram ad te scripturus citius, nisi concatenatissima avocationum moles obstitisset. Semper enim de te cogito in tanta verorum amicorum penuria. Nunc gratulor valetudinem receptam, & ut in solido locetur Deum veneror. Etiam de sobole aucta gratulor, & ut in laudem Dei, gaudium parentum, decusque familiæ crescat & vivat, seriò precor. Pro donario vero tuo quas non debeo tibi gratias? Ita me semper obstrinxisti, ita etiamnum obstringis, ut qui ære tuo exeam, non reperiam prorsus. Remitto Juvenilia, nostri olim Amici Magni, cum inscripto, ut petiisti Epigrammatio qualiquali, invito certe Apolline profuso, quod boni tamen consules. Adjunxi Statiana & Scaligeriana, prius ad te missis supplendis cum Zechendorffii concione funebri, quæ ultimum de meis exemplum. Quam miror equidem te non accepisse à Vidua. Ita enim narravit, se pridem misisse tibi. A Styrzelio ex quo tuas ad

ipſum miſi, nullas hactenus accepi, nec Anti-Schoppium recepi. Multas enim ad Sextum ſcriptas legi, in qua creberrima mei mentio, etiam nonnulla tui. Ille meas expectat: Ego illius. Scripſi enim interea aliquoties, etſi breviuſcule. Puto non prius reſcripturum, quam Anti-Schoppium deſcripſerit, vir multis modis impeditus negotiis publicis. Fortè his nundinis aliquid mittit. Vogelio Rectori Norimberg. Epicedion ſcripſi. Ad Dn. Sigismund. Betulium pariter Jambos miſi. A Petermanno & Manicio Pirna varia accepi. Remiſi illis varia, ut & M. Theilio Budiſſinæ Rectori, qui me ſalvere juſſerat. Capoferrei vidua me tribus libellis donavit, Cenſorino cum Variorum notis, Velleio Voſſii, Diebus Cretenſis Merceri. Ei contra exhibui Vallenſem, in paupertatis ac viduitatis aliquod ſolatiolum. Reſponſum nondum vidi. Puto ad me venturum de poſtumis Mariti ſui mecum collocutura. Plura dolores capitis non permittunt. Vale, vale mi cariſſime Amice, pancratice diuque, & quod ſoles amare me perſevera.

T. T.

Dabam Cygn. d. 14. Maji
1663.

Chriſtian. Daumius.

XIV.

VIRO

Reverendo, Clarissimoque Domino

M. JOHANNI FIDLERO,

P. L. Cæſ. & Eccleſ. Reichenb. Diacono fideliſſ. &c.

Amico meo veteri, vero & ſincero.

SAL. & OFFICIA!

Mi cariſſime Amice.

PRæ gravedine per oculos etiam deſtillante vix hæc queo. Remiſiſſem pridem Tibi Indicem Schneiderianum, quia Göpnerus & hunc & mea excuſioni promiſſa, ſusque deque tamen habuit Typograheo divendito: niſi ſpes me tenuiſſet fore ut novis typographis aliquando perſvadeam, vel potius Bibliopolis ſive Nürnbergenſibus, ſive Naumburgenſi. Hic quidem ſuis ſumtibus Græcam Grammaticam excudi hic facit, poſt ſuas nundinas forte aliquid aliud traditurus. Ideoque ad octiduum adhuc retinebo, ut ipſis monſtrem, & eorum animum explorem. Nec enim ob dolores capitis domo exire poſſum, qui his diebus mitigandis iis, nec ab aëre aſperandis, publico abſtinui. Proxime recipies, ſive excudi queant, ſive minus. De mea fide nullatenus dubitetis. Novi è Belgio hactenus ob luem peſtiferam nihil Francofurto accepi, niſi à Lotichio litteras cum Panegyricis. Scripſi nuper eò. Reſponſum Θεῦ διδόντος proximis nundinis præſtolans. Tuis libris per intervalla uſus

ſus ſum mole negotiorum continuitatem vetante. Ideo autem iis adhuc adhæſi, quod è Græco Cruſio Garthium meum adauxi. E Cerda Indices LL. meos quorum particulam Prof. Königius, Altorffi olim nactus Lexicon edit jam non parvum infinitis ex iis vocibus auctum; quodque omnia quæ hactenus exiere vocum copia ſuperat. In eo non ſemel mea Diatrica de Radicibus amiſſis, Vertumnus, Catapalponiſta una cum Salmaſii, Barthii, Reineſii ſcriptis allegantur. Excuſum eſt usque ad literam I. Nihil tamen ad meos indices quadruplo locupletiores. Quibus quidem an moles Editorem procuratura ſit, hæreo. In grandi autem beneficio pono tam diuturnam tuorum librorum communicationem, qui infinita inde excerpſi, multa tamen adhuc reſtare video. Miror me nullius horum librorum fieri potuiſſe hactenus compotem, ut tuos maturius remitterem. Etſi raros alios nactus fuerim. Recipies autem non ſine gratis gratiis propediem & meo ſumtu. Quod ſi tamen mature ſine exceptione deſideras, meo ære & quidem lubentiſſimo ad te propere redibunt. Quare reſcribas. B. vale, & ſalve cum Tuis. Dabam Cygn. d. 17. Maji 1667.

T. T.

Chr. Daumius.

XV.

Reverendo, Clarissimo & Doctissimo Viro
DN. M. JOHANNI FIDLERO,
Ecclesiæ Reichenbach. Diacono fidelissimo,
Amico meo charissimo,
SAL. PLUR. & OFFICIA!
Per-Reverende & Clarissime Vir, Amice plurimum colende.

EO ipso temporis articulo, quo à Styrzelio chartas, quas vides, ad te cum plur. salute curandas accepi, tuæ appellarunt literæ. Sume igitur hæc Tibi ea fide, qua ad me perlata fuere, & una Clariss. Schneideri Indicem Virgilianum reducem: Cui Typographum utut annisus maxime (optarem enim Opusculum excusum) hic reperire nequeo, neque alibi, qui sumtus ipsius faciat; qualis si quis alius homo esset, facile reperturus erat hunc; Quemadmodum Gabrias tuus eâ ipsa conditione, quam præfixisti, nostra præla post nundinas subibit, modo ad me interea curaveris bonum fabulonem illum. Reges tuos & sanctorum Epitaphia proxime remittam. Volo enim prius perlegere. A Cunrado, qui superiore vere ægrotaverat, nihil hactenus redditum est. Rescribam his nundinis. Plinium habeo itidem ex Geleniana Editione. Etiam ex Dalechampii sed incompactum adhuc. Hermolao potiri nunquam potui. Possidet autem Thomasius. Florum Salmasii scrinia mea servant, cui additus est Lucius Ampelius primum

mum ab eo in lucem datus; cui appactus adhæret Leo Allatius (is qui Heidelbergensem Bibliothecam Romam transvexit) de patria Homeri: Et Freinshemii, cui appactus Casaubonus in Characteres Theophrasti. Etiam Zerecotii, cum egregiis Notis Politis, quem cum geminum habebam, Peiskerus junior à me accepit. Pliniana Exemplaria in Bibliopoliis rarescere docuit superiore anno coram Stepherus, ὁ μακαρίτης, cujus ecce Concionem funebrem. A Styrzelio nactus sum veteres membranas Poetæ nemini fere non incognitissimi Conradi à Mure (de quo videndi Gesnerus in Bibliotheca, & Vossius in de Historicis Latinis) qui vixit A. C. 1465. Norimberga à Rev. Viro Christophoro Arnoldo itidem novam Editionem Fragmenti Petroniani Traguriensis, cum Epistolis super eo autore ex Gallia ad Arnoldum scriptis in 8vo. Cui respondebo proxime, nondum enim hunc inspexi. Reinesianam puto vidisti. At illa (ut fama obscure susurrat) strigili excipietur Joh. Schæferi Professoris Upsaliensis. Occupor jam Operibus Alchwini sive Alcuini à Duchesnio, sive Quercetano editis, quorum crebram mentionem vides in iis, quæ ad Catonem contulit Reinesius. Ea ad me utenda Jena misit Professor Bosius. Norimbergenses & quos Altorfi habeo, Amici, una cum Styrzelio expetierunt quartum meum Vertumni Millenarium. Eum addixeram, sed hac lege, si curarent, qui sumtus faceret sive Endterum, sive alium excudendis-

junctim IV. Millenariis, una cum aliis Anthologicis toties à me versis, cum nonnullis à Barthio, Styrzelio, Gudio, Te ipso &c. versis. Verum Enderus, etsi lecta tum Magnifici Rectoris Königii, tum Styrzelii commendatione, aures tamen alio dividit. Quid alii responsuri sint, exspecto proxime. Plura vellem, sed occupationes avocant. Vale quam optime, dulcissime Amicorum, & comiter ignosce tuis libris tamdiu tanta fiducia utenti. Non enim peribunt tibi, sed restituentur salvi quamprimum me iis tricis quibus hoc anno me involvi, expedivero. Ut indices meos exinde augere pergam, multa suadent, imo imperant. Iterum vale. Dab. Cygneæ raptim d. 25. Sept. 1667.

T. T.

Chr. Daumius.

De Filii Magisterio animitus gratulor. Expleat ille vota tot voventum. Quid filius tuus Daniel edidit? quid Catalogi præferunt?

XVI.

Ad Eundem.

Salve mi Amicissime!

DEcies mille obrutus occupationibus rescribere nequeo, nec Zelnerum remittere, hactenus non satis inspectum, etsi non magni usus, potioris enim oratio funebris adjecta. Sequetur proxime. Interim antecedit cum Fabulatorum Biga Riviniana, cujus exempla, Ego, & sic Tu, & Styrzeliani hæredes

des soli possidemus. Cætera enim pars, quod sine ob dissidium Editoris cum typographo, manca essent, exempla segestribus Bibliopolarum cessit. B. V. Dab. Cygn. d. 28. August. 1668.

T. T.

ὁ γνωστός.

De libris quos emisti, gratulor, diu est, cum eos possideo, præter Ditmarum quem ex Reineccianа Editione in folio habeo.

XVII.

Clmo & Per. Eximio Domino

M. JOH. VALENTINO MERBITZIO,

Fautori & Amico suo plurim. colendo &c.

MUnusculum tuum perquam acceptum lubente manu recepi, cui præter gratiarum verba, quod reponam nunc nullum paret ἀντίδωρον. Erit forte locus rependendi faventiore occasione. Ne nihil tamen darem interim, adjeci exiguas has chartas, quas boni consulas velim, utut fortasse ad gustum non sint. De Magnentio Hrabano quod quæris, scias ea jam olim excusa esse, quæ tuo Discursui adjecisti. Habeo certe Editionem Libri de Laudibus S. Crucis Phorzheimensem à Jac. Wimphelingio Ao. 1503. in folio procuratam: Ut & alteram, quam ex hac expresserunt, Velserorum dubio procul cura, Augustani itidem in folio A. 1605. Adjecit & secundæ suæ Editioni Venantii Fortunati Poëmatum Christoph. Browerus S. Jes. 1616. in 4to,

quam olim apud τὸν πάνυ Reinesium, videre memini. Habetur etiam inter Opera ejus omnia 6. Tomis Coloniæ 1627. evulgata. Imitatus is Hrabanus Venantium Fortunatum fuit, apud quem paria reperies. Hic vero Publium Optatianum Porphyrium: cujus Panegyricum, Constantino Imper. scriptum, difficilius exilio Carmen, an tormentum? quo tamen reditum in Patriam impetravit, primum si rite recordor, Pithoeus evulgavit, deinde ex altera forte illius Panegyrici ab autore Editione Paulus Velserus Aug. Vind. 1595. Ejusmodi Dædaleum Carmen Stephanus Claverius, qui Porphyrium & Hrabanum vulgatis longe auctiores se possidere profitetur, publicavit à se, sed Gallica lingva scriptum in Figura Emblematica super Nativitate Ducis Aurelianensis, Paris. 1607. Vertumni mei video te mentionem facere, cujus quartus & quintus pæne millenarii jam olim confecti in scriniis latitant. Facile totidem additurus, si pretium operæ constaret. Alia talia memini ad Leibnützium olim mittere, quæ nunc animo & memoriæ pæne exciderunt. Quo argumento Electorale MStum Hrabani αὐτόγραφον esse demonstretur, valde aveo cognoscere. B. V. Dab. Cygn. d. 29. Martii Natali meo LXV. cui vel Tu, ut ut serò, prospera quæque precaberis A. 1676.

Per-Eximiæ T. Clarit.

studiosissimus

Christ. Daumius.

V. Ampliss. Electoralem Bibliothecarium, meum Fautorem officiosiss. à me salvere jube.

XIIX.

Commercium Litterarium, CHRIST. DAUMII, ad GEORG. SEIDELIUM, τῷ θεῷ καὶ ταῖς μούσαις φιλτάτῳ, GEORGIO SEIDELIO, *Cognato meo dilectissimo*, Εὐδιάγειν!

HAbes hic, mi Seydeli, ad Præstantiss. Dn. Ursinum literas, quas salutem honorifice præfatus illi exhibebis. Quæ ad me misisti, accepi singula, gratiasque pro iis ago mihi acceptissimis. At quid contra reponam? Certe nunc nihil, præter concionem hanc & Carmina, ad manus est. Erit tamen, ut spero, alio tempore. Studiosus ille latro composuisse cantilenas nonnullas & Witebergæ ante supplicium de se sumtum excudendas dedisse dicitur. Eas videre aveo. Si curare ad me potes facies gratissimum. Quod si Programma de ejus vel facinore vel supplicio propositum publicè fuerit, illud ut factum penitius cognoscam, adjice. Ut contra, data occasione quid transmittam mihi curæ erit. Novi Poëtæ vestri Intimationes singulis festis publice præponi consvetas, (quales olim Buchnerus plures ad me misit, paucas Kirchmaierus) videre desidero. Dn. Stepnero pro Disput. gratias ago prolixas. Exc. Kirchmajerum, ubi opportunum erit, à me honorifice salutabis. D. Lotichius Francofurti jam diem suum obiit, uti Norimbergæ Dilherrus. Buchnerianis scriptis quid fit? An inviden-

videntur publico? An culpa Bibliopolarum est, quod nondum prodeunt. Doce me, quæ de eis spes. Plura per occupationes infinitas non licet, & vix hæc licuit. B. Vale Cygn. d. 29. Apr. 1669.

Tuus Cognatus
C. D.

XIX.

Juveni
Pietate, Virtute Doctrinaque ornatissimo
GEORGIO SEIDELIO,
Opt. Art. & SS. Theol. in Alma Leucorea studiosissimo, Sobrino meo dilectissimo.
Ὑπερευδαιμονεῖν!

PRo tuis quæ mecum communia esse voluisti, mi carissime Seideli, gratias ago satis locupletes, nihil tamen contra reponens præter quæ appacta hic vides. Quo Catone contentum Te nunc oportebit esse. οὐδὲν γὰρ ἔχομεν ἄλλο. Quod autem ad Tuas nihil responsum est, invaletudini partim, partim occupationum catenæ indissolubili id tribues: Quis enim hanc frangat non-Hercules? SCANDATIO (an Scansionem vultis?) quæ vox sit, & quorum autorum, quæritis? Nos vix ullius, imo audacter liceat loqui nullius agnoscimus. Nondum autem, qui tot mille libros evolvi, observavi. Et quo quæso significatu à vobis usurpata est ea vox, nemini huc usque audita & absque analogia formata, ideoque merito rejicienda, si vel Classicus aliquis Scriptor

ptor eà uteretur, qua tamen non utitur. Autorem, qualem velis, qui verba in prosâ vorsâque iterum iterumque variet, non capio. Itaque explicatius loquare, ut te intelligam. Sic facilius opem præstare potero. Nosti Vertumnum meum, qui versu unam sententiam quater millies variat; cætera ut taceam, quæ vidisti. Non autem pariter in soluta. Qui tam prorsa, quam vorsa simul unam rem præsertim in Historicis variârit, non memini; nisi sparsim apud Auctores diversos hinc inde invenienda colligere velimus. Tuo suggestu, si clare indicaveris quid velis, facilior res fieri queat. Hæc citius ad Te, si occupationes passæ fuissent, & forte jam post festum, ceu dicitur, narrator accedo. Ecquando prodibunt Buchneri beatissimi Orationes, Carmina, Epistolæ? Epistolæ Reinesii â Bosio jam sunt editæ: nondum autem integrum Exemplum ad me missum est. Id quod Ex*cmo* Kirchmajero una cũ salutis plurimæ nuncupatione significabis, & ex eo quæres, num meas cum Homiliis P P. ad se missas acceperit. B. V.

T.

Cygn. 14. Kl. Octobr.
1670.

Chr. Daumius.

XX.

XX.

Præstantissimo Doctissimoque

DN. M. GEORGIO SEIDELIO,

Cognato suo amatissimo

S. P. D.

CHRISTIANUS DAUMIUS.

MItto specimen saltem vestrorum Epicediorum. Ubi Concio præla exibit (exsecraberis scio typographi moras) habebitis Exempla. Tuum serius venit his jam excusis. Distichon unum in eo mihi displicuit; Nec enim oleum camino est addendum, præsertim cum nunc mores ille valde mutârit. A Joh. Müllero ad vos profectò exspectabam responsum, ut scirem, an Excmo Kirchmajero & Jacobio meas reddiderit. Materias versuum ut vocamus, ex quo à nobis discessisti, nullas paravi; alioqui lubens misissem. Sunt & alii, qui rogarunt eas. Sed certissime nullas habeo anno 1670. & seqq. elaboratas; nec otium hactenus illis conficiendis fuit. Pro Dispp. gratias ago & præsentes chartas contra mitto. Etiam à Jacobio responsum spero. Apud Excmum Schurtzfleischium diem obitus, si novit, Joh. Cunradi Dieterici, admodum urgeo. B. V. Cygneæ d. 5. Octob. 1673. admodum ob infinita alia festinabundus.

XXI.

XXI.

Præstantissimo Doctissimoque

DN. M. GEORGIO SEIDELIO,
SS. Theol. in Acad. Witebergensi Cultori Studiosissimo &c. Cognato suo amatissimo, ad manus.

Mi amatissime Cognate!

HAbes hic Concionem MEÆ funebrem post longissimas typographi tricas hodie tandem expeditam. Exemplaria trade Exc.*mis* Kirchmajero (ad cujus nupperrimas literas per Dn. Hahnium, cum adjunctis aliis Dresda missas, proxima occasione respondebo; nunc enim non licet) & Carpzovio, Poëtæ Præstantissimo, ad quem prima occasione itidem literas dirigam. Dn. Schurtzfleischio & Jacobio suam per fratrem hujus proxime mittam. Nondum enim sufficientia Exemplaria hac vespera tradidit typographus: nec latorem hunc & forte fratrem tuum grandiori fasciculo onerare placuit. A Clariss. Scheffero ex Svecia munusculum, orationem scil. ejus coram Rege &c. habitam manu sua mihi inscriptam hodie accepi. Si occasionem nosti, quibus literas ad eum in Sveciam meas vel cum, vel sine fasciculo recte curare possim, indica quæso maturè. Mittam ad Te. Quod si nulla paruerit, etiam mone, ut aliam quercum excutere annitar, id est, aliam mittendi viam inquiram. Programmatis Kirchmajeriani in Prælectionem Plinii fac uno & altero Exem-

XX.

Præstantissimo Doctissimoque
DN. M. GEORGIO SEIDELIO,
Cognato suo amatissimo
S. P. D.

CHRISTIANUS DAUMIUS.

MItto specimen saltem vestrorum Epicediorum. Ubi Concio præla exibit (exsecraberis scio typographi moras) habebitis Exempla. Tuum serius venit his jam excusis. Distichon unum in eo mihi displicuit; Nec enim oleum camino est addendum, præsertim cum nunc mores ille valde mutârit. A Joh. Müllero ad vos profecto exspectabam responsum, ut scirem, an Ex*cmo* Kirchmajero & Jacobio meas reddiderit. Materias versuum ut vocamus, ex quo à nobis discessisti, nullas paravi; alioqui lubens misissem. Sunt & alii, qui rogarunt eas. Sed certissime nullas habeo anno 1670. & seqq. elaboratas; nec otium hactenus illis conficiendis fuit. Pro Dispp. gratias ago & præsentes chartas contra mitto. Etiam à Jacobio responsum spero. Apud Ex*cmum* Schurtzfleischium diem obitus, si novit, Joh. Cunradi Dieterici, admodum urgeo. B. V. Cygneæ d. 5. Octob. 1673. admodum ob infinita alia festinabundus.

XXI.

XXI.

Præstantissimo Doctissimoque

DN. M. GEORGIO SEIDELIO,
SS. Theol. in Acad. Witebergensi Cultori Studiosissimo &c. Cognato suo amatissimo,
ad manus.

Mi amatissime Cognate!

HAbes hic Concionem MEÆ funebrem post longissimas typographi tricas hodie tandem expeditam. Exemplaria trade Exc.*mis* Kirchmajero (ad cujus nupperrimas literas per Dn. Hahnium, cum adjunctis aliis Dresda missas, proxima occasione respondebo; nunc enim non licet) & Carpzovio, Poëtæ Præstantissimo, ad quem prima occasione itidem literas dirigam. Dn. Schurtzfleischio & Jacobio suam per fratrem hujus proxime mittam. Nondum enim sufficientia Exemplaria hac vespera tradidit typographus: nec latorem hunc & forte fratrem tuum grandiori fasciculo onerare placuit. A Clariss. Scheffero ex Svecia munusculum, orationem scil. ejus coram Rege &c. habitam manu sua mihi inscriptam hodie accepi. Si occasionem nosti, quibus literas ad eum in Sveciam meas vel cum, vel sine fasciculo recte curare possim, indica quæso mature. Mittam ad Te. Quod si nulla paruerit, etiam mone, ut aliam quercum excutere annitar, id est, aliam mittendi viam inquiram. Programmatis Kirchmajeriani in Prælectionem Plinii fac uno & altero Exem-

plo

plo per Te potiri queam. Addidi Concionis & Epicediorum unum adhuc Exemplum, quod Admodum Rev. & Excell. Dn. Hospiti tuo Dn. D. Meisnero, à noverca mea affini singulariter colendo, cum perhonorifica & officiosissima salute demisse, si placet, & consultum putabis, exhibebis. B. V. proxime σὺν τῷ Θεῷ plura. Dab. Cygneæ raptissime d. 21. Nov. 1673.

T.

C. D.

XXII.

Præstantissimo Literatissimoque
DN. M. GEORGIO SEIDELIO,
in Acad. Witeberg. SS. Theol. Cultori gnavissimo, Cognato meo amatissimo &c.
Sal. Plur.

SEIDELI Tibi tarda satis jam litera venit,
Apportans tædis Carmina grata meis.
Quæ bene distribues, queis sunt inscripta, suoque,
Autori dices, Gratia magna fiet.
Carpzovio quoque fasciculum hunc offerre memento
Præfatus multæ verba salutis Ei.
Munere pro grato cochlearis uterque sonamus
Promeritas grates uxor & ipse Tibi.
Officii contra ratio tibi, spondeo, nostri
Constabit: promptos tempus in omne dabit.
Plura velim & meliora: negat rapida hora. Boni ergo
Consule pauca isthæc, firmus & usque vale.

Vel-

VEllem Exempla vestrorum Epithalamiorum unum & alterum saltim habere posse adhuc. Jacobii Carmen multis displicuit, inconsiderate injurii fere in nostras nuptias, quasi intra anni quadrantem sobolem sperare habeam. Quid censes? An verbis destitutus fuit, quibus rem aliter effari potuisset. Quid igitur illum ad hæc scribenda impulerit, exputare non possum. B. Vale & brevitati ignosce, qui literis hodie scriptis tot defessus jam sum. Dab. Cygn. d. 4. Mart. 1674.

T.

Christianus Daumius.

SEXTUS meus (quod doleo) Noribergæ obiit. Plura proxime.

XXIII.

Præstantissimo Doctissimoque

DN. M. GEORGIO SEIDELIO,

Cygneo SS. Theol. in Acad. Witebergens. Cultori indefesso &c.

Amico & Cognato suo carissimo.

P. S.

OCcupatissimus vix hæc. In meo Opusculo duo octerniones sunt excusi, quod vix ante novum annum (quæ typographi lentitudo est,) absolvetur. Götsii Titulus qui sit, prospicies ex adjuncto. Programma illud Lipsiense Fellerus ad me misit, ne ullatenus dubites. Cras recipies cætera; Otio enim legendi omni jam excludor. In hiberno prima producenda est, quam vocem ægre emendo pro-

pter ἀκρεστιχίδα. Odores autem cavebis imposterum ob uxorem, quæ me cum literis hypocausto ejicit. B. V. Cygn. raptim die 16. Nov. 1676.

T.

C. D.

XXIV.

Ad Eundem.

Se sI stat toto&VIgeat paXInCLVtaMVnDo!

Litteras tuas Amice & Cognate amantissime, recte accepi, uti & superiores. Pro Epithalamiis adjectis ago gratias pergratas. Mitto Epithalamium contra meum Lic: Fellero scriptum. Cæterorum nulla mihi copia est. Novi nihil à nobis excuditur. Versiculorum quos his addidi, ante biennium amisisse putabam omnia exempla: Sed miro casu nuper reperi inserta magno cuidam volumini. Ex Italia vitam Septimellensis accepi. Expecto autem & literas proxime. Scripta autem ea est Hetrusca lingva. E Belgio libros etiam accepi. Diatribam de Aor. 2. meam à te scriptam Grævio misi. Bulæo successit Lucius, jam SS. Theol. Doctor. Greenius Concionator factus est aulicus. Ei succedet Schurzfleischius. Quisnam hujus sparta beandus sit, in incerto est. Döllingius scripsit M. Peiskerum eum fore: Lic: Fellerus autem M. Weisium Weisenfelsensem Professorem. Dies docebit. Cur noster Ephorus Curriculum illud vitæ omiserit, non exputo. Epithalamia tua distribui prout jussisti. Sed

mal-

mallem horum uni non dedisse. Causam aliquando coram. Dn. D. Jacobi Dresda humanissimas ad me dedit literas, urgens mea & aliorum rara scripta. Ad supplices typographi literas rescripsit Elector Sereniss. Sacra jubens censeri ab Ephoro nostro: Philologica à me; nec quæ ego editurus sum ullius Academiæ subjici deberi censuræ, notâ jam pridem ipsi, ut ait, in talibus dexteritate mea. Absque hoc Rescripto, coactus fuisset typographus jurejurando omnia ab eo excudenda subjicere Lipsiensium aut Witebergensium Censuræ. Utinam nummosus essem, publico darem quam plurima, sed avocor. B. V. ac felicissimus Anna peranna. Dab. Cygn. d. 18. Jan. 1678. ἐν βραχεῖ.

T.

C. D.

Epithalamii tui alterum Exemplum remitto, cum nulla Tibi alia supersint, & ego vel uno contentus sim.

XXV.

S. T. Herrn/
Herrn M. GEORGIO Seideln/
SS. Theol. Cultori &c.
Meinen vielgeliebten Herrn Vetter/ und sehr werthen Freund.

Εὐπραττεῖν!

PRo munusculo, charissime Cognate, quo fidem tuam liberasti, Filiolus meus mecum, & cum matre gratias agimus, memores ejus perstituri. Mitto nunc contra,

quæ ad manum sunt paucula. Brevi excudentur, puto, Conciones binæ nostri Ephori, quarum Exempla Tibi, si vivo, servabo. Nam hactenus non belle valui, præsertim 6. Aprili, cujus invaletudinis causam cum removerem, melius habui postea. Novi nunc fere nihil habeo. Noster Con-Rector hodie Plaviam ad Parentes suos profectus est, non commode, ut ajebat, valentes. Nos putamus eos ipsum asciturum sive attracturum ad sponsalia proxime cum compatris mei Grammii Filia celebranda. M. Sigfridus ibidem decumbit morbo quo superiori anno Steinbachius Halas discessit, id quod multo ante subodoratus fui. Döllingius Witebergâ datis literis eum maxime mihi commendabat, & satisfecissem petitui ejus, oblatâ pridem peculiari mea benevolentia. Verum ille ea uti noluit, non enim unquam me peculiariter accessit, aut quid seorsim rogavit; ut eum fastidire tacitè, etsi præ se non tulerit, nostras Musas non obscure senserim. Nunc ajunt, & alios illum secuturos. Sequantur sane mea pace: non enim is sum, qui solus regnare mihi præsumam. Sunt enim & alibi Dii. Tamen extreme contemni ludum literarium nostrum, prorsus pati non queo: nam & ego de ejusmodi contemtoribus judicare sustineo. Nemo manere hic cogitur & quilibet suæ fortunæ faber est. Hæc ad tuas in somnum pronissimus. B. V. Dab. Cygn. d. 22. Aprili, quo Tu tuas, & salve. A. 1678.

T. C. D.

XXV.

XXVI.

Herrn/
Herrn M. GEORGIO Seideln/
SS. Theol. Cultori,
Meinem freundlichen und geliebten
Vetter in Auerbach.

Mi Cognate carissime!

Literis tuis statim respondissem, si non totre-moris fuissem detentus atque obrutus. Voces illæ, de quibus quæstio erat, in quo verè essent Prædicamento, erant Vita & Evangelium. Illam enim ad Substantiam quidam, alii ad qualitatis Categoriam secundæ Speciei volebant referre: Hanc utrum ad Qualitatem, an ad Relationem, an Actionem referendam dicamus, disceptare nonnullos memini. Vox Auctor ab Augendo recte sic scribitur: sed ἐυφωνία emollivit, ut quemadmodum pro Quinctus hodie dicimus Quintus, sic & pro Auctor Autor, Sarctor Sartor, Farctor, Fartor. Sic Philippus se Melanthona appellavit, cum verius debuisset Melanchthona. Omnino non est ab ἀυτὸς. Hoc enim in Genitivo ἀυτȣ̃ habet, Latinum Autor, autoris, quæ Terminatio satis arguit esse à Supino; veluti Latina cætera omnia in OR, quæ in Genitivo ORIS habent. Tò Authór autem nulla ratione solide nititur. Qui ab ἀυθέντης deducunt, debent mihi demonstrare, quod Pater à Filio sit, inverso naturæ ordine. Antiquitas & Tempora Verborum, utrum alteri sit

antiquius in Deductione Verborum debet observari. Exemplum vocis Rhoma huc non facit. Quanquam multi sint, qui aspirate scribant, & Roma pollentia dicatur apud Claudianum. Scribitur tamen à longe pluribus absque aspiratione. Sed hæc latius ut deducam, otii nil superest. De Conditione sive Functione sperata apud Doct. F. quid scribam, plane nescio. Sortem Tibi voveo ex animo optimam. Sed an futurum sit, ut ibi ea Tibi contingat, hæreo. Ipsum Doctorem non culpo. Est enim bene cuivis docto & bene merenti affectus. Sed interim non negligit prorsus profectus liberorum; quorum Maximus natu jam indiget homine non proletariæ doctrinæ, nec vulgaris ingenii & prudentiæ. Præterea Pater desiderat hominem, ut ex ipso audivi, Græcæ Linguæ probe gnarum, & adhibet Inspectorem non desidem, ad quem tu literas dedisti, quas legi, utinam accuratius pro istis hominibus exaratas. Itaque suadere quod expetis vix possum. Hoc scire queo, qui animatus sit ipse Pater. Ei igitur functioni ut admovearis sunt qui Tibi non dissvadent: sunt contra plures qui dissvadent. Et fortasse veritas illis magis patescit, quam nobis. Mihi placet versus ille:

Vive tibi, quantumque potes prælustria vita.

M. Opitius hic fuit: sed non receptus est; qui tamen functionem hanc ut susciperet 50 Imperiales, aut certe 30. poposcit, quos Halis accipit. M. Hausius, egregius homo, alii muneri se-

ri sese adstrinxit. Ergo frustra exspectatur. Profectus liberorum omnium non novi; quos si nossem explicatius judicare ac censere possem. Ergo omnia tuo arbitrio transscribo, si requireris. M. Nislerus proximo die Jovis discedet. Rem bene perpende, & tranquilliora, ubi tuis queas vacare studiis, turbidioribus ne postpone. Dominus providebit, & unde vix speres, poterit obvenire alicubi commoda rerum tuarum statio. Vale prosperiter, salveque. Dab. Cygn. d. 17. Jul. 1679.

ὅλ῀ ὁ σὸς

ὁ γνωστός.

XXVII.

Clarissimo Præstantissimoque

Dn. M. GEORGIO SEIDELIO,

SS. Theol. Cultori indefesso &c. Cognato meo charissimo &c.

Carissime mi Cognate!

Tot una hebdomade conficienda à me exiguntur, quæ ut trimestri aliis omnibus relictis absolvam, impossibile est. Jobus Ludolfus historiam suam Æthiopicam MStam grande opus ad me misit, ut intra geminam hebdomada perlegam censeamque. Sed una hebdomas præteriit, nec inspicere potui. Vix id, ut video, fiet altera. Ut taceam, quæ Islebiæ D. Schultzius & alii exigunt. Domi satis negotiorum est. Et heri Synodalem Disputationem nostri D. Löscheri quod accurate emendare ob interturbamenta & festinatio-

nem non potuerim, id videbis ex ſphalmatis Exempli adjuncti. Remitto unum Carmen. An in feſtinatione tali omnia perviderim dubito. Alterum adhuc retinui. Nam vix aſpicere, nedum legere, multo minus emendare licuit. Miro autem mirius, quod percipio ex illis Fellerum eſſe Rectorem Magnificum, de quo ne per ſomnium quidem innotuit mihi quicquam. Rogo itaque doceri, unde habeas: Nam ego ſolus id ignoro. Frid. Bened. Carpzovius in Senatorum Lipſienſ. numerum cooptatus eſt. Hoc ſcio. Sed finiendum eſt, urgeor enim ab aliis. B. V. & ſalve. Dabam Cygn. d. 5. Septembr. 1679.

T.

C. Daumius.

XXIIX.

Ad Eundem.

JESUM Salutis Fontem!

ARchidiaconus noſter M. Conradus vixit. Heri circa octavam veſpertinam epilepſia morbum ultimum ſuperveniens animam ei ſubtraxit. Perendie terræ corpus ejus mandabitur cum Concione Funebri. Nudius ſextus literas ad me à Davide Schmidio Cygneo Organædo Angermundenſi ex Boruſſia ad ſe exaratas, in quibus ſalutem mihi perhonorificam adſcripſerat, legendas dabat, cui non nulla ilii cum ſalute remittenda conſtipaveram. Mox cum Dittmanno deambulatum ibat; Poſt cœnam lectum iturum profluvi-

um

um alvi cum vomitu continuo afflixit. Inde debilitas maxima corporis & post sacrum Viaticum, & paululum deinde cibum sumptum accedente, quam dixi, Epilepsia forti, placide expiravit. Hæc res in novos mœrores civitatem conjecit. Literas neque à Carpzovio, neque Fellero accepi, neque ille quid agat doceor. Hic vero dicitur Schneebergam profectus esse, forte & nostrum oppidum, Patriam suam visurus, uti & Roswormius, quem nondum vidi. Magliabechius inter alia miserat Cinelli delicias Florentinas (Bellezze di Firenze) librum, quem Dominicus Mellani perdiderat. Nunc scribit se mittere Verini Poëma Florentiæ recusum cum alio libello. Sed non accepi. Medicamenta sumpta de morbo nihil abstulere. Manet pronitas in somnum post prandium, ceu prius, & alia Symptomata. Pœnitet sumptorum. Hekelii Sponsa est Maria Josephi Scharfschmidii Pastoris filia. Mihi impossibile fuit Epithalamia contexere, eoque mittere, qui vix quidem hæc exaro. Cætera lectu pergrata fuere. Sed respondere non queo ob somnum irrumpentem forte à tempestate. Mir ist mehr ietzt nicht möglich / dachte viel zu schreiben. Aber &c. Resalutati este omnes. Forte Conradum brevi sequar, cum viribus adeo omnibus destituar. Fiat voluntas Domini. B. Valete omnes. Cygn. d. 10. Jul. 1682.

Relegere non potui. ὁ γνωστός.
Igne eas dele.
Ipse eas prius pene conscidissem. XXIX.

XXIX.

S. T.

DN. M. GEORGIO SEIDELIO,

SS. Theol. Candidato, agenti jam Dresdæ.

Σωτηρίαν ἀπὸ σωτῆρος!

ETiam CLARA Doct. Ferberi Filia, M. Köleri uxor vix consolandi, hodie mane circa 3. matutinam post puerperium Epileptica vitam cum morte commutavit, quemadmodum & Affinis tuæ Claræ Soror Rosina defuncta est, cras sepelienda semi funere, ut loquimur. Filium Fratris tui Collegæ ad tempus abesse à schola hodie jubebant. Ego pede sinistro laborans quasi Podagricus per biduum calceos induere non potui, hodie in scholam quasi claudus sutor ingressus sum. Nunc, dum hæc scribo, iterum cruciatibus ejus affligor. Sic aliud ex alio malum nos vexat. Glossarium finivi. Sed Liber I. & principium Libri II. denuo revidendi sunt, nam initio non tam accurate excerpebam voces & phrases, uti in posterioribus libris factum. Si vivo & valeo aggrediar σὺν Θεῷ alia. Machæropoeus senex, sive uti vulgo vocamus, faber cultrarius, olim vicinus noster, metuens uxorem Annam Mariam, quæ lue defunctam alibi, induerat, exspiravit: ipsa cum suis in Nosodocheum detrusa est. Deus avertat ulteriora mala. Heidlerus etiam decubuit ultra octiduum tussi & raucedine laborans. Sed jam meliora speramus, quæ Deus largiatur! Hæc res indigne nostrum oppidum magis magisque infamat, cum malum tamen non-

nondum tam infestum, & metus re ipsa major sit. Quanquam spes foret, luem non ita grassaturam si malum hodie nomine boni non ita palliaretur, nec funera suspectorum tam splendide humarentur. Zechendorffius ante me habuit 219 fl. 2. gr. Erasmus Rüdiger An. 1556. cum nondum bibliotheca publica esset constituta, habuit 200. fl. Ego autem etiam Bibliothecæ præfectus sum & accipio tantum 182. fl. &c. Vale d. 17. Jul. 1682.

T.

ὁ γνωστός.

P. S. Saccharum & haleces accepimus, memores gratias reponimus.

Ihre Magnificenß Herr D. Carpzoven bitte bey gegebener guten Gelegenheit officiosissime & observantissime zu grüssen. Morgen will ich Magliabechio antworten.

Prof. Georg Schubart zu Jena begehrt meine Freundschafft / ich kenne aber den Menschen nicht.

XXX.

Ad Eundem.

Ὑπερευδαιμονεῖν!

Tuas cum Rabneri literis accepi. Respondebo, si quid temporis mihi superrerit. Quædam enim ipsi describenda sunt. Sin minus, sequenti hebdomade, ἐὰν ὁ Θεὸς θελήσῃ καὶ ζήσωμεν. Esset sane urbs nostra felicior, & fere jam depurata, si cives non adeo contumaces essent, nec veritatem adeo celarent. Mature enim multi servari sic potuissent.

Wolfg.

Wolfg. Brücknerum, qui à Lichtensteinensibus cum Tempero coria emisse dicitur & malum auxit, omnino sui cum Conc. Funeb. sepeliri voluerunt. Sed Senatus obstitit. Et D. Löscherus hodie pro concione homicidarum laudes ebuccinavit. Hodie nemo sepultus fuit: cras filiola Thümleri, quæ variolis extincta est. D. Ferberi uxor cum liberis nec quid nec quare oppido excessit. Schola nostra floreret, nisi peregrini à suis plerique jam avocati essent. Hinc nulli ad eam accessores. Doctoris Reyheri filia sponsa octiduum fere decubuit variolis itidem, ut ajunt. Me credere oportet, quæ referuntur. Divinus enim non sum, qui arioler veritatem. Heidlerus Dei beneficio convaluit, suo hodie officio iterum functus. Ad SS. Synaxin accesserunt hodie CCLX. personæ, quod antea factum non memini. Felleri mater heri crus fregit, quod filio illætabile auditu accidet. Damnum levius esse audio, & jam curatum. Sie hat die Kugel ausgefallen gehabt. De Salario rem ut festines non jubeo; Nec enim hac rerum facie aliquid alias expediam. Senatus enim quasi dissipatus est. Commode expiscaberis occasionem oportunam nactus. Pes meus consanuit post chelidoniæ admotæ usum. Fellerus Lipsiæ mansit, à matre ne ad diversos excurrendo hinc inde divagaretur prohibitus. Hic recipis tuam schedam. Saluta à nobis Schedianam totam domum (ut verba compendifaciam) & tu una salve & vive diu diuque & sortem ex-

pe-

perire ex voto fluentem. B. V. d. 23. Jul. quo tuas accepi. 1682,

Tuus Cognatus

C. D.

Carpzovius Bibliothecarius audire negat. Etsi aliqua occupatus sit in Senatoria illa Bibliotheca constituenda & ordinanda.

XXXI.

Ad Eundem.

Salve mi Cognate!

Habes hic literas ad M. Rabnerum. Lues contagiosa serpit apud nos indies latius. Filius enim natu major M. Conradi etiam superiore nocte sepultus est. Cui tamen sepultura honoraria certo die instituetur. D. Reyheri filia, sponsa Clauderi hodie tumulabitur æde superiore. Ei Epicedion scripsi, quod si typographus absolvet, mittam unà: Sin minus, sequetur. Excuditur et carmen M. Jacobi, quod dimidium emendavi. Ait & typographus de Nicod. sexti Carmine, sed an expediri à se possit, dubitat. Mortua est & hodie Eva Volstædia. Ajunt et D. Claubertum laborare febri petechiali, alii dicunt eo morbo, quo M. Conradus. D. Löscherus suos majores liberos cum Præceptore misit in Ehanhoff. Temperi uxor etiam defuncta est. Reliqua ipse ignoro, nec admodum curo. φθίσει autem periit Beilschmidius, quo diu laboravit, qui forte cras aut perendie humabitur. Cætera forte, si qua sunt, à fratre melius cognosces. Quoniam igitur fata nostra in dubio versentur, commen-

mendamus merito nos divinæ gratiæ, & ipsi vestris precibus apud Deum nos adjuvabitis. Malum quidem non tam grave est adhuc Dei gratia ut anno 1611. fuit, sed metus rudium & audacium contumacia μάστιγα θεήλατον adauget. Sane τὸ μέλλον ἀσφαλτον. Saluta à nobis Schadianos & imprimis Johannam à qua Mea anxie expectat literas. Sed finiendum est nam emendatio Carminum ante exequias exhibendorum plura non permittit. Saluta omnes mihi benevolos, quocunque etiam nomine veniant. Si qua Carmina Schirmerus à me quoque salutandus edit, ea collige aliquando mittenda nunc enim non exigo. Quod si moriendum nobis, tu nostri memoriam fidus custos tuebcris. B. et diu valè Christo nostro benignissimo æternum commendatus qui tuam sortem altius evehat. Dab. Cygneæ prid. Kl. Aug. 1682.

ὅλος ὁ σός

Christianus Daumius.

Properantiam ignosce.

XXXII.

Salvo Titulo

Herrn M. GEORGIO Seideln/
SS. Theol. Candidato &c. Cognato amatissimo

Salutem ab ipsa salute.

MI Cognate amatissime! Hodie cum adhuc pranderem tuæ demum mihi fuerunt exhibitæ. Statim igitur post perlectas ad respondendum accinxi me. Mox

enim

enim in funus Sabinæ Felleriæ, Lic: Joach. matris, qvæ ex lapſu ante tres hebdomadas Morbum contraxerat eoque tandem ſed placide exſpiraverat procedendú eſt. Recipis, quæ miſiſti. Creilii filia minima natu (non maxima) obiit. Ipſe ſtatim cum ſuis in ædes ſagittariorum diſceſſit, & adhuc ſalvus ibidem agit. De Ebertino falſa ſunt quæ ſcripſi. Sola enim filia obiit, nemoque præterea (ſi homines vivant), ægrotavit. De fratre tuo nihil amplius audivi. Deus ſervet illum & nos omnes. Milite nunc circumcincti ſumus admodum petulante, præter omnem neceſſitatem quidem, ſaltem ut ſtultitia & ἀθεότης ſeculi eò clarius appareat. Si quæ ædes novæ inficiuntur, ipſimet incolæ in culpa ſunt. Heri juniori Cunrado leſſus tandem eſt factus, & Concio Funebris à D. Löſchero habita. Quomodo vinum huc curandum ſit, nunc ignoro. Multi dicti hic fuerunt mortui, qui poſt tamen vivi deumbulare conſpecti ſunt; adeo mendacia regnant. Hahnius à me officioſiſſime & amatiſſime ſalutetur. Gaudeo ſupereſſe è veteribus amicis & illum, quorum numerus indies decreſcit. Vivat, vivat, & omnia felicia cum ſuis experiatur. Superiori hebdomade me pes ſiniſter afflixit, non ex podagra, ſed ex catarrhis: hæc hebdomas ſiniſtrum oculum ſuffuſione moleſta, & dextram maxillam à dolore dentium tumefecit. Adeo nulla calamitas ſola. Suſurrant Salarii præbitione nobis omnino carendum eſſe. Quod ſi futurum ſit, mallem ex hoc orbe excedere,

quam

quam vivere diutius, & sic diutius torqueri. Sed finiendum est. B. V. Dabam 14. August. 1682.

ὅλ☉ ὁσός

ὁ γνωςός.

XXXIII.

S. T.

Præstantissimo & Eximio Domino
M. GEORGIO SEIDELIO,
SS. Theol. Candid. Amico & Cognato, meo perquam amato agenti jam
Dresdæ.

Sal. Plur.

Mi carissime SEIDELI!

AD geminas tuas Epistolas paucis ob breve, nocte jam ingruente, scribendi spatium. Nos dubiis versamur in rebus auxilium divinum implorantes, & de bonitate ejus spem foventes. Fratri tuo Christophoro duæ filiæ oppetierunt. Lic. Valthero privigna. Petri Winteri uxor itidem. Dicitur & Tobiæ Gebhardi uxor una fuisse mortua. Ebelii Typographi filia quindecennis Sybilla, cui heri dimidium thalerum cum pomo citreo & phylacteriis misi, Böswetteria autem octo argenteos, ægre decumbit, pro ea preces factæ sunt. Imo dum hæc scribo exspiravit. It. die Schlappenmacher Annel. Felleri pater etiam naturæ debitum solvit. Joh. Gebhardus Doctoris Consulis filius, hodie etiam exspiravit. Fuchsian, vicinam nostram, ante quinque hebdomadas

das humanis excessisse nosti: hodie ejus mater obiit (die alte Fuchsin) & maritus alter cum filiolo ægrotant. Schillingius & Seyffardus (der Weitz-Bauer) ante octiduum ex urbe cum suis excesserunt. Ergo si vinum à vobis rogarem, qui ad nos curem, exploratum haud habeo. Prorsus deserti sumus. Et vereor, ne epistolarum cum Lipsiensibus commercium plane sit omittendum. Utinam ampliss. Carpzovius Morhofium suum ad me non misisset. Qui enim restituam, me prorsus fugit. Sunt miserrima tempora & longe miseriora timentur. Deus misereatur nostri. Quod si omnino sic ipsi placitum est, nos ex humanis evocare, & transferre ad cœlestia gaudia, fiat id, & quidem beato fine & placido. In te Domine speramus, ne confundamur in æternum. De novo Archidiacono nondum mihi constat quid. Ego malo hypochondriaco admodum vexor, nec in publicum provolo. Nos vere captivi sumus etsi per Dei singularem gratiam adhuc à Θεηλάτῳ μάστιγι salvi. Pergat nos conservare ejus Omnibenignitas, imo patriam nostram tandem liberet ab omni pernicie. Salutem millies nunciabis omnibus, qui nobis cupiunt. Deus vivificet nos, & nomen ejus invocabimus deprædicabimusque. Vale ô Anime mi, Θεὸς σοί γεῖ ὄλβια δοίη. Dabam ex patmo nostra. d. 15. Oct. 1682.

T. dum spiritus hos reget artus

Chr. Daumius.

Ignosce subitæ & insubidæ scriptioni.

XXXIV.

Ad Eundem.

Auxilium nostrum à Domino!

Carissime Cognate!

VEllem hac vice ad Dn. Hahnii literas responsum expedire & gratias agere possem: Verum differendũ est ad proximam hebdomada. Videtur Deus, cui æternæ sint gratiæ, propitiore in posterum respecturus esse nos oculo. Heri enim tres personæ, hodie quatuor defunctæ sunt. Tobias Kirschius, noster vicinus, etiam die 18. Octob. naturæ solvit debitum. Soror Rebecca & mater, quæ per Semestre fere decubuit in ædibus suis adhuc agunt. Quid porro eventurum sit, Deus novit; qui bonitatem suam & cœptum auxilium perseveret; Occisoremque Angelum recedere tandem jubeat. Hac hebdomade à Magliabechio literas cum quinque libellis à diversis ipsi inscriptis, accepi. Cui respondi. Carpzovius Morhofii sui usum diutius concessit. Providentiam Dei & curam pro nobis mirificam gratus agnosco deprædicoque. Repleatur os meum laude tua &c. inter principes cantiones, quibus delector, pono. Utinam & à Choro Musico, qui nunc silet, propediem intonetur! Vinum exspectabo. Sed quid nos contra? De eo quid acturus, quomodo curaturus sis, me docebis. M. Kölerum ajunt Archidiaconum futurum, qui rumor tamen sine capite est. Barth. Klettii uxor etiam ivit quo Divus Paulus

&

& Adam ; filia adhuc ægrotat. Jehova ἀλεξίκακος & huic adsit. Ruswormius Lipsiæ repentina morte exspiravit, postquam calculo, hydrope, & asthmate laboraverat. Sed finiendum est. Ad cœnam enim vocor, postquam ad exarandas literas ineptus sum, & solemus canticis Dei psallere laudes peragereque gratias. Proxime, nisi impedior, plura. Dn. Schadium cum suis, Hahnium, & omnes amicos salvere ex animo jubemus. Uxor mea à Joh. Margaretha literas speravit sed frustra. B. Vale. Cygn, die 22. Octobr. 1682.

T.

ἕως θανάτȣ

Chr. Daumius.

Heri perpulchra Iris conspecta fuit.

Hæc Tibi.

D. Hahnius in suis inter alia: Solte ich wissen/ daß demselben ich nicht zu wieder lebte / wolte ich an diejenige Person/ an die ichs zur distribution übersendete/schreiben/daß er nach proportion seines Amtes auch etwas davon erlangen möchte. Sed qui tam incivilis & pleonecticus sim, ut qui duos vallenses jam accepi, plusculum adhuc quasi poscam muneris. Grato animo accipienda sunt, quæ acceperis; non præscribendum bene factoribus, quid ipsi largiri teneantur, sed quid velint, ipsorum arbitrio rescribendum est. Facile odorari potes, invidos futuros, si sciatur, queis ægrè hoc præstito mihi beneficio faciat Mæcenas. Multa Accidentia, quæ voca-

mus hoc tempore emanserunt, quod osores non perpendunt. Ebelio filia obiit, de cæteris adhuc nemo ægrotat.

XXXV.

Ad Eundem.

Ὑγιαίνειν καὶ ὑπερευδαιμονεῖν!

CArissime Cognate. Habes hic literas, quibus exarandis superiore hebdomade nihil de tempore spatii superat, ad Dn. Hahnium, quas præmissa officiosa salutatione ipsi offeres. Ebelius noster vixit, præterita enim die Jovis defunctus, sequenti verò elatus, cum duabus filiabus, quas procul dubio plures liberi, qui jam ad lectum & lethum se præpararunt, sequentur. Imo filius David jam mortuus, Anna Maria, mea profilia, decumbit. Magliabechio sic per longum tempus, etiamsi vivam, vix gratificari potero. Lugeo certe obitum ejus, ut qui maxime. Debiti ejus sic irrita fiet mihi solutio, & ego gratis ita meis laboribus ipsi inservivi. Hac hebdomade ultra quadraginta obierunt. Sic numerus imminutus est. Illa enim, quæ hanc præcessit fuerunt defuncti numerati 75. Mag. Jacobi Pastoratum in Mariæ valle accepit, renuente M. Wernero. De quo mirificus rumor per totam urbem sparsus fuit (cui tamen ego nunc non credulus) Cunradi Astygraphi viduam ipsi quam proxime nupturam, qui studio Medici-

næ

næ ſe applicaturus, SS. Theol. Studio valedicere in animo habeat. Hunc ſunt qui prope Merſeburgum Conditionem lautiorem nactum affirmant. Hæc ſuperioribus, quas te accepiſſe arbitror, ſuperaddere placuit. B. Vale & ſalve. Dab. Cygn. d. 29. Octob. 1682.

T. T.

C. D.

XXXVI.

Clariſſimo Præſtantiſſimoque
DN. M. GEORGIO SEIDELIO,
SS. Miniſterii Candidato, Amico & Cognato meo perdilecto.

Mi Cariſſime

Vivit adhuc Frater tuus atque ut vivat in annos
Neſtoreos, votum DAUMIADÆ eſto tui.
Soſpitet & plene mox hunc cum Conjuge Clara,
In cujus dextra vitaque Morsque Deus.
Teque ſimul, fratres reliquos, charasque Sorores,
Meque meosque ſimul Jhova tuetor. Amen.

GEminas tuas nudius quartus una hora à fratris tui & compatris mei Petri filio accepi. Faſciculum Concionum, per Fratrem ad Te miſſum, ſpero interea appuliſſe. Si ſpectatiſſ. Dn. Hahnius à me obſervanter ſalutandus de â ſe dicto ære aliquid ſubſidii domui noſtræ gratificabitur, id peculiariter ut denominet, quid & cui deſtinatum eſſe velit, opus

P 3 eſſe

esse arbitror. Nescio enim alioquin an à nostris hominibus facile obtenturus sim. Böswetteria denuo Plur. Rev. Dn. M. Schmidio pro uncialis dono gratias agit. Vinum expectabimus. Placidis Vialibus ac commodis ipsum prosperet vini ac Lætitiæ Numen dator! A Magliabechio tres Poëtas Bononiæ ante octennium excusos nudius quintus, sed absque literis accepi. Est in iis Johannes Gandulphus qui ante sesquiseculum vixit, cujus carmina nunc primum prodierunt. Ei ex conjectura adscripsit Editor Leoninam sive. Rhythmicam Distichorum Catonis versionem. Sed bonus vir deceptus fuit. Exstant enim & ipse possideo disticha illa trecentis abhinc annis scripta, ante ducentos vero excusa; & laudavi ego ea ipsa pridem in meo Catone Editionem illorum aliam à Rob. Eurymodio foras datam. Sed his tibi forte molestus sum. Heri defuncta est nostri vicini è regione Ehrentrautii filia junior Christina, quæ die pœnitentiali è templo ægra domum rediit, nausea ipsi, ut ajunt, oborta è suffumigio, dum ædes infectas præteriisset. Parentes ab initio non curarunt, seroque medicina parata fuit. Pater cum filio statim domo excessit ad filiam natu majoré, matre sola apud ægram relicta. De hac quid futurum sit Deus novit. M. Sigfridus an adhuc vivat, & salvus sit, valde scire desidero. Hodie apud nos nemo, Θεῷ ἔςω χάρις, defunctus est. Heri in Libitinæ tabulas quatuor relati erant, ut vides ex inserta schedula. Deus tollat tandem cruentatum

tatum, flagellum, parcatque nobis satis diu afflictis. Sic ipsi æternos grati cantabimus hymnos. Bene Vale, ac magnos meos illos Fautores omnes ac singulos, etiam quos non nominasti, honorifice, amanter ac buccis plenis à me salvere jube; inprimis & à me meisque Schadianam totam domum, ut compendifaciā salutationem verbis nimirum brevem, at animo longe amplius conceptam. Iterum vale. Dab. Cygn. d. 18. Nov. 1682. præfestinanter.

ὅλως σός
Christian. Daumius.

P. S.

Preces pro fratre Christophoro publicæ hodie in Ecclesia factæ sunt denuo. Videtur igitur nondum plane convaluisse. Nec hodie aliquis è vivis excessisse memoratur. B. Vale, d. 19. Novemb.

XXXVII.
Ad Eundem.
Ὑπερευδαιμονεῖν!
Carissime Cognate &c.

ET tamen tandem vitæ finem fecit frater tuus Christophorus ὁ ἐν εὐλογίᾳ die 29. Nov. mane circa sextam. Gaudeat ille se exsuperasse caducæ vitæ scopulos & ad veræ felicitatis enavisse portum. Vivant superstites fratres procul ab ejusmodi lue, aliisve mortalitatis tormentis! γένοιτο. Heri apud nos nemo defunctus. Imo vide schedam. Hodie an quis iis accensendus sit nondum comperimus. D. Reyherus morbo decumbit regio, cui alia

ſymptomata accedunt, ut vomitus & alvi profluvium, adeo ut multi de ſoſpitate recuperanda deſperent. Ego voveo: Reconvaleſcat vivatque diu. Literæ tuæ 14. Nov. exaratæ Argumentis Buchneri Epiſtolis præfigendis ſtipatæ, d. 26. Nov. admodum laceræ, ita ut integræ duæ lineæ (ſive verſus dicas) perierint cœno allito, abrupta etiam chartæ particula appulere. Agnoſco ibi vix D. Löſcheri nomen, & ſalutandum Eum ſuſpicor, ſed à quonam, cum verba præcedentia abſciſſa fuerint, divinando non aſſequor. Reſpondere autem ſtatim uti in poſterioribus tuis, quas poſtero die accepi, volebas, non potui, doluique amiſſam mittendi commodam illam occaſionem. Primo enim die quærebam Epiſtolas ipſas Buchneri, loco non eo, quo putabam repertas, ut conferrem. Poſtero die ut & ſeqq. ita calculus, catarrhi, malum φυσῶδες, & vertigines me exercebant, ut prorſus nihil neque legere, neque ſcribere potuerim; donec quiete, otio & ſomno me recrearim. Poſtea adventabant literæ cum eſculentis donariis à Geranis Amicis, inter quos & M. Köberus, vaſculo Butyro oppleto me munerabatur. Ego vero ubi me recollegi, iis reſpondi, etſi ſat properanter. Dum hoc facio, occaſione data, ad Köberum ſcripſi, me ab Hübnero Argumenta illa accepiſſe, ea placuiſſe, ſed quia admodum breviter & generaliter confecta eſſent, unum locum primo conſpectum, mihi diſplicere (forte ab ipſo non ſatis intellectum) innui, explicavique,

que, liberum tamen relinquens priora ne sinere vellet, prout jacerent, an aliquid ex mea explicatione mutare. Nunc remitto ea Dn. Hübnero cum sal. plur. & officiosa, mittoque binas Epistolas Buchneri duabus illis Centuriis non inditas. Hodie iterum à Magliabechio literas accepi per Hekelium. Vix credis, quam onerer hinc inde advolitantibus tot epistolis. Etiam Königius meas maximopere desiderat. Idem crede & de Arnoldo. Sed ego vix sufficio Carpzovianis & Fellerianis. Præcipitare igitur omnia cogor. Böswetteria thalerum accepit, & puto jam gratias per me egisse. B. V. & à me salve. Dab. Cygn. Kl. Dec. 1682.

ὅλος ὁ σός

Christianus Daumius.

Der Herr Vetter wolle meinen großgünstigen und hochgeehrten Patronen / Herrn Jagd-Schreibern / wie auch das gantze Schadische Hauß / und offtgemeldte Herren Patronen / Freunde und Gönner / denen ich alles Wohlergehen wünsche dienstfreundlich grüssen / darnebenst auch (S. T.) Herrn Hübnern / dem ich die argumenta wiedersende / hat an ein paar Endten etliche Buchstaben / so der Schreiber versehen / geändert / mit Herr M. Köbers Vorwissen / auch einen Ort frey gestellet / ob er nach meiner explication das argumentum erweitern wolle / oder es stehen lassen / wie es ist. Sende auch 2. Episteln Buchneri, die in diesen beyden Theilen nicht anzutreffen / übergebe sie ihm / damit zu machen / was ihm beliebet. Ob Tomus II. Oratio-

P 5 num

num Buchneri heraus/ und wie theuer/ bitt ich zu erkundigen. Wenn die Posten besser gehen werden/wie wir bald hoffen / will ich ihm etliche Exemplaria Hieronymi Græci de Baptismo zur Verehrung senden/zu dem andern de Trinitate, wenn er derer noch übrig hinzu zuthun. Ob auch dessen Poëmata (die Heinsius so sehr verlanget) bald heraus werden kommen/ möcht ich wohl wissen. Item wer diese Buchnerische alle digerire und dirigire.

Bey Schliessung dieses erfahr ich erst/daß ein Mägdlein in des Herrn von Scharffenberg Hauß gestorben/auch eine Frau darinnen kranck sey. Die närrischen Leute haben solches in des Herrn Abwesenheit aus einem Sterbhauß zu sich genommen. Soll nun das Gesind alles hinaus für das Thor/und hat der Herr schon einen andern Kutscher/der der Seuche schon längst loß. Ist uns also das Unheil wieder näher kommen. GOtt stehe uns in Gnaden bey. Interim salve tu mi Anime,& cæteri millies milliesque d. 1. Dec. 1682. D. Reyherus post hæc scripta defunctus esse dicebatur. Scripsi autem intra 9. & 10. antemeridianam Kl. Dec. Etiam nescio quæ mulier obiisse ferebatur.

XXXIIX.

Ad Eundem.

Mi Seideli!

RelIher VteXstInCtVs fVLges ter Dene NoVeMber.

CRas sepulturæ in æde Mariana tradetur D. Reyherus, ictero ut ajunt, nigro op-

oppressus, cum Conc. Funebri. Ut literæ multis sunt sine Consule: Ita oppidum nostrum nunc etiam est sine Consule. Metuimus priora. Deus avertat. Ex ædibus proximis, quas Baro à Scharffenberg incolit, duæ mulieres elatæ sunt peste exstinctæ. Inter quas Margaretha Starckia. Mathiæ vicinæ ancilla animam agere videtur epilepsia correpta, quemadmodum Ehrentrautii filia, ante tres hebdomadas, postquam octiduum decubuisset, tandem tamen occubuit, matre quidem adhuc salva, quæ sola domum incolit. Nondum ergo ἐπινίκιον nobis canendum est. Deus servet nos, & jubeat à Cygnea nostra excesse θεήλατον μάστιγα. Fasciculum Hübnero, cui sal. restituendum ante biduum Werdaviam misi. Doleo non potuisse citius. Verum impossibile erat id mihi: Et parco verborum ambagibus. Quid Geravienses civibus nostratibus pauperioribus miserint, habes consignatum à filiolo meo, ut cunque deproperatum. Hæc omnia distributa inter pauperes fuerunt. M. Kœberus aliquid butyri & uxoris meæ frater sororesque sex panes cum sex pomis citreis miserunt nobis, cum Alexipharmaco ex axungia puto confecto, quod tamen nostri stomachi vix erit. Böswetteriæ addidit soror aliquot caseos & butyri pyxidem. Hac hebdomade iterum literas a Magliabechio accepi per Heckelium, in quibus tamen ut plurimum ea iterata, quæ in prioribus scripserat, & Prof. Königius meas

in

anxie desiderat, quibus responsio paranda Lipsiamque curanda, ut inde Reichenbachium dirigatur. In Argumento XCI. Buchneriano monui Köberum aliquid de Symposio, Poëta Ænigmatographo, quo, cum grande aliquod Carmen scripturus erat, lecto, omisso illo ad Ænigmatum scriptionem se dimiserit. Hæc illa Metamorphosis &c. Nimis enim generale Argumentum illud, ut & nonnulla alia concepta; & juniores vix divinabunt in talibus, quid autor sibi velit. Alias non displicent. Responsum autem ab eo nondum accepi. ConRectorem cras, cum conveniemus salutabo. Hæc enim statim post lectas tuas exaravi. Dn. Zahmseilius (cujus titulum, quem miseras, turpiter amisi, & repeto) donaverat me aliquot aviculis. Ego aliquot distichis egi gratias, & de Prætura simul ipsi gratulatus sum, omnemque prosperitatem advovi: Ille contra heri leporem pinguem cum literis remisit, quo hodie affato vescemur. Utinam nobis conviva ad esses! Interim unum & alterum poculum tibi inter cœnandum pro salute tanti Evergetæ absenti propinabo: Tu contra apud tuos idem factitabis. Sed finire alia agenda me jubent. Cætera in proximis meis, quas misisse indicavi supra. B. Vale ac diu & salve millies. Dabam festinanter Cygn. postridie KL. Dec. 1682.

T.

ὁ Δαύμιος.

Den

Den Herrn Proviant-Verwalter und Jagt-Schreiber bitte hinwiederum dienstfreundlich zu grüssen. Die Leipziger haben 200. rthl. geschickt/ wie Hr. Lic. Feller schreibt/ der sich beklagt/ daß sein Bruder dessen wenig genossen. Nos e schola nisi singuli singulos thaleros à Præfecto Schwartzenbergico Christiano Kressio, accepimus, aliunde nihil. Sed hæc Tibi.

XXXIX.

Ad Eundem.

Salutem à Salvatore!

Mi Carissime SEIDELI.

TUis summo vespere acceptis, statim cum cras multa agenda sint, respondeo. Gaudeo Te meas recte accepisse. M. Dittmannus 4. Dec. apoplexià, ut ajunt, occubuit. Hodie mane discipulus meus, diligens ac probus Paulus Sauderus, pistoris filius, mortalitatem explevit. Dn. Hahnio statim rescribam, ubi pecuniam accepero. Interim salveat ille non sine ingenti gratiarum cumulo. Utinam addidisses, quis distributor ejus esset futurus. Cras circa meridiem ipsum D. Löscherum adibo, expediturus, quæ mandasti. Hübneri, quem salutabis, causa etiam Carpzovius ad me scripsit. Sed cum nihil eorum, quæ desiderat, habeam, gratificari ei in meis viribus non est. Vinum exspectabo: sed utrum à Schadianis an à Te ad me perveniat, id me docebis. B. Vale & salve. Cygn. raptim d. 11. Dec. 1682.

Tuus sine exceptione

C. D.

XL.

XL.

Ad Eundem.

TransIgat hVnC faVste, VoVeo, SeIDeLIVs annVM:

***

QUas mihi vovisti felices, Care, Calendas
Jani, felices has Tibi & ipse precor.
Pax & dia Salus, Benedictio cœles, & ætas
Grandæva & vegetum Corpus, & ampla penus:
Hoc tibi contingant anno; quin commoda Sparta,
Marthaque jungantur casta, venusta, pia.
Hoc Tibi, quo vix nunc vivit mihi carior alter,
Ut vovi, sic det vota ea Jhova rata.
Vivat Carpzovius, vivat Jacobius una,
Schmidius & Seebisch, Hahnius ac Schadius:
Æternum veneranda mihi Sex Nomina Dresde,
Numina quin dicam tempore difficili.
Adde Egenolphiaden, Merbitium & adde, meumque
Krauttiaden, cuivis prospera quæque precans.
Omnibus his felix oriatur hic Annus, agantque
In vita hac longas divite sorte moras.

SEnilibus & vilibus extemporaneis his versibus exordiri libuit meas hoc Anno ad Te litteras, mi carissime Seideli, ut par nempe pari referrem, & Tibi gratias pro exoptato dono Buchneri, & Affini Schadio, pro vino, de quo Fra-

Fratri tuo misi, quod pollicitus fueram, agerem ingentes. Fasciculum meum, in quo literæ ad M. Jacobium erant inclusæ, puto ad Te jam pervenisse. Lipsia nihil accepi, nec meæ literæ eò fuerunt curatæ culpa Schillingii officii sui mirum immemoris, & nescio quid damni etiam in itinere passi. Me πάθημα φυσῶδες vetus ac vertiginosum superioribus diebus immane quantum vexavit, præsertim postridie Kl. Jan. Nunc videtur remittere. Resalútant Te, quos salvere per me jussisti. D. Löscherus pretium Orationum Buchneri nosse gestit, quod me non celabis. Bene Vale. Dab. raptim Cygn. 7. Jan. Anno quo vovemus:

NoXIa CygneaDeMIgret pestIs ab Vrbe:
Prospera perpetVans fata faVeto saLVs?

T. C. D.

Hac hebdomade septem funera elata sunt ex ædibus pridem infectis. Biga virum, puer unus erat, quatuorque puellæ. Hodie nemo.

Schirmerus vivitne & adhuc est Bibliothecæ
Curio Saxonicæ fidus amansque Ducis?

XLI.

Ad Eundem.

Εὐδιάγειν!

BInis tuis, carissime Cognate, paucis & properanter respondeo, cum frater tuus mearum exhibitionem hodie adhuc urgeat. Peculiolæ si quid mihi adhuc accederet, res esset admodum grata, quia eget æris Cappadocum Rex, & Accidentia, uti vocamus, prorsus adhuc emanent. Chorus Musicus in plateis adhuc silet

ſilet. Ergo illa pecunia careo, qua me uti ſolere noſti ſuſtentandæ rei familiari. D. Löſcherus qui Dominos Hahnios ſalutari juſſit, miſit tam librum quam Conciones ad Dn. Opelium ante KL. Februarii; Sed audiviſſe ſe nuper narrabat mihi, eum nondum Dreſdam iter ſuum direxiſſe. Vinum ſi curaveris, valetudini meæ commodabis maxime. Tu, quod enixè te rogo, indica quid â me Tibi mittendum ſit pro vaſculo & ipſo vino, & â quo impetraveris. Trögeria aliquoties ex me quæſivit, an de filia ſua mihi quid reſcripſeris. Quod ſi ipſa filia parentibus, quando gaudio eos recreabit. Ædes ſuas multi jam redintegrant. Deus faxit ut omnia in poſterum bene ſe habeant, & urbs in veterem bonum ſtatum reſtituatur. Ubi quid edidero (ſuſpendo autem ſuis de cauſis) opem ferente Carpzovio meo, mittam Magnif. Dn. D. Jacobio, quem cum D. Ferbero & cæteris obſervantiſſime ſalvere jubeo, exempla. Heinſianus Catalogus inſpiciendus proxime, ſi non cras, curabitur â Carpzovio prælaudato, uti ſuperiori habdomade promiſit. Ego proxime ſi Deus vitam longius indulgebit, MStum quendam Codicem manu mea è Paulina Lipſienſi deſcribam pro Patre Papebrochio S. I. Antverpiam mittendum, cui Magliabechius pridem me commendaverat. Nec id gratis fiet, ſi promiſſis ſtabit. Sed finire jubet nox ingruens. Saluta Dn. Schadium & totam ejus familiam â nobis. Uxor mea exſpectat

à Jo

â Johanna responsum. B. Valete omnes & bene agite. Dab. Cygn. ὡς τάχιστα die 11. Febr. 1683.

Tuus sine exceptione

Christianus Daumius.

XLII.

Ad Eundem,

Salutem a JEsu!

Mi Carissime.

Literis tuis hodie demum acceptis paucissima hæc propter breve temporis spatium ad rescribendum indultum regero. Fasciculum à Dn. Hahnio acceptum statim ad D. Löscherum curavi, qui exemptam inde â Juniore Hahnio Concionem mihi inscriptam una cum ipsis ad se missis literis legendis ad me misit. Gratias à me interea Tu utrisque age. Nam ob alia impedimenta nullus rescriptioni nunc locus. Fiet autem σὺν Θεῷ proxime. Interim salveant prosperrime. Vinum lætus exspectabo, & solvam quæ petierint Schadiani. Interea & hi salveant â nobis. Vasculum prius his diebus depletum est. De Salario noli quid urgere amplius. Præsolvit enim mihi clam de suone ære an missis illis 500. florenis nescio, integrum illud mihi in suo Museo D. Löscherus, (vide Fautoris benignitatem & DEI imprimis providentiam, cum vestitus novus pannoso mihi omnino parandus esset, nec afforet pecunia) verum cum severissimo interdictu, ne Collegarum quis unquam

rescisceret. Tibi ergo quod concredidi, id ne mihi eliminatum noceat, Harpocrati committe, nec unquam foras effer. Trögerus à filia literas accepit. Mense Februario nemo peste obiit, præterquam die 4. ancilla Köhleri, die voller Flecken funden worden/& d. 7. Februarii Anna Maria, Eliæ Klanflügelii filia, si modo peste. Nec de infectis aliquid porro auditur; per totum Januarium 14. tantum, & præsertim Nonis & Idibus hac lue exstincti fuerunt, tres de his ultimi in Nosocomeo suburbano. Deo sit laus & gratia pro clementiæ suæ ostentatione. Is pergat benigniter, & largiatur meliora. Catalogum omnium defunctorum à primo principio nactus sum à D. Löschero. Doctores honorandissimos, Carpzovium, Jacobeum & Ferberum à me plenis buccis salvere jube, & has subito scriptas, sive præcipitatas post lectionem perde. Dab. Cygn. d. 19. Febr. 1683.

T. T.

Christianus Daumius.

Recuduntur ne Epistolæ Buchnerianæ cum Argumentis Köberi?

XLIII.

Ad Eundem.

Salutem à Salutifero!

HAbes hic, mi SEIDELI, ad Dn. Hahnium literas, sed admodum deproperatas. Ad Dn. D. Löscherum per aliquot dies minime accessi, quod ob intensum frigus, ne nephriticum malum irritem, quod minis suis me ex-

exterruit, domi manere coactus fuerim, de catarrhis ne quid dicam. Tabellarius Schillingius, qui ante quatuordecim dies, acceptâ â me pecunia tincturam Ameiungii Lipsiâ afferre jussus erat, desiderium meum nondum explevit. Interim eam anxie exspectabamus ego & uxor, quæ idem mecum malum patitur. Vinum nondum appulit, ubi accepero, fratris tui non oblivifcar. At quid Tu differs indicium pretii? Id proximé secuturum spero. Magnif. Dn. D. Jacobius, si quid ad me mittet, de peculiaribus gratiis agendis cogitare me oportebit. Catalogum Heinsianum Carpzovius dono mihi Lipsia misit. Ille meditatur Editionem Buchneriani Commentarii in Taciti Agricolam. De rebus tuis & promotione an aliqua spes, velim perscribas. D. Löscherum abs Te salute impertiar cras vel perendie, ubi eum accessero. Nam hodie vel cras si quid Lipsia accepero, id responsum postulabit quod statim expediendum est, ne Schillingii Excellentiæ bilis moveatur, & fasciculi mei hic relinquantur. Habuit olim M. Deccerus p. r. librum quendam in 8vo, nisi fallor, methodus quadruplex Rhenii erat in 8vo, cui appacti erant Severus Endeleichius Weitzii & sortes Virgilianæ libelli parvi. Ejus libros credo hæreditario pervenisse ad Drin. Hahnios. Illis sortibus Virgilianis uti ad negotium aliquid vellem. Sed deest mihi exemplar. Sodes explora, an ad M. Hahnium is Liber pervenerit, & si, rogarem, sed non nisi post unum & alterum mensem, si vitam pro-

Q 2 ten-

tenderit benignum Numen, otiosior, ab eo hujus libelli usum saltem ad octiduum, non ultra: quem tunc meis sumptibus statim essem remissurus. Non rogarem, si aliunde habere possem. Facies autem id commoda occasione, nec enim festina res est. B. Vale. Dabam Cygneæ ταχέως d. 26. Febr. 1683.

T.

C. Daumius,

XLIV.

Mi carissime SEIDELI.

REsponsum ad tuas serius acceptas nuper expedire non poteram, quod nunc accipis. Vinum die 4. Martii inclinante recte appulit. Sed Tabellarius, Martinus nisi fallor dictus, poposcit apud obsessores nostros, pro eo exhibendo quinque grossos, quos tum famulus meus rei ignarus, de suo porrexit, exceptis aliquot nummulis. Gratias Schadianis à me ages, quas peculiaribus meis ipse persolvam. At pretium ejus & vasis indicare quid differs, quod scire mea interest, si vel gratis mihi mittatur? Heri etiam decem vallenses exsolvit mihi Georg Ferberus Poligraphus, nomine Consistorii Dresdensis, quos ad se misisse dicebat Magnif. D. Ferberum. Gratiarum actionem ex tempore præstare non possum; Explorandum mihi prius est; an & aliis de Collegio nostro quid missum fuerit; an mihi soli. Et utrum à solo D. Jacobi, an toto Consistorio, præbiti fuerint hi nummi. Forte ad huc hodie tuas accipiam, è quibus edocear. Librum à Dn. M. Hah-

Hahnio, quem cum Patre â me officiose salutabis, non tam anxie & festinanter desidero; occupatus enim sum aliis jam & obsessores urbis nondum discesserunt. Sufficit interea scire, an id libri penes ipsum adhuc sit, & sic pro otio meo illum ad octiduanum usum avocabo. D. Löscherus, apud quem cum uxoremea & Archidiacono M. Wagnero pransus sum,

(VoX tVa grata sonat MartII VVagnere CaLenDIs,)

Te resalutat. Eum & ab Hahniis cras vel perendie jubebo salvere. Spem promotionis tibi apparere nullam doleo. Sed Deus tamen tandem providebit si homines sunt incurii; Freundium puto successurum Dittmanno; nam Feustelius petitorias differt, vereturque forte frustraneas futuras. Cantorem quendam Richterum ajunt Creilio successurum. Baccalaureum autem futurum Joh. Müllerum Crorisgrunensem, meum olim famulum, quod Consul Winterus, qui nuper ad me visebat, mihi dixit. De Trögeri filio idem mihi Winterus dixit, quod Thilius vobis. Hæc in somnum pronus, post tuas acceptas superioribus adscripsi charactere insubido, quare ignosces. Impossibile erat mihi eas denuo describere B. V. Cygn. d. 11. Martii 1683.

T.

C. D.

Das von der Zwickauer Tranckſteuer verſtehe ich nicht gar wohl wie es gemeynet. Has nemini

 mini

mini quæso monstrabis. Carpzovius edit Buchneri in Taciti Agricolam notas suppeditante Jenæ Schubarto. Ideo & meum Henr. Pauperem differt. Der sehr grosse Wind hat mir heut die Flüsse sehr rege gemacht / daher der Kopff wüst ist/und nichts guts schreibt. Tacere tamen nolui.

XLV.

Præstantissime SEIDELI,

Cognate Carissime.

ECce Tibi geminas Epistolas ad Carpzovium, & D. Jacobi. Quas cum salute plurima ipsis offeras, meque incomptæ scriptionis excuses. Non enim admodum belle ob mutatum aërem per hos dies habui. Fui superioribus diebus cum Lic. Valthero in Bibliotheca publica ultra trihorium. Non sensi ibi frigus ullum;at reversus in hypocaustum dolores nephritici & stomachici exorti docuerunt diutinam ibi mansionem mihi noxæ fuisse. Ergo coactus, ne diutius differam, scripsi, quod scripsi. Superiores tuæ serius â fratre ad me missæ fuerunt. Propridie Richterus novus Cantor advenit, quem neque vidi adhuc, neque audivi. Weisiorum pædagogum Försterum, cui consul Winterus cupit, ajunt sperare Tertiatum. Sed hæc Θεῶ ἐπὶ γένασι κεῖνται. Tu quid Carpzovius, quid Jacobeus responderunt paucis indicabis & pancratice valebis. Dab. Cygn. ταχίστα d. 25. Mart. 1683.

T. ὁ γνωστός

C. D

A Con.

A Consanguinea Johanna Margaretha exspectamus literas; quæso cum otium adsit ad plura, hanc schedulam ipsi exhibe.

XLVI.

Christum Patientem,
Et Tibi patientiam!

GEminas tuas, mi Cognate ego & uxor accepimus. Illa petitui tuo satisfactura jam timet milites lintea fumigare si non perdere solitos, & differri petit usque ad illorum, quem indies speramus discessum, libertatis cupidissimi. Meas geminas spero te interea obtulisseCarpzovio & Jacobeo. Richterum non vidi sed audivi die Jovis, scil. 29 Martii, & meo natali post vespertinas preces in templo primario Musicæ suæ Artis experimentum nobis præbuisse. Qui vocis granditate Creilium nescio an æquet. Sed hæc mihi curæ non sunt, penes quem jus vocandi non hæret. Eodem die mane post tertiam domus 31. Werdaviæ conflagrarunt igne. Infortunium tetigit duos Consules, Pharmacopolam, Quæstorem, Conradi viduam, quosque non exacte novi. Fumum nos ipsi circa 7. horam conspeximus. Dn. Hahnium à me honorifice salutandum, Dia salus podagra quam primum liberet. Papæ Bibliothecarius Schelstratenus contulit in gratiam Magliabechii Paulinum de Vita Martini, cum codice vetustissimo, qui in Vaticano est, olim Heidelbergensis Bibliothecæ κειμήλιον, quem Barthius ibi viderat. Unde varias lectiones, si Magliabechius submiserit, & vitam adhuc traxero, se-

cundas Curas Paulino debeo, & Glossarium emendatius ex correctiore Textu dabo. Ottonis vita jam descripta est. Uxor mea mecum à Johanna literas anhelat, uti & Böswetteria, quæ pinguem Tibi parochiam cum prædivite Amasia vovet. Saluta, quos salutare solemus, præprimis domum Schadianam, ex animo. B. V., & has itidem laccra Dab. Cygn. Kl. April. 1683. admodum pluviis.

T.

ὁ γνωςός.
Christianus Daumius.

XLVII.

Ἰησοῦν τὸν ἀναςάντα!

Silentium tuum, mi Carissime Cognate, adeo pertinax, miramur sane, & causam ejus nequaquam comminiscimur. Hodie cum Onomasteria tua celebrantur, quibus felix aspiret Numen, linteo præsenti qualicunque Te uxor mea donat, ut boni consulas, mecum enixe rogans. Quid de Epistolis meis factum sit, certior fieri velim. Cæteraque quæ scire desideravimus una addes. Litteræ ad Magliabechium, à quo nuperrime literas cum libro, rescribendæ plura non permittunt. Curavit is in mei gratiam Romæ per Pontificis summi Bibliothecarium Abbatem Schelestratium conferri Paulinum meum cum vetustissimo MSto. Variantes Lectiones proxime ad me missurum promisit. De tuis rebus, quo in loco sint, aperies. Saluta omnes Mæcenates, Fautores Ami-

micos & benevolos, etiam Schadianam domum quam decentiſſime. B. V. Dabam Cygn. d. 23. April. 1683.

T. T.

ὁ γνωςός.

Chriſtian. Daumius.

Hübnerus cui ſal. plur. miſit mihi ſuas ad Hekelium curandas, Eas ad Peiskerium Schönfelſiam miſi, & ſpero curatas. Ab ipſo Hekelio intra quadrimeſtre & ultra nihil reſponſi accepi.

XLIIX.

Τ' πρευδαιμονεῖν!

PEr Schadii fratrem Ephippiarium duo doliola Schadiæ remiſi, quæ ſpero eam accepiſſe. De Promotione tua certiora exſpecto, cui Deus faveat. Pro M. Pezolto, qui hydrope laborare dicitur, preces publicæ hodie in Eccleſia fiebant, & ajebat Lic. Valtherus, vix biduum ſupervicturum, aquam enim intercutem jam diaphragma ſuperaſſe. An in ejus locum, ſi quid humanitus ei fieret, ſurrogatum iri Scharlachium, Paſtorem Mauritianum credamus, quem non pro dignitate tractant? Dn. Hahnium ut podagra deſerat tandem, voveo ex animo, & ſalvere jubeo. Merbitii & Birnbaumii, quos à me ſalvere jubebis, faſciculos exſpecto. Sed quando is Cramerus ad nos appellet? Freundius Te reſalutat & gratias pro gratulatione agit. Vellem plura ſed Scholaſticæ occupationes vetant. B. V. Dab. Cygn. d. 13. Maj. 1683.

T. T. C. D.

Mei Te reſalutant.

Q 5 XLIX.

XLIX.

πλαθυγίειαν καὶ εἰρήνην!

TUas, mi Cariſſime, ut accepi, ſtatim ad reſpondendum me accinxi, veritus ne aliunde avocatus ſilere cogerer. Fuerunt ſane præteritis diebus hic uxoris meæ frater Chriſtianus Auerbachius. Hæſerunt apud nos ad octiduum ſororum ejus filii duo, Io. Andreas Gleichius & Paulus Andreas Hemman. Compellarunt me L. Fellerus, M. Jacobius, Concionator Lipſiæ Sabbatarius cum Parente ſuo, Rufwormii olim ſocero. Aderat M. Winterus cum conjuge & filio, item M. Seebiſchius. Conviviis exceptus ſum à D. Löſchero cum Lic. Fellero & M. Wintero; à conſule Wintero cum M. Seebiſchio; à M. Wintero, vel potius ejus matre cum Heydiero, Mich. Richtero & M. Jacobio &c. à D. Zach. Nic. Götſio, cum Licent. Fellero; à D. Sal. Götſio, cum D. Löſchero & ConRectore in Suburbano, quod in Abieto colit, &c. Vides me Studiorum & literarum oblitum Genio litaſſe potius, quam Muſis. De novo Diacono altum plane ſilentium. Dicitur M. Fritſchius per alios eam prenſare Spartam; aliis M. Scharlachius. Certi nihil referre poſſum. Schola noſtra peſſum ire videtur magnam partem. Caremus adhuc Baccalaureo. In Secunda unus ſupereſt diſcipulus, qui interea Baccalaurei vices gerit; Et ſic in Secunda nemo eſt. Reſchius abiit Jenam, eum mox ſequetur major Klopferus, nam

nam minor cum Ehrentrautio nescio quorsum discessit. In tertia quinque tantum supersunt. Inferioris Cantoris olim erat informare Septimanos, sed is vix Sextanos informat. Novitii nonnulli, qui advenerant, quales quales etiam, Choro tamen Musico utiles & vel numerum augentes, nec tamen prorsus nulli rei erant. At illi plagis etiam in templo à Collegis, quos novisti, onusti, Scholam deseruerunt. Et vix retinui meum famulum paria passum. Videntur, post secutum damnum hoc, esse mitiores prudentioresque. Sed sapuissent, si id fecissent prius. Ego nihil aliud possum conjicere, quam futurum, ut brevi careamus & cœteris. Sed hæc omnino Tibi. Vellem infinita, si coram essem. Sed hoc non datur. Horæ privatæ meæ fere intereunt. Nam ultra quinque discipulos non habeo, si filium meum & famulum adjungam. Interim hoc meum esto: In silentio & spe. Deus faxit, ut salarium justo nobis tempore pendatur: alioqui status meus peior erit, quam qui superiore anno. Sed finiendum est. Saluta Schadianam domum & omnes amicos, ut ego tuos, & post perlectionem hæc conscinde. B. Vale. Cygn. d. 6. Aug. 1683.

L.

Mi amatissime Cognate.

QVas VI. Augusti prolixiusculas ad Te scripseram per tuum fratrem dirigendas, ne-

nescio an acceperis. Inquires in eas sollicitius. In iis exposueram causas silentii mei; nimirum magna exparte causabantur illud præsentes Amici, M. Seebischius, M. Winterus, Fellerus, M. Jacobius Lipsia. De fratre uxoris meæ, & sororum filiis nequid memorem. M. Birnbaumius dicitur hic esse & me convenire velle. Concionem proxima die Jovis hic habebit. Exspectabo eum. Ad novellas, quas germanice scripsisti, exhorrui. Revera pessima nobis instant tempora, ab utroque hoste, tam Turca, quam Papa; Orandum est. Deus suos conservare novit etiam in mediis malis, ut restent, qui ejus sacrosanctum Nomen deprædicent. Excuditur Consulis Winteriæ Concio funebris, cujus emendatio ob minutam, & vix agnoscendam D. Löscheri scripturam sive manum multum mihi facessit negotii. Scripturus eram ad fratris mei filias. Sed ita compellationibus urgeor, ut vix hæc liceat. Si novi quid præterea alicunde quid cognoveris, eà ut pariter sciam cura. Ego nihil nisi tristia (Deus faxit, ut falsus sim!) ominor. Optime vale & salve. Dab. præpropere Cygneæ d. 20. Aug. 1683.

ὅλος ὁ σός.

Christianus Daumius.

Hekelius factus est Con-Rector Rudolphipolitanus. Ante S. Michaelis Reichenbachio discedet.

LI.

LI.

Amatiſſime Seideli.

QVo tuas accepi die, dici non poteſt, quam multa expedienda mihi ſeſe accumularint. Breviter ergo, quod breve tempus poſtulat, ut ſingula conficiam, res ipſa, niſi negligenda eſt prorſus, omnino poſtulat. Petermanni ergo Opuſculum retinebo, literas proxime remittam, & Epiſtolam ad ipſum Petermannum una dabo. Interim ſalveant uterque M. Schmidius & Petermannus, & una mecum tecumque vivant. Ampliſſ. Frid. Bened. Carpzovius Lipſiæ diſtillationibus & tuſſi febriculaque languit, ſed valetudini videtur reſtitutus, quæ utinam perſtet perenniter! Reſcripſit hodie. Quæ res gaudio mihi fuit maximo. Miſit Concionem Funebrem à fratre ſuo Doctore τῷ μακαρίτῃ M. Köttnero habitam, quæ mihi peraccepta fuit. Max. Rev. ejus fratrem D. Samuelem & Tu ſalute honorifice plurima mactabis. Rerum tuarum ſtatum mutet Deus Eccleſiæ ſuæ bono in longe alium, imo optimum. De novo Diacono nihil dum auditur. Concionem habuit neſcio an δοκιμαστικὴν M. Birnbaum qui per quinque horas mecum egit, ut & M. Fritſchius, qui Wildenfelſii M. Wagnero, ſucceſſurus eſſe dicitur. Nova de Turca, utinam peſſundando, certa hactenus vix audivimus. Doct. Löſcherum, ubi acceſſero, quod cras fiet, à Te ſalutabo, ut & Freundium; Con-Rectrix diem

ſuum

suum obiit, & heri sepulta est. Ecce meum Chronodistichon:

LeIſnerI UXor obIIt CLara, heV! ConCorDIa DULCIS,
LVXIt VbI AVgVſto ſaX ſVa ſena qVater.

Baccalaureum Schola nostra nondum nacta est. Discipuli in 2. & 3. classibus Musarum numerum non excedunt. Utinam Musæ essent Clioque, Euterpeque, Thaliaque &c. Sed ridere noli. Quin potius bene vale & salve. Dab. Cygn. d. 27. Aug. 1683.

ὅλος ὁ σός.

Chr. Daumius.

LII.

Ad eundem.

Carissime mi Seideli!

INfinitis occupationibus impeditus & ego silere coactus hactenꝰ fui. Quid quod senii imbecillitas literarum exarandarum nauseam non parum parit. De Saulo isto multa coram dicerem, si daretur. Literis enim hæreo an tuto fidendum sit. A fronte φίλος est, retro ἄφιλος, imo ἀφίλταῖος. Nec habui in vita mea unquam hominem, qui me incivilius tractarit, aut agrestius erga me se gesserit, quasi ejus essem famulus, beneficia sic mea compensans homo arrogantissimus, fretus solo suo hospite & Patrono. Orbiliorum ἄλφα sane initio; nunc longe alius. Alius eum primum in me ut suspicor concitarat, postea mutatis

tatis rebus & in ipſum inſurrexit. Methodus ejus de plebe eſt ultra quam non aſſurgit, quicquid ajant, qui ipſi favent. Crede mihi, ſchola noſtra intra aliquot annos florem ſuum vix recipiet. Si non tota interibit ὑπερσόφων culpa. Utinam ſuperiore anno vitam cum aliis finiiſſem. Ego multa tuli ac tacui, paci ſaltem conſervandæ. Caremus adhuc Baculario. Septimani pene omnes emanent. Nemo eſt, qui nos docet. Diſcipuli ex ſecunda & tertia claſſe, huic rei, ut verum dicam, impares ſunt & tamen admovendi. Olim hæc cura inferioris Cantoris erat. Sed Creilii facinus hoc immutavit, quod olim prædixi, malo ſcholæ noſtræ, quod nunc experimur. Chorus Muſicus unicus nunc temporis brevibus diebus debitas ſuas operas non poteſt. Cogitur igitur horas ſequentium dierum adjungere. Saulus ille ex horis privatis ſuis demittere negat. Nec horas pomeridianas ſcholæ publice debitas Ephorus illis permittit. Quænam igitur horæ reſtant? Peregrini tenentur hoſpitum filios informare, alioqui beneficio ſuo caſuri. Eſt confuſiſſima res. Bacularius novus, qui ingratus olim é noſtra ſchola exceſſit, nunc ob teſtimonium vitæ ſuæ nondum allatum ab Ephoro hactenus non admiſſus fuit, quem Senatus tamen recepit. Hæc tibi nulli homini nato efferenda ſatis confuſe ſcripſi in ſomnum pronior. Eventum enim non videmus, ſed expectamus. Ego terreſtrium moleſtiarum ſatur, cui ideo omnia ſtudia

tædio

tædio ſunt, ad cœleſtia anhelo, utinam quam proxime iis inferendus! Interim patienter omnia toleranda ſunt & meliora ſperanda. O tempora, o mores! Hæc omnia ἄφιλος ille procuravit. Literæ enim Dresdæ miſſæ humaniores erant, & omnia aliadocuerunt. Utinam mihi obſecutus fuiſſes cum Auerbachii eſſes. Forte & nunc res tuæ in meliore eſſent ſtatu. Sed finiendum eſt. Omnino has perde poſt lectionem, & bene vale. Dab. Cygn. d. 11. Nov. 1683.

T.

ὁ γνωςός.

oncionem funeb. Winteriæ, ſi non accepiſti, mittam proximè.

LIII.

SelDeLI paX hVnC, VoVeo, tIbI proſperet annVM!

TUas inſperato accepi. Et quia plures per Opelium curandæ, exarare me oportet, brevibus ad Te defungor. Rector Freibergenſis ſcribebat ad me, ſe audiviſſe, Paſtorem Te Caſtrenſem factum. Ei fidem adhibendam non eſſe ratus ſum; eo quod ſuper ea re nihil ad me ſcripſiſſes, nec aliunde aliquid de hoc mihi innotuiſſet. Faſciculum adjunctum velim M. Egenolpho exhibeas. Inſunt faſciculo Carminis mei Exempla diverſis tradenda, ut D. Carpzovio, M. Schmidio, M. Seebiſchio, & M. Merbitio, quos omnes εὐσηβείας voto & plur. ſalute macto. De Saulo pœnituit aliquid ſcripſiſſe. Nam multum nunc ſunt

mutat, nisi simulat. Ille tamen cum Collega, quem nosti, nondum plene reconciliatus est, etsi annitente D. Löschero. Culpam puto utriusque esse, neutro de suo jure cedente. Itaque quæ scripsi non scripta puta. Speramus ubique meliora! Utinam non deteriora sequerentur. Schüslerus Commendationem sui deproperatam ad D. Carpzovium rogabat, sed ego renui alioqui occupatissimus & memor illius: Qualem commendes, etiam atque etiam aspice &c. A Magliabechio præterita hebdomade ternas simul accepi literas, cum delineatione Septimelii ad D. Cinelli descriptionem, quam & una misit, eleganter facta à Protasio Felice Salvetto Italo; Qui Henrici Pauperis Editionem maxime urgent, quemque vel hac septimana typographo traditurus sum. Concionem M. Cunradi funebrem Tibi mitto. Carmina his diebus excudentur. D. Falcknerus Epistolas VV. Cl. Cl. urget. Sed omnibus simul expediendis ego par non sum. Cætera quæ scripsisti cognitu grata fuere. Perge sic & vale. Dab. Cygn. d. 22. Jan. Filiolæ meæ Natali Nono. 1684.

T. T.

C. D.

Der Herr Vetter wolle sich nicht beschweren/ beygefügtes an Herrn M. Rosenberg zu bestellen/ entweder durch die Muhme oder Herr M. Egenolphum.

LIV.

Mi cariſſime SEIDELI.

VAletudo mea nondum eſt in ſolidum plane locata. Pes dexter adhuc, & quidem per vices dolores ſentit vagos, & aliquando inſignẽ pruritum; etiam ſiniſtri pedis circa talos tumor aliquis eſt, ſed tamen abſque dolore, ibidem feminũ aliqua exulceratio fuit, curata quidem ante octiduum, attritu tamen veſtiũ recruduit, & peior nunc facta greſſus meos valde impedit. Acceſſit & faſtidium ſtomachi ob catarrhos in eum deſtillantes, & ſic in publicum nondum prodeo, etſi ſcholam intrare ante octiduum cœpi. Spe Tua Te iterum excidiſſe ſane doleo. Forſan & Tibi fortuna tandem aliunde favebit, quod opto, quod voveo! M. Conradi Conc. funebrem, cum Epicediis compactam dedi fratri tuo Petro, ut ad Te curet. Quod ſi hac vice eam cum his non accipies, potes avocare. Nam cum charta apud me rareſcat, pauca Exemplaria mihi excudi feci. Exuditur jam Columneſero habita Concio parentalis. Menſis fere integer ſtudiis meis perit. D. Götſius putabat Arthritida vagam eſſe, & medicamenta ei pellendæ præbuit. Deus, ut conſaneſcam, quam primum duit! Bene vale & ſalve. Dab. Cygn. d. 24. Febr. 1684.

T. C. D.

An Petermannus ab Egenolpho, quibus ſalutem acceperit, explora.

M. Seebiſchio gratias ago pro Diſputatione & Programmate. Saluta amicos omnes.

LV.

LV.

Suo

M. GEORGIO SEIDELIO,

S. P. D.

CHRISTIANUS DAUMIUS.

MItto aliam Concionem Funebrem, cujus hoc exemplar unicum ſuperfuit, quam boni conſules. Quod vero imprimis quæris de Fiſchero, error perſonæ eſt. Cantor noſter novitius Joh. Adamus Richterus Freibergenſis Weſenſteinii illam, quam innuis proxima Quaſimodogeniti hebdomade ducet. Schadius affinis à me ſalutandus cum ſuis me depingendum hic curavit. Poteris apud eum videre. D. Ferberus per Gratzenſem Pictorem me itidem depingi curavit, longe ſplendidius quidem præſertim quoad habitum ſive pallium; ſed facies, ut alii judicant (quamvis D. Ferberus neget) Martiniano ſive Schadiano Exemplari non adeo accurate reſpondet. De Catechiſmo mira, quæ narras. Nihil de eo audiveramus; Si quid porro de eo Tibi conſtat, id quæſo narra. Impeditiſſimus nunc ſum & plura nequeo. B. V. & ſalve. Dab. Cygn. Feria II, Paſchali, 1684.

Ad Cognatam Johannam, cui interim ſalutem, uxor mea proxime literas dabit.

LVI.

Mi cariſſime SEIDELI.

MEas 14. Julii datas, quas non memini, utrum Schadio, an tuo Fratri curandas exhibuerim, Te non accepiſſe inſigniter doleo.

In iis per me Böswetteria infinitas cum voto omnigenæ felicitatis, & retributionis plur. Rev. M. Schmidio pro thalero donato agebat gratias. Etiam M. Hahnio noster Ephorus cum salute plurima offerebat mittendas Conciones, Columnesero, M. Conrado, Köhleriæ & Schlegelio habitas, si nondum eas possideat: Ego ultra tertiam hebdomada Chirurgo utor, domo exire impotens ob lapsum, statim post meas à Te amandatas, de Scamno fornicis hypocausto proximi, & læsuram sinistræ in crure tibiæ. Hinc simul incredibilis pedum pruritus, accedente novo tumore, & spasmo dextri pedis, ut Museum meum prorsus ascendere, inde quid petiturus nequeam. **Also sind mir meine Hunds-Tage recht verhunzet worden.** Pastoris in Langen-Hessen obitus puto tibi innotuit. D. Carpzovium, M. Schmidium & Seebischium perhonorifice & amice à me salvere jube. B. V. Dab. Cygn. 11. Aug. 1684.

Tuissimus

C. D.

Fasciculum adjunctum quæso Budissinam cura. Calovii filius quis est, qui obiit? An Magister?

LVII.

Per-Reverende Vir, Cognate Charissime.

Ex quo superioris anni trimestri morbo lecto periculose affixus hæsi, valetudinem quidem recuperavi, at non vires, quæ valde decreverunt, minores factæ ex accedente luctu à tristifico pientissimæ uxoris ex hoc orbe discessu. Acquiescam placitu divino par est, Numen-

Numenque rogem, ut soletur me sua gratia ac roboret, ut quod mihi restat vitæ in laudem ejus possim traducere. Typographeum hactenus prorsus jacuit. Jam redincipientur excudi non quidem libri, sed schedæ & carmina. Quicquid Schneebergæ excuditur, ad me non pervenit, nec quicquam superest, præter quas chartas mitto. Obrutus sum incredibiliter parum aliquando gratis negotiis. Sed sic fata mea me trahunt. Plura alio tempore. Nunc salutem renunciat Böswetteria & Liberi mei, & ipse Te salvere jubeo, quando felix conjugium gratulaturus? quod cur tam diu differas, ego, meique una miramur. B. V. Dab. ὡς τάχιστα Cygn. d. 24. Octob. 1684.

T. T.

C. D.

LIIX.

Ad Eundem.

Amatissime Cognate.

QUod superiore hebdomade occupatissimus præstare non poteram, id nunc facio. Recipis cum gratiis Rosenbergii literas. Exspecto ejus responsionem. De Sparta tua divinitus Tibi oblata animitus gratulor, & ut in Ecclesia Christi multum fructifices, serio precor. Adventum ad nos tuum, nobis pollicemur. Misi superiore hebdomade ad Consistorium Lipsiense literas super residuo salarii mei. Qua de causa, si otium fuisset, libenter literas scripsissem ad Magnif. D. Jacobeum, ut negotium meum apud D. Bornium Lipsiæ juvaret; sed id o-

mne defecit. Si potes, ſaluta Magnum Patronum à me, &c, quod ipſi aliquando coram aperui, in memoriam revoca de non integre præſtito ſalario. Ego ſpero, quod bona cauſa nitor, me ſolutionem impetraturum, niſi Senatus tricetur in eo ſolvendo, quod debet. D. Carpzovium, Schmidium & Seebiſchium reſaluta à me. Mitterem literas Petermanno Pirnam cum nonnullis Carminibus à Claudero ipſi deſtinatis, modo otium eſſet. Sed forte & hoc brevi Deo volente, indulgebitur. Uxor mea Nuptiis filiæ D. Götſii hodie aderit. Epithalamia quæ jam excuduntur, habebis proxime. Filiola nuper Nuptias Virginis Ehrdmanniæ vicinæ celebrabat. Cæteri etiam recte valemus, & tumor pedum meus per Dei gratiam reſedit. B. Vale, datæ Cygn. d. 17. Nov. 1684.

T.

C. D.

Fenſtelius hodie ſcribit, Lic. Fellero per duos integros dies & noctem ſanguinis ſtillicidium perpetuum tantum non omnes vires reſiduas corpori debilitato excusſiſſe.

Litteras ad affinem Schadium quantocyus cura cum Sal. Plur.

LIX.

Ad Eundem.

SeIDeLIVs proſper VoVeo hVnC ô fInIat AnnVM!

HAbes hic feſtinatum Gelenio tuo reſponſum, non fortaſſe pro exſpectatione, ſed longe tenuius. Verum quid faciam ego hoc ætatis, quæ arida eſt & exſucca? quid agam aliud hoc ſeculo, quo Studia jacent, nec erigun-

guntur, ut in speciem juvare velle jactent atque erigere, quibus tamen hæc res serio cordi raro est. M. Seebischius, cui Sal. plur. frustra sperabit petitum Librum. Nullius enim exempli copia mihi fieri potest. Quemadmodum & Magnifici Ferberi uxor, Commater mea jam ante biennium exemplum quæsivit, nec hactenus tamen impetravit. Inquisivi, ubi potui, ubique tamen frustra. Responsum à Senatu nondum accepi. Scripsi autem ad Consistorianos, si quid ad eos appulerit, copiam ejus uti mihi facerent. Sed id forte post ferias futurum est. De rebus tuis quid agatur, doce nos, & vale pancratice, novum Annum felicissime mox exorsus. Dab. Cygn. d. 25. Dec. 1684.

Tuus ex animo

C. D.

His scriptis Florentia à Magliabechio, & Luca à Patre Beverini collationem Henrici accipio, & promittuntur proxime plura.

Bey Herr Hübnern wolle er Nachfrage halten/ob er noch exemplaria von meinem Hieronymo de Trinitate habe/und wie theuer/ich wolte deren etliche abholen lassen. Oder thue es der Herr Vetter in seinem Nahmen / ich will sie ihm gewiß bezahlen; Er möchte mir sie irgend zu theuer bieten. NB. Irgend ein 6. oder 8. exemplar; ein ander mahl mehr.

LX.

Ad Eundem.

Elapso tuitus qui nos est mitis in anno,
Ejus nos servet gratia dia novo.

GElenio meas fuisse gratas, audire volupe est. Seebischio liber, quem petit, nisi casu aliquo offeratur, inimpetrabilis est. De Felleri valetudine certiora proxime audiemus. Est qui meliora pollicetur: sunt & qui secus. Deus in solidum eam locet vel boni publici causa. Brunswigi nunquam fui, sed Hornhusii in Saxonia. Fuit autem Brunswigæ famulus meus Christoph. Fackius ex nostra schola eò se conferens. Is & Zephelium eò abduxit. Mitto 5. grossos pro de re Monetaria Tractatu, quem mihi parabis. Salute redimpertire Viros maximos & Perreverendos Humanissimosque, qui ea me impertiti fuerunt, eosque voto ἐυετηρίας in optima forma macto. B. V. & à nobis omnibus eodem esto mactus. Cygn. 29. Decemb. 1684.

T.

Christianus Daumius.

LXI.

Ad Eundem.

Amice Carissime.

Felicem hunc, SEIDELIADE, Tibi comprecor Annum,
Quæque voves, in eo sint tibi cuncta rata.
Sis sospes, dives, longævus; denique pronus
Ceu spartam, Martham sic quoque Jhova duit!

Hoc

HOc deproperato Tetrasticho, dum occupor Carmine pro D. Löschero, Te sub initio novi Anni, non sine peractis pro tuo Carmine gratiis, salutare placuit. Recipies illud σὺν Θεῷ proxime. Interim votis Deus annuat istis. Quinque illos grossos compactos, ut traditas tuas literas in mensula reperi, indolui. Id causatæ fuerunt grandes occupationes, & gravedo simul, quæ obliviosum me fecerat. Potes octiduum adhuc differre. Forte enim à Carpzovio consequar exemplum. Sin minus, mittam tunc ad te nummos. Buchneri Epistolas avide exspecto. De Salario videbo, quid post peractas ferias eventus docebit. Remp. nostram commodis suis indies magis magisque privari auditu injucundum est, sic & ære publico defectis Patronis, despero ego quasi de solutione mei debiti, utut debere se fateantur. Nam deficiente pecu- nosti cætera. Intensum hoc frigus & me aliquando à publico abstinnit. Sereniss. Elector d. 29. Decembris huc appulit, sequenti die discessit: quorsum ignoratur. Literas non solum Florentia à Magliabechio, sed & Luca à Religioso quodam Barthol. Beverino accepi, qui ab Equite Lucensi Mario Florentinio Henrici Pauperis sumsit MStum & nonnulla obscura loca, cum meo Excuso contulit, additis ex MSt. glossis, cumque Sal. plurima transmisit. Exspecto secundum promissum plura, imo totum Henricum collatum, & Ambrosii Camaldulensis Sermones nunc primum publicatos. Deus faxit feliciter! Pluribus

nunc otium non eſt. Salveant tecum cum voto εὐετηρίας omnes Patroni, Fautores & Amici. B. V. Dab. Cygn. d. 4. Jan. 1685.

T.

C. D.

LXI.

Auſpicatiſſimis
Nuptiarum Solennitatibus
Reverendi, Humaniſſimi juxta ac Doctiſſimi
DN. JOHANNIS WIDEMANNI,
Cygnei, Paſtoris apud Selingſtadenſes vigilantiſſimi,
cum
Pientiſſima, Pudicisſima, Lectisſima optimeque morata Virgine
MARIA,
Viri admodum-Reverendi, Clarisſimi Excellentisſimique
DN. VITI WOLFRUMII,
SS. Theol. Doctoris eximii, Paſtoris & Superattendentis quondam in urbe & agro Cygnenſi, νῦν ἐν ἁγίοις, relicta Filia.

Wiedemanne, dum jugali vinculo jungit tibi
Se Maria, nata Patre Re Probo atque Nomine,
Stella qui noſtræ Sionis, Urbis & decus fuit,
Fama cujus hoc in orbe diſperire neſcia eſt,
Vinculo, inquio, jugali dum MARIA ſe Tibi
Jungit, ecquid noſtra Cleio Nuptiis ferat tuis,
Vota præter? Vota NUMEN audit, approbat, beat,

Vota

Vota candido profecta mentis e puræ sinu:
Nobile ergo Par sit, opto, perpetim vobis Bene.
Floreatis atque vestros ambiat lares salus,
Gliscat atque Eros perennet, exulet ferox Eris,
Nec quid atra possit Ate! Sit secundus hic Torus,
Opto, sit fecundus, atque lumina æquet astrica,
Sive arenarum profundi grumulos scatentium
Vestra Proles, quæ Parentes & referre Avos queat
Moribus, Virtute, Fama, quin piæ vitæ bono,
Quæque cum Vobis Sibyllæ vincat annosæ dies.
Ista vovi. Christe Votis quæso mitis annue!

Dn. Sponso Amico suo honorando vovebat & ἐκ τοῦ παραχρῆμα fac.

C. Daumius,
23. Oct. 1672.

LXII.

Viro Ampliss. Mæcenati max. honorando

DN. DANIELI ZAHMSEILIO,
&c. &c.

S. P. D.

Christianus Daumius.

A Lite Sparta bonâ nova cui Prætoris in Urbe
Cygnea evenit, prospiciente Deo
Zahmseili Themidos laus & lux fulgida, nec non
Wiesenburgiaci non leve agalma Ducis,

Daumia-

Daumiadæ alitibus missis, gratetur ut ille
Ex animo inde Tibi, prospera quæque vovens,
Materiam ostendis. Grates agit ergò perennes
Ille Tibi, & quot aves cepit ovante manu,
Tot bona, tot paces, tot lautia, totque Salutes
Accipe millenis, Numine dante, modis.
d. 17. Nov. Anno
AVgVstos DVCat VoVeo ZahMseILIUs annos!
Peste haVD eXsVCtVs ZahMseILIVs ô agat annos!

LXIII.

AD JOH. SCHELLERUM, Scholæ Cahlensis Rectorem solertissimum.

Præstantissime, & Præclare SCHELLERE, Fautor & Amice inprimis chare,

PErgratæ ad me perlatæ sunt tuæ, mi optime Schellere, quem, si aliæ causæ deessent, ut non desunt, vel beati Parentis nomine Amici olim mei & Fautoris amatissimi honoratissimique, amarem. Tuum igitur amorem, ut mihi serves, Te rogo. Qvanquam ego septuagenario major, viribusque indies decrescens, parum contra officii præstare potero, gliscet tamen Amoris in Te mei scintilla semel accensa, seque explicabit latius. Valetudo mea, quam noscere aves, hoc anno non parum afflicta fuit aliquoties. Laboravi enim per Februarium integrum pedibus. Sub ortum Canicularium dierum læsi ex lapsu crus sinistrum,

ſtrum, cui curando Chirurgus ſesquimenſem inſumſit. Calendis Sept. de ſcalis prolapſus ſauciavi frontem, & pæne una, quo per Dei gratiam (altero jam olim viſu orbato) adhuc ſalvo utor, oculum. Cujus clementiæ mecum gratias ages, qui me ſervavit. Qui tuas hodie attulit, à meis me abſente non fuit agnitus. Suſpicor Flemingum fuiſſe, celeberrimi Poëtæ fratrem. Is etſi reditum cras promiſerit, maluiſſem tamen vel tria prius cum illo colloqui potuiſſe. Nam cras forte aliunde impediar. Hæc igitur pauca ab Amico magno, non autem tanto literatore, quantum vos facitis, qui faſciculum adjunxiſtis, D. Söffingii, M. Schwimmeri & Hekelii mei munuſculis ſtipatum, cape, quæ forte ad manus fuere; Quorum hic proxime à me literas recipiet. Plura uxoris invaletudo non permittit, nec divino, an lator Tuarum ſit diu apud nos commoraturus. B. Vale, & ſi deſiderio Tuo forte non ſatisfeci, ignoſce benevole. Dabam Cygneæ d. 13. Sept. 1684. properantiſſimè

T.

Chr. Daumius.

Diem obitus & annum B. Tui Parentis quæſo haud me cela.

LXIV.

Ad eundem.

Per-Reverende & Clariſſ. Vir, Fautor & Amice plur. colende,

PEr ſesquimenſem Catarrhali febri decubui; in qua decubitione tuſſis vehementia me pene eneca-

enecavit. Post secuta est Scorbutica purpura, quam nonnulli morbum miliarem vocant, ad quatuordecim dies. Hic morbus nondum plane abscessit, etiam post multam sudationem. Hodie tamen, (quod bene vertat!) lectum primum deserui, vestituque consueto me indui. Deus valetudinem in solido quam primum locet. Interim infinitæ appulere literæ, sed nullis nisi cum magna molestia respondere potui præ nimio languore. Accesserunt & dolores nephritici, ne calamitas hæc esset sola. Pastoratum Tibi gratulor: & ut multo cum fructu vineam Christi excolas, precor. Interim brevis incomptæque scriptionis me excuses, & bene diuque vivas, rogo. B. V. Dab. Cygn. d. 20. Sept. 1685.

T.

C. D.

Superiores quidem Tuas accepi, sed quonam in tanta literarum congerie eas mei rejecerint, nondum comperi.

LXV.

CHRISTIANO DAUMIO.
V. CL.
NICOLAUS HEINSIUS.
S. P. D.

TArdius aliquanto, atque adeo præter spem duabus Tuis rescribo, Daumi Clarissime, obnoxius valetudini aliquandiu, deinde & ob rem familiarem curandam avocatus ab aula frequenter. In præcipuis tamen responsi procrastinati causa fuit, quod spe per amicos facta Abdiæ Babylonii abs Te deside-

rati-

rati è latebris bibliopoliorum apud Roterodamios eruendi, cum exemplar ipſum, quod efferebat ſe venale, inſpexiſſem, deprehendi invitus carmen illud Poëtæ Chriſtiani incerti, in fronte libri à Wolfgango Lazio è membranis pervetuſtis juris factum publici, cujus à me mentio facta jam non ſemel eſſet, illic haud quaquam comparere. Unde fit, ut omnino ſuſpicer errorem eundem per plura diſperſum exempla, Paraſinis aliisque Lazianam editionem ſecutis typographis anſam dediſſe omittendi hujus carminis. Sed bene habet, quod non multo poſt aliud ſeſe exemplar apud Leidenſes in auctione publica, quod tibi vindicarem, offerebat. Nam quamquam liber ipſi Abdiæ adglutinatus eo in volumine parte ſui mutilatus exhibetur, nihil ego illud ad Abdiam ejusque ſocios à Lazio editos ratus pertinere, redimendum vel ſic duxi, quod ſpero me feciſſe te non nolente. Rogatus interim à me nonnemo eſt ex amicis Leidenſibus, ne quam negligeret occaſionem libri quam primum Amſtelædamum mittendi ad Danielem Elzevirium, unde mox Lipſiam ad humaniſſimum Carpzovium curaretur, quando is utrique noſtrum in his talibus gratificari pro cœtera ſua benignitate non alienum abs ſe ducit. Carmen ipſum è verſibus plus minus quadringentis conſtat, ſed fortaſſis aut à Georgio Fabricio in corpore Poëtarum Chriſtianorum jam denuo exhibitum, aut ab aliis poſt luce publica donatum, quod tuum erit curioſius indagare quando nec Fabricii opus, nec

nec alii codices, unde id liquere certius nobis possit, nunc sunt admanum. Ejus initium sub finem hujus Epistolæ designatum, invenies. Theodulphum jam pridem ad vos delatum oportet: Nam de Theone miror, tantillum libellum tam diu in via hærere. Rarius Leidam excurro, quo tamen sub dies cogito proximos, ad curam meam revocaturus, ut aut opera Danielis Elzevirii, quæ feliciter jam nobis cessit non semel, liber ad Te perferatur, aut si is periit, aliud consequamur exemplar, quod factu arduum non erit. Et hæc quidem hactenus. Nunc veniendum est ad Tuas longe jucundissimas, quarum alteræ Maj. mense, Julii alteræ erant exaratæ. D. Hieronymi de Trinitate opusculum cum aliis eidem additis habui, ut tua omnia, perquam acceptum: Cujus Grævio nostro Rychioque ac Monachio exemplaria jam divisi, divisurus & propediem sua Bigotio Spanheimioque. Ipse Grævius, ut est Tui amantissimus, Ciceronis sui exemplar per Elzevirium tuos in usus Lipsiam mittendum, jam curavit; quod ut significarem tibi me obsecrabat nuper. De Josepho Stephani Monachii lentum, ut adparet, erit negotium. Britanni tamen de editione scriptoris hujus nova cogitare pergunt magis ac magis: eamque in rem ære suo redemta cupiunt, quæ Bosius ad Scriptorem illum meliorem reddendum è variis Bibliothecis complura collegerat; quod negotium curandum Grævius suscepit. Bosii ipsius scripta possideo perpauca atque in

his

his Cornelium Nepotem editionis primæ, ac dissertationem de Pontificibus urbis Romæ, deque Clinicis Ecclesiæ veteris, quantum memini: Unde eruditionem hominis ad præclara nati colligere arduum non fuit, quo magis fato ejus tam præcipiti ingemisco. E libris, quos Tibi fore usui obtestatur, jam Basilii Zanckii poëmata sum nactus, quæ una cum Abdia Babylonio ad Te curabo perferenda. Reliquorum plerosque, nam de omnibus polliceri nisi temere nil possum, ut consequaris aliquando, pro meis facultatibus curabo. Editio Lugdunensis anni MDIX. varios posteriorum temporum versificatores complexa, exstat, ni fallor, in armariis meis. Sed illam alia posterior in eadem urbe procurata excepit, quam & ipsam me reor possidere. Vossius de vitiis sermonis prælo Elzeviriano nondum, quod sciam, est commissus. Interim Gallicanos typographos exercet Lexicon ejusdem fere argumenti, à viro quodam gentis illius doctissimo operose contextum, cujus specimen Bigotius pridem ad me misit. Prodiit hic nuper in lucem libellus postumus Everhardi Feithii antiquitates Homericas complexus: ejusdem Atticas antiquitates Bibliopola nos jubet sperare. Jacobus Gronovius Livium Parentis tui typis describendum curat cui de suo multa est additurus. De Græcia Palmerii alias puto egi, cujus editio parte sui majore est profligata. Sed partem Græciæ tantum comprehendit: reliqua autor morte præventus non perfecit. Thomas Munkerus post

S editos

editos in Britannia mythologos Græcos, veræ proximo latinis notis eruditis] illustratos typographo Hagano vulgandos permittet. Grævius præter Ciceronem in Floro edendo pridem occupatur, &c. Vale Vir Clarissime, & feliciter ætatem age.

Hagæ Comitum. clɔ lɔc. LXXVII. Nonis Octobris. De Cotippô Rittershusii non est, quod multum labores. Weitziana in Museu & Theocritum nunquam vidi. (Mirum Lazium ignorasse auctorem qui Hieronymus Paduanus est toties hoc nomine ante Lazianam editionem Lipsiæ, Viennæ etalibi excusum, etiam à Pulmanno Antverpiæ.)

De passione Domini nostri Jesu Christi carmen heroicum luculentum ad Donatum Episcopum incerto auctore.

Maxime Cœlicolum supera qui celsus ab aula
Æterno imperio superes, fortique tridente
Res hominum, divumque regis, quo turbine diro
Judæi irruerint i rabies quæ traxerit illo;
Tanta, tuo nato poenas inferre nefandas
Horrendumque genus mortis, crudelius ipsa
Terque quaterque nece, est animus describere versu.
Tu modo fluctiferum, pater, hæc rege vela per æquor,
Primitiasque meæ, si qua est, en accipe Musæ.

LXVI.

LXVI.

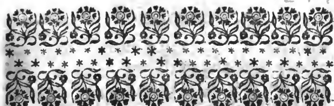
CHRISTIANO DAUMIO, V. C.
NICOLAUS HEINSIUS.
S. P. D.

LÆtor me hercules, ut qui maxime, cum Theonem parentis mei, cum Sirmondi Theodulphum ad Te salvos pervenisse, idque cura ac beneficio præstantissimi Carpzovii, cui hoc nomine uterque plurimum sane debemus. Ab hoc successu augurium capio non vanum mox fore, ut & Basilii Zanckii Poëmata & Abdias Babylonius, jam dudum viæ commissi, fato utantur pari. Cœlerorum, quos desideras codicum, ratio à me habebitur, cum venales offerentur. Quas vero grates, Daumi clarissime, tibi nunc agam pro Cotippo Rittershusii, quem librum in Bibliopoliis heic terrarum nequicquam quæras? quas pro S. Hieronimi de Trinitate opusculo? cujus copiã & Jacobo Gronovio quod jubes & Emerico Bigotio sum facturus. A Bigotio, quod miror, jam totis sex mensibus literarum nihil ad me perlatum. Diu est, quod Ægidius Menagius significabat per litteras lugere inconsolabiliter fraternam mortem: sed & id vulnus jam cicatricem duxisse doluit. Jacobus Gronovius præter Livium parentis sui, & suum, observata peculiaria typis describenda curat, ut audio, super Livianis locis compluribus rem Geographicam tangentihus. Habet & sub prælo Gisbertus Cuperus quartum observationum philologicarum librum. Tres priores longe auctiores castigatioresque posset publico si-

 mul

mul dare, ſed, ut ſunt tempora, typographum huic rei fruſtra circumſpici opinor. Amſtelædamenſes Bomii fratres tamen Callimachum dicuntur luci parare, Animadverſis Annæ Fabræ Tanaquilli filiæ illuſtratum. Ciceronianas Grævii Epiſtolas jam debes accepiſſe. Ejusdem Florus lucem propediem quoque videbit, quem & alia proxime excipient. Ferunt & Luciani libellum deCalumnia publico datum, cum notis Jacobi Tollii, ſed quem nondum videre mihi contigit. Thomas Munckerus amicus meus adſiduus eſt in mythologis Latinis recognoſcendis, quos in unum volumen conjectos æſtate proxima in publicum, ut opinor, emittet. Nunc poſt Hyginum abſolutum Fulgentio manum admovere cœpit, cujus codicem vetuſtum, & multis locis ſibi utilem è Leidenſi bibliotheca nactus, ſubſidia conquirit majora, ſed irrito hactenus conatu. Conqueritur in ſuis ad me litteris nec Baptiſtæ Pii in hunc ſcriptorem commentaria, nec Jacobi Loeheri quæ Ao. MDXXI. in Germania ſuperiore dicuntur prodiiſſe, reperire ſe poſſe: Loeherum præſtare ſi nobis potes, & me non minus, quam Munckerum ipſum, & rem litterariam omnem perpulchre demereberis. Volebam plura, ſed recens à morbo, qui me aliquam diu lecto habuit adfixum, vires ſcriptioni non ſatis reſpondere invitus intellexi. Vale Mi Daumi. Hagæ Com. clↄ. Iↄc. LXXVII. Kal. Decembris.

IN-

INDEX. I.

Autorum in hoc opusculo nonnunquam cum elogio allegatorum.

Fel-

INDEX II.

Rerum in hoc opusculo occurrentium.

Alanus

Bi-

Cato-

Ge-

Hel-

I.

K.

L.

S.

Schurz-

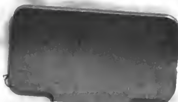
Jiti-

F I N I S.

S.

Schurz-

F I N I S.

